

251

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἀργαστόλιον Κεφαλληνίας.

Ἰεροῦ (Ναυαρίου)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

Τῷ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ Τῇ ΕΙΚΟΣΤῇ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἐρανισθεῖσα ἐπιμελῶς, βελτιωθεῖσα, ἐπικυζηθεῖσα, καὶ
ἀρτιωθεῖσα, προσήκαις, καὶ διορθώσεσι, καὶ εἰς τὴν
ἐνδεχομένην προσήκασαν τελειότητα ἐξενεχθεῖσα·

Μετὰ προσθήκης τῆς Ἀκολουθίας τῆ αὐτῆς Ἀγίας
Ψαλλομένης τῇ 15'. τοῦ Ἀγύστου Μηνός

Καί τινων Ἀνεκδότων εἰς τὸν Βίον αὐτοῦ,
καὶ μερικῶν Θαυμάτων·

Χάριν τῶν Εὐσεβῶν Φιλογερασίμων.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ κατὰ τὸ ἀνωκλή, Ἔτος τὸ Σωτήριον.

Ἐπιστολίᾳ καὶ τυπογραφικῇ διορθώσεϊ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΝΤΗ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.

Παρά Φραγκίσκου τῷ Ἀνδρέολα.

1830.

168883

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ

Π Ρ Ω Η Ν Μ Α Ϊ Ν Η Σ

Κ Υ Ρ Ι Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Ο Υ

Ὡς ἐκ προσώπου τῆς περιφήμου Νήσου Κεφαλληνίας ἀναφερομένη πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριον Κύριλλον.

«**Ε**γκωμιαζομέναις δικαίαις ἀφρανθήσονται λαοὶ “ ἢ προφητικῆ ἔλεγε φωνή· ἀλλ’ ἡμῖν ἔ μόνον ἀφροσύνην πνευματικῶς προσχῶ ἐγκωμιαζόμενος ὁ “Ὀσιος Πατήρ ἡμῶν ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἀλλὰ καὶ ἄς ψυχικῶς σωτηρίαν ἀμύθητον προτροπὴν· μάλλον δὲ ἀνακαρτίζα τὸ βάρος τῆς σωμαθίσεως ἡμῶν, καθὼς ἕκαστος τῶν ἀσεβῶν χεισιῶν ὀφάλα τιμᾶν, καὶ ἐπαινᾶν τὰς ἀσεβῶς, καὶ θεαρέσως ζήσαντας· ὁ γὰρ ἐπαινος μισθὸς ἐστὶ τῆς ἀρετῆς, κατὰ τὸν ἀπόντα, καὶ ὁ ἐπαινῶν τιμὴ ἀρετῆν, αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν Θεόν, παρ’ ἧς τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀρετή. Διὰ τῆτο καὶ πρότερον ἀνεφέραμεν ἐκ μέρους τὰς ἀρετὰς, καὶ τὰ κατορθώματα τῶ ἀυτῷ Πατρὸς ἡς τὸν Πατριάρχικόν Θρόνον, καὶ νῦν συμμίκτη προθυμίᾳ, καὶ ἐλπίδι ἐγνωμεν ἀναφέρειν ταῦτα πρὸς τιμὴν Σὺν Σεβασμιωτάτῳ Σωῆσιν, δεόμενοι ἱκετικῶς ἀξιῶσαι ἐκδοθῆναι Συνοδικῶς, τιμαῖσθαι κανονικῶς, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν Ὀσίων, καὶ Ἀγίων Ἀνδρῶν καταλεχθῆναι τὸν ἡμέτερον τῆτον Πατέρα.»

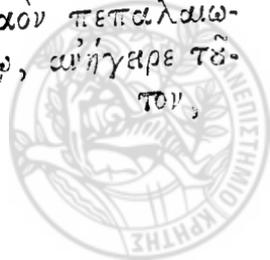

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.

Ην ὁ Ὅσιος Πατὴρ Γεράσιμος ἐκ τῆς Πελοποννήσου ὀρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τείκκης, ἢ Τείκκαλα, κατὰ τὴν κοινὴν σωήθειαν. Ἐτυχέ γονέων οὐχ ἥττον τὴν Ἀστέβαν ἄγγελων, ἢ τὸ γένος, καὶ πλεσίων ἀρκύντως. Ἀφ' ἧς ἤλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθε ἢ Ἐλλάδα, ἢ Θεσσαλίαν, ἢ Θράκην, ζητῶν πανταχῶς τὴν ψυχικὴν τελειότητα. Διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρα τῆς Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίσις αὐθεσιν, ἅπτα παρὰ τοῖς ἐκάσε ἀσκημένοις Μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν καθωράϊσε. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὰς σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλήμ μετέβη, χάριν προσκιωήσεως, ὅπου διαμείνας ἱκανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς Ἱερουσαλῆμ βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάθη, παρὰ τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου Κυρίου Γερμανῶ, παρ' ἧς ἢ συγχώρησιν λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἢ τεσσαρακονθήμερον νῆσις διέτελεσε, κατὰ μίμησιν τῆς Δεσπότου, ἢ πολλὰς περιελθὼν τόπους, ἢ νῆσους, τελείτων ἢ τὴν ἡμετέραν Νῆσον κατέλαβεν, ἔνθα πολλὰς διέτελεσε χρόνους, τὰς πρὸς παραινῶν καθεκάλω εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν ἢ Θεαρέτως ζῆν. Εἰς γηραλαίαν δὲ ἤδη ἑλληλακῶς ἡλικίαν, κατ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε. Διὸ ἄρων τινα Ναὸν πεπελαιωμένον ἐν τινὶ τόπῳ Ὀμαλῶ καλεσμένῳ, ἀνήγαγε τὸν,

κονομίας τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579, Αὐγύ-
 σου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδιώκτον κρύπτεσθαι ἢ τοῦ
 Ἁγίου ἀρετῇ, διὰ τοῦτο μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον,
 ἠβελήθησαν ποιῆσαι ἀνακομιδῶν τῆ Λαψάνης, ἥτις
 ἔγέγονε παρὰ τῆ Ἐξάρχου τῆ τότε τὸν θρόνον τῆς
 βασιλευσῆς πόλεως Κυρίας Ἰερεμίας, κανονικῶς, καὶ
 νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει, 1581. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ
 τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν
 κινήμενοι, ἐλάλουν ἀσέβασα, ἠναγκάσθημεν, προσα-
 γῆ τῆ Μακαρίτης Φιλαδελφίας Κυρίας Γαβριήλ, αὐ-
 θις εὐταφιάται, ὃ ἔγέγονεν. Ἐξάσαντες δὲ τὸ ἱερόν
 ἐκάνο Λάψανον ἐν τῇ γῆ μέχρι τῆς τῆ Φιλαδελφίας
 διορίας, ἔπαλιν δὲ πέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὐρομεν
 τὸ αὐτὸ Λάψανον ἀκέραιον, πᾶσαν δὲ ὄδιαν ἐκπέμπων,
 ἔϊάματα. Ἐμανε δὲ ἐν τῇ γῆ τὸ τῆ Ἁγίας Λάψα-
 νον ἔκ πρώτων, καὶ ὕστερον χρόνος δύο καὶ μῆνας ὀκτώ.

Ἐπογραφῶν τῶν Μαρτύρων.

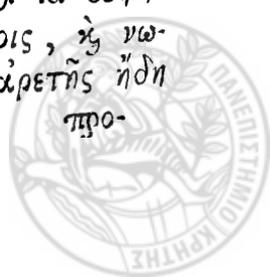
Ταπανὸς Ἐπίσκ. Κεφαλληνίας, καὶ Ζακυνθῶν Παχώμιος.
 Φραγκίσκος ὁ Μεταξᾶς καὶ Οἰκονόμος.
 Ζαχαρίας Ἱερός ὁ Βαλιαῖος, καὶ Σκόλοφύλαξ.
 Δανιὴλ Ἱερομόναχος ὁ Μαρκέτος.
 Ματθαῖος Ἱερεὺς ὁ Σπελιανός.
 Θεόδωρος Ἱερός ὁ Πηνιατόρος, καὶ Πρωτοπαπᾶς.
 Θεόχαρις Ἱερός ὁ Βάλσαμος.
 Ἀντώνιος Ἱερός ὁ Βάλσαμος.
 Ἰωάννης Τσημάρης Μαθητὴς τῆ Ἁγίας.
 Πέτρος Κόμης Μαθητὴς τῆ Ἁγίας.
 Ἰωάννης Βαπτιστῆς ὁ Μεταξᾶς.
 Ἄγγελος Κόκκινος.
 Θεόδωρος Χαλκιόπελος Μαθητὴς τῆ Ἁγίας.
 Ἀντώνιος Βάλσαμος Μαθητὴς τῆ Ἁγίας.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

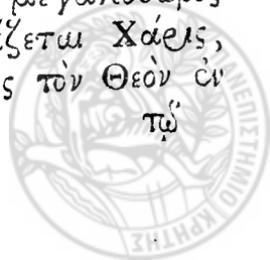
Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Τοῖς κατὰ Χεῖρὸν πολιτδομομένοις χάρις, ἢ ἔλεος παρά Θεῷ
Πατρὸς, καὶ Κυρίαι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οσίου ἅμα, ἢ τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρῶμα-
τι, ἔπερ τι ἄλλο, λυσιτελέστατον φαίνεται, τῆς ἀ-
ρετῆ διαπρέψαντας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ, ἢ με-
τὰ τῷ ἀποβίωσιν, τελεταῖς ἐτησίοις, ἢ ὕμνοις ἐγκω-
μίων γεραίρεσθαι. Ἐκάνο μὲν, ὅτι ἢ πρὸς τῆς ἀγα-
θῆς τῶν ὁμοδούλων τιμῆ, ἀπόδαξιν ἔχα τῆς πρὸς
τὸν κοινὸν Δεσπότην Δουκίας, ὡς που κάλλιπα φιλο-
σοφῶν ὁ Καισαρείας διδάσκα Βασίλειος· καὶ ὅτι ὁ
τοῖς κατ' ἀρετῶν βεβιωκόσιν ἀπονεμόμενος ἔπαινος δι'
ἀρετῆς, εἰς Θεὸν ἀναφέρεται, παρ' ὃ πᾶσα ἀρετὴ εἰς
ἀνθρώπου, οἷά περ Θεολογῶν ἀποφάνεται Γρηγόριος
ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος. Πρόσθε δὲ ὅτι ἢ ὡς χρέος
ἡμῖν τοῖς τοιούτοις ἀφοσιωτέος ὁ ἔπαινος, ἵνα μηδενὶ
μηδενὶ ὀφάλομεν, κατὰ τὸν Θεὸν Ἀπόστολον. Λυσι-
τελέστατον δὲ τοῖς πᾶσιν ὁμοίως, ἐπαθὴ ὁ περὶ τὰ
καλὰ ἔπαινος τῆς ῥαθυμωτέρης ἐγάραντε πέφυκε, ἢ
παραθήσαν εἰς ζῆλον ἢ μίμησιν τῶν αὐτῶν· τῆς δὲ
φιλοπονωτέρης ἀκμαιοτέρης ἐργάζεσθαι· εἶδεν γὰρ ὁ-
πως οἷδε πόσον ψυχῆς τιῷ τε ἀρχῶν παραγαγᾶν,
ἢ προαγαγᾶν παρηγμένον, ὡς ἀφημῖα περὶ τὰ ἀφη-
μόμενα, τοῖς μὴ παντάπασι βεβλακόμενοις, ἢ νω-
θροῖς τὴν διαύσιαν. Ὅσοι δὲ ἐπὶ πρῶτον ἀρετῆς ἦδη

προβεβηκότες τυγχάνουσι, τῆτοις Ἀφροσιῶν ἐν πῶ
 τυχεύσαν χαίρεται ἢ περὶ τῶν ἀγαθῶν Ἀφημία,
 αἱ δὲ Σολομῶντι πᾶθεοθαι, ἐγκωμιαζομένους δικαίου,
 λέγοντι, Ἀφραίνεοθαι τῶν λαῶν. Πρόφες δὲ, ὡς ἔ-
 δὲ μικρὰ συμβάλλεται εἰς ἀντίληψιν ἡμῶν ἐν περι-
 ράσειν ἢ πρὸς τῶν σεβασμῶν τελευτήσαντας ἀνδρας
 τιμῆ, ἀχρὴ τοῖς ὀρωμείοις ἔξακάζαν τὰ ἀόρατα τῆς
 μεγαλεργίας τῆ Θεῶ· αἱ γὰρ ἐκ ἀχρησος τῆ ἀγα-
 θοδότιδι τῆ Θεῶ προνοία τῶν ὑλικῶν αἰτιῶν ἢ τάξις
 ἐπὶ τῶν ὀρωμῶν εἰς διέξαγωγὴν, καὶ διοίκησιν τῆ
 παντὸς, ἀκόσ ἐσι καὶ πρὸς διανομὴν τῶν ὑπὲρ φύσιν
 χαρισμάτων τῆ Τελεταρχικῆ Πνύματος, μὴ παντά-
 πασιν ἀχρησος εἶναι τὰς τῶν Θεῶν ἀνδρῶν πρεσβά-
 σης ἢ μεσιτάας. Πρὸς δὴ ταῦτα καὶ ἀπιδῶσα ἀέ-
 καθεν ἢ τῶν Ἀσεβῶν ὀμήγουρις, ἐν ἀκόσι, ἢ λόγοις
 τῶν Θεαρῶν πολιτάσαμείων τὰς πράξις ἢ τὰ κα-
 πορθώματα ἐκτίθεοθαι εἴθε, πρὸς ἔς ἀπιδῶσαν τε
 ἢ ὑθμιζαν τῶν πιστῶν ἕκαστος ἔχοι τὸν ἑαυτῆ βίον.
 Ἐπαδῆ ἔν ἢ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις Ἀδόκησεν ὁ
 Θεὸς ὀσίως, ἢ Θεαρῶν βιώσαντα τὸν ἐν τοῖς Ὀμα-
 λοῖς καλεσμένοις χωρίοις τῆς νήσου Κεφαλληνίας, Θεῶν
 Γεράσιμον, τύπον γενέοθαι τῆ κατὰ Χερσὸν πολιτά-
 ματος, ἢ Θεῶν ἀρετῆς χαρακτῆρα, ἔπερ αἱ ἐν βίῳ
 ἀρεταί τε, καὶ κατορθώματα, ἔ μόνον ὑπ' ἀνθρώπων
 θαυμάζονται, ἢ πανταχῆ κηρύττονται παρὰ τῶν ἁ-
 δῶτων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Θεοῦ πολλῶ μᾶλλον ἐπιβε-
 βαιῶνται, ἢ ἐπισφραγίζονται καθ' ἕκαστην τοῖς θαύ-
 μασιν, ὅσα εἰς ὠφέλειαν τῶν δεομῶν, ἢ καταφύ-
 γόντων εἰς τὸ Θεῶν ἀπὸ Τέμειος, ἢ μεγαλόδωρος
 πῦ Ἀγαθαρχικοῦ Πνύματος ἀπεργάζεται Χάρις,
 Ἡμᾶς καὶ Ἀσεβῶν προθυμέμειοι πρὸς τὸν Θεὸν ἐν
 τῶ

τῷ τὴν προσήκουσαν ἀπονέμαν τοῖς Θάοις Ἀνδράσι
 τιμὴν, καὶ τῆς κοινῆς τῶν πιστῶν ὠφελείας προνοόμε-
 νοι, σωφραδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θάοις Πατράσι τῷ κοινῷ
 τῆς Ἐκκλησίας ἔστα κατακολεσθῆντες, Συνοδικῶς θε-
 σπίζομεν, διορίζομεθα, καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελεύομεθα
 Πνύματι, γνώμη καὶ τῶν παρδρεσείτων Μακαριω-
 τάτων Πατριάρχων τῆτε Ἀντιοχίας, καὶ τῆ Ἱεροσο-
 λύμων, Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Ὑπερτίμων,
 τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνύματι ἀγαπητῶν Ἀδελφῶν καὶ συλ-
 λατρῶν, Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων, καὶ
 Τιμιωτάτων Κληρικῶν, ἵνα ὁ προρρήθης ἐν Ἀγίοις
 Γεράσιμος, ἐπίσοις Ἱεροτελεσίαις, καὶ Ἀγισίαις τιμῶ-
 το, καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραίροιο, καὶ ἐν ἀειδμῶ
 τῶν Ὁσίων, καὶ Ἀγίων Ἀνδρῶν καταλέγοιο ἀπὸ τῆ
 νυῖ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, εἰ μόνον ἐν
 τῇ νήσῳ τῶν Κεφαληναίων, ἀλλ' ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ
 περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης τῶν Εὐσεβῶν
 Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ μὴ προσδεξάμενος τὴν Συνοδικὴν
 ταύτην ἀπόφασιν, ἢ ὅπως αὐταπαῖν τολμήσας, με-
 τὰ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ νειθεσίαν, ἀποκοπέος τῆς τῶν
 Ἐσεβῶν ὀμηγύρεως, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔσω ὡς ὁ ἐθνικός
 καὶ ὁ τελώνης, κατὰ τὴν τῆς Εὐαγγελίης φωνήν. Εἰς
 γὰρ αἰδιδιον μνήμην, καὶ διηνεκῇ τοῖς πᾶσιν ἀσφάλαιαν
 τὰ παρόντα Κανονικῶς τε, καὶ Συνοδικῶς ἀποφηνάμενοι
 ἐπιθεδώκαμεν. Ἐν ἔστα ἐπίτακις χιλιοστῷ ἑκατοστῷ
 τετακοστῷ. Μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος Πέμπτης.
 Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
 λεως Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης.
 Ἰωακὴμ ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχίας.
 Θεοφανῆς ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας πό-
 λεως Ἱερουσαλήμ.

Ο΄ Κυζίκος Παρθένιος .

Ο΄ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφαΐης .

Ο΄ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ .

Ο΄ Ἀγχιάλος Παρθένιος .

Ο΄ Ἀδελανθόπολεως Ἄνθιμος, ὁ μετέπειτα Πατριάρχης χρηματίσας .

Ο΄ Νεοκαισαρείας Βενέδικτος ;

Ο΄ Ἀρχιεπίσκοπος Προικοννήσου Κλήμης, καὶ ἄλλοι πλῆστοι .

Ταπανὸς Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας, ἢ Ζακύνθου Παρθένιος μαρτύρομαι ἔναί ἀτίγραμμα ἐκ τοῦ Ἀρχετύπου τῷ ἐνταῦθα Δεσπομένῳ .

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Κ'.

Μνήμη τῶ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου
τοῦ Νέου Ἀσκητοῦ, καὶ Προσάτου
Κεφαλληνίας.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσώμεν
σιγῆς δ'· καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια Ἦχος α'.

Ρῶν Οὐρανίων Ταγματῶν τὸ
ῶν Μονασῶν ποδηγέτης, καὶ Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς,
τὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐγκαλλώπισμα Θάου, Γεράσι-
μος ὁ μέγας, ὁ νῦν παρ' ἡμῶν δὴ φημέμενος ἄεισα,
πρόκειται γὰρ πανδαισία πνύματικῆ, τοῖς πιστοῖς πᾶ-
σιν ἀκόρετος.

Δεῦτε, χορὸς τῶν ἀζύγων, καὶ Μονασῶν ἡ πληθὺς,
ἐν τῇ Μονῇ τῇ Θάα, Ὁμαλῶν εὐθα καῖται, τὸ
Σκῆνος τῶ Ὁσίου τὸ θαυμαστὸν, Γερασίμω, καὶ πᾶν-
σεπτον, καὶ δαψιλῶς ἐμφορεῖσθε τῶν ἕξ αὐτῶ, τερα-
σιῶν τὰ παραδόξα.

Επί τῆς γῆς ἀμυθήτης Μάκαρ διήνυσας, ὡς ἀλη-
θῶς ἀγῶνας, δυναμέμενος δία, ἀνώθεν τῶ πᾶν-
των προνοητοῦ, τοῦ καὶ σὲ ἀναδείξαντος, ἐν τοῖς καιροῖς
τοῖς ἐσχάτοις ὡς ἀληθῶς ἀσεβείας εἰς ἀπόδαξιν.

Ρῶν Κεφαλήνων προσάτης, καὶ Ὁρθοδόξων κρηπίς,
σὺ ἐκ Θεῶ ἐδόθης, ὦ Γεράσιμω ὄντως. φῶν-
θι ἐν Μάκαρ πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς εἰς σὲ καταφάλα-
σιν, ἀπὸ παντοίων κινδύων, καὶ παρασμῶν, καθε-
κάστω ἐκλυτράμενος.

Ο "τε ἕξεδήμησας πρὸς τὸν σὸν ποθέμενον Χριστόν,
τότε

τότε οἱ Θεοὶ Νέες, τὴν Ἱερωσύου Ψυχῶν ἀελάμβανον, Γεράσιμε Θεόληπτε, καὶ πρὸς τὴν ἐκάσσε καταπαύσας γηθοσιώως κατεσκήνωσας, εἶδα Ὀσίων πάντων τὸ πολίτευμα· ὧν καὶ τοὺς ἴσους ἀγῶνας ἐπὶ γῆς ἔξετέλεσας· ὅθεν σὺ αὐτοῖς μὴ παύση πρεσβύων Χειρῶν τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσα καὶ πόθω τελόντων τὸ ἱερόν σου μνημόσυον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύων, τῆς δόξης σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὸν σίχον, σιχηρὰ, Ἦχος β΄.

Οἶκος τῆς Ευφραδᾶ.

Χαίροις τῶν Μοναζῶν, καὶ Ἱερέων κλέος, σὲ γὰρ τὴν πολιτείαν Γεράσιμε Θεόφρον, καὶ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ Θεάτορ.

Δόξα σοι Βασιλεῦ, ὁ τῶν ἀπαύτων Κτίστης, ὁ ἀναδάξας Κόσμον, Γεράσιμον τὸν Θεόν, ὡς ἄλλον λαμπρὸν Ἥλιον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος.

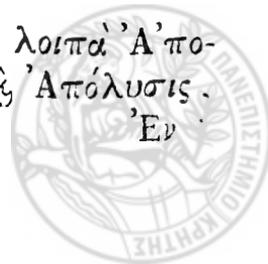
Μέγιστον θησαυρὸν πλατῶμεν σε Τετράκαρα, φερρὸς γὰρ καὶ προσάτης, ἐδόθης τῇ σῇ Νήσῳ, πηγῆτε θαυματόβρυτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ελάς τὸ Τετράκαρα, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, πρεσβύταις τοῦ Ὄσις, καὶ τῆς Πανάγνης Κόρης, ἐλέησον τῆς δόξης σου.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ Ἀπολυτίκια ζήτα εἰς τὸν Μέγαν Ἐσπερινὸν καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν σίχους ἢ, καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανδέφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς. Πάτερ Γεράσιμε τὰ σὰ, θάα κατορθώματα ἀνδρώπων γένος ἔξεστησαν, καὶ κατεπλάγησαν, ἅπαντα Ἀγγέλων τὰ σεπτὰ στρατεύματα· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελάντων σε, αἰεὶ τὴν εὐδοξον, θάα μνημῶν, καὶ σωτήριον, μνημονίων μὴ παύση πρὸς Κύριον.

Πάτερ Γεράσιμε ἡ σὴ, σάσις ὀλονύκτιος, καὶ τῶν δακρύων ἡ ἔκβλυσις, πάτας κατέτβεσε σαρκικὰς ὀρέξεις, πρὸς Θεὸν πεπερμένος, καὶ νῦν καὶ τῆς καρδίας τὰ ὄμματα· ὄν καδικέτδε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ ἀρήνῃ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεράσιμε φωτὸς, θάα ἐμφορέμενος, κατατρυφᾶς τελεώτατα, τῶν ἐπιλάμψεων, καλλονῆς ἀρρήτου, καὶ θάας μεθέξεως· ἢ νῦν λαμπροφανῶς παρειαμένος, Χειρὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ ἀρήνῃ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεράσιμε Θεῶ, ὠφθης οἰκητήριον, διὸ τὸ Σκῆνος σε, Ἄγιε, τὸ ἀδιάφορον, ἄωδιαν βρούα, τοῖς πισῶς πελάζουσι, ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων τῷ ἴασιν, ἔτω γὰρ Κύριος, μεγαλιῶα τῆς δοξαζοντας, ἐναρέτους, αὐτὸν καὶ λατρύοντας.

Ἔτερα σιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ποίοις ἀφημιῶν σέμμασι.

Ποίοις οἱ ἀσεβᾶς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεοφόρον, τὸν νεοφανῆτα τοῖς πέρασι, καὶ φωτὶ θαυμάτων ἀγάζοντα, τῶν πισῶν ψυχὰς τε καὶ καρδίας· ἄξέ-

ἀσέρα, ἀλαμπῆ θάον Γεράσιμον, φωσῆρα, τῆς Ἐκκλησίας διαωγέσατον, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος· ὃν τῷ σέφα νίκης ὡς νικήσωντα τὸν ἐχθρὸν, Χεισὸς ἐσεφαύωσεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἀφημιῶν σέμμασι, κατασέψωμεν τὸν Θεοφόρον, τὸν Κεφαληνίας ὑπέρμαχον, θησαυρόν τε ὄντως ἀσύλητον, ἢ ἀὰ θερμότατον προσάτην, κινδύων ἢ θανάων αὐτῷ ρυόμενον, λοιμῶ τε τῷ ἀπαλήν ἀφανίζοντα, ταῖς ἀπροσδέκτοις πρεσβείαις, δι' ὧν ἡμῖν ἴλεον ἀπεργάζεται τὸν Χεισὸν, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδύσωμεν τὸν Θεοφόρον, τὸν ἔρανομύσην τῆς χάριτος, ἢ σεπτὸν δοχῆον τοῦ Πνύματος· τὸν σερρόν ἀσκήσεως ὀπλίτῳ· τὸν παύτας τὰς δαιμονῶντας σωφρονίζοντα, καὶ παύτας τὰς ἀδουθεντας θεραπεύοντα· ὀρθοδοξίας φωσῆρα, ὃ τὸ Σκῆνος βρύα ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, ἀφροσιῶν τε καὶ ἔλεος.

Ποῖα πνύματικά ἄτματα, νῦν προσάξωμεν σοι Θεοφόρε. βίον γὰρ ἀσκήσας ἰσαγγελον, καὶ Θεῷ ἀπαύτως ενούμενος, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια μετέβης. τὴν δόξαν, κατανοῶν τὴν ἀνεκκλάλητον. ταμῆον κατασκδείσας θαυματόβρυτον, τὸ σὸν σεβάσιμον Σκῆνος, ἀφροσιῶς πλήρες, τοῖς πιστόυσι παρασχωῶν, ἐν ᾧ ἢ προσρέχοντες, θάω χάριν ἀρρύόμεθα.

Δόξα, ἢ νῦν. Ἦχος α'.

Εὐχαρίζω πνεύματι, χαίροντες ᾧ Κεφαληνίῳ σιωδράμωμεν, ἀπὸ οἰκείων θαμάτων φερόμενοι. πλ. α'. Ἐπαπολαῦσαι ἐπισπύσωμεν τῷ νεοφανῶς φωσῆρος Ἐκκλησίας τὰ θαύματα· β'. Τὴν δὲ πάντιμον περικυκλῶντες θήκην, ἀφροσιῶς τῇ χάριτι δωχῆ-

σωμεν. πλ.β. Τὸ Θεοβράβδτον, καὶ πανσέβαστον
 Σκῆνος Θεώμνοι, τῷ δέα κρατέμενοι, δ'σεβοφρόνως
 τε γεραίροντες τὸν τῷ Χειρῶ ὑπὲρ ἑμῶν, τὸν ὕμνον
 σπείδωμεν ἐκβοῆσαι. Ἰδὲ ὁ παιδαύματος Γεράσι-
 μος προτίθεται. γ'. "Αρωμεν τοίνην τὰς χάρας, καὶ
 τῶτον ἀχαρίζως ὑποδεξώμεθα, ὡς ἐρωτόθεν ἡμῖν
 πεμφθέντα. βαρύς. Δι' αὐτῆ γὰρ πᾶσιν ἡμῖν πλε-
 σίως ἄεργεσία νέμονται· ὃ προσπελάζαν ἐ παυσό-
 μεθα, κἄντι ἄξιον γέρας ἀπονέμαν ἀδιύατον· δ.
 ζῶντα γὰρ καὶ μετὰ πότμον θησαυρὸν αὐτὸν κεκτή-
 μεθα. πλ.δ. Διὸ "Ὅσοι Θεοφόροι Χειρῶ σὺ Θεοτόκῳ
 Μαριὰμ Ἀχραύτῳ Κόρῃ, πρέσβυλοι διωκεῖς περι-
 φρεῖται, καὶ σῶσαι ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας
 τῷ νεολαίωσσι, τῷ γὰρ σὺν προσασίαν κεκτημε-
 θα. α'. Εἰς τὰς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες (*).

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν. τὸ προκάμενον τῆς
 ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Λικαίων ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ἂ μὴ ἀψηται αὐ-
 τῶν βίασος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
 πεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ
 ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρή-
 νῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ
 ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδα-
 σκύτες μεγάλα ἄεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέ-
 ρασεν αὐτὰς, καὶ εὗρεν αὐτὰς ἄξιους ἑαυτῶ· ὡς χρυ-
 σόν

(*) Ὅταν τύχη ἢ Ἐορτὴ πρὸς Ἁγίαν ἐν Κυριακῇ, τὸ αὐτὸ ὁμοίωτον Δοξαστι-
 κὸν· ἴαλειται μονόχορον παρὰ τῷ δεξιῷ Χορῷ, καὶ εἰς τὸ Νῦν ἴαλειται ἀφύκτως
 τὸ Θεοσολικὸν πρὸ ἡχῆς πρὸ ὕψους.

σὸν ἐν χωνότρεϊφ ἔδοκίμασαν αὐτὰς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνάλαμψαι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμεῖνται. Κερνεῖσιν ἔδνη, καὶ κρατήσασι λαῶν, καὶ βασιλεύσα αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ σωθήσασιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πισοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενεῖσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῷ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Λίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστου. Διὰ τὸ τῷ λήψονται τὸ βασίλειον τῆς ἀπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῷ κάλλος ἐκ χαρὸς Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῷ σκεπάσει αὐτὰς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιᾷ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῷ, καὶ ἔλποποίησα τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κερσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνᾷ δὲ ἀπότομον ὀργῶν εἰς ῥομφαίαν. σωεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας πορεύσονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ δούκλες τόξα πῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλθῶνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμῷ πλήρεις ριφήσονται χάλιαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσασιν ἀποτόμως ἀντισησεται αὐτοῖς πνεῦμα δυναμείως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτὰς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψα θρόνος Δυναστῶν. Ἀκούσατε ἐν Βασιλεῖ καὶ σωθετε μάθετε δικασαὶ περὰ τῶν γῆς ἐνωτίσαθε οἱ κρατῶντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι

ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρά-
τησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Λίκαιος εἰς φθάσῃ τελείτῃσαι, ἐν ἀπαύται ἔσαι.
γῆρας γὰρ τίμιον, ὅ τὸ πολυχρόνιον, ὅτε ἀ-
ειδίμῳ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιά δέ ἐσι φρόνησις ἀν-
δρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Δά-
ρετος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀ-
μαρτωλῶν μετέτεθη. ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύ-
νεσιν αὐτῷ, ἢ ὄλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῷ. Βασ-
κανία γὰρ φαιλότιτος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμ-
βασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάει εἰς ἄκακον. Τελευ-
θὰς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνος μακρὸς· ἀρετὴ γὰρ
ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῷ· διὰ τῆτο ἔσπασεν ἐκ μέ-
σης πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες,
μηδὲ θεύτες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοῖστον· ὅτι χάρις καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῷ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς αὐτῷ.

Εἰς τὴν Λιτῶν, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα ἦχος α΄.

Μὲν Θεοειδῆ Ἀσκητῆν, καὶ νεοφανῆ ἐκ τῆς Ἐως ἀ-
γέραι, Θεῶν Γεράσιμον ἀφημῆσωμεν. ὅτος γὰρ
ἔτι ζῶν, μεγάλως ἠγωνίσασατο, ταῖς ἐπαγρύπνοις αὐ-
τῷ γάσειν, ἀμέσως παρυσάμενος πρὸ Κυρίου, διὸ καὶ
μετὰ θάνατον ἡ Θεὰ Σορός αὐτῷ τοῖς προσεῖσι πη-
γάσαι ἀννάως τὰ θαύματα· ὑπὲρ ὧν καὶ πρεσβῆαι
ἀδιαλείπτως Χειρῶν πρὸ Θεῷ, δωρηθῆναι αὐτοῖς τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Εν τοῖς ἐπεραιοῖσι σκλωμάσιν Ὅσπε, σὴν ταῖς
Ἁγίων χορείαις, τὸ πνεῦμά σου αἰώνιος ἀγάλλεται.
λαμπρῶς δὲ σὸ τὸ Σῶμα τὸ θεῶντε καὶ σεβάσιμον

Β

ἔν

ἐν τῇ Κεφαλῳίᾳ διασώζεται θαυματόβρυτον· δόξης γὰρ παρὰ Θεοῦ, οἱ δοξάζοντες αὐτὸν, τῷ σέφει λαμπρύνονται. διὸ πρέσβλε τῷ Κυρίῳ, Θεοφόρε Γεράσιμε, ἐλέες τυχαῖν, τὰς ἀσεβῶς ἐκτελδύντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Ὁ αὐτός.

Θ θαυμάσῃσεν ὄντως ἡ χάρις τῷ Πνεύματος, Ὅσπε Πάτερ τὸν βίον σου, ὅτι καὶ ζῶν Θεοφόρε Γεράσιμε, τὸν τῆς γῆς ταῖς ἀρχαῖς σου, ἀυχρῆδὸν διέλυσας, τῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου· καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν προκρίτων ἀξιωθεὶς, νησείαν ἐτέλεσας πεσοαρακονθήμερον, ἐδόλως βρώσεως μεταχών· καὶ μετὰ θάνατον αὐθις τὸ γένος σου ἔσωσας τῷ βυθῷ καὶ τῷ δαίμονος, καὶ τοῖς πᾶσι τραυῶς διαβεβαυοῖς, τὴν χάριν τὴν εὐθεον τὴν ἐν σοὶ ἐνεργῆσαν ἀάμνησε, τοῖς αἰτέσι προχέων ἀκιννάας τὰ θαύματα, καὶ πρεσβδίων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Αὐτὴ ταῖς ἀνω χοραῖς ἐν Οὐρανοῖς σου τὸ πνεῦμα ἀγάλλεται Γεράσιμε Ὅσπε, σῶμα δέ σου τὸ θᾶον ἐν τῇ τῶν Ὁμαλῶν Μονῇ διασώζεται θαυματίβρυτον, βωδιάζον τὰς προσπελάζοντας, καὶ μετ' ἀλαβείας τῷ ἀσπαζομένους. ἔγω γὰρ Θεός τὸς αὐτὸν ἀντιδοξάζω δοξάζοντας· ὃν ἰκέταε Θεοφόρε ἐκ κινδύων ἡμᾶς ῥυθιῶναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ο τε ἔξεδήμησας Θεοφόρε Γεράσιμε, πρὸς τὸν σὸν πλάσῃν καὶ Δημιουργὸν Χειρὸν τὸν Θεόν, παρῆσαν αἰ Ὅσαι Μονάζουσαι θρηνησαι καὶ λέγουσαι· Διδάσκαλε μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὰς, αἷς δὲ οἴκτον ἐδόμησας τὸ θᾶον Μονήδεμον, ἐν ᾧ αἰ προσρέχουσαι, τῶν

βιω-

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Μακαρίζομένί σε Θεοτόκε Παρθένε, ἢ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν Πόλιν, τὴν ἁσασον, τὸ τᾶχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγὴν προστασίαν, ἢ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν σίχον σιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ.ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Κεφαληνίας σεβρῶν, Θεοῦ προνοία, καὶ ἑδραῖον κραταίωμα, ὁ ρύσης ὁμῶς ἢ φύλαξ καὶ ἀντιλήπτωρ θερμός, ὁ παρέχων πᾶσι, τὴν βοήθειαν. αἶ γὰρ πλουτέμεύ σε ἐν κινδύοις ὑπέρμαχον, ἐπίκρονον τε, συμπαθῆ ἐν ταῖς θλίψεσι, περιελαστων τῶ λοιμῶ ἡμᾶς σώζοντα. φρόνα ἔν δυσωπῶμέν σε, Γεράσιμε Ὅσιε, τὴν νῆσον σε ταύτῃ, ἢ παύταις, τὰς ἐκτελεῦντας τὴν μνήμην σε, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ Χριστὸν αἶ δυσῶπα, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυεῖς ὁ θάνατος.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Χειρῶ, ἀσῆρ ὁ νέος, ὁ αἶ διαυγέσατος, τῶ κάλλα ὠραῖσμεύος, τῆς ἰσαγγέλου ζωῆς, ἀρετῶν τε θαύταις λαμπροδέτεσι, ψυχῆ τε ἢ σώματι, καθαρὸς δι' ἀσκήσεως, Τεμάδος ὄντως, τῶ φωτὶ λαμπρωόμενος. ὁ ταῖς λάμψεσι, τῶν ἐνθέων σου πράξεων, ἅπασι τὴν ἐράσιμιον, ἐμφαίνων ἀπόλαυσιν, διαγωγῆς ἐναρέτε, ἀφραυνομένης τὸν Κύριον. αὐτὸν ἐκδυσῶπα, παραχαῖν τοῖς σὲ τιμῶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος.

Πλάτος ἢ θησαυρὸς ἀρετῶν, ἢ τῆς ἀγάπης θαύταις μύσης γεγενῆσαι, δοξάζων μόχθοις ἢ πόνοις, τὸν ἐν ὑψίστοις Θεόν, ἀκλεῶς διό σε ἀπεδόξασε, θαυμάτων φαιδρότητι, σεφοδότης ὁ πᾶσισοφος, πηγὴν τοῖς

ἢ ὡδαῖς μεγαλιώωμεν . ἔτος ἔφθασεν , εἰς ἔθρανιους
θαλάμους , ἢ ἀπάληψε τὰ πῶν καμμάτων ἀφθόνως ,
βραβῆα τὰ τίμια .

Δόξα , "Ομοιον .

Πὸν βίον ἀσεβῶς , ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας , δοχᾶον
Καθαρὸν , σὺ τῷ Πνεύματος ὠφθης , φωτίζων
τὸς πίεσαι , προσιόντας Μακάριε . ὅθου αἴττισαι τὸν
σὸν Δεσπότην φωτίσαι , τὰς ψυχὰς ἡμῶν , τῶν ἀνυ-
μνῶντων σε Πάτερ , Θεόφρον Γεράσιμε .

Καὶ νῦν , Θεοτοκίον "Ομοιον .

Τῶν γρατιῶν , ὑπερέχουσα Κόρη , καὶ τάξας Οὐ-
Ρανῶν ὑπερβαίνουσα μόνη , ἐπάξιον τιμῶν ἀνεσιν ,
παρ' αὐτῶν δέχη Πάναγνε . ἀλλὰ πρέσβλε , τῷ σῶ
Τίμῳ σὺ Ἀγγέλοις , τῷ ῥυθιῶν αἰ με τῆς τῶν παιδῶν
τυραννίδος , τὸν μόνον κατάκλιτον .

Μετὰ τὴν β' . Στιχολογίῳν . Καθ' . Ἦχος Γ' .

Τὴν ὠραιότητα .

Πείβον διώδασας , τοῖς πλάσις ἄβατον , εἰς πεσα-
Ρράκοντα ἡμέρας ἄσιτος , ὡς ὁ Δεσπότης γὰρ ἢ
σὺ διήνυσας Θεοφόρε . ὅθου ἢ ἠξιώται , χειρισμά-
των ἀτάξια , τὸ Σκῆνος γὰρ σε Ἄγιε , ἀφθαρσίᾳ δε-
δόξασαι . διὸ ἀχαιρισθῶντες βοῶμεν ὁξᾶ Θεῷ τῷ σε-
φοδότη .

Δόξα . "Ομοιον .

Τῶν φρόνημα , σαρκὸς ἐμάρανας , βίᾳ ὀρθό-
Κθότητα , ἀσκήσας ἀεῖσα , καὶ τῶν καμμάτων ἀ-
μοιβῶν , τὰ θαύματα ἐκομίσω . ὅθου καὶ τὸ Σκῆνος
σε , τὸ σεπτὸν ἢ σεβάσμιον , βρῦα τὰ ἰάματα , τοῖς
εἰς σὲ μετὰ πίσεως , προσπίπτουσι τῇ θαύσῃ σκέπῃ ,
Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε .

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 23

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον "Ὁμοιον.

Θεομακάρισε Μήτηρ ἀύμφατε, τὴν ἀδενδσαν με
 ψυχῶν θεράπιδσον, ὅτι σωέχομαι πολλοῖς ἐν
 πταίσμασι Θεοτόκε. ὅθεν ἢ κραυγάζω σοι, συναγ-
 μῶ τῆς καρδίας μου· δέξαι με Πανάχραντε, τὸν πολ-
 λά ἀμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι, χαῖρε ἢ
 Κεχαλειτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσμ. Ἦχος Πλ.δ'.

Τὴν σοφίαν, ἢ λόγον ἐν σῆ γαστρὶ.

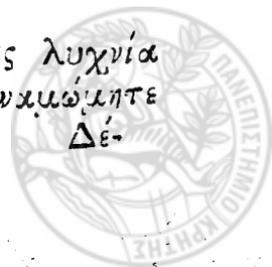
Εἰ γὰρ ἀτάξ, ἢ πόνοις, ἢ προσόχαις, τὴν ψυχὴν
 σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχος
 τῶν Ἀγγέλων Μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως
 χαρίσματα ἔλαβες, τῶ ἰᾶσθαι τὰς νόσους τῶν πί-
 στα τιμώντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων ἀπελαύνας τὰ
 πλήθη, ἢ παρέχας ἰάματα τοῖς ἀνθρώποις Μακά-
 ριε, Θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβυε Χειρῶ τῷ Θεῷ, τῶν
 πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
 θω τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. "Ὁμοιον.

Γορδαίνης ἐμφάνεια τὸ θαυμασόν, ἢ περιδοξον ἵψος
 τῆς σῆς ζωῆς· τῷ κάλλει γὰρ ἔλαμψας, τῆς νη-
 γείας πανόλβιε, τὴν Μωυσέως χάριν, πλατήσας ὡς
 αἴριος, ἢ Ἡλίου γενναίως ἰχνῶν ἐφαψάμενος· ὅθεν
 τῷ Δεσπότῃ μιμητὴς ἀνεδάχθης, φαιδρῶς δοξαζό-
 μενος, πολιτάας λαμπρότητι, ἢ τῷ Κόσμῳ φανό-
 μενος, αἰριδὸς ἐπεραίνιος Ὅσιε· διό σε πισῶς, δι-
 φημῶμεν, πόθω ἰκετάδοντες, τῶν δανῶν περιστῶζαν
 τὴν σὴν Νῆσον Γεράσιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον "Ὁμοιον.

Πῶ Ἡλίου νεφέλη τῷ νοητῷ, θάξ φέγγυς λυχνία
 χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυπτε, παναμώμητε

Δέσποινα, τὴν σκοτανὴν ψυχὴν μου, τυφλώτισσον πάθεισι, τῆς ἀπαθείας ἀγλή καταύγασον δέομαι, ἢ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλυῶν, ῥοαῖς καταπύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, ἢ τῆ ῥύπτῃ κα-
θάρων, ἵνα πόθῳ κρωγάζω σοι, Θεοτόκε πανύμνητε πρέσβυλε τῷ σῶ Υἱῷ ἢ Θεῷ, πῶν πταισμάτων ἀφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἄσεβῶς προσκυῶσι τὸν πανά-
γιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῷ δ. ἦχος.

Προκάμερον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῷ Ὁσίου αὐτοῦ
Στίχ. Τὸ ἀπαποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἔση ὁ Ἰησοῦς. Ζήτα Δεκεμβερίῳ ε'.

Εἶπα ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῷ σῶ Ὁσίῳ πρεσβύταις. Καὶ
νῦν Ταῖς τῷ Θεοτόκῃ.

Εἰλήμων, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τεράσιμε Ὁσε, τῇ πολιτείᾳ ἰσαγγελε, ἢ πιστῆ
Θεράπον, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα
Χεῖρὸν, περισφύξε ἡμᾶς ταῖς ἀπροσδέκτοις πρεσβύταις
σου, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ὅτι σου ἔσμεν ποί-
μνιον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, κρίτλ.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκῃ μετὰ πῶν Εἰρμῶν εἰς ζ'.

Καὶ τῷ Ἁγίῳ Κανόνες οἱ δύο εἰς ὀκτώ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκῃ. Ὡδὴ ἀ.

Ἦχος πρῶτος. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ἐ**ν δὲ ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιῆ-
„ σάντι θαυμασὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, ἢ
„ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασαι.

Τροπάειον.

Ως μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, πεκῶσα σαρκόμενον Παναγία Ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παιαδθλίας με ψυχῆς πάθη θεράπιδσον.

Ρὰ τραύματα Πανάγνε τὰ τῆς ψυχῆς με, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμῶ τὴν σκότωσιν, καὶ τῶ νοός με ἐκτροπᾶς, ἀφανίσον ὡς ἀγαθῆ, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Ρὸ φῶς ἠ κηῖσασα τὸν λυτρωτὴν με, τῶ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασανῶν Ἄχραντε, τῶν αἰώνων ἐκῆ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶ τὰ μεγαλᾶ σα.

Νοός με Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσας, φωτίσσε ἀπέλαστον, ἠ τὸ φῶς κηῖσασα τὸ ὑπὲρ εἴνοιαν ἢ δώρησαίμοι Ἀγαθῆ τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σῶ, ἄξανατᾶλαν ἡμῖν.

Ωδὴν καταυξέως τῆ Θεοτόκῳ, θερμῶς προσκνεγκωμεν, ὦ ψυχῆ με τάλαινα, βεβηλωθᾶσα κακῶς, ἵνα ρύθῶμεν ἐκ πυρὸς τῶ αἰωνίζοντος.

Ὁ Κανὼν τῶ Ἀγίῳ. Οὐ ἠ ἀκροσιχίς.

Μέλπω γέρας τιμῆεν Ἀσκητῶν νέον.

Μητροφαίς Ναυπλίς.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

Χειρὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Μηδῆς σα ἄλλος Γεράσιμε, νεοφανῆς ἐφάμιλλος γέγονε, βίον ἐναθλῶν ἀσκήσεως, εἴθεον, θεωρίας, ἀξιωθῆς θείας ἐπιπνοίας, ὡς ὁ θᾶος Μωϋσῆς πανσόφως εἴδοξε.

Ενθῆς ἐγείς πανόλβιε, ἐν θείας προσδραχίς σου εἰσάμενος, Θεὸν ἐνορῶν παντέλειον, ὄμματι διανοίας καρδαρικῶ ὅθεν σωμαλιζῆ τοῖς Ὀσίῳν Ἀσκητῶν Πάτερ σκηνώμασι.

Λαμ-

Λαμπρὸς ὁ βίος σε ἔνδοξε, εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον
ἔξέλαμψε, φαιδρῶς κατασίλβων Ὅσιε, θεαίσις
σε ἀρεταίσις πλαστοποιεῖ, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν ἐκ
Θεῶ, τῶ πάντα λόγῳ τεκτῆναιτος.

Θεοτοκίον.

Θαρκὸς φανῆς ὁμοιώματι, ὁ Λόγος τῶ Πατρὸς Πα-
ναμώμητε, ἐκ σῶ τεχθῆναι ἠυδόκησε, πᾶσαν τὴν
ἀμαρτίαν τῷ Ἀδὰμ Πανάγνε καὶ Εὐᾶς ἀπέτεμε, διὰ
σῶ Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Ἐπερος Κανὼν τῶ Ἀγίῳ, φέρων ἀκροσιχίδα
ἐν τῇ Ὀυδῶν, καὶ Ἐννάτῃ. Ὁ Ἰωάννης.
Ωδὴ, α. Ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μὸν νῦνμα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἄγιε λαμπρῶς
ὀδήγησον, καὶ τὸ τῆς γλώττης ἄμυστον Σοφὴ, ἐν
ἀξίῳ ἀγῶνας τῶς σῶς, καὶ διωγῆ παλαίσματα,
κροτῶν αἰνέσω ἀγαλλόμενος.

Μὸν πόθον τῶν γεννητόρων Ἐνδοξε, εἰδὼν λελόγι-
σαι τῷ πρὸς Θεὸν προκεῖνας βιωτικῷ, ἔξ ὀνύ-
χων διὸ ἀπαλῶν, πάντα λιπῶν Γεράσιμε, Χειροῦ
τοῖς ἰχνεσιν ἐβάδισας.

Μερπνότης, ἡ τῶν παρόντων ῥέεσα εἰς ὅλως ἰχυ-
σε, τὸ σιβαρὸν ἀμβλυῶσαι σῆς ψυχῆς, καὶ τὸ
φίλτρον τὸ πρὸς τὸν Χειρὸν, ὧ κολληθεῖς κατέλι-
πες, πᾶσαν ἐπίκηρον ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Μὴν μόνῳ, ἐν γυναιξίν ἀπάρανδρον Ἀγνήν ὑμνή-
σωμεν, ἱκετικῶς βοῶντες πρὸς αὐτῷ, Γερασί-
μῳ λιταῖς τῶ σεπτῶ, καὶ σαῖς πρεσβείαις Ἀχραυτε,
τῷ δὲ τῷ ποιίμην σε διάσωσον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Γ**περωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημα σου Χει-
 „ ρεῖ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανῶν σερεώσας τὸν
 „ δάπερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὑδασι τὴν γλῶσσαν μου
 „ ποδιώαμε.

Τροπάριον.

Πῆς σαρκώσεως διανοίας μου ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέ-
 λασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου
 ἀνάδηξον Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Πῦσαί με πάσης κατακλίσεως, καὶ πολλῶν σκανδά-
 λων τῆ ὄψεως, τῆ ἀγωνίζοντος πυρός, καὶ τῆ σκό-
 τους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκλήσασα ἡμῖν τὸ
 ἀνέσπερον.

Πὸ ἀπαραίτητον Κερίμιον, καὶ τὸ πῦρ ἐκάηο
 τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φεικ-
 τὴν ὅλος δέδοικα, σπεῦστον σῶσον πρὸ τῆ τέλους
 Ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

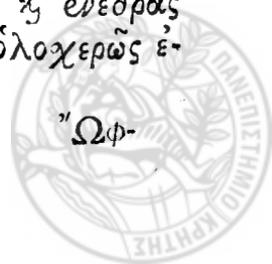
Γύλογημῖος τῆς κοιλίας σου, ὁ Καρπὸς Παρθένε
 Πανύμνητε· τὸς γὰρ φθαρέτας τῷ καρπῷ, διὰ
 ξύλου Σταυροῦ αὐτῷ ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινω-
 νὸς θάλας χάρματος.

Θεογεννήτωρ Ἀπαρόγαμε, τὰς ἡμῶν δεήσας προ-
 σάγαγε, τῷ Ποιητῆ σου, καὶ Θεῷ τῷ τεχθεῦτι
 ἐκ μήτρας σου, ὅπως εὐρωμεν τελέαν τῶν δανῶν ἀ-
 πολύτρωσιν.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Πᾶσά σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω νησείαις τῷ πνεύ-
 ματι, καὶ κακῆχαίαις τῶν δαιμόνων, καὶ ἐνέδρας
 τὰς τέτων, σαυτὸν Πάτερ καθηράμενος ὀλοχερῶς ἐ-
 κολλήθης Χειρῷ τῷ σὲ κατασέψαντι.

Ἄλλος.

Ωφθης ἐκ κοιλίας, καταγώγιον θᾶον τῆ Πνύ-
ματος, φωταγωγόμενος ταῖς τέτε, ἐπιπνοίας
Παμμαίκαρ. εὔθου φωτὸς ἔμπλεος γυνομένοις, καὶ
θαύλα λάμψα τὸν νῦν Πάτερ ἀγαζόμενος.

Γείας σε Θεόφρον, καὶ πατερίδα καὶ πλῆτον κατέλι-
πες, ἀκολοθῆσας ἐκ καρδίας, προσαγαῖς τοῦ
Δεσπότις, εὔθου τέτρω παρεξόμενος, καθικετῆρας
αὐτὸν ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν ὑμνόντων σε.

Θεοτοκίον .

Η ἀγιωτέρα γυνομένη τῶν ἀνω δυνάμεων, σὺ εἶ
Παρθεύε Θεοτόκε, προσασία καὶ σκέπη, τῶν
σοὶ προσβροχόντων Ἀχραντε. μὴ οὖν παρίδης ἡμᾶς
ἐκτενῶς, ἀνόν σοι προσάγοντας.

Ἄλλος . Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί .

Ως ἔμπορος νυνεχῆς, τῶν ἐπιγαῖων τὰ τερπνὰ ἤ-
λευσας πλῆτον ποθῶν εὔδοξε, τὸν ἀληθινὸν
καὶ αἰδιον .

Ρὸ φρόνιμα τῆς σαρκὸς, θεοφιλῶς δαλώσας τῷ
πνύματι, σκευὸς ἐχρημάτισας, καὶ λαμπρὸν
δοξαῖον τῆ Πνύματος .

Εργάτης ὡς ἀληθῶς, τῆς ἀρετῆς ἐδάχθης Γερά-
σιμε, νῦν καὶ τὴν διαύοιαν, ἀνω πρὸς Θεὸν ἔχων
ἀτρεπτον .

Θεοτοκίον .

Θωπτήρα Μήτηρ Θεῶ, ἧξ ἐπηρέας τὴν δε τὴν ποιμένην
σε, ἧτις ἐν σοὶ πέποιθε, τῆ σῆ ἀρωγῇ καταφύγασα .

Καταβασία . Τῆς σῆς ὑμνολόγης Θεοτόκε .

Αἴτησις μικρά, καὶ τὰ Καθίσματα Ἦχος πλ. δ' .

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ .

Γεννητόρων τὸν πόθον ὑπερδῶν, καὶ Χειρὸν ἀγα-
πήσας ὁλοσχερῶς, αὐτῷ ἠκολοθῆσας, μέχερ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 29

πέλας αΐδιμε· τὸν γὰρ ζαυρόν σε ἄρας, ἐπ' ὤμων
 ἀέδραμες, εἰς ἀβάτας ἐρήμους, διάγων ὡς ἄσαρκος,
 ὄψεν καὶ πλοσίας ἀμοιβὰς τῶν σῶν πόνων, ἐδέξω
 Μακάριε, ἐκ χαρὸς τῆ Κυρίας σε, Θεοφόρε Γεράσι-
 με, πρέσβλε Χειρῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
 σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τῷ ἁγίῳ μνή-
 μῳ σου.

Δόξα. "Ομοιον.

Μὰς ἄχάς σε σὺ δάκρυσι ταπανοῖς, ἔτι ζῶν ἀνά-
 φέρων πρὸς τὸν Θεόν, αὐχμὸν λύας Ἐνδοξε, τὸν
 τῆς γῆς ὡς φιλόσοργος. μετὰ δὲ πότμον πάλιν, ἔξά-
 γας τὸ γυῖαιον, τὸ ἐκπεσὸν εἰς φρέαρ, ὠδήσα τοῦ
 δαίμονος, ὄψεν τῶν θαυμάτων, τῷ θεοπόνησον χά-
 ρην, τοῖς πᾶσι πισθέμενος, ἐκτελῆς τὰ τεράσια, δαι-
 μονῶντας ἰώμενος, ἀψινῶντας ῥωννύμενος, θλίψεων
 λοιμῶ, καὶ θανῶν, τῷ σὺ Νῆσον πάντοτε ῥυόμενος,
 καὶ τοῖς θερμῶς προσῖσι, τοῖς αἰτίσας δωρέμενος.

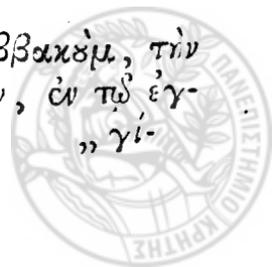
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, "Ομοιον.

Μὴν Βασιλίσσαν πάντες δεῦτε πισοῖ, τῷ Μητέρα
 τῆ πάντων Δημιουργῶ, ἐν φωναῖς μεγαλιώμεν,
 καὶ ὑμνῶντες βοήσωμεν· ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθέ-
 νε Πανύμνητε, τὸς τιμῶντάς σε σῶξε, καὶ σκέπε πρε-
 σβάις σε ἐκ παρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων, καὶ θλί-
 ψων· ἔχας γὰρ ὡς Μητέρα τῆ Θεῶ παρρήσιαν, οἰ-
 κτάρην, βραβδάντε νοσημάτων τῷ ἴασιν. διὰ τῆτο
 βοῶμύ σοι, πρέσβλε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-
 σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀσεβῶς προσκυνῶ-
 σι τὸν πανάγιον Τόκον σε.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ε**ν πνεύματι προβλέπων Προφήτα Ἀββακὺμ, τὴν
 „ **Ε**τῆ Λόγος σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγ-

„ γί-

„ γίζαν τὰ ἔτη ἐπιγνωθήση, ἐν τῷ παραῖναι τὸν και-
 „ ρὸν ἀναδαχθήση, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάριον .

Παρθεύε Παναγία, ἀμόλυπτε σκηνή, μολυνθεύ-
 τα πταίσμασι, καθάρσον με νῦν, πῶν οἰκτιρ-
 μῶν σου ῥανίσι καθαρωταίαις, καὶ δός μοι χαῖρα βοη-
 θείας, ἵνα κράζω, δόξα σοι Ἁγνή Θεοδόξασε .

Καὸς ἡγιατμεὸς, ἐδάχθης τῷ Θεῷ, τῷ ἐν σοὶ
 οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νῦν. αὐτὸν δυσώπα,
 ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύψι ἀποκαθαίρει, ὅπως οἶκος γνω-
 ρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνδύματος .

Ελέησον με μόνη ἐλέες τὴν πηγῶν, Θεοτόκε τέξα-
 σά, καὶ λύσον τὴν δαυλὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον,
 καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥᾶθρα, καὶ κατὰ
 νυξιν πρὸ τέλους, θάου δωρομένη πρεσβείαις σου .

Κοίνας ὁ Προφήτης, ἐν Πνδύματι Θεῷ, ὅρος σε
 προέγραψε κατὰ σκιον Ἁγνή, τοὺς ἐκτακεύτας
 φλογμῶ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθαίρας μεσιταίαις
 σου Παρθένε, μόνη πῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις .

Εξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί, πῶς ὁ ἀθεώ-
 ρητος μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὠράθη Παρ-
 θεύε Θεοτόκε, ὃν ἐκδυσώπα σωτηρίας ἀξιῶσαι, πᾶν-
 τας τὰς πιστῶς σὲ δοξάζοντας .

Ἄλλος . Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσοαί .

Εφθασας Ἀγγέλων τὴν πληθειῶν, βιώσας ὑπὲρ
 ἀνθρώπων, καὶ ἀειδύσας ἐν γῆ ὡς ἄσαρκος, ἐ-
 δάχθης τοῖς Μονασαῖς, θεῶν ὄντως ἔσοπτρον, πά-
 σας λαμπηδόνας ἀποπέμπων, τῆς χάριτος τῷ Θεῷ,
 θείαις ἀγλαΐαις κοσμέμενος .

Ράβδος σου ἡ θεία καὶ σεπτῇ, θαυμάτων πλήρης
 γέγονε, καὶ νοσημάτων πᾶντων ἐκάσποτε, ἀπή-
 λαι-

λαυνε τὰ δανα πάθη καὶ οἰδήματα, τὸν μετ' ἄλλα-
βείας προσπιπτόντων αὐτῇ, ὅξ ἀλικενοῦς, Πάτερ
Θεοφόρε ψυχῆς αὐτῶν.

Ἄγῶνας ἐνδέξῃ ἐπὶ γῆς, Παμμάκαρ ἐκτετέλε-
κας, δικαιοσύνης νόμῳ ἐπόμενος, καὶ πόνων τὴν
ἀμοιβὴν ἀπασαν καρπόμενος, τῆς τῆς ἀρετῆς καρ-
ποῦς, ἐδρέψω, καὶ ἐκομίσω ἐκᾶ, τῶν θείων σε ἄ-
θλων τὸν σέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἄγίων Ἀγγέλων στρατιαί, ὑμνήσαι εὐ δεδιώηνται,
καὶ κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσαι σε, τῶ πάντων Δη-
μιουργοῦ Μητέρα τὴν ἄσπιλον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἀὰ
δυσώπια, κινδύων καὶ παρασμῶν, ἐλάθεραθῆναι
τῆς δόξης σε.

Ἄλλος. Ἐπαρθύτα σε ἰδῆσα.

Οὐ ἐν πίσει προσιόντες, θείω Τεμνία, τῷ σῶ σε-
πτῷ Γεράσιμῳ Θεόληπτε Μάκαρ, ῥῶσιν ἐκ ποι-
κίλων παθῶν, ἀφθόνως λαμβανᾶσι, ὕμνον ἄγνωμό-
νως σοι ἄδοντες.

Οτὰ πάντα προγινώσκων, τὴν σὴν καρδίαν, εἰδὼς
ἀδῆαν, ὅλλω κεκαρμένην τῷ φίλτρῳ, ἔρωτίτε
τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς λύχνον μονάζουσιν, ἔδαξε Γερά-
σιμῳ λάμποντα.

Ὡς ὑψίκομον ὠράθης δαΐδρον Παμμάκαρ, σοῖς
ὄχετοῖς δακρῶν ἀρδρόμομος, Πάτερ τερασίων
καρπῆς, ἐκφέρων τοῖς χρήζουσι, πάντων τῶν θανῶν
ἄξιαρμόμος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ ὑπέραγνον Μητέρα σε ἀς πρεσβείαν, σὴν τῷ
σεπτῷ καὶ θείῳ ποιμαίνῃ Γερασίμῳ, ἀπαντας δό-
ξης σε πιστῆς, Οἰκτίρμον δεχόμενος, ταύτῃ σε τὴν
ποιμνὴν σερέωσον.

Καταβασία. Τὴν ἀνέξιχνίαν σου θάαν βαλλύ.

Ῥοδή, ἐ. Ὁ Εἰρμός.

„ **Π**ρὸ σὴν ἀρήνην δὸς ἡμῖν Ἰεῖ τῷ Θεῷ· ἄλλον γὰρ
 „ ἐκτός σε Θεὸν εἰ γινώσκουσιν· τὸ ὄνομά σε ὀνο-
 „ μάζουσιν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχας.
 Τροπάειον.

Πρὸς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Ἀγνή, βλέ-
 παν με τρανώς τὴν θάαν λαμπρότητα, καὶ τὴν
 σὴν δόξαν τὴν ἀέκφρασον, ὅπως ἐλέες τύχω, καὶ
 αἰωνίς δόξης.

Πανάχραντε ὡς τέξασα Σωτῆρα καὶ Θεὸν, πρέσβυε,
 ἐκ πάσης με θλίψεως καὶ νοσημάτων, καὶ κακώ-
 σεως, σῶσον σωτηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρᾶον δέλον.

Λυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νῦν, σώζε-
 ναι τοὺς πίσα σοι κρᾶζοντας· Χαῖρε Παρθέ-
 νε Παναμώμητε, χαῖρε ἄλογημενὴ τοῦ Κόσμου προ-
 φησία.

Λιάσωτόν με Πάαγε, κινδύων χαλεπῶν, ἔγαρον
 παθῶν κοπείας καὶ ρῦσαί με, ἀχιμαλωσίας καὶ κα-
 κώσεως, πονηρῶν δαιμόνων, τὸν σὸν ἀχρᾶον δέλον.

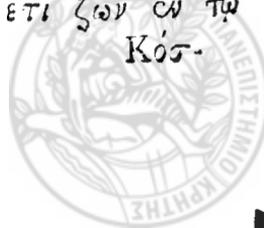
Βρασίλιον Παρθένον σε, κηρύττα ὁ Δαβὶδ, ἀ-
 χραντε Ἀγνή, διὸ ἰκετεύω, τῆς Οὐρανίης Βα-
 σιλείας με ποίησον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίσω.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν ἀρήνης Πατήρ.

Γαρκὸς ἔξω Πάτερ ἐγένεσ ἀὰ, ἀρετῶν ἄξιασας
 τὴν αὐλον, καὶ βίον ἀνέπιληπτον τελείας ἐμφα-
 νῶς, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰ σα ἐκμιμεμενοῖς,
 κατορθώματα θάα, μάκαρ Θεόληπτε Γεράσιμε.

Πρὸ σὴν πολιτείαν ἀνθρώπινος νῆς, ἐννοῆσαι Θεό-
 φρον ἐκ ἰχυσε, καὶ τρόπος τῶν ἀγώνων σε τῶν
 θάων καὶ σεπτῶν, ὅς περ ἐπολιτεύσω ἐτι ζῶν ἐν τῷ

Κόσ-

Κόσμῳ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβύων Θεῷ, τῷ πάντων βασιλεύοντι.

Γδὼν σε τὸ ἄπλασον, ὁ πάντων Θεὸς, καὶ ἡσύχιον
Πάτερ καὶ ἄκακον, ἐδόξασεν, ἐτίμησε σεφάνοις ἀρετῶν. εὐδεν περιχορδίας ἐρωπίσι πασῶσι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβύων Θεῷ τῷ πάντων βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος Παρθένε ἐκ σε προελθὼν ἀπορρήτως ἀφράσως ἐπέφανε, καὶ αὐθις σε κατέλιπεν Ἄγνυ καὶ καθαρῶν, ὡς περ ἦς πρὸ τοῦ Τόκου, καὶ ἐν Τόκῳ, καὶ μᾶλλον μετὰ Τόκον μόνως Ἄγία Ἀπαρθένος.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Γέσιον δέησιν, τῆς σῆς ποιμένης Γεράσιμε, εὐδοξε αὐτῆς θᾶε προσάτα, πρόχες καὶ ρῦσαι ἐκ πολεμίων ἐχθρῶν, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Θεόν, ἱεραῖς ἐντεύξεσι, διασώζων ἀκλόνητον.

Αγγέλιω τὴν θάαν σε, ἡ ἐκ Θεοῦ πεπίδασται, εὐδοξε Γεράσιμε παμμακάρε, φύλαττε ἀπήμονα ἕξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, παντοίωντε ἄλλων δυχερῶν τὴν σεπτῶς ὑμνήσω σε, καὶ πισῶς μεγαλιεύσω.

Εόρτιον σήμερον, ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσασα, πᾶσα ἡ πληθὺς αὐλῶν Νόων, δῆμος Ὀσίων, καὶ τῶν Δικαίων ὁμῶς, κροτᾷ σὺν ἡμῖν χαρμονικῶς, αἶνον σοι προσάγοντες, καὶ τῷ Κτίσῃ Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Χειρὸν ἢ κυήσασα, αὐτὸν ἡμῖν δῶτατον, ποίησον ὡς Μήτηρ τοῦ ἐλέους, ἀφεςιν δοῦναι τῶν ἐπτασμελῶν Ἄγνυ, καὶ θείας ἀζώστου τρυφῆς, τὸς εἰς σε ἐλπίζοντας, καὶ πρὸς σε καταβύγοντας.

Καταβασία . Ἐξέση τὰ σύμπαντα .

ᾠδὴ 5' . Ὁ Εἰρμός .

„ **Π**ὸν Προφήτῳ Ἰωανῶ, ἐκμιμούμενος βοῶ, τιῶ
 „ **Ζ**ωὸν μὲ Ἀγαθὸν, ἐλάτρευσον φθορᾶς, καὶ
 „ σῶσον με, Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, κράζοντα δόξα σοι.
 Τροπάεμον .

Μολωθύντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις τιῶ ψυχῶν,
 δυσωπῶσε τιῶ Ἀγνῶν, ἢ ἀμόλυτον Σκηνῆν,
 ἀπόπλυτον παντοῖς ῥύπτῳ, τῇ μεσιτάσῃ .

Κυβερνήτης μοι γενεῶ, θαλαττῶντι ἀνὰ, ἐν πε-
 λάγα τῶν θανάτων, τῶν τῷ βίῃ παρασμῶν, καὶ
 σῶσον με, πρὸς σωτηρίας ὄρμον ἰδυύσῃ .

Πεικυμῖαι λογισμῶν, ἢ παθῶν ἐπαγωγῶν, ἢ βυ-
 θῶν ἀμαρτιῶν, τιῶ ἀθλίαν μου ψυχῶν, χα-
 μαῖζοσι, βοήθησον μοι Ἀγία Δέσποινα .

Μεγαλῆα σοι Ἀγνή, ἐποίησατο Χειρὸς, ὃν ἰκέ-
 τῶ ἀνὰ, μεγαλυμῖαι ἐπ' ἐμοὶ, τὰ πλούσια,
 αὐτῷ ἐλέη Θεοχαρίτω .

Πῶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλῶ ἐν γυναιξί,
 δυσωπῶσε ἐκτανῶς, μὴ παρίδῃς με Ἀγνή,
 ἀλλ' οἴκταρον, καὶ πάσης βλάβης, σῶσον σωτή-
 ρησον .

Ἄλλος . Σπλάγχχνον Ἰωανῶ .

Μέγα ἀληθῶς, νεόδμητον ἔρασμα, ἐδόθη ἡμῖν,
 Θᾶε Γεράσιμε· Ἐκκλησίᾳ δὲ, Ὁρθοδόξῳ ἐ-
 τέθη ὡς θαῖος πυρσός, διαλάμπων ἀκιννάως ἐν τοῖς
 θαύμασιν . ἔγω γὰρ ὁ πλοσιόδωρος, βραβδῶν οἶδε,
 τὸς αὐτῷ θεράποντας .

Ηρθῆς ἀπὸ γῆς, εἰς ὕψος αἰθέρον, Ἀγγέλοις
 συυὼν ἢ ἀγαλλόμενος, ἢ κατέλιπες, Μονα-
 ζήσῃς τιῶ θαῖω ἀλόγησον· ἀρηιδῶν ταύτας ἢ τὴν
 μνή-

μνήμω σε, Μάκαρ ἐκτελᾷ σοι πάντα, ἵνα εὖροιεν
χάριν καὶ ἔλεος.

Εἴδυσθαι εἰς γλῶσσοσ σκῆνος Θεόπνδξε, καὶ ἐν Οὐρα-
νοῖσ τοῦ Θεῶν Πνεῦμα σε, μεταβέβηκον, ἐκ φθο-
ρᾶσ εἰς ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ Τριᾶδι τῆ Ἀγία νῦν
παρίσταται, ἥπερ καὶ πρεσβῆσ πάντα, ὑπὲρ πάν-
των τῶν πίσα ὑμνῶντων σε.

Θεοτοκίον.

Πάμφον ἐν ἐμοί, τὸ φῶσ τοῦ ἀπρόσιτον, Παρθέ-
νε, Ἀγνή ἀμακάρισε, καὶ Πανάμωμε, μεσι-
ταίαισ σὸν Υἱὸν ἱκέτάσων, καὶ δυσώπησον αὐτὸν Θεο-
χαρίτωτε, δῶναι μοι τελείων ἄρεσιν, τῶν κακῶν, οἷσ
αὐτὸν παρέπίκρανα.

Ἄλλοσ. Θύσω σοι μετὰ φωνῆσ.

Ανώθων, παρὰ Θεοῦ τιλὸ χάριν δεξάμενοσ, τοῦ
ἐκτελᾷ τὰσ ἰάσασ, τοὺσ πρὸσ σὲ ἐκ πίστεωσ
προσιόντασ τε, διασώζασ παντοίας βλάβησ Θεᾶε Γε-
ράσιμε.

Ημβληνας, τὰσ τοῦ ἐχθροῦ ἐπάρασ Γεράσιμε,
τὰσ τέτα παγίδασ στυθλάσασ, συμμαχίασ Θεᾶε
ἐνιχυμείοσ, καὶ διέβησ πρὸσ γαληνοὺσ λιμενάσ γη-
τόμενοσ.

Φύλαττε τὸσ σὲ ὑμνῶντασ πόθω Γεράσιμε, καὶ τὴν
σὴν μνήμω τελῶντασ, ἐπηρέασ πάσησ ἀπηλ-
λαγμείοσ, καὶ ἀξίοσ, τῆσ Οὐρανίεσ δόξησ ποίησον,

Θεοτοκίον.

Υψισε, παμβασιλεῦ Θεὲ πολυέλεε, τῆσ σῆσ Μη-
τρός ἱκεσίαισ, καὶ τοῦ Θεοῦ δούλου σου Γερασί-
μου, ἡμᾶσ πάντασ σουσ δούλουσ, ρῦσαι πάσησ κα-
κώσεωσ.

Καταβασία. Τὴν Θείαν ταύτην ἔκ παύτιμον.

"Αιτίσις μικρά, ἔτ.

Κοντάκιον, "Ηχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίστοις ἄσμασι τῶν Κεφαλῶν ἢ Νῆστος, προσκαλάται σήμερον τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανεία ἐγκωμιάσαι· καύχημα ὀρθοδοξίας ἀφανεία, τὸν Γεράσιμον τὸν Θαῖον, τὸν ρύσιω ταύτης ὁμῶς ἔκ πρόμαχον.

"Επερον, "Ηχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐγκρατεία "Οσιε, τὸν νῦν καθάρας, ἔκ ἀγνεία σώματος καταλαμπρωίας τὴν ψυχῇ, ἀπεπρωθῆς πρὸς ἄληκτον καὶ Θείαν δόξαν Χειρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Εὐε τὸν ἐπὶ γῆς νεοφανεία ἀσέρα, καὶ βίω ἀγγελικῶ παραδόξως πολιτῶσάμενον, ἔκ ταῖς φεγοβόλοις τῶν θαυμάτων ἀκτίσι τὴν λαυγῶς ἀναλάμψαντα, καὶ σεπτὸν δοχῶν τῷ Πνεύματος χρηματίσαντα, καὶ τῷ νοητῷ σερεώματι τῆς Ἐκκλησίας πεθεία, ἔκ πᾶσιν ἀφθόνως τὰ ἰάματα ἀναβλύζοντα, σέμμασιν ἀφθονῶν ἀναδύομεν, ἔκ ἀνυμνῶντες κράζομεν· τὴν Μονίω, ἔκ τὴν Νῆσον σσ, "Αγιε πεερίσφζε ἀὰ ταῖς πρεσβάεισ σσ παντὸς κινδύνος ἀπήμονας. σὲ γὰρ ἔκ φρερόν ἔκ φύλακα, ἔκ προσάτιω σερμότατον κέκτνυται· ἔκ τὸν Θαῖον σσ Σκῆνος σέβσσαι πόθω τὸν θαυματόβρυτον, ἀκαταπαύσως βοῶσι σοι· Χάιροις τὸν ἡμῶν καύχημα "Οσιε, ὁ ἀναπερωθῆς πρὸς τὴν ἄληκτον, ἔκ Θείαν δόξαν Χειρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ Εἰκοσῇ.

Μνήμη τῶ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τῶ Νέου Ἀσκητῆ τῶ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας.

Στίχ. Γεράσιμος κάλλισον ἤρατο κλέος

Ἐκ τῆς ἀνώθεν ἀγλαῆς δόκσμιας.

Ἐκτη πινυτοῦς ἔκδανε φῶς δεκάτη Γεράσιμος.

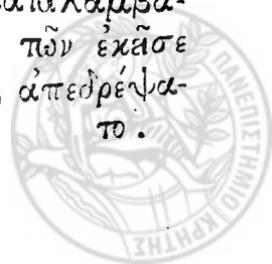
Ἐπεροι.

Γέρας γεραρὸν, καὶ ἀγήρον παρέχα

Γερασίμῳ νέωτε Χειρὸς ἐν Πόλῳ

Ἦρατο Γεράσιμος Γέρας ἀφθιτον ἐν Παραδείσῳ.

Ὁ ὕτος ὁ Ὁσίος, καὶ νεοφανῆς ἀσῆρ Γεράσιμος ἐκ τῆς περιφήμου Πελοποννήσου ἀνέταλεν ἄξορμώμενος, ἐκ κόμης λεγομένης Τρίκκης, κατὰ δὲ τιμὴ κοινῶ σιωπῆσαν Τρίκκαλα. Τῆστι δὲ γονῆς Δουβεῆς, καὶ Δυγενῆς καὶ πλῆστοι σφόδρα ἐτύγχανον· ὧν ὁ μὲν Πατὴρ Δημήτριος, ἡ δὲ Μήτηρ Καλὴ ὠνομαζόντο, τῶ πικλῶ δὲ Νοταράδες. Γεννηθεὶς τοίνυν ὁ Μακάριος ἄξ ἀπῶν, ἀδύς ἀς τιμὴ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν· δεξιῆς δὲ τυχῶν φύσεως, τιμὴ θάαν Γραφῶν ἐκπεπαίδετο. Ἀπασαῖς δὲ τῆς πατρὸς, τῇ τῆς Ζακύνθου νήσῳ ἐπιβαίνα, ἐκ ἡ διατείνσας ὀλίγον, ἔξασι ταύτης, καὶ τιμὴ Ἑλλάδα πᾶσαν περινοσήσας, ἀς Θεσσαλίαν ἀφίκετο. Εἶτ' ἀΐσιν ἐκάθεν ἀς Εὐξανον Πόντον, μεθ' ὧν ἀς Βυζαντίον, καὶ Προποντίδα, καὶ Χαλκηδόνα, ἔχ ἡκισα δὲ, καὶ τὰ πέριξ τοῦ Βυζαντίου ἄασε περιελθὼν ἀνίσρητά τε, καὶ ἀθεώρητα· κακῶθεν ἀπάρας, τὸ Ἀγιώνυμον Ὄρος τῶ Ἄθῳ καταλαμβάνει, οὐθα τὰ κάλλισα τῆς ἀρετῆς, πρὸς πῶν ἐκάσῃ ἀσκαμῶν Μοναχῶν ἀπερρῶνίσαστό τε, καὶ ἀπεδρέψαστό.

το. Διεγνωκῶς δὲ ἐκάθου ἀπάραι, τὰς ἱερεῖς καὶ σεβασμίαις τόποις τῆς Ἱερουσαλήμ καταλαμβάναι, προσκυῆσαι καὶ αὐτὰς ἐπαγομέιαι. Ἐπατα καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος τὸ Σίναϊον, καὶ Ἀντιόχεια, καὶ Ἀλεξάνδρην, καὶ Δαμασκόν, καὶ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, καὶ τὴν Ἑβραὴν σχεδὸν πᾶσαν ἀπάν. Ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ παροικήσας, χαροτοναῖται παρὰ τοῦ Ἀγιοτάτου, καὶ Μακαριώτατου Πατριάρχου Κυρίου Γερμανῶ, τῶ τμηκαῖτα τὸν θρόνον τῶ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Γαβριὴλ τῶ Ἀδελφοφίῳ Ἰδιώοντος, Ὑποδιάκονος, Διάκονος, καὶ Πρεσβύτερος, πρότερον Κανδυλάπτης ἐν τῶ Ἁγίῳ Τόμῳ χρόνον οὐκ αἰσθησας ὑπηρετήσας δὲ καὶ ἐν τῶ Ἁγίῳ Τόμῳ Πατριάρχῳ ἔτη δώδεκα. Ἐποίησε δὲ καὶ ἐν τῶ Ἰορδάνῳ ποταμῷ τὸ τεσσαρακονθήμερον νῆσις διατελέσας, κατὰ μίμησιν τῶ Χριστοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπανήλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Μὴ διωθηθεὶς δὲ ἐκάσε διαμῆναι μέχρι τῆς αὐτοῦ βιοτῆς, ἐκδοσιν συγχωρήσεως παρὰ τοῦ Ἀγιοτάτου Πατριάρχου ἠτήσατο ἀπελθεῖν ὅπου καὶ βέλητο. Ἐνθεντοι ἀπάρας ἐκάθεν τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον φθάσας ἀφῆκτο. Ταύτης δὲ ἐκβὰς εἰς Ζάκυνθον προσποπλέα, ἐν ἣ τὴν ἀσκητικῶν διαγωγῶν μετῶν ἐν περὶ τοῖς ἔτεσι παρωκτικῶς, ὡς ἄσαρκος ἐν σαρκὶ ἠγωνίζετο τῇ θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος, ἐν οἷς χρόνοις τοῖς τῶν ἐβδομάδων μιστὶν ἦν ἐδίωκων ἀλλὰ ἀλατος κολοκύνθῳ, τὸν δὲ ἐπίλοιπον χρόνον ὄσπρια ἦν αὐτῷ ἢ τροφή, καὶ αὐτὰ ἀλλὰ ἄρτα, βεβρεγμένα. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ ἠσκήσατο ὁ Ἅγιος, σπήλαιον ἦν, ἐν ᾧ διήγε μονώτατος. Ἀπῆρε δὲ ἐκάθεν, καὶ εἰς Κεφαλληνίαν τὴν ἀπὸ τοῦ Ζακύνθου νῆσον διεπορθμύσατο, ἣ καὶ ἐπιβὰς εἴδεκα μῆνας εὔτιμι τόπῳ Σπηλαίᾳ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 39

καλαμίνῳ πρὸς τοῖς πέντε ἔτσι παρώκησε. Εἶτα προ-
 αναβάς εἰς τόπον τινὰ Ὀμαλᾶ ὀνομαζόμενον, πλη-
 σίον κωμοχώρων τυγχάνοντα, δέξασκα Ναόν τινα πα-
 λαιὸν ἐν αὐτῷ, ὄνπερ ἀναεώσας ἐκ βάθρων, ὠκοδό-
 μησε τῷτον, καὶ μετήγαγεν εἰς Μοναστήριον γυμνακῆον·
 ἐδάματο δὲ ἐν αὐτῷ καὶ οἰκίσκας καὶ κέλλας συνὲ τῷ
 τῶτων περὶ ταχίσματι· εἶδα Κανονικὰς ἀκοσπεύετε
 τῷ ἀειθμῷ συναγήοχε, καὶ Νέαν Ἱερουσαλήμ τὸν
 Θεῶν Ναὸν ἐπωνόμασε, καὶ ὅσημέραι τὰς Μοναζού-
 σας διετέλα διδάσκων τῷ πνευματικῷ, καὶ ἰσάγ-
 γελον πολυτάαν. Ταύταις δὲ συνῶν, καὶ ἀλιζόμε-
 νος μεγάλως ἀγῶνας διὰ νησείας, καὶ κακοσχίας τῷ
 σώματος, καὶ γάσεως ὀλονύκτις ἐπεδείξατο. Ἐφθῆ δὲ
 διηνυκῶς καὶ ἐν τῇ ὑπὸ αὐτῷ οἰκοδομηθεῖσῃ Μονῇ, καὶ
 ἐν ἄλλῳ τόπῳ πρὶν ἐκάσε ἐλθεῖν, χρόνος τελέον-
 τα, ἄρτι τὸ σωῖολον μὴ γδσάμενος. Καθαγνίσας
 ἐν ἑαυτὸν, καὶ δάκρυσι ποταμηδὸν ἀποπλυίας, καὶ ἐκ-
 καθαράς, καὶ θαυμαίων χάριν παρὰ Θεοῦ ἀληφῶς,
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι γέγονε καταγώγιον, ὃ τῇ ἐπι-
 λάμψῃ καὶ αἴγλῃ ἀνομβείας ἔσης ὑδῶρ διὰ προσδ-
 χῆς καταγαγῶν, ἱκανῶς τῷ γλυῷ κατήρδασεν· ἔτι
 δὲ καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, καὶ ἀδουεσι τῷ ρῶσιν
 ἐχαρίσατο. Φθάσας δὲ εἰς βαθύτατον γῆρας, καὶ
 πολλῶν θαυμαίων πλήρης γενόμενος, καὶ γνῶς τῷ
 αὐτῷ τελετῶν πρὸ ἡμερῶν, καὶ τὰς Μονασειὰς συγ-
 καλεσάμενος, καὶ αὐταῖς σωμαξάμενος, καὶ κατηγή-
 σας αὐταῖς, καὶ συγχώρησιν παρ' αὐτῶν ἔξετήσας, καὶ
 ἐπέλογήσας αὐταῖς, καὶ πᾶσι χειριανοῖς τῷ τελεῖαν
 συγχώρησιν δεδωκῶς, καὶ ἐπέξάμενος τῷ Θεῷ, τὸ
 πνεῦμα παρέθετο· ζήσας δὲ τὰ πάντα ἔτη ἑβδομή-
 κοντα καὶ μικρόντι πρὸς. Ἐξῆσε δὲ ἔξοτε εἰς τῷ Μο-
 νῷ

μιῦ ἀφίκετο ἐνιαυτὸς δέκα πρὸς τοῖς ἐννεά· τὸς δὲ λοιπὸς τῆδε κακῆσε περνοσῶν διετέλεσεν, ὡς ἔφη μιν ἀνώτερω. Τὰ δὲ ἄλλα θαύματα, ἃ τὰς ἐν γῆ αὐτῷ, ἔτι ζῶντος, παλαίστρας, ἃ ἀεισάας, ἃ ἀγρυπνίας, καὶ κατατίξας τῷ σώματος, ἃ τὰς δακρυῶν πηγᾶς, ἃ ἐπιρροᾶς, ἃ πρὸς τὸς ὑπεναντίας ἀγῶνας, ἃ παρατάξας, ἀδιδύατον γραφῇ παραδῶναι. Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Ἅγιος ἔτος Γεράσιμος ἐν ἔτα τῆς ἐντάρκας τῷ Σωτῆρος ἡμῶν Οἰκονομίας χιλιοσῶ πεντακοσιοσῶ ἑβδομηκοσῶ ἐννάτῳ 1579, Αὐγύστου 15, δεκάτῃ πέμπτῃ. Ἀλλ' ἐπαδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζεται ἃ ἡ τῆς Θεομήτορος Μετάστασις, διὰ τῷτο ἢ τῷ Ἁγίῳ τῷδε μνήμῃ μετετέθη τῇ εἰκοσῇ τῷ Ὀκτωβρίῳ Μηνός, ἐν ἡ ἢ ἡ Ἀνακομιδῇ τῷ Λαψάῳ αὐτῷ γέγονε παρὰ τῷ Πατριάρχῳ Ἐξάρχῳ, ἐπὶ Ἱερεμίῳ, τῷ τῆνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διιδιώοντος Θρόνον.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν θαῦατον αὐτῷ θαύματα, ἃ τὸ Ἱερόν αὐτοῦ Λαψάον ὅσαι ὥραι τυγχάνον διατελέα, ἀφήμι ταῦτα λέγαν, καὶ ἐπεκδιηγάσθαι πάνπολλα ὄντα· ἐνὸς δὲ ὅμως ἀξιομνημονιάτῃ μνημονιάσαιτες, τὰ λοιπὰ καταλείψομεν.

Γυνήτις διατερίβουσα ἐν τῇ Μονῇ, χάειν θραπείας, ἐκ δαιμονικῆς ἐνεργείας ἀς τὸ ἐκάσε φρέαρ κατήχθη, καὶ ἀνήχθη ἀβλαβῆς, τῷ Ἁγίῳ ἐπιφανείῳ αὐτῇ, ἃ βασιάζοντος ταύτῃ, ἔ ἃ τῷ φωνῷ τῷ σωήθῃ ἀκῶσαι αἱ Κανονικαὶ, νυκτὸς ἔσης, ἢ γέρθησαν κύκλῳ περισκοπέμεναι, ἄπε φωνῆς αὐδῖς τῆς τῷ Ἁγίῳ ἀκῶσαι. ἐκζητήσασαι δὲ, καὶ τῷ γυναικᾶ ἀρᾶν ἐν ᾧ τόπῳ κατώκα, ἔχ εὔρον· δαίμονι γὰρ κῶ κάτοχος ἢ γυνή· μὴ ἀρούσαι δὲ τὸ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 41

τὸ παρόπιαν αὐτῷ, παρακύπτουσι, καὶ εἰς τὸ ἐκά πλησίον φρέαρ ἰδῶν μήπεθ ἕξ ἐπιηράας τῶ δαίμονος καταπέπτωκε. παρακύψασαι δὲ, ὀρώσιν αὐτῷ ἐπιφερομένῳ τοῖς ὕδασιν ὡς περ τινὸς ταύτῳ ἀοράτως βαζάζοντος· ἕξαγαγῶσαι δὲ ταύτῳ τῶ φρέατος, ἔμαθον παρ αὐτῆς, ὅτι ὁ Ἅγιος ἐπιφανῆς ταύτῳ ἐβάζαζεν· ἔκ τῆς ἠδύσης καὶ γλυκαίας φωνῆς αὐτήκοοι ἐγένοντο αἱ Μονάξαι, αἵτινες τὸ παράδοξον τῆτο θεασάμεναι, δόξαν τῷ πάντων Σωτῆρι Θεῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ ἀπέπεψαν, τῷ ἀπίδοξαθόντι ὑπὸ τοῦ δοξάσαντος αὐτὸν μεγάλου Θεοῦ, ζῶντι καὶ τεθνεῶτι.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέρ' ἅπτα πλῆσα, ὡς προάρηται μοι, τὰ τῶ Ἁγίῳ θαύματα, καὶ τεράσια· διὰ δὲ τὸ πληθὺς, τῆτο μόνον ὡς ἀναγκαῖον εἰς μέσον καὶ μνήμην παρήχθη, τὰ δὲ ἄλλα παρελείψθησαν, τῆτο μὲν, ὅτι τοῖς πιστέουσιν ἰκανὸν ἐστὶν ἕξ ὄνουχος τὸν λέοντα εἰκάσαι· τοῦτο δὲ, ὅτι τοῖς ἀπιστοῦσιν, οὐδ' ὅλος ὁ λέων φαινόμενος πάσθεν· τοῖς δὲ ἀμφιβάλλουσι τῷ τῶ Ἁγίῳ Λαψάῳ προσίπωσαν, καὶ ὄψονται ἔκ μόνον σῶμα ἀφθαρτὸν τε καὶ ἀκέραιον, ἀλλὰ καὶ πάσης ἀωδίας ἀάμεσον, καὶ ἰαμάτων πηγῶν ἀεξάντητον ἔχον. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος κατὰ τῷ ἰδέαν τῶ σώματος ὅμοιος τῷ Ἀγίῳ Θεοδοσίῳ τῷ Κοινοβιάρχη, πλὴν τῶ γενέας, ὑπεξάθιζε γὰρ κατὰ τὸν πώγονα ὁ Ἅγιος ἕτος. Οὐ ταῖς ἀπροσδέκτοις πρεσβείαις, καὶ πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις διαφυλαχθῆσαν ἢ τῷ μνήμῳ αὐτῷ θείαν καὶ ἱερὰν ἐκτελῶντες μεγαλώνυμοι, καὶ μονάζοντες, καὶ αἱ Κανονικαὶ αὐτῶ Μονάξαι, καὶ πνύματικά αὐτοῦ Μαθήτῃαι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμὴν.

Βίος ἢ πολιτεία τῶ Ὅσις ἢ Θεοφόρος Πατρός ἡμῶν
Γερασίμου τῶ Νέου Ἀσκητῆ, τῶ ἐν τῇ Νήσῳ Κε-
φαλληνίας, μετὰ καί τινων ἀνεκδότων ἕως τῶ νυῖ
ἐδήσεων, καὶ θαυμάτων ἔτι ἐκ τῶν ἀναριθμή-
των τῶν ἀκινάως παρ' αὐτῶ τελευτούντων.

Εὐλόγησον Πάτερ.

„Ω” βάθος πλάτους, ἢ σοφίας ἢ γνώσεως Θεοῦ·
„ὡς ἀεξερδύνητα τὰ κείμενα αὐτῶ, ἢ ἀνεξιχνίαστοι αἱ
„ὁδοὶ αὐτῶ“· πρέπει ἀληθινὰ νὰ ἐκφωνήσωμεν ἐκ ψυ-
χῆς μὲ τὸν θαῖον Ἀπόστολον Παῦλον, (Ῥωμ. ια'. 33.)
καὶ ἡμᾶς σήμερον, ὧ ἄσεβας ἀκροαταί, εἰς τιῦ
πανήγουμεν, τιῦ ὁποῖαν χρεωσικῶς ἐπιτελοῦμεν τῆς
τῶ νεοφανῆς φωστῆρος τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίσεως,
λέγω τῶ θαῖος ἡμῶν πατρός ἢ προσάτε Γερασίμου,
τὸν ὁποῖον ἢ θαῖα πρόνοια, ἢ τὰ πάντα πανσόφως
διοικῆσα, ἀδόκησε νὰ θέσῃ, εἰς τίττος τῶς ἐχάττος
ἐλεανῆς καιρῆς, ὡς εἶα λαμπρὸν κήρυκα τῆς Ὁρ-
θοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἢ ὡς εἶα λίθον προσκόμ-
ματος, ἢ μίαν πέτραν σκανδάλου, εἰς τιῦ ὁποῖαν
νὰ προσκόπτειν, ἢ νὰ σωτρεύωνται πάντες οἱ δοκη-
σίσοφοι, ἢ νεωτερισταί, ἢ οἱ ἀντιλέγοντες τὸ καθό-
λου τῇ Ἀγιωτάτῃ ἡμῶν Πίσει, καὶ τῇ ἀσφαλεστάτῃ
παραδόσῃ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐπαδῆ δὲ ἢ ζωῆ ἢ ἢ πολιτεία τῶ Ἁγίος τῆς Ἀν-
δρός ἐσάθη ἀσκητικῆ ἢ μεμονομένη, ἢ προσέτι δεῦ
ἀπέρασε τιῦ ζωώτερος ὁ Ἁγιος τῆς ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέ-
λους εἰς εἶα ἢ τὸν αὐτὸν τόπον ἀμετακίνητος, ἀλλ' ἢ γο-
νιῶθη εἰς διαφόρους τόπους· διότι αὐτὸς κατὰ τὸν θαῖον

Παῦ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 43

Παῦλον, ἐξῆσε μόνον εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ὄχι εἰς τὸν ἑαυτὸν τς. „ Ζῶ δὲ ἔτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός “ καὶ ὅλος ὀλοτελῶς ἦτον προσηλωμένος, καὶ νοερῶς ὡσμένος μετὰ τὸν ποιητικὸν Θεόν, ὅθεν μία τοιαῦτη πολιτεία καὶ διαγωγή δὲν ἐδιδάτο βέβαια καὶ κάμνη κρότον, καὶ καὶ ἐρεδίστη τὸς τότε ζῶντας συγχρόνους του διὰ καὶ προθυμοποιηθῶν καὶ γράψεν καὶ καὶ ἀφίσεν εἰς τὸς μεταγενεσέρους των ὑπομνήματα πολλά καὶ πεισιάστας διαφόρους περὶ τῆ Ἀγίας τῆς.

Ἀλλ' ἡμᾶς διὰ τὴν ἀγιότητα, διὰ τὴν δόξαν, καὶ διὰ τὴν πρὸς Θεὸν παρρησίαν τῆς τῆς Πατρὸς ἡμῶν Γερασίου, ἔχομεν τὴν ἀπόδαξιν τὴν μᾶλλον ἰχυραὴν, καὶ μᾶλλον λαμπραὴν, καὶ τὴν ἀναντίρρητον, ἣτις παραγεται δηλαδὴ ἐκ τῶν ὑσέρων, ἦγεν ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, διατὶ βέβαια, ἐὰν ἡ ζωὴ καὶ ἡ πολιτεία τῆ Ὁσίας τῆς Γερασίου δὲν ἔχε σαθῆ πολλά δάρετος εἰς τὸν Θεόν, δὲν ἔχε κατασηθῆ ἀξιός ὁ αὐτὸς Γεράσιμος καὶ λάβη ἀπὸ τὸν Θεὸν τοσαύτῃ δόξαν, καὶ χάριν, καθὼς καθεκασίω κηρύττην λαμπρᾶ τῆ φωνῆ τὰ χαρίσματα, τὰ ὁποῖα ὁ πλετοδότης Θεός, καὶ δίκαιος βραβδότης τῆς ἀρετῆς χαρίζεται πλετοδοπαρόχως, διὰ τῆς μεσιτείας τῆς τῆς Ὁσίας, εἰς ὅσας μετὰ σαθεραὴν καὶ ἀλικερνῆ πῖσιν προσρέχεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἀδιστακτῶς ἐπικαλῶνται τὴν θάαν τῆ αὐτίληψιν.

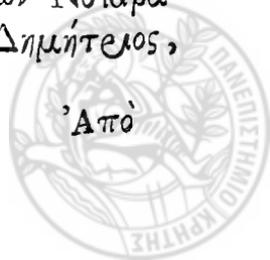
Ἡμᾶς λοιπὸν, εἰς δόξαν πρωτίτως τῆ Θεῶ ἡμῶν τῆ ἐνδοξαζομεύς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῶ, καὶ διὰ ἔπαινον καὶ τιμὴν πρέπεσαν καὶ χρεωσμενίω εἰς τῆτον τὸν Ἄγιον, τὸν ἀάφανκῆτα ἐμπράκτως ἐργάτιω δόκιμον τῆς ἀρετῆς, καὶ δάρετον ὡς ἀληθῶς τῷ Κυρίῳ, καὶ διὰ καὶ ἐκπληρόσωμεν, αὐ ὄχι ὡς δᾶ, ὡς δωατὸν ὁμῶς

ὁμῶς ἡμῖν, τὸ χρεὸς μας πρὸς τὸν Ἅγιον τῆτον, καὶ ἡμέτερον προσάτιν, θέλα διηγηθῆμεν περὶ αὐτὰ τὰ ὅσα ἐδωθήμεν να σιωῶμεν ἀπὸ ἀναντίρρησης καὶ ἀποδεδαγμοῦ ὑπομνήματα, καὶ ὅσα ἀπὸ αὐτοῦ πᾶσι ἀξιοπίστως παρελάβομεν, καὶ ὅσα οἱ ἴδιοι ἡμᾶς ἔδομεν· διότι παρὰ τῷ Θεῷ κέινεται ὁμοίως τὸ ψευδός, καθὼς καὶ ἡ σιωπὴ τῆς ἀληθείας.

Ἀπὸ παράδοσιν σαθερῶν, καὶ ἀπὸ ἀνθρώπου Θεοφιλῆς, καὶ φιλαλήθως ἔξέδρομεν, ὅτι ἡ Οἰκογενεὰ τῶν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Νοταράδων κατάγεται ἐκ γυναικὸς, ἀπὸ τινὸς βασιλικῆν γενεῶν τῶν Παλαιολόγων, οἱ ὅποιοι ἔγιναν ἐγκρατῆς τῶν σκήπτρων τῆς Ῥωμαϊκῆς Βασιλείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τῆς 1261, μετὰ Χρυσῶν, ἕως ἄς τῆς 1453, ἄς τινὸς ὁποῖαν ἐποχῇ ἐκυριεύθη αὐτῇ ἡ λαμπρὰ Βασιλεία (Θεὸς παραχωρήσα οἷς κέμασιν οἶδεν αὐτός) ἀπὸ τῆς Ἀγαρηνῆς Μωαμεθίτας. Μᾶς ἐπιβεβαιοῖ δὲ τὴν παράδοσιν ταύτην ἡ Ἴσορῖα τῆς Βυζαντιδος, ἄς τὸν τέταρτον Τόμον τῆς ὁποίας ἀείσκομεν, ὅτι ἄς τὰς ἡμέρας Μανθῆλ τῷ Παλαιολόγῳ, ὅς τις ἐβασίλευσεν ἀπὸ τῆς 1384, ἕως ἄς τῆς 1425, ἐν ᾧ ἐπολιορκῆτο ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τὸν Μωσιῶ ἀδελφὸν τῷ Μεχεμετ, εἷας νέος ἀπὸ τῆς εὐδόξης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς, ὅς τις ἐχρημάτισεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τῷ Βασιλέως, ἐφονεύθη ἄς μίαν ἔξοδον τῶν πολιτῶν ἐναντίον ἄς τῆς Ἀγαρηνῆς, καὶ ὁ πατὴρ τῷ νέῳ τῷ τότε, ὀνόματι Νικόλαος Νοταρᾶς ἦτον Διερμηνεὺς τῷ αὐτῷ Βασιλέως Μανθῆλ, καὶ ὁ ἀδελφὸς τῷ Νικολάου τῷ τότε, ὀνόματι Λακάς Νοταρᾶς ἐπέμφθη πρέσβυς ἀπὸ τὸν Ἰωάννῳ Παλαιολόγον, υἱὸν καὶ διάδοχον τῷ ἀπῶθαι Μανθῆλ μετὰ βασιλικῶν δώρων ἄς Ἀδελμάν-

πολιν πρὸς Μερὰτ Βασιλέα τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἐσυμπέρανε μὲ αὐτὸν τὴν ἀρήνῳ, καὶ ὅς τις τῶτος Λακῶς ἔχε τὴν ἀξίαν τῆ Μεσάζοντος εἰς τὴν Βασιλικῶν Αὐλῶν ἕως τῆς ἀθλίας καταστροφῆς τῆς αὐτῆς Βασιλείας. Ἐξάρομεν προσέτι παρὰ τῆς αὐτῆς Ἰσορείας, ὅτι ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς ἔχεν ἄλλας πλείτε ἀδελφῆς, ἀπὸ τῶν ὁποῖας, ὁ μὲν Δημήτριος ἐχρημάτισε Δεσπότης τῆς Σπάρτης, ὁ ἄλλος δὲ ὁ Θωμᾶς Δεσπότης τῆς Κορίνθου. Ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀλόγως συμπεραίνεται πολλὰ πιθανῆ ἢ παράδοσις τῆς ἀγγισίας ἢ συμπεθερίας τῶν Νοταράδων μετὰ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἢ γενεᾶς τῶν Παλαιολόγων, ἢ ὅτι Νοταρᾶς τις ἔλαβεν εἰς γυναικα Παλαιολογίαν τινά. Ἡ αὐτὴ δὲ Οἰκογένεια τῶν Νοταράδων μετὰ ταῦτα, διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν βαρβαρότητα τῶν Ἀγαρηνῶν, ἔκλεξε διὰ διατριβῆν τῆς, ἢ κατοίκησιν τὰ Τεῖκκαλα, παρατήσασα τὰς πολιτείας, ἢ τὰ Κάσρα, διὰ τὴν δύσιν ἀκόλως τὴν ζῆ ἐν ἀρήνῃ ἢ αὐταρκεία, ἢ τὴν ἀνατρέφῃ τὴν Νεολαίαν τῆς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἢ ἐν παιδείᾳ, ἢ νεθεσίᾳ Κυεῖς χεισιαικῶς.

Εἰς τῶν 1509 χρόνων λοιπὸν μετὰ Χειρὸν γεννᾶται τῶτος ὁ λαμπρὸς, καὶ νεοφανῆς ἀσὴρ τῆς Ἐκκλησίας τῶ Χειρῶ, ἢ ὁ λίθος ὁ ἀδαμαῦντινος, ἐν ᾧ σωτεῖβονται αἱ κεφαλαὶ πάντων τῶν καινοτομῶν, ἢ παρατρεπομῶν ἐκ τῆς ἀλαθάς παραδόσεως τῆς Ἀγιωπαίτης, ἢ Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, εἰς τὸ χωρίον Τεῖκκαλα τῆς περιφήμου Πελοποννήσου, ἐκ τῆς ἀνωθεν λαμπρᾶς Οἰκονογενείας τῶν Νοταράδων, καὶ ὁ μὲν Πατὴρ αὐτῶ ἐκαλάτο Δημήτριος, ἢ δὲ μήτηρ Καλή.

Ἀπὸ τῆς λοιπὸν γεννηθῆς ὁ Σαυμάσιος, παρα-
 δίδεται ἄλλων ὀνύχων εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἱε-
 ρῶν γραμματέων, καὶ ἐπαθὴ ἄχων ἀφύϊαν φυσικῶν,
 καὶ προαίρεσιν ἀγαθώτερων, εἰς ὀλίγους χρόνους ἔκαμε
 πρόβασιν ἀρκετῶν εἰς τὰ μαθήματα. Ὡς νενεχῆς δὲ
 καὶ φρόνιμος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τε, ἐδόθη μάλις εἰς
 τὴν σπουδῶν καὶ ἀνάγνωσιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἰς
 τὴν ὁποίαν εὗρισκον ἀλήθειαις μόνιμας, ὠφέλιμας
 καὶ ἀρκεταῖς νὰ ἀφραίνεν τὴν ψυχὴν τε, καὶ νὰ
 τὸν πληροφορῶν, καὶ νὰ τὸν κάμουν νὰ καταλάβῃ
 τὴν ἀπάτην, καὶ πλῆξιν, ἣτις δέσκεται εἰς τὰ
 κοσμικὰ, καὶ μάταια μαθήματα τῆς λεγομένης
 ἀνθρωπίνης σοφίας, καὶ ἐν ταύτῃ νὰ καταλάβῃ κα-
 λῶς, καὶ ὀρθῶς τὴν ματαιότητα, καὶ πλῆξιν τῆ
 ἀπατηλῆς, καὶ ψεύδους Κόσμου τῆς, καὶ διὰ τῆτο νὰ
 ζρέψῃ, καὶ νὰ ἀφιερῶσῃ ὅλον τὸν πόσον τε, καὶ τὴν
 ἐφασίν τε εἰς τὸ μόνον ἀκρότατον τῶν ἀγαθῶν, εἰς
 τὸν Πλάσιν δηλαδὴ καὶ Θεόν τε. Ὡς νενεχῆς δὲ ἔβλε-
 πον ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτον τοῦ τὸν σκοπὸν, ἡ
 πατεῖς, ἡ οἰκογενεα, ἡ λαμπρότης, ὁ πλῆτος, ἡ
 τιμὴ τῶν ἀνθρώπων, τὸ βράσμα τῆς νεότητος, ἡ ὀρ-
 μὴ τῶν παθῶν, ὅλα τῆτα ἦτον εἰς αὐτὸν πολὺ ἰχυ-
 ρὰ ἐμπόδια. Ὁθεν φθάσας εἰς ἡλικίαν νόμιμον, με-
 ἀνδρῶν ψυχῆς, καὶ μετὰ γενναιότητα σπανίον εἰς τῆς
 καιρῆς μας, ἀποσρέφεται τὰ πάντα, λογαριάζει ὡσανὺ
 σκύβαλα καὶ πλῆτον, καὶ δόξαν, καὶ ἡδονὰς, καὶ γονᾶς,
 καὶ συγγενᾶς, καὶ ὡσανὺ σκεδῖον ἀπὸ τὴν παγίδα,
 φάγα ἀπὸ τὴν πατεῖδα, καὶ ἀπερνᾶ εἰς τὴν νῆ-
 σον τῆς Ζακωῦθ.

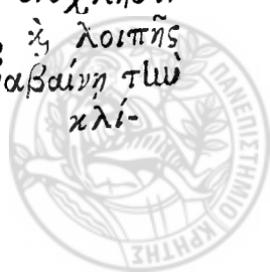
Ἐδῶ φαίνεται ὁ Γεράσιμος μιμητὴς ἀληθινὸς τῆ
 Ἀβραάμ, ὅς τις διὰ νὰ ὑπακῶσῃ εἰς τὸν Θεόν, ὅς
 τις

τις ἄπεν εἰς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου· καὶ ὁ Γεράσιμος ὁμοίως ἀφίνα τῷ γῆν τε, καὶ τῷ συγγενείᾳ τε, διὰ τὴν διωθηθῆν ἀκολώτερα· τὰ εὐρῆ· ἐκάνον, τὸν ὁποῖον μόνον ἐπόθησε, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὅλας ἀπέβλεπον ἢ ἐφεσῆς τε, καὶ διὰ τὴν ἀπολαύσῃ τὸν ὁποῖον ἀκολώτερα, ἐγνώριζεν ὅτι ἔπρεπε τὴν ἀποβάλλῃ, καὶ τὴν ἀπορρίψῃ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τε καὶ ἐξ ἑσῆς, καὶ αἰτίαν σωματικὴν, ἢ ὁποῖα ἢ μὲ εἰς τὸν τρόπον, ἢ μὲ ἄλλον, ἔπρεπε τὴν τραβᾶ, καὶ τὴν τὸν σύρῃ καὶ βιαιῶς εἰς σοχασμὸς σωματικὸς καὶ γῆν τε, καὶ ἔτω τὴν ἀπομακρυνεῖται, καὶ τὴν δυσκολλεῖται ἀπὸ τῷ νοεραῦ μελέτῃ, καὶ ἀναπέρωσιν τῆς διανοίας τε εἰς μόνον τὸν Ποιητῷ τε καὶ Θεῶν, ὅς τις δὴ κατοικᾷ εἰς τὰς ψυχὰς, ἢ ὁποῖαι δέχονται σοχασμὸς σωματικὸς καὶ ματαιῆς, καὶ ἀκολούθως ἀνάξιας κατασεύονται διὰ τῷ ἐνοίκησιν τῆς χάριτός τε, ἢ ὁποῖα ἐπιζητᾷ σκῆλη καθαρὰ, καὶ ἀμέτοχα πάσης γῆν τε χέσεως· ἐπαθῆ ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον διὰ τὸν ἑαυτὸν τε μόνον, καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα τὰ ἐχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὡσανὺ τὸσα μέσα διὰ τῶν ὁποῖων τὴν διωθηθῆ, εἰὰ λάβῃ γνῶσιν, τὰ μεταχειροθῆ καλῶς, τὴν ἀπολαύσῃ αὐτὸν τὸν ποιητῷ τε, ὅς τις πρέπαι τὴν εἶναι τὸ σκοπιμώτατον τέλος τῆς ἀνθρώπου.

Τοῦτα καλῶς συλλογιζόμενος λοιπὸν τοῦτο τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ Γεράσιμος, καὶ ἀναβάσας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς θέμενος, ἀφ' οὗ διέτριψε μερικὸν καιρὸν εἰς τῷ Ζάκωθον, καὶ ἐλάθερῶθῃ διὰ τῆς σκληραγωγίας καὶ ἀσκήσεως ἀπὸ καὶ ἐξ ἐνόχλησιν λογισμῶν πατείδος, συγγενῶν, πλάτῃ, καὶ λοιπῆς σωματικῆς προσπαθείας, καὶ ἄρχησε τὴν ἀναβαίνει τῷ

κλί-

κλίμακα τῶν ἀρετῶν, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον σκαλίον εἶναι ὁ ἀπομακρυσμὸς ἀπὸ τῆς ἰδίας πατερίδα, καὶ ἀκολούθως ἐλάττωσθαι ἀπὸ ταῖς ἰχυρότεραις χέσεις ἢ αἰτίαις, ἡ ὁποίας τραβίζον τὸν ἀνθρώπον εἰς τὰς σοχασμὰς τῆς κοσμικῆς, ἢ δὲ τὸν ἀφίνον να μὴ ἐλάττωσθαι ἀπὸ πᾶσαν σωματικῶν χέσιν ἢ να διώεται να δέσμεται πάντοτε εὐωμένος νοερώς μετὰ τὸν Θεόν. Συλλογιζόμενος καλῶς ὁ Ὅσιος τῆτος, ὅτι ἡ παγίδες τῶ κοινῶ ἐχθρῶ διαβόλου εἶναι πολλῶν, ἢ πολυποίκιλαις, καὶ μὴ θαρρόδων εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, ἐπιθυμᾷ να εὕρη ὁδηγὸν καλόν, ὅς τις να τῶ ἐρμηνεύσῃ τῆς ἀπλανῆ ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, εἰς τῆς τελειότητα τῆς ὁποίας μόνον ἀπέβλεπε, ἢ ὄξε-
τρεχε μετὰ ὅλην τὴν προθυμίαν.

Ἀναχωρᾷ λοιπὸν ἀπὸ τῆς Ζάκχουθου, ἢ περιέρχεται μετὰ πόθον, ἢ σκοπὸν πνευματικόν, ἢ μετὰ κόπον ἢ ἀγῶνας σωματικῆς, διαφόρους τόπους, ἢ χώρας τῆς Ἑλλάδος, ἢ φθάνει εἰς τῆς Θεσσαλίαν, ἢ ἀπ' ἐκᾶ εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον, ἢ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἢ εἰς τῆς Προποντίδα, ἢ εἰς τῆς Χαλκηδόνα, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τόπους, ὅπως ἔξευρεν ὅτι ἐσάθισαν ἢ ἐξήσαν ἄνδρες περιβόητοι εἰς τῆς ἀρετῆς, ἢ εἰς τῆς ἀσκητικῶν ζωῶν τέλει, ἢ διδάσκαλοι πρακτικοί, καὶ ἔμπειροι τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας καὶ διαγωγῆς. Ἀφ' ὧν δὲ ἐσωμάξεν ἀπὸ κάθε μέρος, ὡς φιλεργὸς καὶ φιλόπονος μέλισσα, τὸ μέλι τῆς θαυμάσιας διαγωγῆς ἢ πολιτείας, ἀποφασίζε να ὑπάγῃ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τῶ Ἁθωνος, διὰ να μονάσῃ ἐκᾶ, ὡσὰν εἰς τόπον πνευματικῆς ἀπαύσεως, καὶ εἰρηνικῆς καταστάσεως, ἢ ψυχοφελείας διαγωγῆς.

Πηγαίνα λοιπόν ὁ Ὅσιος εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μὲ σκοπὸν νὰ μονάσῃ ἐκά· ὅθεν σιωπῶντες καὶ σιωπῶντες μετὰ ἐκείνης τῆς Ἁγίας Πατέρας, καὶ ἄλλων πολλῶν, οἱ ὁποῖοι ἀργάζοντο ἀληθινὰ εἰς τὸν μουσικὸν ἀμπελῶνα τῷ Χριστῷ, καὶ ἦτον ἀρκετοὶ νὰ ὀδηγήσῃ, καὶ νὰ διδάξῃ καὶ ἄλλας τιμὴ ἀπλανῆ ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, καὶ τιμὴ πολιτείαν τιμὴ φέρσαν τὰς ἐρασιὰς τῆς ἀρετῆς εἰς τιμὴ ἀπόκτησιν τῆς τελειότητος αὐτῆς, εὐχὰς ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐπαθῆ ἦτον καὶ ὁ Ὅσιος μας τῆτος, ὠφελήθη μεγάλως, καὶ τόσον περισσότερον ἀνάψεν εἰς τιμὴ καρδίαν τῷ ὁ Θεὸς πόθος τῆς ἀρετῆς, ὡς τε ἀγκαλιὰ καὶ πρὸ τῆ νὰ λάβῃ τὸ ἀγγελικὸν χῆμα, καὶ νὰ γενῆ Μεγαλόχημος, ἦτον πεπλευτισμένος μετὰ ὅλας τὰς ἀρετὰς, ἡ ὁποῖαις κατασέθεν τὸν ἀληθινὸν μοναχὸν, μὲ ὅλον τῆτο ὑπήκοος εἰς ὅλας τὰς διαταγὰς κατὰ πάντα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐλάμβανον ὡς φωστῆρες εἰς αὐτὸ τὸ ἀγγελικὸν χῆμα, ἀναβιβάζεται καὶ τῆτος εἰς τὸ ὕψος τῆ ἀγγελικῆς χῆματος, καὶ τελειώνεται Μεγαλόχημος.

Ἐπατα δὲ ἀπὸ τῆτο, ποῖος λόγος δαύαται νὰ παραστήσῃ τῶν ἀγῶνας καὶ κόπης, καὶ μόχθους, τῶν ὁποῖους ἐπρόσθεσεν εἰς τοὺς προηγουμένους τῷ Ὅσιος; ἦγον νηστῆαις, ἀγρυπνίαις, δάκρυα, προσδουχαῖς, ὑψωσιν τῆ νοός τῆ εἰς τὸν Θεόν, ἀφιέρωσιν παντελῆ τῆ ἑαυτῆς, καὶ ἀποξενώσιν ὀλοτελῆ τῆ Κόσμου, καὶ τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ ἀπάντων. Καθεύδων καταλαμβάνων ἀκόλως, ὅτι ἀφ' οὗ ἐλάβε τὸ ἀγγελικὸν χῆμα, ὅχι μόνον ἐμεταχειρίζετο μετὰ ὅλον τῆ τὸν πόθον, καὶ τιμὴ δυνάμειν ὅλας τὰς ἀνάψεν σωματικὰς ἀρετὰς καὶ πρακτικὰς, καὶ ἀπερρίψεν ἀπὸ λόγου τῆ, καὶ ἀπεμάκρυνε κάθε γῆινον σοχασμὸν καὶ φροντίδα, ἀλλ' ὅτι ἐπομέ-

ως ἐπερώθη, ὡς ἄλλος ἀετὸς ὑψηπέτης, ἢ φανταζόμενος μόνα ἢ μόνα τὰ οὐρανια ἀγαθὰ, ἢ νοεῶς ἀπολαμβάνωντας εἰς τὴν ψυχὴν τε τὴν ἡδονὴν αὐτῶν καὶ χαρὰν, ἐξοῦσεν ὡσαύτῃ Ἄγγελος σαρκοφόρος, ὡσαύτῃ ἀνθρώπος οὐρανίος, καὶ θησαυροφολάκιον τῶν χαρίτων, καὶ δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς ἀγάπης δηλαδή, τῆς πραότητος, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀρήνης, τῆς συμπαθείας, ἢ τῶν λοιπῶν, καὶ ὡς πύργος στερεὸς καὶ ἀκλόνητος εἰς ὅλας τὰς προσβολὰς, καὶ περασμὸς τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν διαβόλων, οἱ ὅποιοι ἐβλεπὰν ὅτι τῆτος ὁ φθαρτὸς καὶ γήινος μέλλει νὰ ἀπετάξῃ καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὴν οὐρανίον μακαριότητα τὸν τόπον καὶ τὸν βαθμὸν ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐκᾶνοι ἐγκρημνίσθησαν διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν τε, ἢ ὑψηλοφροσύνην.

Ἀφ' ἧς λοιπὸν διέτριψεν ὁ Ἅγιός ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὸ Ὄρος τὸ Ἁγιώνυμον τῆ Ἄθω, καὶ ἐκαταστάθη ἐπὶ σκεῦος ἐκλεκτὸν τῆς θείας χάριτος, καὶ πρωτότυπον ἐπιτέλεστον τῆς κατὰ Χεῖρὸν πολιτείας καὶ διαγωγῆς, ἀνάπτα ὅλος ἀπὸ τὸν θεϊκὸν ἔρωτα, καὶ μὴ ἀρκόμενος εἰς μόνῳ τὴν νοεράν θεωρίαν τῆ μόνος ἀπὸ αὐτὸν ἐρωμεῖς Ἰησοῦ Χεῖρ, ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ νὰ προσκυνήσῃ, νὰ ἰδῇ, ἢ νὰ ἀπολαύσῃ αἰσθητῶς ἐκάνης τῆς ἀγίας τόπης εἰς τῆς ὁποίας ἐνεργήθη τὸ μέγα ὄντως Μυστήριον τῆς ἀπολυτρώσεως τῆ ἀνθρωπίνης γένεως, διὰ τῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας τῆ Ἰῆς ἢ Λόγου τῆ Θεῶ, λέγω τῆς ἀγίας τόπης τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἀφ' ἧς λοιπὸν κατέλωθθη εἰς ἐκάνης τὴς ἀγίας τόπης, καθείρας εὐκολὰ διύαται νὰ καταλάβῃ μὲ πόσῳ δόξῃ καὶ πόθον ἐπροσκυνήσῃ ἢ ἀπήλαυσεν αὐτῆς, ἢ ἀπὸ πόσῳ,

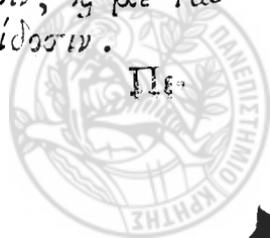
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 51

στω, ἡ ὁποία λογῆς πνευματικῆς ἀφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπληρώθη ἡ ψυχὴ τοῦ Ἁγίου καὶ βλέπη αἰδητῶς καὶ καὶ πιαύη πραγματικῶς τὰς τόπας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἔρωτας τῆς ψυχῆς τῆς, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐκαταδέχθη σωματικῶς καὶ γονηθῆ, καὶ ἀνατραφῆ, καὶ πάθη, καὶ σαυρωθῆ, καὶ ἀνάσταθῆ, καὶ ἐκτελεσθῆ τὰ λοιπὰ ὑπερφυῆ καὶ φρεκατὰ τῆς Οἰκονομίας τῆς Μυστήρια. Ἐκάθου δὲ πάλιν ὁλος πρόθυμος, καὶ μὲ ἔρωτα θῆον καὶ ἀκόρεςον, οὗτος ὁ ἀληθῆς τῶν ἀρετῶν ἐραστῆς ὑπάγα εἰς τὸ Σίναϊον Ὅρος, ὅπτε ἐνεργήθησαν ἐκάνα τὰ θῆα τεράσια, τὰ ὁποία ἡ Ἁγία Γραφή διηγᾶται, καὶ ἐκάθου ἀπερνᾶ εἰς Ἀντιόχεια, καὶ εἰς τὴν Δαμασκόν, καὶ εἰς ὄλιω χεδόν τὴν Αἴγυπτον, καὶ Λιβύαν, καὶ περιέρχεται χεδόν ὄλιω τὴν Ἀνατολίαν, ζητῶντας πανταχῶς, καὶ συνάζοντας τὰ ἀθή τῆρ ἀρετῆς, καὶ νομίζοντας πάντοτε τὸν ἑαυτὸν τὰ ἀτελή, καὶ ἀρχαίον. Ἄς μὴ φανῆ δὲ παράξνον εἰς τινὰ ἑαυ ὁ Ὅσος ἔτος καὶ Πατῆρ ἡμῶν Γεράσιμος περιῆλθε, καὶ ἐτεργύρισε τούτους τόπας, καθὼς φανερώνα ἡ Ἰσοεῖατα, ἐπαδῆ εἰνας τοῖστος θεοφόρος, καὶ θεόληπτος ἀνθρωπος, ὅς τις ἔλεγει ἀκαταπαύτως καὶ νοερῶς πρὸς τὸν Θεὸν μετὰ τῆ Δαβιδ „ λυχνος „ τοῖς ποσίμσ ὁ Νόμος σσ, καὶ φῶς ταῖς τεύβοις μσ “. δευ ἦτον δυνατὸν, λέγω, καὶ τεργυεῖζη ἔπως ὡσαν εἰνας πεπλανημένος καὶ ἀκατάστατος ἀνθρωπος, ἀλλὰ ἔκαμε τῆτο καὶ περιέρχεται κατὰ νεῦσιν θῆαν βέβαια καὶ βέλησιν, καὶ ἀπὸ ἄλλας μεν ὠφελαῖτο, καὶ προεβιβάζετο εἰς τὴν πελαότητα τῆς ἀρετῆς, καὶ ἄλλας πάλιν ὠφελεσεν αὐτὸς ὁ Μακάριος, καὶ τὸς ἔβαζεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, καθὼς καὶ ἄλλοι Ἁγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας περιῆλθον ἔτω, διὰ καὶ ἰδῶν καὶ κα-

μάθουν πολλάς ἢ διαφόρας πολιτείας Μοναχῶν, καὶ Ἐρημιτῶν, καὶ νὰ ἀποκτήσῃν ἀκριβῶς καὶ ἐντελῶς τὴν τῆς μοναχικῆς πολιτείας τελειότητα.

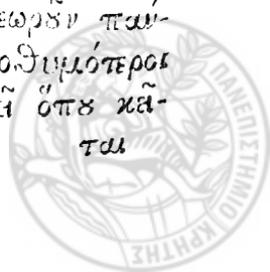
Ἐπατα λοιπὸν ἀπὸ τοιαύτην κοπιασικὴν ὁδοιπορίαν, καὶ πνευματικῶν καρποφορίαν, ἐπιστρέφει πάλιν ὁ Ἅγιος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἢ φλεγόμενος πάντοτε ἀπὸ τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν γλυκύτατον τὸ Ἰησοῦν Χριστόν, ἢ θέλωντας νὰ ἔχη ἀκαταπαύτως αἰτίαν αἰδητικῶν εἰς ἀάμνησιν αἰύναον αὐτῷ τῷ ἔρασε τὸ Δεσπότη ἢ νὰ ἐντριφεῖ νοερῶς, ἢ νὰ ἀπολαμβανῇ αὐτὸν, ὅς τις ἦτον τὸ μοναχὸν ἀντικείμενον ὄλωντας τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ἐφέσεων, ἠθέλησε νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὸν τὸν Ζωοδόχον, ἢ ζωοπάροχον Τάφον τῷ Κυρίῳ μας ὡς Κανδηλάπτης εἰς ἅπαν χρόνον ὀλοκλήρον.

Ἐδῶ λοιπὸν μετὰ ταῦτα ὡς κατασκαδασμένος, ἢ τετελειωμένος εἰς τὴν ἀρετῶν ὁ Θεὸς Γεράσιμος, ἢ ἀπὸ τῆς θείας χάριτος ἡγιασμένος, ἢ εἰς τὸ χῆμα τὸ ἀγγελικὸν περιβόητος, λαμπρυνεῖται πρεπόντως ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ μετὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ ὑπέριτον χαρακτῆρα τῆς Ἱεροσωμῆς, ὡς σκευὸς ἐξαιρετικὸν ἐκλογῆς, εἰς διακονίαν τόσο φεικτικῶν ἢ ἐράνιον, διὰ νὰ προσφέρῃ ἀμέσως, ἢ πλησιέστερον εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἀνάμακτον θυσίαν, ἢ τὰς θερμὰς τὰς δάχρυς, θυσιαζώνας καθαρῶς ἢ ἀξίως ἐκάνον, ὅς τις ἐκαταδέχθη νὰ θυσιασθῇ διὰ τὴν τοῦ πλάσματος αὐτοῦ ζωὴν ἢ σωτηρίαν. Ὁθεν χαροτονεῖται ἀπὸ τὸν τότε Μακαριώτατον Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων Γερμανὸν βαθυμῆδον, ἢ κανονικῶς Ἱερῶς, ἢ συγκατοικῆ μετὰ τὸν αὐτὸν Πατριάρχην δώδεκα χρόνους ὀλοκλήρες, ὑπηρετῶντας τον μετὰ τὴν προσήκουσαν ζέσιν, ἢ μετὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ τῆς ἀρετῆς προκοπῶν ἢ ἐπίδοσιν.

Περαιτέρον δὲ ἂναι νὰ παρασησωμεν μὲ λόγια ὅτι μετὰ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωτικῆς τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ὁ Ὁσιος, ἐπρόδρασε κόπας εἰς τὰς κόπους, καὶ σκληραγωγίαν εἰς τὰς σκληραγωγίας, διότι ἀναβάσας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καθεκάζων ποιόμενος, ἔπρεπε βέβαια νὰ ἀγωνίζεται ὅσον τὸ δυνατὸν τὴ περαιοσώτερον, διὰ νὰ φθάσῃ ἀσφαλῶς καὶ κατὰ δόδιον εἰς τὸν γαληνὸν λιμένα τῆς ἀπαθείας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεπεν ὅλοι τε οἱ σκοποὶ καὶ κόποι ἐκ νεαρᾶς τῆς ἡλικίας· διότι ἔξαρσεν ὅτι ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὸν ἐμελλε νὰ ἀπολαύσῃ καὶ προλαβόντος εἰς ταύτῃ τινὲ φθαρτὴν καὶ πρόσκαιρον ζωὴν πολὺ μέρος ἀπὸ ἐκάνῃ τινὲ ἀρρήτον, καὶ ἀνεκλάλητον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, ἣ ὅποια εἶναι ἡτοιμασμένη εἰς τὰς ἀληθινὰς ἐργασίας τῆς ἀρετῆς, καὶ εἰς ὅσας ἐδίδασσαν πιστὰ καὶ μετὰ πάνωσιν εἰς τὸν μουσικὸν ἀμπελῶνα τῆς Χειρῆς, ἕως ἀπὸ τινὲ πρώτῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας, χωρὶς νὰ φθονήσῃν τὰς μετὰ ταῦτα ἐλθόντας.

Οὕτω πολιτδόμενος λοιπὸν ὁ Ἁγιος, καὶ ἀγωνιζόμενος ἀόκνως, καὶ ἀκολοθεύωντις κατὰ πάντα τὸν θεῖον Ἀπόστολον Παῦλον, ὅς τις γράφα εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους· „ Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι καταληφθεῖν· ἐν δὲ, πᾶ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτανόμενος“ δεῦ ἐθεωρῶσε τὰς ἀπερασμιαῖας κόπας, καὶ μόχθους τε διὰ τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ ἐγνώριζεν ὅτι ὅσοι τρέχουν εἰς τὸ σάδιον διὰ νὰ φθάσῃν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ νὰ λάβῃν τὸ βραβεῖον, δεῦ θεωρῶν ὀπίσθεως διὰ νὰ ἴδῃν πόσον διάσημα ἔτρεξαν, ἀλλὰ θεωρῶν πάντοτε εἰς τὰ ἔμπροσθέντες, καὶ τόσον προθυμότεροι γίνονται ὅσον βλέπουν ὅτι πλησιάζουν ἐκά ὅπως κἀ

ται τὸ βραβῶν· καὶ λοιπὸν ἔλαβε πόσον ὁ Ἅγιος
 νὰ ὑπάγη ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸν Ἰορδάνι-
 νω ποταμὸν, διὰ νὰ προσκωήσῃ καὶ ἐκά· ὅθεν με-
 τὴν ἄδαν τοῦ ἀΰθεν Πατεράρχε τῶ καὶ Γέρον-
 τὸς τε, ἀπῆλθε καὶ διέτριψεν ἐκά ἡμέραις ἰκαναῖς,
 καὶ ἰσόρσε, καὶ ἀπῆλασεν ἐκάνης τοὺς πέριξ τό-
 πους τῶ Ἰορδάνε, ὅπου ἠγωνιόδησαν καὶ ἔλαμψαν
 τόσοι θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, οἱ ὅποιοι καὶ μετῆλ-
 θον, καὶ ἐδίδαξαν ἐντελῶς τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν,
 καὶ ἀσκητικὴν ζωὴν, καὶ ἐκά ἠξιώθη καὶ τῶτος ὁ Μα-
 κάριος, καθὼς πιστοποιᾷ ἡ περὶ αὐτῶ διήγησις, νὰ
 λάβῃ, καθὼς καὶ τινες ἄλλοι Ἅγιοι, τὸ θεοδώρητον
 χάρισμα τῆς πεσσαράκονθήμερας νηστείας, ἦγον νὰ μά-
 νη χωρὶς φαγητὸν τὸ καθόλου, καὶ χωρὶς πόσιν πεσ-
 σαράκοντα ὀλοκλήρης ἡμέρας καὶ πεσσαράκοντα νύκτας,
 καὶ μετῶτο νὰ θαυμασθῇ καὶ ὁ Θεὸς τῶτος Γεράσιμος,
 καὶ νὰ φανερωθῇ πρωτότυπον ἐντελέστατον τῆς κα-
 τὰ Χριστὸν πελασιότης πολιτείας, καὶ κατοικητή-
 ριον προσφύεσσαν τῆς Θείας χάριτος, καὶ νὰ δάξῃ καὶ
 τοῦτος ὁ νεοφανὴς τῆς Ἐκκλησίας μας φωστῆρ ὅτι
 „Ἰησοῦς Χριστὸς χριστὸς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας“· καὶ ὅτι ἡ Θεία χάρις δίδεται καὶ τώρα, καὶ
 εἰς τὸς αἰῶνας εἰς ὅσους μετῶσιν ἀλικρινῆ καὶ ἀδόλον,
 καὶ μετῶπάνωσιν πνύματος τὴν ζητήσασιν καθὼς
 πρέπει, καὶ ἀκολοθῶσιν πιστῶς τὰς ἐντολάς τῶ Θεῶ,
 ἐπαθῆ ἀψάδης ὁ ἐπαγγαλάμενος· ἐκάνος, λέγα, ὅς
 τις μᾶς ἔταξεν εἶναι ἀψάδης· καὶ τί ταῖχα μᾶς ἔτα-
 ξεν; „Ἰδὲ ἐγὼ μετῶ ὑμῶν ἐμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως
 τῆς σαυτελείας τῶ αἰῶνος.“ ἐγὼ, λέγα, θέλα εἶμαι
 μαζήσας πάντοτε. Λοιπὸν δὴν πταίεν οἱ καιροὶ καὶ
 οἱ αἰῶνες, ἀλλ’ ἡ κακὴ μας προαίρεσις, ἡ ὀλίγη μας

πίσις εἰς αὐτὸν, ἢ ἡ ἀγνοσία μας, διατὶ προκειμένο-
 μιν τὰ φάρμακα ἢ πρόσκαιρα καὶ ἀπατηλὰ ἀγαθὰ
 τῷ Κόσμῳ τέτε ἀπὸ τὰ ἀφάρτα ἢ αἰώνια· διατὶ
 ἄμεθα προσηλωμένοι διόλου εἰς τοῦτα, τὰ ὅποια μᾶς
 κεντῶν μόνον τὰς αἰδήσεις, τὰ δὲ ἔραυία, τὰ νοη-
 τὰ, καὶ τὰ αἰώνια εἰς ὅλως ἐνθυμέμεθα, εἰς ὅλως
 τὰ φανταζόμεθα, ἢ εἰς τοιαύτης λογῆς ψυχᾶς ἢ καρ-
 δίας θεία χάρις δὲν διώεται νὰ κατοικήσῃ. „ εἰ μὴ
 „ καταμάνῃ τὸ πνεῦμα μου, εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Νῶε,
 „ ἐν τοῖς ἀνθρώποις τέτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶ-
 „ ναι αὐτὸς σάρκας“ καὶ ὅπου δὲν δέρεται θεία
 χάρις, ἐκὰ βέβαια ἀρετὴ ἀληθινὴ δὲν διώεται νὰ
 κατορθωθῇ, καθὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος λέγει· „ χωρὶς ἐ-
 „ μὲ εἰς διώαθε ποιᾶν εἰς εἰς“· ἀλλὰ ὁ Ὅσιος τέτος
 ἢ ἐζήτησε μὲ ὅλον τὸν πόσον, ἢ μὲ ὅλιον τὴν ζέ-
 σιν τῆς ψυχῆς τὴν Θεὸν, ἢ ἐκπλήρωσεν ἀόκνως
 ἢ μὲ σαφερότητα τὴν θείαν τὴν θέλησιν, ἢ μὲ τὴν
 ἀληθινὴν, καὶ πρέπεσαν εἰς εἰς αἰς ποίημα ταπάνωσιν
 ψυχῆς ἢ καρδίας ἐζήτησε τὴν θείαν τὴν χάριν, ἢ
 διὰ τῷτο ἤξιώθη νὰ δοξαθῇ ἀπὸ αὐτὸν, ἢ νὰ χα-
 ριτοθῇ μὲ ταῖς δωρεαῖς ἢ τὰ χαρίσματα τὰ λαμ-
 πρότερα καὶ μεγαλῆτερα ἀπὸ τὴν αὐτὴν χάριν τῷ
 Θεῷ, καὶ νὰ πισωθῇ εἰς αὐτὸν ἢ ἀψάδῃς ὑπόχρεσις
 τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὅς τις εἶπεν· „ Ὁ πισδῶν εἰς ἐμὲ
 „ τὰ ἔργα ἀ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κᾶνος ποιήσα, ἢ μᾶζονα
 „ τῶπων ποιήσα“.

Ἐρχεται μετὰ ταῦτα λοιπὸν πάλιν ὁ Θεὸς τέτος
 Πατὴρ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὡσὰν Ἄγγελος σαρ-
 κοφόρος, καὶ οὐρανοῦ ἀνθρώπος, καὶ μετ' ὀλί-
 γον καιρὸν, κινέμενος βέβαια ἀπὸ τὴν ἐνοιχθῶσαν εἰς
 αὐτὸν θείαν χάριν, ἢ ὅποια, οἷς κέμασιν οἶδε, τὸν

ἔχε διορισμείον διὰ τὰ τὸν χαίρησιν ὡς οὐράνιον δῶρον, καὶ ὡς θησαυρὸν ἄσυλον, καὶ προσάτιον ἰχυρότατον εἰς τὴν νῆσον ταύτῃ Κεφαλληνίας, ζητᾷ συγχώρησιν καὶ ἄδαν ἀπὸ τὸν ἀνώθεν Πατριάρχῃ καὶ γερουσίᾳ τῶ Μακαριώτατον Γερμανὸν, ὅς τις ἐγνώρισεν ἐντελῶς, καὶ ἐκατάλαβε τὸν βαθμὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος τῶ Ὅσις τέττα, καὶ ἦτον πληροφορημένος ὅτι ὅλα τε τὰ κινήματα καὶ οἱ σοχασμοὶ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἀπέβλεπον, καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸν διευθύνοντο καὶ ὀδηγῶντο ὅλα τε τὰ διαβήματα· ὁδὸν τὸν ἀχρήστη ὀλοφύχως, καὶ τῶ ἔδωκεν ἐλάτσειαν καὶ ἄδαν τὰ πορεύθῃ ὅπως ἡ θάλα χάρις τὸν ὀδηγήσει, καὶ τὸν ἔχα διορισμείον, διὰ τὰ ὠφελήσῃν καὶ ἄλλοι ἀπὸ αὐτὸν.

Ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα λοιπὸν ὁ Ὅσιος ἔρχεται εἰς τὴν Κρήτῃ, καὶ ἀφ' ἧ ἀνεπαύθη ἐκᾷ ὀλίγον καιρὸν, ἔρχεται πάλιν εἰς τὴν Ζάκυνθον, καὶ ἀναβαίνωντας εἰς τὰ βουνὰ ἐκείνης τῆς Νήσου, τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ τὸ μέρος τῆς Δύσεως, Δείσκα ἐκᾷ σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν σπήλαιον, εἰς τόπον κρημνώδη καὶ πολλὰ δύσβατον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐσαμάτισε χρόνους πέντε· ἔσεκε δὲ ἐκᾷ ἀσκητῶντας, καὶ τὴν ἀρετῇ προθύμως καὶ ἀόκνως ἐργαζόμενος, καὶ μόνος μόνῳ Θεῷ νοερώς προσομιλῶν, καὶ σιωδελισκόμενος. Ἡ ἀγερότης τῆς σκληρᾶς ἐκείνης καὶ δυσβάτου τοποθεσίας, ἥτις ἕως τῆς σήμερον διατηρεῖ τὸ ὄνομα τῶ Ἀγίης, κάμνα καθεία τὰ καταλάβῃ ἐμπράκτως, χωρὶς τὰ ἐξηγηθῆ με λόγια, ὁποῖα ἦτον ἡ ἰσαγγελοῦ, καὶ ἡ ὑπεραίθρωπος ζωὴ καὶ πολιτεία τῶ Ὅσις τέττα. Εἰς ὅλον λοιπὸν τὸ διάστημα πῶν πέντε χρόνων, τοὺς ὁποῖους ἀπέρασεν εἰς ἐκᾷ τὸ σπήλαιον, δεῦ ἦτον ἄλ-

λο ἢ τροφήτε εἰμὴ μόνον κολοκυῶθη βρασμεῖη χω-
 εῖς ἀλάτι, ἢ ὄσπερα βρεμμεία εἰς τὸ νερόν· ἀπέ-
 ρασε δὲ ποιῶτιω σκληραγωγίαν, κατὰ μίμησιν τι-
 νῶν προκρίτων καὶ παλαιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας Ἀγίων,
 καὶ μάλιστα τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τῷ Κοι-
 νοβιάρχῃ, χωεῖς νὰ μεταχρησθῆ εἰς τὸ φαγητόν-
 του ὀλόπελα ἄρτον εἰς διάστημα χρόνων ὀλοκλή-
 ρων τεμάκοντα· καὶ τῷτο μέρος μεν πρὸ τῆς οἰ-
 κοδομῆς τῆς σεβασμίας Μονῆς του εἰς τὴν νῆ-
 σον Κεφαλληνίας, μέρος δὲ προτίτερα, εἰς τὸν και-
 ρὸν τῆς διατελευτῆς εἰς ἄλλας τόπους, καὶ μέρος με-
 τὰ ταῦτα.

Πόσιω δὲ ἐκπληξιν σοχαῖζεσθε νὰ ἐπροξειουῖ-
 σεν εἰς ὅλας ἢ ἰσάγγελος πολιτέα τε, καὶ ἢ περι-
 δοξος φήμητε; πόσιω πνύματικῶ ἀφροσιώιω, καὶ
 πόσιω ψυχικῶ ὠφέλιαν εἰς πολλὰς; αὐτὸς δὲ ὡσαν
 δοχῆον σεπτὸν τῷ Ἁγίῳ Πνύματος, καὶ καθαρὸν κα-
 τοικητέρον τῆς θάλας χάριτος, ἔχε με λόγους ἀ-
 χῶρισον σωτρόφον τὴν ἀρετὴν, καὶ καλὰ ἐρρίζωμέ-
 νω εἰς τὴν ψυχὴν του τὴν ὑψοποιὸν ταπάνωσιν,
 ἣτις εἶναι ὁ μόνος καὶ ἀληθινὸς φύλαξ αὐτῆς τῆς
 ἀρετῆς, καὶ αὐτὴ μόνη δυνάται νὰ πλησιάζῃ τὸ
 πλάσμα εἰς τὸν πλάσιω τε. Διὰ τῷτο καὶ ὁ Ἁγιος
 γνωρίζωντας τὰς πολυποικίλους παγίδας τοῦ δια-
 βόλου, καὶ θέλωντας νὰ ἀποφύγῃ τὰς λεπτὰς τεύχας,
 καὶ νήματα τῆς οἰήσεως καὶ ὑπερηφωείας, δι' ἧς ὁ πα-
 νουργὸς διάβολος ἐγκρέμμισε πολλὰς, ἀπεφάσισε νὰ
 ἀναχωρήσῃ καὶ ἐκάθει.

Εἰς τῷτω τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων ζωῆς
 καὶ πολιτέας τοῦ Ἁγίου, φθάσαντες, ἀλογημέ-
 νοι ἀκροαταίμε, πρέπη βέβαια καὶ νὰ θαυμάσωμεν
 τὴν

τιῷ πρόνοιαν τῷ Θεῷ, καὶ ἑμῶς χρεωσικῶς νὰ δοξάσωμεν, καὶ νὰ δ'χαιρηθῶμεν τιῷ ἄκρῳ του δ'σπλαγχνίῳ ἢ συμπάθειαν εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἔχε διορισμένων ἢ ἔβαλεν εἰς τιῷ Νῆσον μας ταύτῳ εἷνα ποιῶτον Θεόληπτον καὶ Θεοφόρον ἄνδρα, διὰ νὰ μᾶς πλατίσῃ μὲ τὰς χάριτας τῶν ἀρετῶν του, καὶ νὰ μᾶς δ'εργετήσῃ μὲ ταῖς δωρεαῖς τῶν θαυμάτων τε, ἢ διὰ νὰ τὸν ἀποκτήσωμεν ἢ παντοτινὸν προσάτιῳ ἢ μεσίτιῳ πρὸς τιῷ αὐτῷ δ'σπλαγχνίῳ.

Ἀναχωρήσας λοιπὸν καὶ ἀπὸ τιῷ Ζάκυνθον ὁ Ἅγιος, ἐρχεται τέλος πάντων εἰς τὴν Νῆσον ταύτῳ Κεφαληνίας, εἰς τιῷ ὁποῖαν δ'δόκησεν ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ τὸν ἀπηθώσῃ ἢ ταμιδιάσῃ διὰ πάντα, διὰ νὰ τῆς γαίῃ προσάτης, ἢ φύλαξ, ἢ φρερὸς ἐτοιμότητος, ἢ σωτηρωδέστατος ἀντιλήπτωρ. Φθάσας λοιπὸν εἰς τιῷ Κεφαληνίῳ, ἐδιάλεξε διὰ κατοικήσιν τε εἷνα τόπον, ὅπου ἔυρεν μικρὸν σπήλαιον ἐπαύθουν τῆς χώρας τῷ Ἀργοζολίῳ, εἰς τόπον καλῶμενον κοινῶς Σπηλιά, καθὼς ὀνομάζεται καὶ τὸ ἐκᾶ σιμὰ ἕως τῷ νῦν δ'εισκόμενον χωρίον, ὅπερ ἐκατοίκησε μῆνας εἵδεκα, τὸ ὁποῖον σπήλαιον διατηρεῖται μέχρι τῆς σήμερον, ἢ φυλάττα ὅλα τὰ σημεῖα τῆς κατοικήσεως τῷ Ἁγίῳ εἰς αὐτὸ, ἢ εἰς τὸ ὁποῖον ὕψερὸν οἱ χεισιανοὶ, εἰς δόξαν τῷ αὐτῷ Ἁγίῳ, ἢ διὰ τιῷ πρὸς αὐτὸν δ'λάβειαν, πρὸς τὸ μέρος τῷ βορέως τῷ αὐτῷ σπηλαίῳ, ἔκαμαν Ἐκκλησίδιον, καὶ πρὸς τὸ μέρος τὸ Νότιον φαίνεται ἡ ἑρωμνὴ τῷ Ἁγίῳ πελεκημένη εἰς τιῷ πέτραν, ἢ ἄλλα σημεῖα τῆς κατοικήσεώς τε, ἢ εἰς τὸ ὁποῖον Ἐκκλησίδιον καὶ σπήλαιον σιωάζονται ἀρκετοὶ χεισιανοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ ἐορταίζουσι τιῷ πανήγυρι τῷ Ἁγίῳ

dis

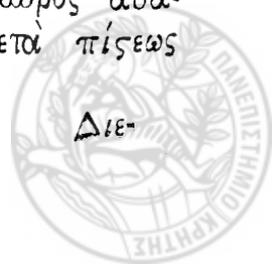
δὶς τῷ χρόνῳ, καὶ πάλιν ἀπὸ καιρὸν πηγαίνον προ-
σέτι διάφοροι χειριστικοὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι εἰς προσ-
κωήσιν, καὶ λατρυγῶσι καὶ πολλάκις τῷ χρόνῳ διὰ
ἀλλάξιν, καὶ ἔτι διασώζεται σαφερὰ καὶ ζωντανὰ
ἡ μνήμη τῆς διατελεθῆς τῷ Ἁγίου εἰς ἕκαστον τὸ σπῆ-
λαιον.

Ἐπαθὴ δὲ ὁ τόπος αὐτὸς δέλεσται, ὡς ἔπαμεν,
σιμὰ εἰς τὴν χώραν τῆς Ἀργολίδος, καὶ ἡ θαυμα-
σία καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ζωὴ, καὶ ἡ μεγάλη ἀρετὴ τῷ
Ἁγίῳ ὅτι ἐμπορῶσε νὰ μάνη κεκρυμμένη διὰ πο-
λὺν καιρὸν, διὰ τῆτο διεδόθη ὀγλίγωρα ἡ φήμη τῆ
καὶ ἐσωύτρεχαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.
Ὅθεν ἔθεν ὁ Ἅγιος ἔτι ἦτον ἀδιώτατον εἰς αὐτὸν εἰς
τὸν τόπον ἕκαστον νὰ ἀπολαμβανῆ τὴν ποδασμύλῳ
τῆ ἡσυχίαν, καὶ ἀκολούθως νὰ σωδελίσκεται, καὶ νὰ
σωμοιλῆ νοερῶς μετὰ τὸν ποδασμένον τῆ Χερσὸν, καὶ
νὰ χαίρεται πνευματικῶς, καὶ νὰ ἀφραίνεται ἡ ψυχὴ
τῆ τὴν ἀρρήτον ἐκάνῳ καὶ ἀνεκλάλητον χαρὰν, τὴν
ὅποιαν ἐμελλε νὰ ἀπολαύσῃ πραγματικῶς εἰς τὴν
ὑπερκόσμιον, καὶ αἰώνιον βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.
Ὅθεν ἐμελέτησε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκἄθεν, καὶ νὰ ἐρδ-
νήσῃ νὰ εὖρη τόπον ἡσυχον καὶ ἀτάραχον κατὰ τὴν
ἔφεσιν τῆ. ὁ δὲ Κύριος ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φο-
βουμένων αὐτῶν, ὠκονόμησε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς κα-
τὰ Θεὸν ἐπιθυμίας τῆ, καὶ ἀκῆσατε τὸν τρόπον τῆς με-
ταβάσεως τῷ Ἁγίῳ εἰς τὴν πελοχίαν τῶν Ὀμαλῶν,
ἐπαθὴ πρέπτα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ ὅσα ἔξ ἀρχῆς
ὑπεχέθημεν, δηλαδὴ νὰ ἐκθέσωμεν ἀλικρινῶς τὰ
ὅσα ἀπὸ ἀλάθασον, καὶ σαφερὰ παράδοσιν πα-
ρελάβαμεν περὶ τοῦ Ἁγίου τούτου, καὶ νὰ ἀνα-
πληρώσωμεν τὰ ἐλλάποντα εἰς τὸς ἄλλους τὸς γρά-
ψαν-

τας περὶ αὐτοῦ, καὶ διὰ τὰ μὴ ζερήσωμεν ἀπὸ τῆς γνώσεως αὐτῶν τοὺς πιστοὺς καὶ φιλογερασίμους.

Ἐχομεν ἀρχαίαν παράδοσιν κατὰ διαδοχὴν σταθερὰν καὶ ἀναμφίβολον ὅτι ἐκάστος ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἀρέσκεται τῆς σήμερον ἢ οἰκοδομὴ τῆς Μοναστηρίου τῆς Ἁγίας τέσσα, ἦτον ἄγγελος καὶ ἀκαλλιέργητος, καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ τοποθεσία καὶ τὰ πέριξ ἦτον δάσος ἢ λόγκος, ἀντικρὺς δὲ εἰς τῆτον εἰς ὑψηλοτέραν τοποθεσίαν ἦτον τὸ χωρίον τὸ λεγόμενον Βαλσαμάτα, τὸ ὁποῖον καὶ μέχρι τῆς σήμερον διατηρεῖται μετὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα. Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ χωρίον ἦτον εἷς Ἱερομόναχος ὀνόματι Νικόλαος ὁ Βάλσαμος, ὃς τις εἶχε δύο ἀδελφὰς παρθένους, ἢ ὁποίαις ἀπερνεῖσαν ζωὴν καλογερακίαν. Εἶχε δὲ ὁ αὐτὸς Ἱερομόναχος καὶ Ἐκκλησίαν εἰς τὸ αὐτῶν χωρίον εἰς τῆς ὁποίας ἐφημέρδε, καὶ ἐδίδδε τὸν Θεὸν ὁμοῦ μετὰ τὰς ἀδελφὰς τε· ἐκάθει δὲ ἐφαίνετο καθαρά ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς εἴπομεν, εἶναι τὴν Μοναστήριον τῆς Ἁγίας. Ἐν μιᾷ ἔν τῶν νυκτῶν, ἐν ᾗ ἐπήγαγεν εἰς τῆς Ἐκκλησίαν τε ὁ ῥηθὴς Ἱερομόναχος Νικόλαος διὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρθῆς, εἶδε φῶς εἰς τὸν ῥηθύντα λόγκον. Κατὰ πρῶτον φοράν λοιπὸν καὶ δεύτεραν δεῦν ἐπρόσεξεν εἰς τὸ φαινόμενον τῆτο· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἠκολούθησε νὰ τὸ ἰδῆ πολλάκις, τότε ἔξ ἀνάγκης ἐβάλη εἰς περὶέργααν νὰ ὑπάγῃ τῆς ἡμέραν διὰ νὰ ἐράνησῃ εἰς τὸν αὐτὸν λόγκον, καὶ νὰ ἰδῆ τι ἐμπορῆσε νὰ εὕρῃ, ἢ νὰ ξανοίξῃ περὶ τέσσα τῆς φαινομένου. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ εὗρεν εἰς τῆς τοποθεσίαν εἰς τῆς ὁποίας τῆς σήμερον εἶναι ἡ παλαιὰ Ἐκκλησία εἰς τὸ αὐτὸ Μοναστήριον τῆς Ἁγίου, τιμαμνὴ εἰς τὸ ὄνο-

ὄνομα τῆς Κοιμήσεως τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὅπως ἔστι καὶ ὁ τάφος τῆς Ἁγίας, καὶ ἐπαύωθεν τῆς τάφου ἔστι ἡ σορός, ἡ περικλάσσα τὸ Ἅγιον καὶ θαυματουργὸν αὐτῆς Λάψανον· εὔρε λοιπὸν, λέγω, ἐκὰς ὁ αὐτὸς Ἱερομόναχος Νικόλαος ὡσάν μίαν λιθῶλαν, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν εὔρε μίαν Ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μετὰ ταῦτα ἔν ὁ αὐτὸς Ἱερομόναχος, ὠκοδόμησεν ὡς ἐδωθήθη Ἐκκλησίδιον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, ὅπου δρέθη ἡ Ἁγία Εἰκὼν καὶ τὴν ἐφημέρῳ αὐτὸς, καὶ αἱ αὐτῶν ἀδελφαὶ τὰ κατέβησαν ἀπὸ τὸ αὐτῶν χωρίον Βαλσαμάτα, καὶ ἀσκήτῳ εἰς αὐτὸ τὸ Ἐκκλησίδιον. Δεὺ ἐκαταλάμβαναν ὁμῶς ἀκόμη μήτε ἐκάναις ἢ ἀλλογημαῖς γυναικῆς, μήτε ἄλλος τινὰς ὅτι τῆτο ἐσάθη ἔργον ὑπερφυῆς, καὶ θαῦμα τῆς Θεᾶς χάριτος τὸ ὁποῖον ἐπρομήνευε καὶ προητοίμαζε τὸν τόπον διὰ τὸν Γεράσιμον, τὸν παρ' αὐτῆς διορισθέντα προσάτιν τῆς Νήσου ταύτης, ὅς τις ἐκὰς ἐμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀποδημίας τῆς, καὶ ἐκὰς εὔρε ἐμελλε νὰ ἀπετάξῃ καὶ νὰ πορῶθῃ εἰς τὸν πορθῆμιόν του γλυκύτατον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὰς αἰωνίους ἀναπαύσεως τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τὴν ὁποῖαν ἐκ νεαρᾶς τῆς ἡλικίας μόνῳ ἐπεπόθη καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν ὑπέφερε γυναικῶς καὶ σαθερῶς τόσας κόπας καὶ μόχθους εἰς τῆν τὴν φθαρτὴν, καὶ πρόσκαιρον ζωὴν, καὶ ὅτι τέλος πάντων ἐκάνος ἦτον ὁ τόπος ὁ διορισμένος παρὰ τῆς Θεᾶς προνοίας καὶ ἀγαθότητος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ ταμιεύθῃ, καὶ νὰ διατηρηθῇ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Λάψανόν τῆς, ὡσάν θησαυρὸς ἀδαπαύητος τῶν δωρεῶν τῆς Θεᾶς εἰς τὰς μετὰ πίσεως ἀλιχωνῆς προσρέχοντας εἰς αὐτό.

Διεδόθη λοιπὸν ἡ φήμη τῆς συμβεβηκότος τῆς, περὶ τῆς Δρέσεως δηλαδὴ τῆς ἀνωθεν Ἀγίας Εἰκό-
 νος εἰς ὄλιω τινὶ Νῆσον, ὅθεν ἐσωύτρεχον πολλοὶ
 ἀπὸ ὅλα χεδὸν τὰ μέρητης, ἄλλοι μὲν ἀπὸ περμερ-
 γααν κινέμενοι, καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἀλλάβειαν διὰ τὰ
 προσκυῶσαν τινὶ Ἀγίαν Εἰκόνα, ἡ ὅποια μὲ τοῖδ-
 τον παράδοξον τρόπον ἐφανερώθη. Ἦκαστε τὸ συμβαῖν
 τῆτο καὶ ὁ Ὅσιος ἐκᾶ ὅπερ εἶπαμεν ὅτι ἀσκήτῳ εἰς
 τὸ σπήλαιον, καὶ κινέμενος βέβαια ἀπὸ τινὶ θείαν
 χάριτι, ἡ τις ὡς εὐνοικός εἰς αὐτὸν, τὸν ὠδηγῆσαι εἰς
 κάθετε κίνημα, ἀπεφάσισε τὰ ὑπάγη καὶ αὐτὸς, καὶ
 διὰ τὰ προσκυῶση τινὶ αὐτῷ Ἀγίαν Εἰκόνα, καὶ
 διὰ τὰ ἰδῆ, καὶ τὰ ἐρδνήση εἰς ἐδυῶατο τὰ εὖρη τό-
 πον ἡσυχον καὶ ἀτάραχον κατὰ τινὶ ἐπιθυμίαν τε, διὰ
 τὰ λατρεύῃ μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ, ἐπαθῆ καὶ εἰς τὸν
 ἀνωθεν τόπον καλούμενον Σπήλαια ἐκατάλαβε μὲ
 τινὶ δοκιμῷ ὅτι δὲν ἐδυῶατο τὰ ἀπολαμβανῆ αὐ-
 τὴν τὴν ἡσυχίαν, ὄντος τῆς τόπερ ἐκάνε, ὡς εἶπομεν,
 πλησίον εἰς τινὶ χώραν. Φθάσας λοιπὸν ὁ Ἅγιος
 εἰς τὸν τόπον, ὅπερ Δρέθη ἡ ῥηθῆσα Ἀγία Εἰκόνα,
 ἡ ἀνωθεν ἀδελφαῖς τῆς Ἱερομονάχου, ἀδύς ὅπερ ἴδαν
 τὸ ἀγγελικὸν καὶ σεβάσμιον πρόσωπον, καὶ χῆματι,
 καὶ ἦκασαν τὰ γλυκύρροα λόγια τε, ἐκατάλαβαν ἀδύς
 ὅτι αὐτὸς ἦτον ἀνθρώπος θεοφόρος, καὶ σκευῶς τῆς
 θείας Χάριτος, ὅθεν μὲ ὅλον τὸν πόσον καὶ ζέσιν
 τῆς ψυχῆς τῆς, λέγαν εἰς τὸν Ἅγιον ἐλθε δὲλε
 τῆ Θεῶ τὰ μονάσης εἰς τῆτον τὸν τόπον, καὶ ἡμᾶς
 τὰ σὲ κάμωμεν πνευματικὸν πατέρα μας, καὶ τὰ σὲ
 ὑποτασώμεθα ὡς τέκνα ἀπαθείσατα ἐφ' ὅρας ζωῆς
 μας, καὶ ἔπως καὶ ἡμᾶς ἡ ταλαίπωραις τὰ ὠδηγηθῶ-
 μεν μὲ τὸ μέσον σε, καὶ τὰ εὖρωμεν τινὶ ἀπλανῆ
 ὁδὸν

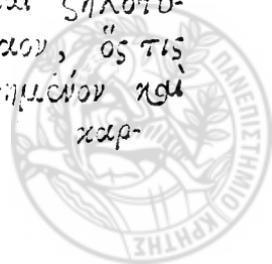
ὁδὸν τῆς σωτηρίας, καὶ ἡ Ὁσιότης σε νὰ ἀπολαμβάνῃς τὴν ποθιμενίω σοι ἡσυχίαν. Ὁ Ἅγιος εἶπεν εἰς αὐταῖς· καὶ πῶς νὰ ἔλθω; τάχα ὁ ἀδελφός σας ὁ ἱερομόναχος μὲ θέλει; Αὐταῖς πάλιν τοῦ λέγουν, αὐτὸς σὲ θέλει ναι, καὶ θέλει μάνη δ' ἄχαρησημείος εἰς τῷτο. Καὶ λοιπὸν, λέγα πάλιν ὁ Ἅγιος εἰς αὐταῖς, ἐὰν ὁ ἀδελφός σας μὲ θέλῃ τῇ ἀληθείᾳ, ἄς βεβαιώσῃ τῷτο ἐγγράφως, καὶ ἐγὼ τότε νὰ ἐλθῶ ἐδῶ νὰ κατοικήσω, καὶ νὰ καλλιεργήσω τὸν τόπον, καὶ νὰ κάμω ὅσον περὶ ἄλλο καλὸν διωηθῶ. Αὐταῖς λοιπὸν μὲ προθυμίαν φανερώον τὸν σκοπὸν τῷ Ἁγίῳ εἰς τὸν ἀδελφόν τους Ἱερομόναχον, καὶ τὸν παρακινοῦν θερμῶς νὰ ἀπαρατήσῃ ἐγγράφως τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν καὶ λόγον εἰς τὸν Παπᾶν Γεράσιμον τὸν ξεῖον· ὡύτως ἔλεγεν αὐτολεξεῖ τὸ γράμμα του, σωζόμενον μὲ τὸ βραβῆον τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, διὰ νὰ τὸν κυριδῆ, καὶ ὄξουσιαζῆ, καὶ νὰ τὸν καλλιεργήσῃ ὅπως καλλίτερα τοῦ φανῆ, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τε νὰ τὸν διωρῆσῃ κατὰ τὴν ἀρέσκειά τε.

Τί δὲ τὸ μετὰ ταῦτα; Ἰδοὺς ἔπατα ἀπὸ τοῦτο, ἄρχισεν ὁ Ἅγιος νὰ ξελογκῶνῃ, καὶ νὰ καθαρῆζῃ τὸν τόπον ἐκᾶνον, νὰ φυτῶν δειδρα, ἐλαίας, καὶ ἀμπελῶνας ἕως ὅτε ἔφθασεν εἰς τὸ σιῶρον, τὸ ὁποῖον ἦτον δικαίωμα τῷ ἀνωθεν Ἱερομονάχῳ Νικολάῳ, καὶ ἐκᾶ ἔσκαψεν ἰδιοχάρως, καθὼς ἔχομεν παράδοσιν σαθεραῖ, καὶ τὸ πηγᾶδιον, τὸ ὁποῖον ἕως τῆς σήμερον ἐκᾶ δειρῆσκειται καὶ διατηρεῖ τὸ ὄνομά τε, καὶ μ' ὅλον ὅτι εἰς ὅλιω τὴν περὶ ἄλλων τῶν Ὀμαλῶν δειρῆσκειται πηγᾶδιον ἀναβρυτικόν, διότι ἡ τοποθεσία αὐτῆ δειρῆ τὸ συγχωρεῖ, αὐτὸ τὸ πηγᾶδιον καὶ

ἀενάως πηγάζει ὕδωρ πλαιοπαρόχον, ἢ χωεῖς νά
 μείη ποτὲ χωεῖς ὕδωρ, χορηγᾷ πολλάκις εἰς και-
 ρὸν αὐομβείας, ὅταν μύουσι ἐσηρημένα ἀπὸ νερὸν
 τὰ μέρη τῆς αὐτῆς περλοχῆς Ὀμαλῶν, τὸ πηγά-
 διον αὐτὸ τῷ Ἁγίῳ χορηγᾷ, λέγω, πλαιοπαρόχως
 ὕδωρ ἢ διὰ τῆς ἀνθρώπου τῆς αὐτῆς περλοχῆς καὶ
 διὰ ὅλα τὰ ζῶα τας, τὸ ὁποῖον τῷτο συμβῆ ὅχι
 ὀλίγαις φοραῖς, καθὼς εἶναι πασίδηλον, καὶ ὁμολο-
 γῶμενον ἀπὸ ὅλους κοινῶς. Εἰς αὐτὸ τὸ πηγάδιον
 προσέτι ἀκολοθεῖ ἢ ἄλλο θαυμάσιον, τὸ ὁποῖον ὑ-
 περβαίνα πάντα λόγον φυσικόν, καὶ τὸ ὁποῖον καὶ
 ἴδαμεν ἢ ἡμᾶς ὀφθαλμοφανῶς, καὶ πολλοὶ πολλά-
 κισ τὸ ἴδασι ἢ τὸ ὁμολογῶσι φανερά ἢ κοινῶς, ἢ εἶ-
 ναι ὅτι ἐν ᾧ θέταν οἱ βασιάζοντες Ἱεραῖς τινὲ Σορὸν
 μετὰ τῷ Ἁγίῳ Λαψάνε διὰ νὰ γνήη ἢ σωήθης αἰ-
 τισις εἰς τινὲ λιτανίαν τινὲ ὁποῖαν ἀνέκαθεν κάμνεν
 εἰς τὰς δύο ἑορτὰς τῷ Ἁγίῳ, τὸ νερὸν ἀναβαίνα ἕως
 τὸ χάλος τῷ αὐτῷ πηγάδι, ἢ ἀγαύοντες ἐπαύωθεν
 τὸ Ἅγιον Λάψανον, καταβαίνα τὸ νερὸν εἰς τὴν συ-
 ναδισμύλω τας θέσιν· πολλοὶ ὅμως προφθαύεν καὶ
 λαμβάνεν νερὸν ἢ εἰς ἀγγεῖον, ἢ μὲ τὰς χεῖρας, ἢ
 βρέχεν κἀνεῖα μανδύλιον, καὶ τὸ συμβεβηκὸς τῷτο
 κρατᾶται ὡς ἀναμφίβολον ἀπὸ ὅλης, ἢ διατὶ ἐγι-
 νε πολλάκις, ὡς εἶπαμεν, καὶ διατὶ βλέπεται ἀ-
 θύς ἀπὸ πολλῶς. Τῷτο τὸ θαῦμα δὲ συμβαίνα, ὡς
 εἶπαμεν, πάντοτε ἢ διὰ τῷτο ἀμφιβάλλεν πολλοὶ εἰς
 αὐτὸ, ἢ λέγεν πῶς δὲ τὸ ἴδα ἢ ἐγὼ, ἐν ᾧ ἐπῆ-
 γα ἐπὶ τῷτου σιμὰ εἰς τὸ πηγάδι αὐτὸ εἰς τὴν
 σιγμὴν τῆς Λιτῆς ἢ τῆς θέσεως τῷ Ἁγίῳ Λαψάνε
 ἐπαύω εἰς τὸ πηγάδιον; καὶ ἄλλος τῷ ἀποκεῖνεται,
 διὰ τὴν ἀπιστίαν μερικῶν ὡς ἐσέ, οἱ τινες περμεργά-

Ζεῦσε τιῶ πίσιν, ἡ θαία πρόνοια, διὰ τὰ ὅσα αὐτῆ
μόνη πρέπα νὰ γνωρίζη, δεῦ συγχωρᾷ νὰ ἀκολοῦθῃ
αὐτὸ πᾶντοτε, ἀλλ' ὄχι δικτὶ δεῦ τὸ ἄδες σὺ ἔ οἱ
ὄμοιοί σε, διὰ τοῦτο δεῦ γίνεται. „μηδαὺ ἀσέλθη
„παράζων τῶν πίσιν τιῶ ἀμώμητον“. ἡμᾶς ὁμιλᾷ-
μεν με τῶν πίσῶ, καὶ ἀκολοῦθῶντες τὸν λόγον τῶ
Θᾶσ Παῦλο· „αἰρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ πρώτῳ ἔ
„διδτέραν νεθεσίαν παραιτῶ, ἀδῶς ὅτι ἄξῆσραπται ὁ
„τοιῦτος, ἔ ἀμαρταῖα ὦν αὐτοκατάκερτος“· εἰς αὐ-
τὴν τὴν αὐτοκατάκερσὶν τῶ ἀρίνοντες καὶ ἡμεῖς τῶ
τοιῦτῶ ἐπαναλαμβανόμεν τὴν διήγησὶν μας.

Ἀφ' ὧ λοιπὸν ὁ Ἅγιος ἄρχῆσε τοιστοτρόπῳ ἔ ἐ-
προχωρῶσιν εἰς τὴν καλλιέργησιν τῆς ἀγρίας ἔ ἀκάρ-
πα ἐκάνῆς τοποθεσίας, ὁ μισόκαλος, ἔ χαϊρέκακος
διάβολος, ἄξῆ εἰκασίας ἴσως, φοβέμενος τὸ ἀποβησό-
μενον, ἦγουν ὅτι ἐκεῖνος ὁ τόπος με τὸ μέσον τῶ
Ἀγίου ἐμελλε νὰ κατασηθῇ εἰς ὀλίγον καιρὸν τό-
πος ἱερός καὶ ἅγιος, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ δοξολο-
γῆται ἀξίως, καὶ ἀκαταπαύστως ὁ Ὑψιστος Θεός,
καὶ νὰ δαρεστήσουν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ σωθοῦν
πολλαῖς ψυχαῖς, ἔτελλε τῶ ὀδόντας του κατὰ τῶ
Ἀγίου· ἀλλ' ἐπαθῆ δεῦ ἐδιδύατο κατ' ἐδιδᾶν νὰ
πλησιάζῃ εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ, διότι ὁ
Ὄσιος με τιῶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦδη δάρεσον πολιταῶν
ἔ διαγωγῶν τε ἦτον ὅλος πλήρης θαίας χάριτος, ἔ
κατασημένος ἐμψυχον δοχαῶν τοῦ Ἀγίου Πνεύμα-
τος, ἀπλονεν ἀπὸ κάδε μέρος τῶ πυρφόρους ἀκτί-
νας αὐτῶ, εἰς τῶ ὁποίας νὰ πλησιάζῃ δεῦ ἐδιδύατο
ὁ ἀνάρτης διάβολος, σπέρνα ζυζάνια καὶ ζηλοτυ-
πίαν εἰς τὸν ἀνώσιν Ἱερομόναχον Νικόλαον, ὅς τις
ἀφ' ὧ ἄδε τὸν τόπον αὐτὸν ἔπω καλλιεργημένον καὶ

καρποφορῶντα, μετενόησεν ὅτι τὸν ἐχάρησεν ἄς τὸν Ἅγιον, ἐρεθιζόμενος ἄς τῷτο καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς τῶν, ἢ γάτονας, ἐκ στωεργίας βέβαια τῷ μισοκάλα, διὰ τὴν ἐμποδίση τὴν μέλλον ἀγαθὸν πνευματικὸν, καὶ διὰ τὴν λυπήση καὶ τὸν Ἅγιον· ὅθεν ὅλοι οἱ χωρεῖται ἢ γάτονας, ἢ ἄλλοις ὁ ῥήθας Ἱερομόναχος, ἐκίνησαν πολλὰ παρασμούς, ἢ ἐνόχλησες ἐναντίον ἄς τὸν Ἅγιον, ὅς τις ὡς ἔμπαιρος ἄς τὰς μηχανὰς τοῦ διαβόλου, γνωρίζοντας ὅτι ὅλα τῷτα προήρχοντο ἀπὸ τῆς στωεργίας, καὶ παρακίνησιν τῷ μισοκάλα αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐμποδίση τὸ πνευματικὸν καλὸν τὸ ὁποῖον ἐβλεπον ὅτι ἐμελλε νὰ κατορθωθῇ, δεῦν ἐταράχθη παντελῶς, μήτε ἠμέλησε τὴν δεῦν ἐργασίαν τῶν ἄλλων· ἀλλὰ νοερῶς προσδύχόμενος ἔλεγεν ἄς τὸν Θεόν· σὺ Κύριε ὁ κατὰδύσας με, ἢ ὁδηγήσας ἄς τὸν τόπον τῷτον, εἰὰν ἢ ἐργασία μου τῷτη ἄναι ἀρετὴ ἄς ἐσέ, σὺ ἄς ἔξορας ἢ διύσας νὰ διασκεδάσης πάσας τὰς μηχανὰς τῷ μισοκάλα, καὶ νὰ ἀποδώσης ἄς τέλος ἀγαθὸν τῷ τῷ τῷ ἐργασίαν μου, εἰὰν ἄναι διὰ δόξαν καὶ ὑμνηδίαν τῆς παντοδυναμίας σου, καὶ ἄς ὠφέλαιαν ψυχικῶν τῶν πλησίον μου. Οὕτω λοιπὸν ὁ Ἅγιος ἄς ἔξορας τῶν τῷ ἐργασίαν του μὲ πρόκοιτα καὶ ἠσυχίαν τοῦ πνεύματος του, καὶ ὅλος ἀφιερωμένος ἄς τὸν Θεὸν τὸν γνωσκόντα καὶ δυνάμενον τὰ πάντα, ἐκίνησε τὸν παραύοντα, διότι μὲ τὸ νὰ ἦλθαν ἄς αἰθήσιν ὅτε Ἱερομόναχος Νικόλαος, καὶ οἱ λοιποὶ χωρικοὶ, πληροφορηθεῖτες διὰ τῆς Ἁγιότητος τοῦ Ὁσίου, καὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἦτις ἄς αὐτὸν ἐκατοικούσεν, ὄχι μόνον ἀφῆσαν αὐτὸν ἄς τὸ ἐξῆς ἀπεξέσιν ἄς τὸν τόπον, καὶ ἀεινόχλητον

καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 67

ἢ ἡσυχον, ἀλλὰ ἐπρόσπεσαν ἢ εἰς τὰς πόδας τε ἢ κλαίοντες θερμῶς, ἐζητῶσαν ἀπὸ αὐτὸν συγχώρησιν εἰς τὸ σφάλμα τῆς, ὑποχόμενοι σταθερῶς ὄχι μόνον νὰ μὴ τῷ δάσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τῷ παραμικρῷ ἐνόχλησιν, ἀλλὰ ἢ νὰ τὸν βοηθήσῃ καθόλου κατὰ τὸ δυνατὸν του εἰς τῷ θεάρετον αὐτῷ ἐργασίᾳ, τῷ ὁποίᾳ ἐποχευόθη νὰ κάμῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος μὲ τῷ χειρομύμητον αὐτῷ πρόκλιπα καὶ ἀνέξικακίαν, ἤγαρον αὐτὸς μὲ μεγάλῃ ἰλαρότητι, ἢ ἀγαλλίασιν πνευματικῇ, ἢ ἀλόγηστον αὐτὸς, ἢ ἐσυγχώρησε, ἢ παραγόρησε, ἢ ἐυσθέτησε τὰ δέοντα, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸς ἐν εἰρήῃ.

Μετὰ ταῦτα λοιπὸν ὁ μέγιστος ὄτος εἰς τὴν ἀρετῇ, καὶ περιβόητος εἰς τὰ κατορθώματα, ἀφ' οὗ κατεμάρτανε τελείως μὲ τῷ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐπιμονον ἀσκήσιν τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, καὶ ἐθνώτισε γυναιῶς τὰ πάθη παντελῶς, καὶ ἐσόλισεν ἄραιοτάτα τῷ ψυχῇ τε μὲ νὰ αὐτῇ ὅλων τῶν ἀρετῶν, καὶ τῷ ἐλάμπρυνε μὲ τὸ κάλλος τῆς θείας χάριτος, καὶ ἐνεδύθη τῷ λαμπρῷ τῆς ἀπαθείας σολιῷ, καὶ ἐγνώρισε μὲ τῷ πνευματικῷ διακρίσιν, ὁδηγόμενος ἀπὸ τῷ ταπανοφροσύνῃ, ἢ ὁποία εἶναι ὁ μοναχὸς καὶ ἀσφαλὴς διατηρητῆς τῆς ἀρετῆς, ὅτι ἐφθάσεν εἰς τὸν γαληνὸν, καὶ ἀπάρταχον λιμεῖα τῆς ἀπαθείας, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπέφερε, καὶ ἀπέρασε τόσας ζάλαις τῶν παθῶν, ἢ τόσας τειχυμίας τῶν παρατμῶν, ἢ ὑπερέβη τόσους σκοπέλους καὶ σύρτας τῶν δαιμόνων, τὰ ὁποία ὅλα διὰ τῆς χάριτος τῷ Θεῷ, τὴν ὁποίαν διὰ τὴν ἀγαθὴν τε προαίρεσιν, ἢ ἀόκνης κόπης τε, ἔλαβεν ἐγκάποιον εἰς τὴν ψυχῇ τε, ἢ δὲ ἐγνώρισε

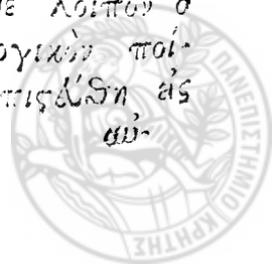
ελξε πλέον καμμίαν διαφορὰν εἰς τὸ ἰδικόν τε, ἢ εἰς
 τὸ ξείον, εἰς τὸν πισὸν ἢ εἰς τὸν ἄπισον, εἰς τὸν δό-
 λον ἢ εἰς τὸν ἐλάθερον, εἰς τὸ ἄρσεν ἢ εἰς τὸ θῆ-
 λυ, κατὰ τὸν Θεοφόρον Μάξιμον. „ Ὁ τέλειος ἐν ἀ-
 „ γάπῃ ἢ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλθὼν, ἐκ ἐπίσταται δια-
 „ φορῶν ἰδίᾳ, ἢ ἀλλοτερίᾳ, ἢ πισθῶ ἢ ἀπίσῳ, ἢ δόλῳ
 „ ἢ ἐλάθερῳ, ἢ ὅλως ἄρσενος ἢ θηλείας, ἀλλ' αὐτό-
 „ τερος τῆς πῶν παθῶν τυραννίδος γνωόμενος, ἢ εἰς τὴν
 „ μίαν φύσιν πῶν ἀνθρώπων ἀποβλεπόμενος, πάντα
 „ ὄξ ἴσῳ θεωρεῖ, ἢ πρὸς πάντα ἴσος διάκειται, ἐκ ἔσι
 „ γὰρ αὐτῷ Ἑλλήν ἢ Ἰσθαῖος, ἐδὲ ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἐδὲ
 „ δόλος ἢ ἐλάθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα, καὶ ἐν πᾶσι
 „ Χειρῶς.“ (ἐκατονταῖς β'.) Εἰς τοιοῦτον βαθμὸν λοιπὸν
 Ἀγιοτήτος ἀφ' οὗ ἐφθασεν ὁ Ὅσιος, τὸν ἕκαμον ἢ
 θεία χάρις νὰ καταλάβῃ ὅτι ἔπρεπε διὰ μέσσω τε
 νὰ ὠφελῆσθῃ ἢ ἄλλοι, ἢ ὅτι δὴν ἔπρεπε νὰ μὴ
 κεκλησμενός τῶς πλοῦτος ἀρετῶν, τὸν ὁποῖον ὡς
 καλὸς ἔμπορος ἢ οἰκονόμος πιστὸς ἐθησαύρισεν εἰς
 τὴν ψυχὴν του, ἀλλ' ὅτι ἦτον δίκαιον νὰ ἀνοιχθῆ ἔν
 τοιοῦτον ψυχρωτίειον θησαυροφυλάκιον, διὰ νὰ
 πλεστιοῦσθῃ καὶ ἄλλοι ἢ νὰ ὠφελῆσθῃ πνευματικῶς,
 καὶ ἔπῳ ἢ αὐτὸς νὰ ἀπολαύσῃ πλεσσιοπάροχον τὴν
 ἀντιμιθίαν τῶ παλυπλασιάσαντος τὰ πέντε τάλαντα.

Πείθεται λοιπὸν ὁ Θεὸς Γεράσιμος εἰς τὰς κρυ-
 φιομύσους ἀποφάσεις τῆς θείας προνοίας, καὶ ὅλος
 πληροφορημένος ὅτι ἦτον θέλημα τῶ Κυρίου ἐκεῖ-
 νος ὁ τόπος νὰ μετασκαδαοῦσθῃ εἰς Μοναστήριον πρὸς
 δόξαν ἢ ὑμνοδίαν Θεοῦ, ἢ εἰς πνευματικὴν καρπο-
 φερίαν, καὶ ὠφέλειαν πολλῶν ψυχῶν, ἀνεκάνισεν
 κατ' ἀρχαίς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο Ἐκκλησίδιον, τὸ ὁποῖον
 ἤπισμεν ὅτι εἶχε κάμῃ ἐκεῖ ὁ ῥήσῃς Ἱερομόναχος

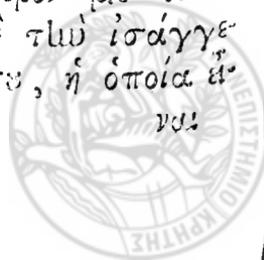
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 63

Νικόλαος, ἡ ἡγεμονία ἐκ βάθρων τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ χῆμα καθὼς τὴν σήμερον φαίνεται, καὶ τὸν ἱερόν αὐτὸν Ναὸν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Μετὰ δὲ ταῦτα ὠκοδόμησε ἡ κελία διάφορα, ἡ περιβραχίονα εἰς αὐτὰ, ἡ Μοναστήριον τέλειον ἐκατάστησε, μετὰ ταῦτα ἀναγκάσας πρὸς σωματικὴν παραμυθίαν, ἡ νέαν Ἱερουσαλήμ ἐπανόμασε.

Ἐπαθὴ δὲ καὶ εἰς τὸ μετὰ τὸν τόπον, ἡ πτωχότης ἀρετὴ τῆς Ἁγίας δὲ ἐδύνατο πλέον γὰρ μὲν κεκρυμμένη, ἀλλὰ διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Νῆσον, ἔτρεχαν καθ' ἡμέραν εἰς αὐτὸν καθ' ἡλικίας, ἡ γαῖες, ἡ καταστάσεις ἀνθρώπων, τὰς ὁποίας χειρομιμῆτως ἐδέχεται, ἡ ὅλοι ἀναχωρῶσαν ἀπὸ αὐτὸν γεμάτοι ἀπὸ ψυχικῶν ὠφέλων, ἡ πνευματικῶν ἀγαθίων, τὴν ὁποίαν ἀπελάμβανον ἡ ἀπὸ τὴν ἀγγελικὴν θεωρίαν τε, ἡ ἀπὸ τὴν μελίρρυτον διδασκαλίαν τε, ἡ ἀπὸ τὴν ἑραῖον διαγωγῶν τε. Ἐπαθὴ ἐβιάσθη λοιπὸν ὑποτάσσεται εἰς τὴν προθυμίαν ἡ ἔφασιν πῶν προσβεβηκότων, ἡ παρακαλεσάτων αὐτὸν Θεοῦ, καὶ μετὰ τὴν αἰτίαν πῶν δύο Κανονικῶν ἡ Κολογραφῶν, τὰς ὁποίας ἀναφέραμεν ὅτι ἦτον ἀδελφοὶ τῆς Ἱερομονάχου Νικολάου, δέχεται ἡ ἄλλαι, ἡ ἔγινεν ὁ ἀρετῶν πῶν Μοναστηρίων τε ἀκοσιπέτε, ἡ ὁποίας ἔχοντες πνευματικῶς, ἡ ἀναχωρῶσαν ὁλοφύχως τὴν θάλασσαν ἀσπλαγχνίαν, ἡ ὁποία ἐπρομήθευεν εἰς αὐταῖς αἰσθητοῦ πνευματικὸν πατέρα, ἡ πρακτικὸν διδάσκαλον τῆς κατὰ Χριστὸν πολιτείας, ἡ τῆς τελειότητος τῆς μοναχικῆς ἐπαγγελίας. Δὲν ἔπαυσε λοιπὸν ὁ Ὅσιος ἀπὸ τῆς γὰρ ἐπαγγελίας διὰ τὸ λογικὸν πνεῦμα του τὸ ὁποῖον ἡ θεία πρόνοια ἐνεπίστευσε εἰς αὐτόν.

αὐτόν. Ταῖς ἐδίδασκε λοιπὸν καθ' ἑκάστῳ πότε ἐρμη-
 μνηδώντας εἰς αὐταῖς ἢ διδάσκωντάς ταις καὶ φυλά-
 γονται ἢ καὶ γνωρίζον καὶ καὶ φεύγον ταῖς πανερ-
 γίαις ἢ δόλους τῶ κοινῶ ἐχθρῶ διαβόλου, ἢ μάλι-
 σα ταῖς τέχναις τῶ ταῖς ὁποίαις μεταχειρίζεται δου-
 ρῶς καὶ πανέργως ἐναντίον εἰς τὴν Καλογήρως, τὴν
 ὁποίαν μάλισα φθονῶ πολὺ περισσώτερον, βλέπωντάς
 τῶς μετὰ αὐτὸ τὸ ἀγγελικὸν χῆμα, τῶ ὁποίᾳ ἐὰν φυ-
 λάξον τὰ καθήκοντα, γίνονται κληρονόμοι τῶν αἰώ-
 νίων ἀγαθῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἔξεπεσε καὶ
 ἐγκρεμνίσθη διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του· πότε δὲ
 ἀγωνίας εἰς αὐταῖς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, ἢ ὁποῖα
 ἐδωῆατο καὶ ταῖς φέρῃ εἰς τὸν παράδεισον, διὰ καὶ
 κερδίσουν τὸν ὁποῖον ἀπεφάσισαν καὶ ἀπαρατήσουν
 τὰ μάταια, καὶ φθαρτὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ἔπα-
 ξον εἰς αὐταῖς ὁ μάταιος, καὶ ἀπαταιῶν Κόσμος τῶ-
 τος, ἢ καὶ ἔμβον εἰς τὸν γλυκὴν ἢ ἐλαφρὸν ζυγὸν
 τῶ Χριστοῦ, τῶ ἀληθινῶ νυμφίᾳ τῶν ψυχῶν· πότε
 ταῖς ἐδίδασκε τὴν βαθμὴν τῆς ἀρετῆς, καὶ πῶς
 προκόπτειν βαθμηδὸν οἱ ἀληθινοὶ ἐργάται τῆς ἀ-
 ρετῆς, ἢ ὁποῖα δεῦ ἀποκτᾶται παρὰ μετὰ τὴν τα-
 πάνωσιν, μετὰ τὴν ἀποξένωσιν ἀπὸ τὰ φθαρτὰ καὶ
 μάταια τῶ κόσμου, μετὰ τὴν ἀγάπην τὴν ἀλικη-
 νῆ καὶ ἀληθινὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον,
 μετὰ τὴν πραότητα τῶ πνύματος, μετὰ τὴν κόπης τῶ
 σωματικῆς, οἱ ὁποῖοι εἶναι τὰ μέσα, μετὰ τὰ ὁποῖα
 ἀποκτῶνται αἱ πνύματικαὶ ἀρεταί. Ταῦτα καθ' ἑκά-
 στῳ ἐδίδασκον ὁ Ἅγιος ἐκείνα τὰ πνύματικὰ τέχνα
 τῶ, καὶ τὰ ἐδίδασκε πολὺ περισσώτερον μετὰ τὸ ἰ-
 διόν τῶ παράδειγμα τὸ πρακτικόν, μετὰ τὴν ἰσαγγε-
 λον δηλαδὴ πολιτείαν καὶ διαγωγὴν τῶ, ἢ ὁποῖα εἶ-
 ναι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 71

ναι ἡ ἀληθινὴ διδασκαλία, διατὶ ἄναι αἰσθητὴ, καὶ ἐντυπώνεται πολὺ καλλίτερα καὶ βαθύτερα ἀπὸ τὰ λόγια, καὶ ἔχει καὶ πολὺ περισσότερῶν τῶν δυνάμειν διὰ τὰ παρακινήσας εἰς τὴν ἀρετὴν τοὺς βλέποντας, ὅχι τὰς ἀκούοντας, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ εἰσι πιστότεροι τῶν ὠτίων.

Μία τοιαύτη πολιτεία οὐραίως τῷ Θεῷ τῆτου Πατρὸς τὸν ἔκαμε βέβαια ἄξιον νὰ ἔχη πολλὴν τὴν παρρησίαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ νὰ λάβῃ πρεπόντως τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Ἐξαιρέτως δὲ νὰ κατασηδῇ πηγὴ ἀκούωτος ἰαμάτων παντοδαπῶν, καὶ βοηθὸς εἰς τὰς θλίψεις, καὶ πρέσβυς θερμότητος διὰ τὰς θερμῶς αὐτὸν ἐπικαλεσμένους, καὶ διὰ ὅσους μὲ πίσιν ἀλικεμένη εἰς αὐτὸν προσρέχουσι, καθὼς ἀπὸ τὰ ὀλίγα, τὰ ὅποια ἀναγκαίως πρέπει νὰ διηγηθῶμεν διὰ νὰ μὴ σερήσωμεν τὰς φιλογερασίμους, καὶ τὰς μεταγενεσέρους ἀπὸ τῶν γνώσειν τὰς, κατὰ τὴν ὑπόχρεσίν μας, καὶ διὰ νὰ ἀποφυγῶμεν τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐκρύψαμεν καὶ ἐσιωπήσαμεν τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπαχεν ἡ Νῆσος τῆτη, εἰς τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ἐξῆσσαν ἀκόμη ὁ Ἅγιος, μίαν μεγάλην ἀνομβρίαν. Τὸ κακὸν τῆτο εἰς ἐκείνης τῆς καιρὸς ἦτον πολλὰ μέγαλον καὶ ὀλέθριον, διότι τότε ἦτον ὀλίγα ἀμπέλια καὶ σαφίδες, καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ ἀσόδημα τῆς Νήσου ὑφίστατο εἰς τὰ διάφορα ἄδη τῶν γεννημάτων καὶ σπαρτῶν. Βλέπεν οἱ κάτοικοι τὸ κακὸν, τὸ ὅποιον τὰς ἐφοβέριζε, προσρέχον εἰς τὸν Θεὸν μὲ δεήσας καὶ λιτανείας· ἀλλὰ ὁ καιρὸς ἀπερνῶσε καὶ τὸ κακὸν ἐφοβέριζε παντελῆ ἀφανισμόν εἰς τὰ σπαρτά. Νόσῃ ἡ ἄκρα δισπλαχνία τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τὴν θεραπεύσῃ τὸ μέγαλον κακὸν, καὶ διὰ νὰ φανερώσῃ καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ

παρρησίαν τὴν ὁποίαν ὁ Γεράσιμος μὲ τὴν πιστὴν δέξιον, ἀπέκτησεν εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλοι ἐκ συμφώνως φωνάζον ὅτι εἰς αὐτὸν προσρέξεν εἰς τὸν Γεράσιμον, καὶ εἰς αὐτὸς δευτερογενῶς παρακαλέσῃ τὸν Θεόν, δευτερογενῶς θεραπεύει καμμία εἰς τὸ κακὸν αὐτό. Τρέχουν λοιπὸν ὡς ἄρτι, ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Νήσου εἰς τὸν Ὅσιον, ὅς τις ἦτον ἡ μοναχὴ ἐλπίδα ἡ ὁποία ἔμεινεν εἰς αὐτὸς, διὰ τὴν τῆς ἐλπίδος τῆς διηγεῖται τὴν συμφορῶν, τῆ παρασείον με δάκρυα τὴν κατάστασιν τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τὸν παρακαλοῦν θερμῶς νὰ μὴ τοὺς ἐγκαταλάβῃ, ἀλλὰ νὰ μεσιτεύσῃ διὰ αὐτὸς εἰς τὸν δυνάμενον νὰ θεραπεύσῃ τέτλι τὴν φοβερὰν πληγὴν. Τοὺς δέχεται ὁ Ἅγιος μὲ ἰλαρότητα, τῆς συμποναῖ, λυπᾶται ἡ ψυχὴ του ἀληθινὰ, καταλαμβαίνωντος καὶ αὐτὸς τὸ βάρος τῆς πληγῆς· ἀλλ' ὅμως ἡ ἀκρατὴ ταπείνωσις τὸν κάμνει νὰ συσέλμαται καὶ παραίτηται, νὰ ὀνομάξῃ τὸν ἑαυτὸν αμαρτωλὸν, καὶ ἀνάξιον εἰς τὸ νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ τῆ ζητήσῃ ποιαιτὶν χάριν. Γνωρίζει, κατὰ τὸν Θεὸν Μάξιμον, ὅτι ὁ μικρὸς ὁ ἀγὼν, κενοδοξίας, ἀπαλλαγῆναι. ἀλλὰ ἡ παραίτησις τε, καὶ ἡ ταπείνωσις τε, αὐξάνον τὴν θερμότητα, καὶ τὴν ἐλπίδα τῆ λαῶν, καὶ διὰ τὴ σωτέμενον τὸν λόγον, πείθεται ὁ Ἅγιος, γονατίζει, δακρύζει, παρακαλεῖ πιστῶς, καὶ θερμῶς τὸν Πλάσιον νὰ ἐλεήσῃ τὸ πλάσμα του, τὸν Οὐρανόθεν Πατέρα, νὰ παραβλέψῃ τὰ σφάλματα τῶν παιδίων τε, παρακαλεῖ τὸν πλουσιόδωρον νὰ ἀνοίξῃ τὴν πηγὴν τῶν δωρεῶν, καὶ νὰ ἐλεήσῃ τὸν λαὸν τε. Εἰσακούει ὁ Θεὸς τὴν προσάχθῃν τῆ δέξιον, λαμβάνει πέραν τὸ ζήτημά τε, γίνεται εἰς ὅλας φανερά καὶ ἀμυφίβολος ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία τῆ Γερασίμου.

ἐχορτάσθη ἢ διψασμένη γῆ, ἐψυχαγωγήθησαν τὰ σπαρτὰ, ἐπαρηγορήθη ὁ λυπημένος λαός, ἐδόξασαν ὀλοφύχως τὴν ἄσπλαγχνίαν τῆ Θεῶ, ἀχαρίζησαν χρεωσικῶς τὸν Ἅγιον, καὶ ἐπέσρεψε καθ' ὅσας εἰς τὴν οἰκίαν τῆ, ἀφρανόμενος καὶ κηρύττων μεγαλοφώνως τὴν ἀγιότητα, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν παρρησίαν τοῦ Γερασίμου.

Οὕτω λοιπὸν πολιτόμενος ὁ Ἅγιος, καὶ ἑραῖον ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετερχόμενος, ἐκατασῆθη ἐπομνίως καὶ ἄμιδος ἰατρός εἰς τοὺς ἀδελφεῖς, καὶ σοφώτατος ἰατρός καὶ διδάσκαλος εἰς ὅσους ἔπατχον ἀδελφάκας σωματικῶς, ἢ συμφορᾶς καὶ θλίψεως κοσμικῶς, ἢ ἁμαρτίαις, καὶ πάθη ψυχικά, οἱ ὅποιοι ἐπρόσρεχαν εἰς αὐτὸν καὶ ὅλοι ἀναχωρῶσαν θεραπευόμενοι, καὶ παρηγορημένοι, καὶ ἀχαρίζημενοὶ καὶ καθολικά ὁ Ἅγιος οὗτος ἐφάνη ὅτι ἐπέμφθη ἀπὸ τῆς θείας ἄσπλαγχνίας ἐπὶ τῆς εἰς ταύτην τὴν Νῆσον ὡσανὶ δῶρον οὐραῖον, καὶ θησαυροφυλάκιον τῶν ἐνεργειῶν τῆς θείας ἄσπλαγχνίας. Ἐξαιρέτως δὲ, καὶ κατ' ἕξοχὴν ἔλαβε καὶ ἕξακοσθεῖ νὰ φανερώη μίαν μεγάλην ἕξεσιν κατὰ δαιμόνων, τῆς ὁποίας καὶ ζῶν, καὶ μετὰ θάνατον μασιζα ἀοράτως, καὶ ἀποδιώκα θαυμασίως ἀπὸ τοὺς πάχοντας ὑπ' αὐτῶν.

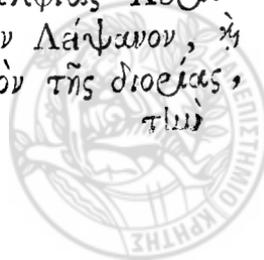
Ἐπαθὴ λοιπὸν τέλος πάντων ἔφθασε καὶ ὁ καιρὸς νὰ ἀφήσῃ ταύτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, καὶ νὰ ἀπεράσῃ εἰς τὴν αἰώνιον καὶ ἀπέραντον, διὰ νὰ ἀπολαμβανῇ καθαρῶτερα, καὶ ὡσανὶ πλέον ἀπὸ σιμὰ ἕκνον τὸν ὅποιον ἐκ νεότητος ὀλοφύχως ἠγάπησε μόνον, καὶ ἐπόθησε, καὶ διὰ τὴν ἀπόκτισιν τῆ ὁποίας ἠγωνίσθη τόσον πολὺ, καὶ μὲ τούτῳ διαμονῆν

ἀόκνως ἢ σαθερῶς, ἢ ἔδειξε πόσῃ ἀνδρείῳ εἰς ὅλας
 τὰς πολέμους, ἢ ἐναντιότητες, ταῖς ὁποίαις βέβαια
 ἐδοκίμασε ἀπὸ τὰς τρεῖς ἀγρίας καὶ σκληρὰς ἐχ-
 θρὰς πῶν ἀνθρώπων, ἤγουν τὴν σάρκα, τὸν κόσμον,
 ἢ τὸν διάβολον, ἢ εἰς καιρὸς ἐσηρημένους ἀπὸ πα-
 ραδείγματα μιᾶς τοιαύτης ἰσαγγέλῃς ἢ ὑπὲρ ἀνθρώ-
 που ζωῆς, τὴν ὁποίαν τῆτος ὁ Ὅσιος ἔλαβε χάριμ ἢ
 διῶαμιν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ ῥξιστάτῃ, νὰ ἢ ἀπεράστῃ εἰς
 τὰ χαρίσματα ἢ εἰς τὰς δωρεὰς τῆ Θεοῦ τὰς προκεί-
 τῃς ἢ θαυμαστὰς Ἀγίας τῆς Ὀρθοδόξῃς ἡμῶν Ἐκκλη-
 σίας, ἀεισκόμενος εἰς τὴν ἡλικίαν πῶν ἐβδομήκοντα
 χρόνων καί τι περισσότερον, ἔλαβε θείῳ ἀποκά-
 λυψιν ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς ἀποδημίας του,
 ὅθεν ἀχαρισήσας ταπανῶς, ἢ ἀγνωμόνως τὸν ποιη-
 τὴν τῆ ὅτι τὸν ἠξίωσε διὰ τῆς χάριτός τῆ νὰ ἀπε-
 ράστῃ τὸ διάστημα τῆς προσκαιρῆς ταύτης ζωῆς τῆ καί-
 τὰ τὸ θεῖον τῆ θέλημα, κράζα μὲ τὴν σωματισμέ-
 νην τῆ πραότητα, καὶ ἰλαρότητα, ὡς πατὴρ φιλόσοφ-
 γος, ἢ ποιμὴν πιστὸς ἢ καλὸς, τὰ πνευματικὰ τῆ τέ-
 κνα ἢ περιπόθητα, καὶ φανερώνα εἰς αὐτὰς ὅτι ἔφ-
 θασεν ὁ καιρὸς τῆς ἀποδημίας τῆ, καὶ νὰ μὴ τα-
 ραχθῆν, ἢ νὰ μὴ λυπηθῆν διὰ τὸ τοῖδτον μῆνυμα,
 ἀλλὰ μάλιστα νὰ χαρῶν ὅτι αὐτὸς θέλα ταῖς ἐπι-
 σκέπεται, ἢ θέλα φροντίζα διὰ αὐταῖς καλλίτερα,
 ἀφ' ὃ ὑπάγη νὰ παρασαθῆ πλησιέσερον εἰς τὸν ποιη-
 τὴν, καὶ πλάστω τῆ Θεὸν εἰς τὴν Οὐράνιον τῆ Βασι-
 λείαν, ἀπὸ ὅσον ἔκαμνε εἰς αὐταῖς ἀεισκόμενος
 σιμάτῃς ἐδῶ κάτω εἰς τὴν γῆν. Ἐπατα ταῖς ἐνσ-
 θέτητε νὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε καλῶς ταῖς ὑπό-
 χεστες, ταῖς ὁποίαις ἔκαμνε εἰς τὸν Οὐράνιον νυμ-
 φίον τῆς Ἰησοῦν Χριστὸν ὁπότῃ ἐνδύθησαν τὸ ἀγγε-

λικὸν σχῆμα· νὰ γυμνωθῶν ἀπὸ κάθε σχέσιν καὶ προσπάθειαν τῶ φθαρτῶ καὶ ματαίᾳ τῆς κόσμου, καὶ νὰ κρατῶν εἰς αὐτὸν μόνον προσηλωμένον ὄλοντες τὴν πόθον, ὅλην τους τὴν ἔφεισιν καὶ ἀγάπῳ· νὰ φιλάττων ἀπαράτρεπτον καὶ ἀσάλλῳ τὸν κανόνα καὶ τύπον τῆς μοναδικῆς πολιτείας, τὸν ὁποῖον εἰς αὐταῖς ἐπαράδωκεν· πρὸ πάντων νὰ φυλάττων τὴν ἀγάπην, καὶ ὁμόνοιαν ἐν τῷ μέσῳ τους· νὰ ἐνθυμῶνται καὶ νὰ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς πάντοτε τὴν ἄκραν ταπείνωσιν καὶ ἀνέξικακίαν τῆς Οὐρανίᾳ τῆς Νυμφίᾳ Ἰησοῦ Χριστῶ, ὅς τις Θεὸς ὢν ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτὸν τῆ εἰς τόσον διὰ τὴν ἀγάπῳ καὶ ἀσπλαγχνίαν τῆ πρὸς ἡμᾶς τὰ πλάσματά τῆ, ὥστε νὰ καταδεχθῆ νὰ ὑποφέρῃ τοιαύτης λογῆς θανάτον ἀτιμοῦ καὶ βασιανιστικόν· νὰ νομίζων τὸν ἑαυτὸν τους ἕως ἐχάτης ἀναπνοῆς τῆς ἀμαρτωλαῖς, καὶ ἀνάξιαις δούλαις νὰ ὀνομάζωνται πάντοτε τοῦ Ἰησοῦ καὶ νυμφίου τους· τέλος πάντων εἰὰ καὶ ἡ θάλα χάρις ταῖς ἀξιῶσῃ νὰ κατορθώσων καὶ κανεία ἔργον θεάρεσον καὶ κἀμμίαν ἀρετῳ, τῆ τὴν νὰ τὴν ἀποδίδων ὅλλω εἰς τὴν χάριεν τῶ Θεῶ, καὶ εἰς τὴν ἀσπλαγχνίαν τῆ, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς αὐταῖς τὴν δυνάμιν νὰ τὴν κατορθώσων, καὶ ὄχι ποτὲ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἐπαδῆ τὰ κακά καὶ ἡ ἀμαρτίαις εἶναι τῶ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ ἡ ἀρεταῖς προέρχονται καὶ χαρίζονται δωρεὰν ἀπὸ μόνον τὸν Θεόν, καθὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος μᾶς τὸ λέγει· „χωρὶς ἐμοῦ ἔδυνάσθε ποιεῖν ἕδου“. Μὲ τῆτα λοιπὸν καὶ ἔτερα παρηγορήσας ὁ Ἅγιος τὰ πνευματικά τῆ τέκνα, καὶ σπείζας, καὶ ἀλλογήσας αὐτοῖς, παραδίδα ἰλαρὸς καὶ ἀφρανόμενος τὴν μακαρίαν ψυχὴν του εἰς τὰς χάρις τῶ ποιητῶ καὶ πλάστῆ τῆ, τὸν ὁποῖον

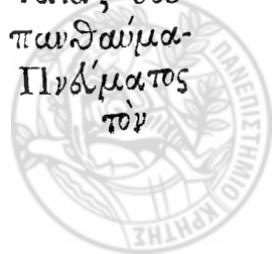
τόσον θερμῶς ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἠγάπησε, καὶ τόσον πισῶς, καὶ ἐπιμόνως ἐδίδασκεν εἰς ὄλιγα τὰ τῆν ζωῆν, ὡς δὲ ἄλλος ἀγαθὸς καὶ πιστὸς, ὅθεν ἤκουσε καὶ τὴν Ἀκταΐαν φωνήν. „εὐ δὲ ἄγαθὸς καὶ πιστὸς ἄσ-
 „ ελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.“ Ἀπὸ τοῦς ἑβδομήκοντα δὲ χρόνους καὶ τι περὶ ἰσσότερον, τοῦς ὁποίους ἔζησεν εἰς τέτλι τὴν φθαρτὴν ζωῆν ὁ Ἅγιος, δεκαεννέα μετρῶνται οἱ τῆς διατριβῆς, καὶ κατοικήσεώς τε εἰς τὴν σεβασμίαν Μονήν τε, τὴν ὁποίαν ἐκ βάθρων ἀνήγαγε, καὶ ἐσύστησεν, καὶ ὡς πατερικὴν κληρονομίαν εἰς τὰ πνευματικὰ τε τέκνα, καὶ ταῖς κατὰ καιρὸν ἀσκησίαις εἰς αὐτὴν ἀπαράτησεν εἰς ἀπαντα τὸν καιρὸν, καθὼς ἡ διαθήκη τε φανερώνα καταλεπτῶς, Ἐγινε δὲ ἡ μακαρία τε Κοίμησις εἰς τὰς 1579, χιλίαις πεντακοσίαις ἑβδομήκοντα ἑννέα χρόνους μετὰ τὴν εὐσαρκον Οἰκονομίαν, εἰς τὰς 15 τῆς Αὐγύστου μηνός.

Ἐπαθὴ δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν εορτάζεται ἡ σεβασμία Μετάστασις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, διὰ τῆτο μετετέθη ἡ εορτὴ τῆς Ἁγίου εἰς τὰς ἄκοσι τῆς Ὀκτωβρίου μηνός, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμέραν ἔγινεν ἡ Ἀνακομιδὴ τῆς Σεβασμίας Λαψάνου τε, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὰς 1581, χιλίαις πεντακοσίαις ὀγδοήκοντα ἑνα ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν Ἐξάρχον τῆς τότε διΐθωνοντος τὸν Ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον Κυρίου Ἱερεμίου· ἀλλ' ἐπαθὴ πολλοὶ ἀπὸ τοῦς ἐναντίαις, κινῶμενοι πρὸς κατηγορίαν τῆς ἀμώμου Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐλάλουν ἀσέβειαν, διὰ τοῦτο κατὰ προσηγὴν τῆς Μακαρίας Ἁγίας Φιλαδελφίας Κυρίου Γαβριήλ, ἐνταφιάσθη πάλιν τὸ Ἅγιον Λάψανον, καὶ μείοντα εἰς τὴν γλῶσσαν ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς διοείας, τὴν

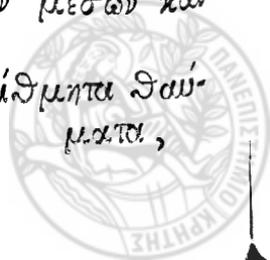
τιῷ ὁποῖαν συνεπῶς ἀπεφάσισεν ὁ προαρημενός Ἅγιος Φιλαδελφίας, ἤγουν ἄλλως ὀκτῶ μῆνας, ἔγινε πάλιν ἡ δόξερα ἀνακομιδῆ, ἡ δ' ἄγων τὸ Ἅγιον Λάψανον, τὸ ὁποῖον εἰς ἀίχμητι τῶν ἐναντίων, καὶ καύχημα ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων, ὅχι μόνον δρέθη πάλιν σῶον ἡ ἀκέραιον ὁμῶς μετὰ τὰ ἱερά, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐνταφιάθη, ἡ πνεύον δ' ὠδίαν ἀρρήτων καὶ θαυμασίον, ἡ φέρον ἐν ἑαυτῷ ὅλα τὰ αἰδητὰ σημεῖα τῆς ἐγιότητος, ἡ τῆς εἰς αὐτὸ θαύσεως χάριτος, ἀλλὰ ἡ σημεῖα, ἡ θαύματα πολλὰ ἐτέλεσε, ἡ ἀάποτε θαυματουργῆ τοῖς μετὰ πίσεως ἡ δ' ἄλαβείας εἰς αὐτὸ προστρέχουσι· διότι ἦτον ἀδωάτον νὰ μάνη κεκρυμμένη ἡ ἡ τόσον μεγάλη ἀρετὴ τῷ Ἅγίῳ, ἡ ἡ αὐτῷ Ἁγιότης, καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς θαύσεως χάριτος, ἡ τις εἰς αὐτὸν ἀξίως ἐκατοικῆσε. Μετράται δὲ ὅλον τὸ διάστημα τῷ καιρῷ, ὅσον τὸ Ἅγιον Λάψανον ἔμανε τεθαμμεῖον ὑπὸ τῷ γῆν, χρόνος δὲ ἡ μῆνας ὀκτῶ.

Τὰ δὲ θαύματα τῷ Ἅγίῳ τότε Λαψάνῳ, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα ἔγιναν, ἡ ἀσυνάως ἄξιοι ἀποδοθῆναι νὰ γίνονται εἰς τοὺς μετὰ πίσεως προσρέχοντας καὶ ἄλαβῶς ἐπικαλουμένους τῷ βοήθειαν τοῦ Ἁγίου ποῖα γλῶσσα διώεται νὰ τὰ διηγηθῆ; ἡ ποῖος κάλαμος εἶναι ἀρκετὸς νὰ τὰ περιγράψῃ; ποῖος ἐπρόσρεξεν εἰς τῷ χάριτι ἡ ἀντίληψιν τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς προσηκούσης πίσεως καὶ ἄλαβείας, καὶ δεῦν δ' ἐργετήθη ἀπὸ τῶτον τὸν θεοσημεῖον, καὶ νεοφανῆ θεοδώρητον τῆς Ἐκκλησίας μας φωσῆρα; ποῖος δεῦν ἔγινε θαυτῆς εἰς πολλὰ ἀπὸ τὰ θαύματά τε; ποῖος δεῦν ἐγνώρισε καὶ δεῦν ὁμολογῆ ἀσφαλές τατα, δεῦν ἄλον γνήσιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ δοξαῖον παιδαύματων τῶν δωρεῶν ἡ χαρίτων τῷ παναγίῳ Πνεύματι τὸν

τὸν Θεοφόρον Γεράσιμον; ποῖος διώεται, νῦν ἔχων, νὰ ἀρνηθῇ τὴν προσασίαν τε, ἢ ἀτίληψίν τε, μά-
 λιστα εἰς τὴν Νῆσον ταύτην Κεφαλληνίας, τὴν ὁποίαν
 ἢ ζῶντος τε προφανῶς διετήρησε ἀνεπηρέαστον ἢ ἀναχι-
 μαλώτιστον εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης τῶν Ἀγαρηνῶν
 μὲ τὰς Ἑνετὰς, ἢ ἀπὸ τὴν φοβεράν ἀνομβρίαν, καθὼς
 αἰέποτε εἰς κάθε κίνδυνον, καὶ περὶ ἴσασιν θλιβεράν
 φανερώνεται προστάτης θερμότητος, καὶ ἀντιλήπτωρ
 ἰχυρότατος, καὶ πατὴρ φιλοσοργώτατος εἰς τὴν Νῆ-
 σον ταύτην. Ἀπὸ ὅλης πισδύεται, ἢ κηρύττεται ὅτι
 ἢ ἀτίληψις τῷ Γερασίμῳ ἐφύλαξε τὴν Νῆσον ταύ-
 την μὲ σημεῖα προφανῆ ἀπὸ τὴν φθορὰν τῷ θανα-
 τικῷ καὶ εἰς τὰς 1760, χιλίους ἑπτακοσίους ἐξήκοντα
 μετὰ Χειρῶν, ὅταν τὸ κακὸν ἐκᾶνο ἐφοβέριζον ἀξιο-
 δάκρυτον φθορὰν, ἢ ἀφανισμόν· ἢ πῦρα δὲ ἐχάπως
 εἰς ταῖς ἡμέρας μας, εἰς τὰς 1816, χιλίους ὀκτακοσίους
 δέκα ἕξ, ποῖος, νῦν ἔχων, διώεται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι
 εἰς αἴχε λάψῃ τῷ Ἁγίῳ τῆς ἡ προσασία καὶ ἀ-
 τίληψις ἐμελλε νὰ κινδυνώσῃ ὅλη ἡ Νῆσος μας; ἐπα-
 δὴ ἀνθρώποι μολυσμῆοι ἀπὸ τὴν ἀδύνατον τῷ λοι-
 μῷ, ἢ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι συυαεσράφησαν μὲ τὰς με-
 μολυσμῆας, διεσπάρησαν, ἀγνοῦντες τὸ πάθος, εἰς
 διάφορα χωρία, ἢ εἰς ταῖς χώρας τῆς Νήσου ταύτης,
 καθὼς εἶναι εἰς ὅλης γνωσόν, καὶ ὅμως, χάριτι τῷ
 Ἁγίῳ Θεῷ, διὰ πρεσβαῶν βέβαια τῷ προσάτε ἡμῶν
 θάο Γερασίμῳ, δεῡ διεδόθη τὸ κακὸν εἰς ἄλλο μέ-
 ρος, δεῡ ἐμολυῶθη ἄλλος εἶδος, ἀλλ' ἔμανε τὸ κα-
 κὸν εἰς μόνον τὸν τόπον ἢ τὸ χωρίον, ὅπερ κατ' ἀρ-
 χὰς ἐπῆγε, ἢ ὅπερ διὰ τῶν ἀνθρώπινων μέσων καὶ
 βοηθηῶν ἔπαυσε ἢ ἐσβέθη.

Ἡμᾶς λοιπὸν παραλαπόντες τὰ ἀναείδημα θάο-
 ματα,

ματα, τὰ ὁποῖα ἄδονται, ἢ ἀπὸ πολλῶν λέγονται, θεῖα ἀναφέρομεν μόνον μερικὰ, ἀπὸ ὅσα συνέβησαν, τὰ ὁποῖα ἐσωάζαμεν ἀπὸ ἀκριβῆ καὶ ἀλαύδασα ὑπομνήματα, ἢ ἀπὸ αὐτόπτης ἀξιοπίστευς, ἢ ἐκτὸς πάσης ὑποψίας, ἢ τῆτο εἰς δόξαν πρωτίτως τῆ ἐνδοξαζομένης ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ, καὶ διὰ δὲ γνωμοσυνην μας πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ διὰ νὰ φυλάξωμεν καὶ τὴν ἀνεκαθῆν ὑπόχρεσιν μας καὶ νὰ μὴ σιωπήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ ζερήσωμεν τὰς μεταγενετέρας ἀπὸ τὴν τέτων γνώρισιν· καὶ τέλος πάντων εἰς δόξαν ἢ καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν καὶ ἀμώμου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ θεία πρόνοια, ἢ τὰ πάντα πανσόφως διοικῶσα, ἢ οἰκονομῶσα, δὲδόκησε νὰ ἀνατάλη, ὡς Θεοδώρητος λαμπρότατος ἀσὴρ, εἰς τὰς ἐχάτους τέτους, καὶ ἐσηρημένους ἀπὸ τόσον ὕψος ἀρετῆς καιρῆς, ὁ θεὸς τῆτος Γεράσιμος, διὰ νὰ εἶναι ὡσανὶ λίθος προσκόμματος εἰς τὰς ἀπαθείας ἢ ἀντιλέγοντας, καὶ ἄξιν ἀνωτίας ὡσανὶ ἀάφωτος ἀσὴρ, καὶ βάσις ἀσφάλτους, ἢ ἐπιστήριγμα εἰς τὰς ἄσεβας ἢ εὐπαθείας χειριανῆς, μὲ τὸ νὰ ἠξιώθη νὰ ἔξιστάσῃ εἰς τὴν κατὰ Θεὸν ἀάρεσον πολιτείαν τὰς παλαιὰς καὶ θαυμαστὰς Ἁγίας τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ νὰ δοξασιῆ ἄξιως καὶ θαυμασιωθῆ ὁμοίως μὲ ἐκαίνους.

Ἐπαθῆ, ὡς εἶπομεν, ἡ θεία χάρις, ἢ ἄξιως ἐνοικήσασα εἰς τὸν Ὅσιον τῆτον, τὸν ἐκατάστησε ἢ τὸν ἀπέδαξε προφανέστατα θησαυροφυλάκιον δωρεῶν καὶ ἀεργεσιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπρόσρεχον οἱ ἀδελφισμοὶ καὶ ἰατράλλοντο, οἱ δαιμονισμοὶ καὶ ἐθεραπύλλοντο, ἢ τὸ σεπτὸν αὐτῆ ἢ γλυκίτατον ὄνομα ἦτον, ἢ εἶναι εἰς ὅλῳ ταύτῳ τὴν Νῆσον καὶ ψυ-

χαγωγία, ἢ παρηγορία, καὶ σωτηρία, καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιον.

Ὀλίγον καιρὸν λοιπὸν ἔπατα ἀπὸ τῆς κοίμησιν τοῦ Ἁγίου, ἐφέρθη εἰς τὸ Μοναστήριον μία γυνὴ βασανιζομένη ἀπὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, χάλεν δερμαπίεας· ἐκεῖ δὲ δεισσομένη ἢ προσπίπτουσα καθ' ἐκάστῳ εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, ἢ ζητῶσα θερμῶς διὰ τῶν ἀπαρρησιάσων αὐτῆς δεήσεων νὰ λάβῃ τὴν ἐλπίδα ἀπὸ τοῦ ἀκάθαρτον πνεῦμα τὸ ὁποῖον βαρῶς τὴν ἐβασάνιζε, τόσον ἐπαράχθη μίαν τῶν νυκτῶν ἀπὸ τὸν μισάνθρωπον δαίμονα, ὥστε συρομένη, ἢ φερομένη βιαίως ἀπὸ τὴν κίνησιν τοῦ πονηροῦ ἐκείνου πνύματος, τὸ ὁποῖον ἐζητῶσε τὴν ἀπώλειάν της, ἐγκρεμνίσθη ἢ ταλαίπωρος ἀπὸ αὐτὸ μέσα εἰς τὸ πηγάδιον, τὸ ὁποῖον εἰσέτι λέγεται ἐκεῖ εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν τοῦ Μοναστηρίου. Ἄλλ' ὁ Ἁγιος, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλόσοργος, ἐπρόφθασε μὲ τὴν ταχινὴν τὴν βοήθειαν, ἢ δὲν ἄφησε νὰ ὑπερχειρῆ ἢ ἐπιβρῆ τὴν χαίρεκάκην δαίμονος· ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτὴν στιγμήν εἰς τὴν ὁποίαν ἐρρίψεν ὁ δυσμενὴς εἰς τὸ πηγάδιον ἐκείνην τὴν ἀθλίαν, ἀκῶσιν ἐν ταύτῳ ὄλαις ἢ Καλογραίαις τὴν γλυκυτάτῃν ἢ συναδισμένην εἰς αὐταῖς φωνὴν τοῦ Ἁγίου, ὅς τις ἐφώνασεν εἰς αὐταῖς· „προφθάσατε γλίγωρα ὅτι ἢ „δαμονισμένη λέγεται εἰς ἑχάτον κίνδυνον, καὶ „χρασίζεται βοήθειαν“. Ἐξυπνῶσιν ὄλαι αἱ Μοναχαὶ μέπροθυμίαν ἢ τρέχουσιν ὁμῶς μὲ φῶτα, ἢ ἐράδνωσαι πανταχῶς ἐπιμελῶς, ἢ ζητῶσαι τὴν ἀθλίαν ἐκείνην, ἢ μὴ λέσκεισαι αὐτῇ εἰς κανένα μέρος, κατὰ νεῦσιν βεβαιὰ τοῦ Ἁγίου, σκύπτουσι ἢ εἰς τὸ ῥηθεὺ πηγάδιον, ἢ, ὡς τὸ δαίματός, βλέπουσι τὴν γυναικα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 81

ἡ ὁποία ἐσέκετο ἐπάνω εἰς τὸ νερὸν ὡσὰν νὰ ἐβασά-
 ζετο ἀπὸ τινὰ, καὶ ἐφώναζεν εἰς αὐταῖς, ρίψατέ μου
 χοινίον νὰ ἄγῶ. Τῆς ρίπτει λοιπὸν χοινίον, καὶ
 ἀφ' ἧ ἄγῃκε, κλαίσα, ὄχι πλέον ἀπὸ πόνον, ἀλ-
 λά ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἄχαισίαν πρὸς
 τὸν ἐλδ'θερωτῆν της, λέγει εἰς ταῖς Καλογραῖαις, ἡ
 ὁποῖαις, κλαίσα καὶ αὐταῖς ὁμοίως, τὴν ἐτεργύρισαν
 ὅλαις ἐκθαμβαις, καὶ τὴν ἐρωτῶσαν πῶς ἔπεσον εἰς
 τὸ πηγάδιον, καὶ πῶς διεσώθη ἀβλαβῆς χωρὶς νὰ
 βυθισθῆ εἰς τὸ ὕδωρ. Ἐκάνη δὲ χαίρσα καὶ ἀφρανο-
 μεῖν ἔπεν εἰς αὐταῖς· Ἐγὼ Κυρία μου Μητέρες,
 ὅτι ἔπεσα εἰς τὸ πηγάδιον ἀπὸ τὴν σωέργειαν
 τῆ δαίμονος, ὅς τις με ἐσπρώξεν ἐκὰ μέσα, εὐκολα
 τὸ καταλαμβάετε· ἀλλ' ἄδύς ἐν ᾧ ἔπεσον μέσα,
 εἶδα ὀφθαλμοφανῶς εὐα Καλόγηρον, ὅς τις με ἄρ-
 παξε καὶ με ἐβασῆσεν ἐπάνω εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ με ἔ-
 πε, μὴ φοβᾶσαι, δὲν παθαίνας κακὸν, καὶ ἐλδ'θερώ-
 θης καὶ ἀπὸ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα· καὶ τῶτα με τὸ
 ἔλεγεν ἕως εἰς τὴν ζιγμὴν εἰς τὴν ὁποῖαν με ἐρρί-
 ψετε τὸ χοινίον καὶ ἄγῃκα. Ἐτρεξαν λοιπὸν ἄδύς
 μετὰ ταῦτα αἱ Καλογραῖαι, καὶ ἡ Θεραπέδῃσα γυ-
 νὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸν τάφον τῆ Ἁγίας, καὶ
 με δάκρυα ἀγαλλιάσεως, καὶ ἀγνωμοσύνης, ἀπέδωκαν
 τὴν ἄχαισίαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν Θεράποντα
 αὐτῆ Γεράσιμον.

Ἀπὸ ὅλης κηρύττεται δὲ, καὶ ἀναμφιβόλως πισδέ-
 ται ὅτι ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία, καὶ προσασία τῆ Ἁ-
 γίας τῆτε διεφύλαξε, καὶ ζῶντος αὐτῆ καὶ μετὰ θάνα-
 τον, ἀπὸ πολλῆς κινδύως καὶ περιστάτας ἀεισεράς
 τὴν νῆσον ταύτην Κεφαλληνίας, εἰς τὴν ὁποῖαν φαί-
 νεται καθαρὰ ὅτι ὁ Ἅγιος ἐχαιρίσθη ἀπὸ τὴν
 θείαν

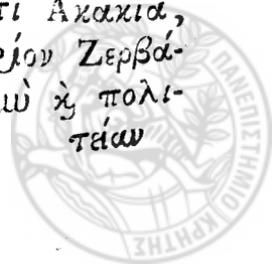

Θείαν ἀσπλαγχνίαν, οἷς κέμασιν οἶδεν, ὡς δῶρον οὐράνιον, καὶ ὡσαύτ' εἷας ἀπὸ ἐκάνης τῆς ἀνδρας τῆς ὁποίας ἡ Θεία πρόνοια ἔχα διορισμένους διὰ σωτηρίαν πῶν πολλῶν.

Μία ἀπὸ ταῖς περιήσεις τέταται εἰς ταῖς ὁποίας ἐφαῖν ἡ προσασία τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν Νῆσον ταύτῃ πισδεται ἀπὸ ὅλους ἀναμφιβόλως ὅτι ἐξάθη ἐκάνη τῆ θανατικῆ εἰς τῆς χιλίους ἐπτακοσίους ἐξήκοντα 1760. Ἡ φθοροποιὸς τέτη νόσος ἐφέρθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ μέρη τῆς Λιβαθός, ὅπου ἐπροξίνησε καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, καὶ ὅπως διεδόθη καὶ εἰς τὴν χώραν τῆ Ἀργοςολίς, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Νήσου, καὶ ἀρχισε νὰ φοβερίζῃ μεγάλῃ φθορᾷ, ὡς ἐβάλλθησαν ἀπὸ τὴν τότε Αὐθουταίαν ὄλαις ἢ διωαταῖς ἀνθρώπιναις προφύλαξεις, καὶ τὰ ἀρμόδια μέσα διὰ νὰ ἐμποδιοθῇ ἢ ἐπίδοσις τοῦ κακοῦ ἐκάνη. Ὅλοι ὅμως κοινῶς ἐφώναζον, καὶ ἐπεκαλῶντο τὸν Ἁγίον Γεράσιμον νὰ προφθάσῃ, καὶ νὰ ἐλάβῃ ῥώσῃ τὴν Νῆσον τε ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὀλέθριον καὶ μέγα κακόν. Δὲν ἐπαράβλεψεν ὁ συμπαθὲς αὐτός, καὶ ἔτοιμος βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς Νήσου τε, ὁ πεμφθὴς παρὰ Θεοῦ ἐπὶ τέτα διὰ νὰ εἶναι εἰς αὐτὴν ἄγρυπνος ἐπιστάτης, καὶ πρὸς Θεὸν μεσίτης ἰχυρότατος. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἡ Νῆσος ὅλη δέισκετο εἰς τοιαύτῃ ἀθυμίᾳ καὶ φόβῳ, καὶ ἐμεταχειρίζοντο τὰ ἀνθρώπινα μέσα, καὶ ὅλοι ἠλπίζαν νὰ ἐκπληρωθῇ ἐμπράκτως τὸ τοῦ Σολομῶντος εἰς τὰς παροιμίας τε: „ Ἴππος ἐτοιμάζεται εἰς πόλεμον, παρὰ δὲ „ Κυεῖς ἢ βοήθεια.“ ἐπρόφθασεν ἡ Θεία ἀτίληψις εἰσηκῶθη τῆ Ἁγίᾳ ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆ λαοῦ ἰκεσία, καὶ ἀκῶσατε πῶς τέτο ἐφανερῶθη.

Ευείσκονται εἰς τὸ Μοναστήριον τῶ Ἁγίῳ δύο παλαιαὶ καὶ θαυμασαὶ Ἁγίαὶ Εἰκόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ μία εἰς τὴν παλαιὰν Ἐκκλησίαν ἐπάνω εἰς τὸ Λάψανον τῶ Ἁγίῳ, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸ Δοξαῖον. Ἐχομεν δὲ βεβαιότητα ἀρκετὴν ποία ἀπὸ αὐτῶν τὰς δύο Εἰκόνας εἶναι ἐκείνη, ἣ ὁποία δρέθη μέσα εἰς τὴν λιθοπέτρην, ὅταν κατ' ἀρχὰς δρέθη, ὡς ἄπαμν, ἀπὸ τὸν Ἱερομόναχον Νικόλαον, καὶ ποία εἶναι, τὴν ὁποίαν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ἁγιὸς ὅταν ἐπῆγε νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ, νὰ συζητήσῃ τὸ αὐτὸ Μοναστήριον τῶ. Ἐχομεν ὁμῶς θαυρατὴν καὶ βεβαίαν παράδοσιν ὅτι τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τὴν ἀριστομενῆν εἰς τὸ Δοξαῖον, ἠθέλησαν εἶνα καιρὸν νὰ τὴν μετακομίσουν καὶ αὐτὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθὼς καὶ τὸ ἔπραξαν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν νύκτα μετεφέρθη παραδόξως, καὶ τὴν αὐγλὴν τὴν ἦσαν πάλιν εἰς τὸν πρῶτον τῆς τόπον εἰς τὸ Δοξαῖον· ὅθεν ἠσύχασαν, καὶ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἠθέλε νὰ ἀρίσκειται ἐκεῖ, καὶ διὰ τῆτο ἐδιατηρῶσαν ἔμπροσθεν τῆς κωνδήλων ἀκοίμητον, καὶ λαμπάδα ἀσάπταν εἰς καιρὸς ἀρμοδίως, καὶ δεῦν τὴν μετεπόπιζον ἐκεῖθεν, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐλιταῖδαν μετὰ τῶ Ἁγίῳ Λαψάνῳ, τότε ἐφέρετο ἀπὸ δύο ἱερῶν καὶ αὐτὴ ἡ Ἁγία Εἰκὼν, καὶ ἐπροπορεύετο, καὶ ἀκολούθη ἡ Λάρναξ μετὰ τὸ Λάψανον τῶ Ἁγίῳ, καὶ τῆτο διειτηρῶτο ἀμετατρέπτως, ἕως ὅ ἐφυλάττοντο καὶ αἱ ἀρχαῖαι παραδόσεις τῆς Ἱερῶν ἐκείνης Μονῆς, ὡς πάντες γινώσκουσιν.

Ἦτον λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὴν περίεσσαν τῶ θαυρατικῶ Δοξαῖεσσα κάποια Μοναχὴ ὀνόματι Ἀκακία, ἀπὸ τὴν πελοχίῳ τῆς Σάμου, ἀπὸ χωρίον Ζερβάτα, ἣτις κατὰ τὸ ὄνομα ἔχε καὶ τὴν ζωὴν καὶ πολιτείαν

τάων τῆς ἄκακον καὶ ἐνάρετον, ὅθεν καὶ ὄλαις ἢ μονα-
 χαῖς ἔχον εἰς αὐτὴν ὑπόληψιν καὶ σέβας. Τότε λοι-
 πὸν ἡ Ἀκακία τότε ἔδεν εἰς τὸν ὑπνοντῆς ὅτι δέ-
 ρίσκετο εἰς τὸ Δοχεῖον καὶ ἔκαμνε ταῖς σωμαδισμέ-
 ναις εἰς αὐτὴν ἐκεῖ ὑπηρεσίαις, καὶ σρέφσα τῆς ὀφ-
 θαλμῆς τῆς εἰς τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος,
 ἡ ὁποία, ὡς εἶπομεν, δέρισκετο εἰς τὸ αὐτὸ Δο-
 χεῖον, εἶδεν εὐα Καλόγηρον γονατιστὸν ἔμπροσθεν
 τῆς αὐτῆς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ ἔλεγει εἰς αὐτὴν· Εἶ-
 ναι μὲ τὸ θέλημά σε Κυεῖαμε να διώξω τὸ φθορο-
 ποιὸν κακὸν ἀπὸ τὸ Νησίον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ
 δὲσπλαγχνία καὶ ἡ πρόνοια τῆ γλυκυτάτη Υἱὸς σε καὶ
 Θεὸς μου μὲ ἐδιώξεσε προσάτιω καὶ φύλακα; Τότε
 ἀκκα ἡ αὐτὴ Ἀκακία φωνὴν ὡσαύ να εὐγανεν ἀπὸ
 τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα, ἡ ὁποία εἶπεν εἰς τὸν Καλόγη-
 ρον ἐκεῖνον· να δὲλε γνήσιε τῆ Υἱὸς μου, θέλημά
 τε εἶναι, καὶ διώξέ το, διότι καὶ ἐγὼ τὸν ἐπαρακάλεσα
 περὶ τούτου, καὶ εἶδσε. Τότε βλέπει ἡ Ἀκακία
 τὸν Καλόγηρον ἐκεῖνον καὶ ἐσηκώθη καὶ μὲ τὴν
 ράβδον τὴν ὁποῖαν ἔβασῆσεν εἰς τὴν δεξιὰν τε, ἔξε-
 τύλιξε μίαν βελέτσαν, ἡ φελτσάδα, ἡ ὁποία ἦτον
 ἐκεῖ τυλιγμένη, καὶ ἀφ' ἧ τὴν ἀπλωσεν, ἐμάζονε μὲ
 τὴν ράβδον τε ἀπὸ τὴν αὐτὴν φελτσάδα ὡσαύ βαμ-
 πάκιον λεπτότατον. Ἀφ' ἧ δὲ τὸ ἐσύμασεν ὅλον εἰς
 τὸ ἄκρον τῆς ράβδος τε, ἀγῆκεν ἔξω καὶ τὸ ἐσκόρπι-
 σεν εἰς τὸν ἄερα. Τότε καὶ ἡ Ἀκακία ἔξυπνήσασα
 γεματῆ ἀπὸ χαρᾶς καὶ ἀχαρισίαν, ἐφώνησε ταῖς Κα-
 λογραῖς ὄλαις, καὶ ἐδιηγῆθη φανερά τὸ ἐνύπνιον τῆς,
 καὶ ὄλαις ἔτρεξαν ἀδύς μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων, καὶ
 ἐφάλλαν παράκλησιν ἔμπροσθεν τῆς αὐτῆς Ἁγίας
 Εἰκόνας, καὶ διεφήμησαν ἀδύς τὸ ὄραμα, διὰ να πα-

ρηγορηθῆ ὁ λαὸς ὁ πεφοβισμένος, καὶ διὰ τὸ λάβειν
 θάρρος εἰς τὴν προσασίαν τῆς Ἁγίας.

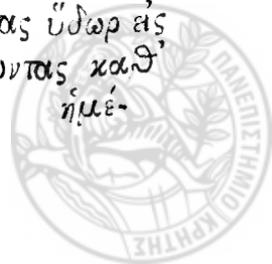
Ἀλλὰ τί ἐσυνέβη τάχα; θαῦμα ἠκολούθησεν εἰς
 τὸ θαῦμα πρὸς ἀσφαλεσέραν βεβαίωσιν. Τὴν αὐτὴν
 νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν εἶδε τὸ ὄραμα εἰς τὸ Μοναστή-
 ριον ἢ Ἀκακία, μία γυνὴ ἀπὸ τῆς Λιβαθῶν
 ἀπὸ τὸ χωρίον Λακήθρα, ὑπαδραμική εἰς τὰ Βαλ-
 σαμάτα, μετὸν υἱὸν τῆς Ἰωάννης Βαλσαμάς Παγυλά-
 τος, εἶχεν ἐπιστρέψῃ ὀλίγαις ἡμέραις προτίτερα ἀπὸ
 τὸ χωρίον τῶν γονέων τῆς Λακήθρας εἰς τὸν οἶ-
 κον τῆς ἀνδρός τῆς εἰς τὰ Βαλσαμάτα. Τῆτι λοιπὸν
 τὴν αὐτὴν νύκτα εἶδεν εἰς τὸ ὄναρόν τῆς εἶνα Καλό-
 γηρον, ὅς τις ἀποφασιστικὰ τῆς λέγα, τὴν αὐγὴν
 τὴν σηκωθῆς χωρὶς ἀργοποιεῖαν καὶ τὸν ὑπάγῃς ὀ-
 πίσω εἰς τὸ σπήτι τῆς πατρός σου διὰ τὸ μὴ κιν-
 δυώσῃ ἄξιαις σου ὅλη τῆτι ἢ περιουσίᾳ. Ἐγάρεται
 ἢ γυνὴ τὴν αὐγὴν, λέγα παρρησία τὸ ὄναρόν τῆς,
 καὶ διὰ τὸ μὴ παρακῆσῃ, καὶ κινδυώσῃ καὶ αὐτῇ, ἐκί-
 νησε διὰ τὸν πατρικὸν τῆς οἶκον. Ἐν τούτῳ δὲ διε-
 δόθησαν καὶ ἐκοινολογήθησαν τῆτι τὰ δύο ὄναρα, καὶ
 μία ἄλλη γυνὴ, σύζυγος τῆς Γεωργίας Τσακαρισσιῶς
 ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον Βαλσαμάτα, ἀκῆσατα τῆτι,
 ἀπίσησε, καὶ φανερά, καὶ μετὰ ἀνθάδααν ἐφώνησεν ὅτι
 διηγῶνται παραμύθια καὶ ἢ Καλογραῖς, καὶ ἢ γυνὴ
 τῆς Παγυλάτος. Τὴν ἀκόλουθον νύκτα δὲ, βλέπα καὶ
 τῆτι εἰς τὸν ὑπνον τῆς εἶνα Καλόγηρον μετὰ μίαν ῥάβ-
 δον εἰς τὸ χεῖρ τῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν κτυπήσας αὐτὴν
 εἰς τὴν δεξιὰν πλάταν τῆς, τῆς εἶπε, ψόματα καὶ
 μῦθοι εἶναι ὅτι ἐγὼ μετὰ τὸ θῆλημα τῆς Θεοτόκου
 ἐδίωξα τὸ θανατικὸν ἀπὸ τὸ Νησίον; Ἐυπνῶ ἢ γυνὴ
 ὅλη ἄτρομος, καὶ μετὰ τὸν πόρον εἰς τὴν πλάταν, ὁ
 F 3 ὁποῖος

ὁποῖος ἔμανε εἰς αὐτὴν διὰ πίσωσιν τῆς θαύματος, καὶ ὀδυρομενίᾳ, καὶ φωνάζουσα, καὶ ὁμολογημένη τῆν ἀπιστίαν τῆς, καὶ ταῖς φλυαρίαις τῆς, τρέχα δρομαία, καὶ καταβαίνα εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ προσπίπτουσα ἔμπροσθεν τῆς λάρνακος τῆς Ἁγίας Λαψάνης, ὁμολογημένη καὶ θρηνησοῦσα, ζητεῖ θερμῶς ἀπὸ τὸν Ἅγιον τῆν συγχώρησιν καὶ τῆν ἴασιν τῆς πόνου τὸν ὁποῖον ἠδαιέτο ἀκόμη εἰς τῆν πλάρωσίν τῆς. Τρέχου καὶ ἡ Καλογραῖς ὄλαις εἰς ταῖς φωναῖς τῆς, τῆν περικυκλώνου, τῆν ἐρωτοῦν· αὐτὴ δὲ, διηγᾶται τὰ ὅσα τῆς ἐσυνέβησαν, καὶ πρὸς πίσωσιν τῶν λεγομένων ξετυλίγεται καὶ δάχτυλα εἰς αὐταῖς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον τῆν ἐκτύπησεν ὁ Ἅγιος μετὰ τῆν ῥάβδον τοῦ καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔμανε καὶ ἄδον ὅλοι οἱ ἐκὰ δρεψύπες τὸ σημεῖον τῆς κτύπου ἐκάνε, δηλαδὴ εἰς αὐτὸ μαύρισμα ὡς εἰς καρδίαν γύρον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο κτυπημένον καὶ βακισμένον. Τότε ὅλοι ἐφώναξαν τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ ἡ γυνὴ στενάξασα βαθεῶς, δόξα σοι Ἁγίε τῆς Θεῶς, ἐβόησε, μετὰ ἀπέρατον ὁ πόνος. Οὕτω δὲ ἔμανε πλέον καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὅλα συνέβησαν διὰ τὴν φανερωθῆναι ἀναμφιβόλως καὶ ἡ μεγάλη πρὸς Θεὸν παρρησία τῆς Ἁγίας, καὶ ἡ ἰχυρὰ καὶ ἀγρυπνος προσασία τοῦ εἰς τῆν Νῆσον ταύτην. Ἀπέδωκεν λοιπὸν κοινὰς δοξολογίας εἰς τὸν Θεόν, καὶ δ' ἁγιασίας εἰς τὸν Ἅγιον, ἐπαθὴ ἐσβύθη μετὰ τελειότητα τὸ θανατικόν, μήτε ἀκόσθη πλέον, μήτε ἄλλο ἀποτέλεσμα, ἢ κακὸν ἐπροξένησεν ὀλοτέλα. Καθίστας ἔμανε καὶ εἶναι πληροφορημένος ἔμπροσθεν, ὅτι εἰς τὸ Ἅγιον Λάψανον τῆς Ὅσις τέταρτον εἶναι ἐκ Θεῶς κεχαριστημένον μετὰ τρόπον θαύματος τὸ εὐαγγελικὸν ἐκάλετο παράγγελμα. „ Ἄδθε. „ νδν.

„ νδντας Δεραπάετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.“

Ἡμεῖς λοιπὸν, παραλάποντες τὰ ὅσα θαύματα ἄδονται καὶ λέγονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ πιστεύοντα κοινῶς, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπ' ἀρχῆς ὑποχρέσεώς μας, θέλα διηγηθῆμεν μερικὰ μόνον ἀπὸ τῶν, ὅσα ἔδαμεν, καὶ ἐπαραλάβαμεν ἀπὸ ἀνδρώπης ἀξιοπίστους, καὶ τὰ ὅποια σιωπέησαν εἰς τοὺς καιροὺς μας.

Εἰς τῶν χιλίω ἐπιτακσίω ὀγδοήκοντα, 1780, διαδοθούτων ἤδη πανταχῶς σχεδὸν τῶν θαυμάτων τῶν Ἁγίω τῶν τε, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἔξισίαν τὴν ὁποίαν ἐκ Θεοῦ ἐπλήτησεν εἰς τὸ νὰ διώκῃ τῶν δαίμονα, ἦλθεν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ἐκ τῶν μέρω τῶν Καλαβρίτων εἰς τὴν Ἱεροδιάκονοσ ὀνομαζόμενοσ Νεόφυτοσ, ὅσ τισ ἐταλαιπωρῆτο βαρέωσ καὶ ἐπαχε μεγάλωσ ἀπὸ ἐπιληψίαν, ἢ μᾶλλον ἀπᾶν σεληνιασμόν. Τῶτοσ ὄντασ ἀγαθῆσ προαιρέσεωσ, καὶ ἀλαβῆσ ἐκ νεότητόσ τε, καὶ πιστόσ εἰς τὰ Θεῶ, ἀκάντασ τὰ θαύματα τῶν Ἁγίω, ἔλαβε σκοποὺν καλόν, καὶ βουλιῶ ἀγαθῆν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον τῶν Ἁγίω εἰς τὴν ἀνωθεν ἐποχλιῶ. Ἐπροσκυῶσε λοιπὸν ἀλαβῶσ τὸ Ἁγιον Λάψων, καὶ ἔπατα σοχαζόμενοσ ὡσ φρόνιμοσ ὅτι τὸ νὰ ζητῆ τινάσ χάριτασ ἀπὸ τὸν Θεόν διὰ πρεσβυῶν τῶν Ἁγίων τε, πρέπει νὰ γίνεταί μετὰ πάνωσιν ἀλικρινῆ, μετὰ σιωτριβῆν, καὶ πόνον καρδιάσ, μετὰ ὑπομονῆν, καὶ ἐπιμονῆν, ἀπεφάσισε νὰ σταματήσῃ εἰς τὸ Μοναστήριον, ἐλπίζων βεβαίωσ ὅτι ἐμελλε νὰ λάβῃ τὴν Θεραπείαν τε διὰ πρεσβυῶν τῶν Ἁγίω. Διέτριψε λοιπὸν ἐκάσε εἰς ὅλοκληρον χρόνον τρώγοντασ μόνον ἄρτον, καὶ πίνοντασ ὕδωρ εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῶν χρόνω, καὶ προσπίπτωντασ καθ' ἡμέ-

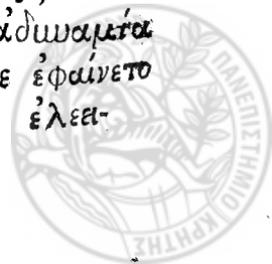

ἡμέραν, ἢ δεόμενος τῷ Ἁγίῳ διὰ τὴν Θεραπείαν τῆς, τὴν ὁποίαν ἢ ἔλαβε πληρεςάτιω ἢ εὐτελεσάτην, εἰς τὸ πλήρωμα τῶ χρόνος, διότι ἐμφανισθῆς εἰς αὐτὸν ὁ Ἅγιος εἰς τὸ ὄραμά τῆς, ἢ ἀλογήσας αὐτὸν, τὸν ἐπιληροφόρησε διὰ τὴν Θεραπείαν τῆς, ὡς τε μετὰ ταῦτα ἢ Ἱερᾶς ἐτελεώθη, ἢ ἐφημέριος εἰς τὸ Μονασῆριον τῷ Ἁγίῳ ἐχρημάτισε διὰ πολλὰς χρόνος, καὶ εἰς διὰ τὰς καιρικὰς περιστάσεις ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Μονασῆριον, ἢ ἐφημερία εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Ἀργοςολίς, διάγα ὅμως πολιτείας κατὰ πάντα οἰκίαν ἢ πρέπεσαν τῷ ἐπαγγέλματός τῆς.

Ἀρρώσησε τὸν ἀκόλαστον χρόνον ὁ Καλόγηρος τῷ Μονασηρίῳ, ὅς τις ἦτον διορισμένος βοσκὸς εἰς τὰ πρόβατα, ὅθεν μὲ τὸ νὰ ἐξενοχωρήθη ἢ Καθηγμενική, μὲ τὴν γνώμῳ ἢ τῶν λοιπῶν Καλογράδων τῆς Μονῆς, ἢ ὁποίαις τότε ἐπισταῆσαν εἰς τὰ πράγματα τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κατὰ τὴν διαθήκην, ὡς ἔπαμεν, τῷ Ἁγίῳ, ἐξενοχωρήθησαν λέγω καὶ ἐπῆρων ἄλλον βοσκὸν πρὸς καιρὸν ἀπὸ τὸ χωρίον Βαλσαμάτα ὀνόματι Ἰωάννην, διὰ νὰ φυλάγῃ τὰ πρόβατα τοῦ Μονασηρίου. Οὗτος δὲ ὄντας ἀνδρωπὸς κακὸτροπὸς καὶ κλέπτης, ἔπατα ἀπὸ τέσσαρας ἡμέρας πηγαίνα εἰς τὸ Μονασῆριον, καὶ λέγα τῶν Καλογράδων, Κυραμητέρες ἐχάθησαν δέκα προβατίνας. Ἐκάνεις τοῦ λέγειν, πῶς ἔγινε τοῦτο, ποτὲ τῷ Ἁγίου πρόβατα δὲν ἐκλέφθησαν, καὶ τώρα εἰς τέσσαρας ἡμέρας ἀφ' ἧς τὰ φυλάγῃς ἐχάθησαν δέκα; ἰδὲ καλά νὰ ἄρεθῶν τὰ πρόβατα, ἐπαδῆ ἢ μᾶς βέβαια ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Ἅγιος μέλα νὰ τὰ φανερώσῃ. Αὐτὸς λέγωντας ὅτι θέλα φροντίσα καὶ ὄξετάσα, ἀνεχώρησε. Τὴν δὲ ἀκόλαστον αὐγὴν λέγα

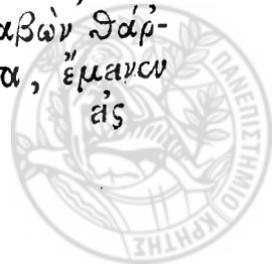
τῆς γυναικός τε, εὐγαλε ταῖς δέκα προβατίνας καὶ παράμερα ἐδὼ προσπάθησε νὰ φάγῃ τίποτε ἀπόκρυφα ἕως βράδυ, διὰ νὰ ταῖς ἀπομακρύνῃ τὴν νύκτα εἰς ἄλλην περριοχήν· καὶ ἕως τὸσον δὲ γῆκε μὲ τὰ πρόβατα τῷ Μοναστηρίῳ διὰ νὰ τὰ βοσκήσῃ, καὶ ἔπειτα ἡ γυνὴ τε εὐγαλε συγαλὰ ταῖς δέκα προβατίνας διὰ νὰ ταῖς ὑπάγῃ εἰς κἀνείνα παράμερον τόπον νὰ βοσκήσῃν κατὰ τὴν παραγγελίαν τῷ ἀνδρός της· ἀλλὰ ἡ προβατίνας, ἰδὼς ἐν ᾧ ταῖς εὐγαλεν ἔξω, βελάζοντας, καὶ φωνάζοντας, ἔτρεχαν εἰς τὸ Μοναστήριον. Τρέχα ἡ γυνὴ ξωπίσω της, ταῖς φωνάζα, ρίπτα πέτραις ἐναντίον της, παχίζα νὰ ταῖς ὀπισωγυρίσῃ, ἀλλ' ἡ προβατίνας, ὡς νὰ ἔχων αἰσθησιν, χωρὶς νὰ φοβηθῆν, ἢ νὰ προσέξῃν εἰς ἄλλο, δρομαίως τρέχοντας, καὶ φωνάζοντας, πηγαινεν, καὶ σαματαίνεν ἔμπροσθεν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἐκκλησίας, βελάζοντας. Ἄκουεν ἡ Καλογραῖς, ἡ ὁποίαις ἀκόμη δέρισκοντο μέσα, ἐπαθὴ δὲν ἔχε ἀπολύση ἢ ἀκολεθρία τῷ Ὁρθρῷ, προβαίνεν, βλέπεν ταῖς προβατίνας, ἡ ὁποίαις ἰδὼς ἐσιώπησαν, ταῖς γνωρίζον, καὶ ἐμβαίνουσαι πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αἱ Καλογραῖαι, ἀπέδωκαν μετὰ δακρύων καὶ χαρᾶς τὰς δὲ χερσίας των εἰς τὸν Ἅγιον.

Τὸν αὐτὸν χρόνον ἔφερδον εἰς τὸ Μοναστήριον εἷνα παραμερίτιω ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Κατένας, ὀνόματι Γεώργιον, νέον τὴν ἡλικίαν, ἀδελφὴν πολλὰ καὶ ταλαιπωρημένον, ὅς τις ἔδαχνε τρελλός, ὅμως ἔχε δαιμόνιον, τὸ ὁποῖον τὸν ἔκαμνε νὰ δείχνῃ ἀπὸ φορᾶν εἰς φορᾶν διάφορα ἀποτελέσματα, πότε τρέλλας, διότι ἐπαραλαλῆσε, καὶ πότε τὸν ἐκυρίελε ἄκρα ἀδυναμία καὶ παράλυσις εἰς ὅλον τε τὸ σῶμα, ὥστε ἐφαίνετο ἔλεει-

ἐλεανὸν ἢ ἀξιοδάκρυτον θάμα. Ἰὼτος ἐσαμάτησεν
 εἴνα ὀλόκληρον χρόνον εἰς τὸ Μοναστήριον, χωρὶς νὰ
 λάβῃ καμμίαν θεραπείαν, ἢ καλλιτέρωσιν εἰς τὸν ἐ-
 σωτὸν τε. Μίαν ἡμέραν λοιπὸν πηγαίνωντας ὁ ἐφημέ-
 ριος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπαδὴ ἤθελε νὰ λατρυγή-
 σῃ, βλέπει τὸν αὐτὸν Γεώργιον καθήμενον ἔξω τῆς
 Ἐκκλησίας, ἢ κλαίοντα πικρῶς. Κινηθεὶς λοιπὸν εἰς
 συμπάθειαν ὁ Ἐφημέριος, τί ἔχας, τὸ λέγα, Γεώρ-
 γιε, ἢ κλαίεις ἔγω; Τί ἔχω; ἀποκρίνεται αὐτός,
 Δείσκομαι ἐδῶ τόσον καιρὸν ἢ καλλιτερωσιῶν καμ-
 μίαν δεῦ ἔλαβα, ἢ βλέπω τόσας ἄλλας, οἱ ὁποῖοι
 ἦλθαν ὑπερώτερα ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἔλαβαν τὴν ὑγίαν
 τες, ἢ ἐπῆγαν ὑγιᾶς εἰς τὰ ὀσπίτιά τες, καὶ ἐγὼ
 ὁ ταλαίπωρος εἰς τόσον καιρὸν νὰ βλέπω νὰ μὴ γί-
 νεται εἰς ἐμὲ ἔλεος ἀπὸ τὸν Ἅγιον, πῶς νὰ μὴ
 κλαίω, ἢ νὰ μὴ ὀδύρωμαι; ἢ τῆτα λέγωντα, ἔκλαιε
 θερμότατα εἰς τόσον, ὡς τε ὁ ἐφημέριος κινήμενος
 περισσότερο ἀπὸ συμπάθειαν, τρέχα δάδυσ καὶ
 φανερώνα τοῦτα εἰς τὸν ἡγόμενον, ὅς τις κινηθεὶς
 παρομοίως εἰς ἔλεος, καὶ ἐμπνέσθαις βέβαια ἐκ
 Θεοῦ, κράζα δάδυσ τὸν Γεώργιον καὶ τοῦ λέγα
 καὶ ἐγὼ ἀπορῶ τέκνονμα διὰ τὸν ἑαυτὸν σε, διὰτί,
 δόξα τῷ Ἁγίῳ, ὁποῖος ἦλθεν ἐδῶ, δεῦ ἐγράφη εἰς
 τὸν οἶκον τε ἀθεράπιδτος, καθὼς ἢ σὺ ἄδες πολ-
 λὰς εἰς τόσον καιρὸν ἀφ' ὃ ἦλθες ἐδῶ, οἱ τινες ἦλ-
 θον ἢ ὅλοι εἰς δόξαν Θεῶ ἢ τῷ Ἁγίῳ, ἀνεχώρησαν
 θεράπιδμοί καὶ χαίροντες. Μήπως ἔχας τέκνονμα
 καμμίαν ἀμαρτίαν ἀνεξομολόγητον ἀπὸ λήθου, ἢ
 ἀμαρτανύσσ, ἢ αὐτὴ ἐμποδίζα τὴν χάριν τῷ Θεῷ
 νὰ ἐνεργήσῃ ἢ εἰς ἐσὲ διὰ πρεσβαῶν τῷ Ἁγίῳ; Τό-
 τε ὁ Γεώργιος, κλαίνοντας περισσότερο, τοῦ λέγα,

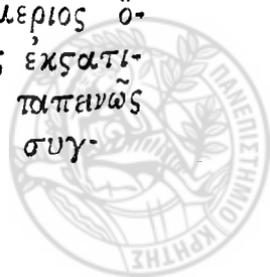
πάτερ ἅγιε, δεῦν γνωρίζω ἄλλο, παρὰ ὅταν με ἤυρε τέτη ἡ ἀσθένεια, ἐπήγα εἰς μίαν Τέρκισαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλεγον ὅλοι ἐκὰ εἰς τὴν πατερίδα μου, ὅτι κάμνα πολλαῖς ἰατρείαις, ἡ ὁποία μὲ ἔδωκε νὰ βασῶ τῆτο τὸ φυλακτὸν, καὶ λέγωντας οὕτω, δι- γάζα τὸ φυλακτὸν καὶ δίδατο εἰς τὸν Ἠγόμενον, ὁ ὁποῖος ξετυλίγωντάς το, δέισκα μέσα γνέμα κομ- πιασμένον καὶ περιτυλιγμένον εἰς ὀλίγον χαρτίον εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν γραμμένα γράμματα τέρκικα. Εὐθὺς λοιπὸν ὁ Ἠγόμενος λαμβάνει τὸν ἀσθενῆ ἀπὸ τὸ χεῖρ βασῶντας τὸ αὐτὸ φυλακτὸν, καὶ πηγάνει μαζή τε, καὶ ἀνοίγει τὴν Λάρνακα τῆ Ἁγίας Λαψάως, καὶ ἀφ' οὗ ἐκαθοδήγησε τὸν αὐτὸν Γεώργιον, καὶ τὸν ἐρμήνευσε τὰ δέοντα, καὶ νὰ προσπέσῃ με τὴν πρέπασαν συντε- βλὴν καὶ μετανοίαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Ἅγιον, τὸν ἔκαμεν ἐκὰ παρρησίαν, σινδραμόν- των πολλῶν, καὶ ἔκαυσε αὐτὸς ὁ Γεώργιος ἔμ- προθεν εἰς τὸ Ἅγιον Λάψανον τὸ κατηραμένον ἐ- κὰνο φυλακτὸν, ἔπατα ἀπὸ τὴν θάαν Λαουργίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσυναχθήσαν ὅλαις ἡ Καλογραῖς, καὶ ὅσοι δέρεθησαν εἰς τὸ Μονασῆριον, ὡς καὶ διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν Λαουργίαν, καὶ διὰ νὰ μά- θουν καταλεπτῶς καὶ τὰ περὶ τῆ Γεωργίαν. Μετὰ τὴν θάαν Ἱερουργίαν λοιπὸν ἔψαλαν παράκλησιν μετ' ἀ- λαβίας καὶ πίσεως, παρακαλῶντες ὅλοι κοινῶς τὸν Ἅγιον νὰ μεσιτέλλῃ διὰ τὸν αὐτὸν ἀσθενῆ Γεώργιον καὶ νὰ τῆ ἐπιτύχῃ παρὰ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν καὶ ἰασιν. Ἐπατα πάλιν ὁ Ἠγόμενος καθοδηγήσας αὐ- τὸν, καὶ δίδωντας εἰς αὐτὸν θάρρος, καὶ ἐλπίδα, τὸν ἀφησεν ἐκὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τῆτος δὲ λαβὼν θάρ- ρος καὶ ἐλπίδα ἀπὸ τὰ ἀνωθεν πραχθεῖντα, ἔμεινε

εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐδέετο τῷ Ἁγίῳ, ὅπως ἔξελρε
καὶ ἐδωῶτο, νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς αὐτόν. Κατὰ τὴν αὐτὴν
νύκτα ἐν ᾧ ἐκοιμᾶτο ἐκᾶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Γεώρ-
ργιος, τῷ ἐφάνη ὅτι ἠνοιξεν ἡ Λάριναξ τῷ Ἁγίῳ Λα-
ψάῳ, καὶ εἶδε τὸν Ἅγιον καὶ ὕψωσε τὴν δεξιάν τε
καὶ τὸν ἀλόγησε, καὶ τῷ εἶπε, Γεώργιε, ἐθεραπεί-
θης τῆς ἀσθενείας σου, μόνον ἔχε φόβον εἰς τὸν Θεόν,
καὶ πρόσεχε εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἀμαρτίας. Ἐξυπνᾷ Ἀδύς
ὁ Γεώργιος, τρέχα, καὶ προσπίπτωντας ἔμπροσθεν
εἰς τὴν Λάρνακα τῷ Ἁγίῳ Λαψάῳ, ἀχαρισῶσε με-
τὰ δακρύων τὸν Ἅγιον. Εἰς τὴν αὐτὴν σιγμὴν ἐκτύ-
πησε τὸ σήμαντρον διὰ τὸν Ὀρθρον, ἐμβαίνα εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ὁ Ἐφημέριος, σιωάζοντα ὅλοι αἱ Μονα-
χαί, βλέπεν τὸν Γεώργιον πεσομένον ἔμπροσθεν τῆς
Λάρνακος, καὶ δοξάζοντα τὸν Ἅγιον. Ἐγάρεται Ἀ-
δύς καὶ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, καὶ μὲ τὴν πρέπασαν
ἀγνωμοσιύην, διηγᾶται εἰς ὅλας τὴν εἰς αὐτόν ἀ-
σπλαγχνίαν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὰ ὅσα εἶδε εἰς τὸ ὄνα-
ρόν τε. Ἐδόξασαν λοιπὸν ὅλοι θερμῶς τὸν Θεόν,
καὶ ὁ Γεώργιος ἔμανε θεραπιδμένος, καὶ τὴν ἀκόλου-
θον ἡμέραν ἀνεχώρησε διὰ τὴν πατερίδα, χαίρων
καὶ ἀχαριστῶν τὸν Ἅγιον, καὶ κηρύττων εἰς ὅλας καὶ
πανταχῶς τὴν εἰς αὐτόν θαυματουργίαν.

Εἰς τὸς 1785, μία γυνὴ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Κα-
τωχῆς ἔφερεν εἰς τὸ Μοναστήριον μίαν κόρην ἕως ἄ-
κοσι χρόνων, ὀνομαζομένην Σωσάναν. Ἦτον τούτῃ
θέαμα ἀληθινὰ ἑλεανόν, καὶ ἀξιοδάκρυτον, ἐπαδὴ
ὄχι μόνον ἦτον βεβῆ, καὶ ἀλαλος, καὶ κωφὴ, ἀλλὰ καὶ
πολλάκις χιζῶσα τὰ ῥεῖχαις, ἐτύπτετο μονάχητης
τόσον, ὥσε ἐκινῶσε εἰς σπλαγχνός καὶ τὴν σκληρο-
τέρων καρδίαν. Ἀφ' ἧ δὲ ἀπέρασεν ὅπως εἶνα χρόνον

εἰς τὸ Μοναστήριον, ἄρχησε τὴν νύκτα καὶ ἐτραγου-
 δῆσε δυνατὰ, τὴν δὲ ἡμέραν δὲν ὠμιλῶσεν ὀλοπέλα,
 ἀλλὰ ἔμεινε κωφὴ καὶ ἀλαλος, ἕτε ἀπεκρίνετο τὸ ἔ-
 δεῦν εἰς ὅποιον καὶ αὐτῆς ἐλαλῶσε· ἐὰν ἄγε τῆς δώ-
 σεν νὰ φάγη, ἔτρωγεν, ἀδὲ ὄχι, ἕτε ἐζήτησεν αὐτῆ,
 ἕτε ἐλαλῶσε τὸ καθόλου· ἐρρίπτε δὲ ἐπαύωτης καὶ τὸ
 ἕρος της, καὶ τὰ περιπτώματα καὶ ἦτον ἐνὶ λόγῳ θεά-
 μα ἐλεανόν. Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐν ᾧ ἔψαλον εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν τὸν Ἐσπερινόν, ἄρχησεν αὐτῆ ἡ Σω-
 σαΐα, Δείσκειμένη ἐκά, νὰ κλαίῃ δυνατὰ, νὰ φωνά-
 ζῃ, καὶ νὰ κάμνῃ τόσον θόρυβον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς
 τε ὁ Ἐφημέριος ὀργισθεῖς, ἐπλησίασεν εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν
 ἐπιτιμῶσε, καὶ τὴν ἐφοβέριζεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἁ-
 γίου νὰ σιωπήσῃ καὶ νὰ τῆς ἀφήσῃ νὰ ψάλλῃ τὴν
 ἀκολουθίαν· ἐκείνη δὲ τόσον περαιοτέρου ἀγελάνου-
 σα ἐφώναζε, καὶ ἐκλαίε δυνατώτερα. Τότε ὁ Ἐφημέ-
 ριος ὀργισθεῖς καὶ αὐτὸς περαιοτέρου, τῆς ἔδωκε σφο-
 δρότατον ράπισμα, διὰ τὸ ὅποιον αὐτῆ δυνατώτερα
 ἐκλαυσε. Τὴν αὐτὴν νύκτα λοιπὸν βλέπτα εἰς τὸν ὕ-
 ποντα ὁ Ἐφημέριος ὅτι Δείσκειτο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,
 καὶ ἠνοιξεν ἡ Λάρναξ τοῦ Ἁγίου Λαψαύς, καὶ ὁ Ἅγιος
 τοῦ ἔκαμε νεῦμα νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτόν. Πλησιάσας
 λοιπὸν ὁ Ἐφημέριος, βλέπτα τὸν Ἅγιον καὶ ἐβασῶσεν
 εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μέγα βιβλίου, τὸ ὅποιον σηκώ-
 νωντας ἐκτύπησε μετὰ αὐτὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφημερίου,
 καὶ τοῦ λέγα, σὲ ἐπόνεσε; ἕπως με ἐπόνεσε καὶ ἐμέ τὸ
 ράπισμα ἐψῆς εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Σήκω, πήγαινε, σή-
 μανε διὰ τὸν Ὀρθρον, καὶ εἶναι καιρὸς, καὶ μὴ κάμῃς
 τοῦτο πλέον. Ἐξυπνῶ λοιπὸν ἄδύς ὁ Ἐφημέριος ὁ-
 λος πεφοβησμένος καὶ κῆτρομος, καὶ ἐπῆγεν ὡς ἐκστα-
 τικὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐζήτησε ταπεινῶς
 συγ-

συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ἄρχησε νὰ ἀναγινώσκη τὴν Ἀποκάλυψιν· ἐν ᾧ δὲ ἐσωαζόντο καὶ ἡ Μοναχῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκούουν τὴν ἀλαλὸν καὶ κωφὴν Σωσανῶν, ἣτις δὲν ἔχε λαλήσῃ ποτὲ ἄλλην φωνὰν, νὰ φωνάξῃ καθαρά, καὶ δυνατὰ, εἰς ἔλθῃ ὁ Παπᾶ Νεόφυτος (τοῦτος εἶναι ὁ ἀψευδὲς Γεροδιάκονος, ὅς τις ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὸν Ἅγιον, καὶ ἱερώθη, καὶ τότε ἦτον ὁ ἐφημέριος τῆς Μοναστηρίου) ὅς τις χεῖρ τὸ βράδυ μὲ ἐρράπισε, νὰ μὲ δώσῃ νὰ φάγω, διατὶ πανῶ· καὶ ὅπως ἐθεραπεύθη καὶ ἔλαβεν ἐντελεσάτω τὴν ὑγίαν τῆς ἡ Σωσανῶν, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησε διὰ τὴν πατερίδα τῆς, δοξάζουσα τὸν Θεόν, καὶ ἄχαριστα τὸν Ἅγιον.

Εἰς τοὺς 1786, ἔφεραν πάλιν εἰς τὸ Μοναστήριον μίαν γυναῖκα ἀπὸ τὰ Λεχεναῖα τοῦ Μωρέως, ὀνομαζομένην Μαρίαν, ἡ ὁποία ἐβασανίζετο ἀληθινὰ ἡ ἀθλία πολὺ σφοδρότερα ἀπὸ τὸν μισανθρῶπον δαίμονα, ἀπὸ ὅσας τοιάτους ἀθηνῆς ἔφεραν κατὰ καιροὺς εἰς τὸν Ἅγιον, χάριν θεραπείας· διότι ὄχι μόνον ἔπαχε τὰ συναθισμένα εἰς τῆς λοιπῆς τῆς πάχοντας ἀπὸ τοιαύτῃ ἀθηνῆν, ἀλλὰ τὸ παραδοξότερον εἰς τῆς τὴν ἀθηνῆν ἦτον, ὅτι ὅταν ἐλάμβανεν ἄκαριαν καὶ δὲν δέρισκετο τινὰς σιμάτης διὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ, ἔτρωγε χαλίκια ἀπὸ τὴν γῆν, πετρά, μαλία, καὶ ὑαλία, χωρὶς ποτὲ νὰ λάβῃ κάμμιναν βλάβην. Ἐπατα δὲ ἀπὸ τῆς σαρας μῆνας ἀφ' οὗ ἐσταμάτησεν εἰς τὸ Μοναστήριον, χάριτι θαῖα, διὰ πρεσβαῶν τοῦ Ἁγίου, ἔλαβεν τὴν ὑγίαν τῆς ἐντελεσάτα, καὶ ἀνεχώρησε καὶ τῆς διὰ τὴν πατερίδα τῆς, δοξάζουσα τὸν Θεόν, καὶ ἄχαριστα

χαρισῆσα, ἡ κηρύττεσα διαπρυσίως τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἅγιον.

Εἰς τοὺς 1788, γυνήτις, ὀνόματι Αἰκατερίνη ἀπὸ τῆς Νῆσον τῆς Ἁγίας Μαύρας, ἀπὸ τὸ χωρεῖον τὸ ὀνομαζόμενον Ἐγγλεβή, ἠδύκνησε βαρέως ἡ πολλά ποιήσασα ἡ πολλὰς Ἱατρὰς, ἡ πολλὰ ἡ διάφορα ἰατρικὰ μεταχειροῦσα, δὲν ἐδωθήθη νὰ λάβῃ τὴν ὑγίαν της, ἕως ὅτε ἀπελπίθη τελείως. Ὁ ἀνδρας της δὲ, ὀνόματι Ἰωάννης, ὡς ἐμπνέοις παρὰ Θεῶ, ἀκάνωντας ἀπὸ πολλὰς τὰ πολλὰ ἡ διάφορα θαύματα τῶ Ἁγίῳ Γερασίμῳ, τῆς λέγα μίαν ἡμέραν· θέλας γυνή μου νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν εἰς τὸν Ἅγιον Γεράσιμον, ὁ ὁποῖος ἀκούω ἀπὸ πολλὰς ὅτι κάμνει πολλὰ καὶ ἕξαισια θαύματα, μήπως καὶ διὰ πρεσβειῶν τε ὁ Θεὸς κάμῃ ἔλεος καὶ εἰς ἡμᾶς; Ἐκάνη ἀπῆλπισμένη ἔσα, τῶ λέγα, κάμε ἀνδρα μου ὅτι ὁ Θεὸς σὲ φωτίσει. Τὴν ἐπῆρε λοιπὸν ὁ ἀνὴρ της Ἰωάννης ἡ τὴν ἔφερεν εἰς τὸ Μοναστήριον, ἡ προσπεσόντες ἀμφότεροι ἐμπροσθεν τῆς Λάρνακος τῶ Ἁγίῳ Ληψάνῳ, ἐδέοντο τῶ Ἁγίῳ Θερμῶς νὰ μὴ παραβλέψῃ τὴν πίσιν της, ἡ τὴν θλίψιν της, ἀλλὰ νὰ μεσιτάσῃ πρὸς Κύριον, ὅπως ἰαθῇ ἡ ἀδελφῆς ἐκάνη Αἰκατερίνη. Ὁ Κύριος λοιπὸν, ὅς τις εἰσακῆα, ὅσας μὲ ταπάνωσιν καὶ πίσιν ζητοῦν τὸ ἔλεός τε· ἀλλ' ὅμως θέλει ὅτι καὶ ἡμᾶς μὲ τὴν ὑπομονὴν, καὶ ταπάνωσιν τῆς καρδίας μας νὰ φανερώμεν τὴν πίσιν μας εἰς αὐτὸν, ἄφησε τὴν ἀσθενισμένην Αἰκατερίνην ἕξ μῆνας ἀθεράπδτον, εἰς τὸ ὁποῖον διάσημα ἡ αὐτὴ ἡ ὁ ἀνδρας της Ἰωάννης, ἐφανέρωσαν ἀληθινὰ τὴν σαθεράν της ἐλπίδα ἡ πίσιν εἰς τὴν χάριν τῶ Θεῶ, διὰ τῆς πρεσβείας τῶ Ἁγίῳ,

γίς, ἐπαδὴ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸν ἕξ μηνῶν χωρὶς νὰ ἀδημονήσεν, ἢ νὰ ἀπελπιῶσεν ὀλότελα, ἐπρόσπιπτον καθ' ἡμέραν εἰς τὸν Ἅγιον μετὰ τὴν αὐτὴν πίσιν ἢ προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἔδειξαν ἀπ' ἀρχῆς, ὅθεν καὶ δευ' ἀπέτυχαν τῆς προσδοκίας των, ἐπαδὴ μετὰ τοὺς ἕξ μῆνας ἐν ᾧ ἐκάτετο ἡ ἀδελφὴ Αἰκατερίνη ἔμπροσθεν τῶ Λαψάνος τῶ Ἁγίος, ἢ κατὰ τὸ σωήθειάς της τὸν ἐπαρακαλῶσε, βλέπτα φανερά τὸν Ἅγιον, ἢ ἀπλώνα τὴν δεξιά της, καὶ τὴν ὀλογαῖ, ἢ ὀδύς αὐτὴ ἀπὸ τὴν χαρᾶς της ἐγάρεται καὶ κλαίσα δ' ἄχαισσε τὸν Ἅγιον ἢ ἔμεινε ἐντελέσεται τεθαραπάλμνῃ, καὶ ἐπέσρεψεν εἰς τὴν πατρίδα της μετὰ τὸν ἀνδρα της, δοξάζουσα τὸν Θεὸν ἢ τὸν Ἅγιον, καὶ κηρύττεσα λαμπρᾶ τῇ φωνῇ τὸ εἰς αὐτὴν γεγονὸς θαῦμα. Ἀλλὰ ἢ ὡς ἄγνωμον Σαμαράτης, καθὼς λέγα τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, πρὸ τῶ νὰ ἀπερᾶση εἷας χρόνος, ἀφ' ὃ ἐθεραπείσθη, ἦλθε πάλιν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Μαύραν εἰς τὸ Μοναστήριον ὁμοῦ μετὰ τὸν ἀνδρα της, φέροντες ἢ δῶρον κατὰ τὸ διωκτὸν της, ἢ ἀπέδωκαν μετὰ δακρῶν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὴν δ' ἄχαισίαν της εἰς τὸν Θεὸν, ἢ εἰς τὸν Ἅγιον.

Καὶ ἄλλη τις Κόρη παρθένος ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Αἰτωλίας ἀπὸ τὸ χωρίον Μαγδᾶ, ὀνομαζομένη Γιαννῆλα, εὐγαλε ταῖς ὀλογίαις, ἢ ἔπατα ἀπὸ εἷας μῆνα ἀπὸ αὐτῆς τῆς αἰτίας ἐτυφλώθη ἢ ἀθλία παντάπασιν. Μάναςα λοιπὸν ἢ ταλαίπωρος αὐτὴ Κόρη ἐξερημεῖν τῶ παμποθήτης φωτὸς, καθὰς διώταται νὰ καταλάβῃ τῆς θλίψιν ἢ σενοχωρίαν τῆς ὁποίαν ἀκαταπαύτως ἠοδᾶέτο. Εἰς τοιαύτῃ κατῆσασιν δεισκομένη λοιπὸν αὐτὴ ἢ ἀθλία Γιαννῆλα, βλέπτα μίαν νύκτα εἰς τὸν ὕπνον της εἷας Κηλόγηρον, ὃς τις ἔ-

πεν εἰς αὐτῷ, μὴ λυπῆσαι διὰ τῷ συμφοραῶ σα, μόνον πήγαινε εἰς τῷ Κεφαληνίω, ἡ Θέλα σὲ ἰατρῶσα ὁ Γεράσιμος. Ξυπνᾷ ἡ Κόρη ὅλη εὐελπισ, ἡ διηγαῖται εἰς τὰς γονᾶς τῆς τὸ ὄναρον. Αὐτοὶ πισδῶσαντες μὲ πῖσιν σαθηραῶ, ἐπαδῆ ἄχαν ἀκῶση ἀπὸ πολλὰς περὶ τῶν θαυμαῶτων τῶ Ἁγίω, λαμβανῶν μὲ προθυμίαν τῷ αὐτῷ κέρηντες Γιαννῶλαν, ἡ ἔρχονται εἰς τὸ Μοναστήριον τῶ Ἁγίω εἰς τὰς 1790, ὅπῃ ἐπρόσμαναν εἷα χρόνον ὀλόκληρον, σαθεροὶ πάντοτε εἰς τῷ πῖσιν τῆς, ἡ εἰς τῷ ἐλπίδατες εἰς τὸν Ἁγίον ὄσαν ἡ κατὰ τῷ πῖσιν τῆς ἔλαβον ἡ τῷ ἐκπλήρωσιν, καὶ ἐπέτυχον τῶ ποθεμῶς φωτὸς τῆς θυγατρὸς των, διότι ἐν ᾧ ἐτελαῶναι ὁ χρόνος, βλέπα πάλιν ἡ Γιαννῶλα τὸν αὐτὸν Καλόγηρον εἰς τὸ ὄναρόν τῆς, τὸν ὁποῖον ἄχεν ἰδῆ ἡ εἰς τὴν Μαγῶλαν τὸ χωρίον τῆς, καθῶς αὐτῆ παρρησίᾳ ἡ μὲ θάρρος ἐκήρυτε, ἡ ἀλογήσας αὐτῷ, τῆς λέγα, σηκῶτε, πήγαινε εἰς τὸν οἶκον σα, ἄσαι ὑγιῆς. Σηκῶνεται ἡ Κόρη δ' αὐτῆς, ὅλη εὐτρομος ἡ χαρῶμενη, φωνάζα, βλέπα καθαρά, τρέχον οἱ γονᾶς τῆς, ἀχαρῶσῶν τὸν Ἁγίον, φωνάζον καὶ αὐτοὶ κλαῖοντες, τρέχον ἡ Καλογραῖς, ἡ ὅσοι ἀρέθησαν εἰς τὸ Μοναστήριον, βλέπαν ὅλοι τῷ Κόρῳ τῷ χθῆς τυφλῷ, να βλέπη καθαρά, κράζον ὅλοι μετὰ δακρῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, τρέχον εἰς τῷ Ἐκκλησίαν, ἀποδίδον τὰς ἀχαρῶσίας εἰς τὸν Θεὸν ἡ εἰς τὸν Ἁγίον. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀναχωρῶσι διὰ τῷ πατερίδα τῆς οἱ γονᾶς μετὰ τῆς θυγατρὸς των Γιαννῶλας, ὅπῃ ἀφ' ἑ ὑπαῶδρῶσαν αὐτῆν, ὡς ἀγνώμονες, ἔπατα ἀπὸ ἄκοσι χεδὸν μῆνας, ἐπέσρεψαν εἰς τὸν Ἁγίον μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν Γιαννῶλας ἡ μετὰ τῶ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ γαμβρῶ

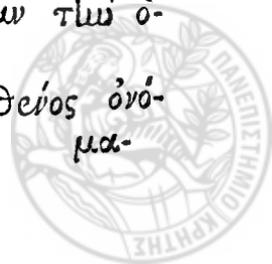
των, καὶ ἀπέδωκαν πάλιν ὅλοι μετὰ δακρῶν ἀγαλλιάσεως καὶ χαρᾶς τὰς ἀχαρῆσις των εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ ἔπως ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι καὶ κηρύττοντες λαμπρᾶ τῇ φωνῇ εἰς ὅλους καὶ πανταχοῦ τὴν δ'εργεσίαν τὴν ὁποῖαν ἀπῆλθον.

Καὶ εἰς τοὺς 1793, ἀνδρωπός τις καλούμενος, Ἰωάννης Πελοποννήσιος, ἀπὸ χωρίον λεγόμενον Λεχεναῖ, ἔχων καὶ αὐτὸς τὸ δαιμόν πάθος τῆ σεληνιασμοῦ χρόνος ὀλοκλήρης ὀκτὼ, καταθλιβόμενος, καὶ ταλαιπωρέμενος ὁ ἀθάλιος ἀπὸ τὸ ἀκάθαρτον καὶ πονηρὸν αὐτὸ πνεῦμα. βλέπων δὲ, ὅτι ὅσον ἀπερνῆσεν ὁ καιρὸς, τόσον περισσότερο ἤυξανε καὶ ἡ ταλαιπωρία, καὶ ἡ βάσανός τε, ἀκείων δὲ καὶ αὐτὸς παρὰ πολλῶν τὰς ἰάσεις, καὶ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα καθ'εκάστῃ ἐγίνοντο, καὶ διὰ τῆτο καὶ πανταχοῦ ἐκηρύττοντο, τῷ Οσίῳ καὶ θαυματουργῷ Γερασίμῳ, ἀπεφάσισε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον τῆ Ἁγίας, καὶ ἐπρόσπεσε θερμῶς καὶ μετ' ἀλαβρίας καὶ πίσεως εἰς τὸ Ἅγιον, αὐτῷ Λάϊφον, ζητῶντας τὴν θεραπείαν τε. Ἐπρόσμενε καὶ τῆτος λοιπὸν εἰς τὸ Μοναστήριον εἶνα ὀλοκλήρον χρόνον, τρώγωντας μόνον ἄρτον, καὶ πίνωντας ὕδωρ, καὶ προσπίπτων καθ' ἡμέραν, καὶ ζητῶντας ἀπὸ τὸν Ἅγιον τὴν θεραπείαν τε· εἰς δὲ τὸ πλήρωμα τῶ χρόνος, ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, εἶδε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ὕπνον τε τὸν Ἅγιον, ὅς τις τὸν ἀλόγησε καὶ τῷ ἔπεν· ἰδοὺ τέκνον ἐθεραπεύθης, πῆγαινε εἰς τὸν οἶκόν σου, φοβῆ τὸν Θεόν, καὶ ἀπέχε ἀπὸ ἀμαρτίας, ἡ ὁποῖας προξενῶν εἰς τὰς ἀνθρώπους τὰς ἀδυσνήας. Ἠγέρθη λοιπὸν ὁ Ἰωάννης ὑγιῆς ὅλως καὶ τεθαραπαδμενός, δοξάζων τὸν Θεόν καὶ ἀχαρῆσῶν ὀλοψύχως τὸν Ἅγιον, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνέχωρησε διὰ τὸν οἶκόν του

χαίρων, καὶ κηρύττων μεγαλοφώνως τὴν παρρησίαν
τῷ Ἁγίῳ πρὸς τὸν Θεόν.

Παρομοίως ἄλλη παρθεῖος ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ
Μεσολογγίου, ὀνόματι Σουλταά, ἑνοχλάτο, καὶ
ἐταλαιπώρωτο σκληρότατα ἀπὸ πνεῦμα ἀκάθαρτον καὶ
πονηρόν. ἔφεραν λοιπὸν καὶ αὐτῷ οἱ γονεῖς τῆς εἰς τὸ
Μοναστήριον τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν ἐρρίψαν ἔμπροσθεν τῆς
Λάρνακος τῷ Ἁγίῳ Λαψάν, θεάμα ἀληθινὰ ἀξιο-
δάκρυτον καὶ βλέπη τινὰς μίαν ἀπαλὴν καὶ τρυφεράν
Κόρην καὶ πάχη τὸσον, καὶ τύπτεται δηλαδὴ μονάχη-
της σκληρῶς εἰς τὴν κεφαλῷ, καὶ τρέμῃ ὄλοντης τὸ
σῶμα, καὶ καὶ σπαράττεται ὡσαύτῃ εἷνα ὀψάριον ὅταν
ρίφθῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ καὶ ὑποφέρει ὅσα τὸ ἀν-
θρώποκτόνον, καὶ φθοροποιὸν πνεῦμα (ἀπ' οὗ λά-
βη τὴν ἄδαν βέβαια παρὰ τῷ Θεῷ, οἷς κέσμα-
σιν αὐτὸς μόνος οἶδεν,) ἐφύετκα καὶ κατασκιάζει
ἐναντίον τῷ ἀνθρώπινῳ γένει. Προσμάναντες λοιπὸν
καὶ οἱ γονεῖς τῆς Σουλταά εἰς τὴν Ἱερῶν Μο-
νῆν τῷ Ἁγίῳ μετὰ τῆς παχέως αὐτῆς θυγατρὸς
των, καὶ καθέκαστω προσπίπτοντες καὶ θερμῶς παρα-
καλοῦντες αὐτὸν καὶ κάμη ἔλεος εἰς αὐτὸ τὸ ἀ-
θλίον γέννημα τῶν σπλάγγων τες, εἰς τὸ πλήρω-
μα πεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἐθεραπύθη τὸ κοράσιόν
τες τῆτο ἡ Σουλταά, καὶ μετὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ
ἀγαλλιάσεως ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πατρίδα τες, ὅπως
ἔπατα ὑπαύδρυσαν νομίμως καὶ κατὰ Θεὸν τὴν αὐ-
τῷ θυγατέρατων, ἥτις καὶ τεκνοποιήσασα ἔζησε τῷ
λοιπῷ ὑγιᾶ καὶ ἀσσοσ, δοξάζουσα τὸν Θεόν, καὶ κηρύτ-
τουσα τοῖς πᾶσι τὴν χάριν καὶ ἔργεσίαν τὴν ὁ-
ποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἁγίον.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς 1796, μία παρθεῖος ὀνό-
μα-

ματι Ἰσλιανῆ, ἀπὸ τὴν Νῆσον ταύτην, ἀπὸ τὸ χω-
εῖον Βαλσαμάτα, τὸ δεισκόμενον ἐγγυὺς τῆς Ἱε-
ρᾶς Μονῆς τῆ Ἁγίᾳ, ἐνοχλᾶτο ἢ ἐβασανίζετο καὶ
αὐτὴ μεγάλως, ἢ πολλὰ σκληρὰ ἀπὸ πονηρῶν καὶ
ἀκάθαρτον πνεῦμα. Ἐφερον λοιπὸν οἱ γονᾶς τῆς ἢ
τέττω εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ρίπτοντες τὴν ἔμπρο-
θεν τῆς Λάρνακος τῆ Ἱερᾶ Λαψαύς, ἢ ἀφίσταντες
αὐτὴν ἐκᾶ, μετὰ τρεῖς μῆνας ἔλαβε ἢ αὐτὴ διὰ τῶν
Ἀπαρρήσιάζων τῆ Ἁγίᾳ πρὸς Θεὸν δεήσεων τὴν πο-
δοθεμῆν ὑγίαν τῆς, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς,
δοξάζουσα μεγαλοφώνως τὸν Θεὸν, ἢ ἀχαριστοῦσα τὸν
Ἄγιον.

Ἀλλὰ διὰ τὰ πισοθῆτε, ἀκροαταί, ὅτι εἰς τὸν
Ὅσιον τῆτον ἢ νεοφανεία τῆς Ἐκκλησίας μας φωσῆ-
ρα δὲν ἐδόθη ἢ χάρις μοναχῆ τῆ νὰ ἐλᾶθερώνη τὰ
λογικὰ πλάσματα τῆ Θεᾶ ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν ἢ
κάκωσιν τῶν πονηρῶν ἢ ἀκαθάρτων πνευμάτων, διὰ
τὸ ὅποιον καὶ τῆτα τὸν φωνάζου Καψάλην, διὰ τὴν
καίᾳ αὐτᾶ ἢ μασιζα ἀοράτως, διὰ τῆς ἀπαρρήσιάζου
αὐτῆ μεσιτίας πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ἀλλὰ
ἀπῆλθουσιν ἔτι ἢ χάρεται μεγάλῃ τὴν παρρησίαν
καὶ τὴν ἰχὺ σιμὰ εἰς τὸν Ἰψισον, ἢ διὰ τῆτο
ἐβοήθησε, ἢ βοηθᾶ ἀκαταπαύτως, καὶ ἐλύτρωσε,
ἢ ἐλᾶθερώνη ἀεννάως πολλὰς ἀπὸ διαφόρων ἢ πο-
λυποικίλους κινδύνους, ἢ ἀκῶσατε.

Εἰς τῆς 1807, τὸν Νοέμβριον Μῆνα εἴας πραγμα-
τῆτῆς Πελοποννήσιος, ὀνομαζόμενος Μανθῆλ τῆπί-
κλιω Μπεγλώπιδος, ἐρχόμενος μετὰ τὸν καράβιτῆ φορ-
τωμένον ἀπὸ τὰ δυτικὰ μέρη διὰ τὸν Μωρέων, ἐν ᾧ ἐ-
ρίσκετο ἀπείαντι τῆς Νήσου Κεφαλληνίας, ἐπανέ-
βη μία ἀνεμοζάλη ἢ θαλασσοταραχὴ τὸσον σφο-

δρα.

ὅρα, ὡς τε ἀφ' ὧ οἱ ναῦται ἔκαμαν ὅλας τὰς βίας των, καὶ ἐμεταχαρίσθησαν ὅλα τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἐρμηνεία ἢ ἀνθρωπίνη φιλοπονία καὶ τέχνη εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσας, δὲν ἐδωθήθησαν ναὶ ξανοίξεν κἀμμίαν ἐλπίδα σωτηρίας διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν ὄθεν ἀπελπισθέντες πελάγος, ἐκδέχοντο ἀπὸ σιγμῶν εἰς σιγμῶν ναὶ καταποντισθῆν. Εἰς τοιαύτῳ περιστάσιν δεισκόμενοι λοιπὸν οἱ ταλαίπωροι ἐκάνοι ναῦται, καὶ ἀντεχόμενοι μὲ ὅσῳ πνυλῶ ἀφινεν εἰς αὐτὰς ὁ φόβος μὲ τὰ δύο αὐτὰ δυνάμει σιγαῖα, ἀέμον δηλαδὴ καὶ θάλασσαν, ἢ παντοδύναμος καὶ ἀγρυπνος πρόνοια τῷ Θεῷ, καὶ διὰ ναὶ ἐλάττωσῃ ἐκάνους τῶς χειριανῶς ἀπὸ τὸν ἀφάκτον καὶ ἐπικείμενον ὄλεθρον τῷ καταποντισμῷ, καὶ διὰ ναὶ θαυμασῶσῃ καὶ τὸν πισόν τῶ καὶ γνήσιον δῶλον Γεράσιμον, τί ὠκονόμησε τάχα; Μεταξὺ εἰς τῶς ναύταις τῷ παραβίῳ ἐκάνε δεισκέτο καὶ εἷας Κεφαληναῖος ἀπὸ τὸ χωρίον Βαλσαμάτα, τὸ ὅποῖον ἀναφέραμεν πάλιν, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης τῶτος ἐβασῆσε πᾶντοτε ἐπ' αὐτῶς εἷας μικρὸν ἀκόνισμα, ἔχον ζωγραφισμῶν τὸν Ἅγιον Γεράσιμον. τῶτος ὁ Ἰωάννης λοιπὸν δεισκόμενος καὶ αὐτὸς μὲ τοὺς ἄλλους τοῦ παραβίου εἰς αὐτὸν τὸν ἀφάκτον κίνδυνον, ἐνθυμήθη τὸ ἀκονισμάτιον τοῦ Ἁγίου τὸ ὅποῖον ἐβασῆσε, καὶ ὡς ἐμπνέσῃς παρὰ Θεῷ, φωνάζε μὲ ὅσῳ δυνάμειν ἄχε, λάβετε θάρρος ἀδέλφια, ἔχω ἐλπίδα καὶ πίστιν εἰς τὸν Ἅγιον Γεράσιμον ὅτι θέλει μᾶς ἐλάττωσῃ ἀπὸ τοῦτον τὸν κίνδυνον, καὶ λέγωντας τῶτα, ἀγάξα τὴν ἀκονοπέταν ἀπὸ τὸν κόλποντα, καὶ τὴν βετῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὡ τῷ θαύματος, τίς λαλήσα τὰς δυνατάσας σε Κύριε; Ἄδύς ὅπῃ ἐγγίξω εἰς τὴν θάλασσαν ὁ

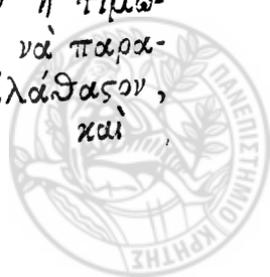
τύπος τῆ Ἁγίᾳ, ἡ πρῶν ἀγελαινῶσα ἢ βράζουσα θαλάουσα, καὶ ἀπαλῶσα καταποντισμὸν ἢ ἀφανισμόν, ἡμέρωσεν, ἐγαληνίασε, καὶ ἡ σφοδρότης τοῦ ἀνέμου ἔπαυσεν ἄδύς, ὥσε μείοντες ἐκσατικοὶ ὅλοι οἱ ναῦται, ἢ μάλινα ὁ ἀνώθεν πραγματότης Μανηλ, δια τὸ ἀπροσδόκητον τῆς σωτηρίας των, φωνάζον ὅλοι ὁμοθημαδὸν, γύρισε πρῶραν, ἃς πιάσωμεν ἐδῶ εἰς Κεφαλληνίαν, ἃς ὑπάγωμεν νὰ προσκυνήσωμεν, ἢ νὰ ἀχαρῆσῶμεν τὸν ἐλδιδρωτὴν, ἢ σωτῆρα μας. ἢ ὅπως ἔκαμαν, ἀκροαταὶ ἀράξαν εἰς τὸν λιμένα τῆ Ἀργοσολίᾳ, ἢ ἔπατα ἦλθον ὅλοι μετὰ κηρῶν καὶ θυμιαμάτων εἰς τὸ Μοναστήριον ἢ ἐπροσκύνησαν ἄλλαβῶς, ἢ μὲ δάκρυα χαρᾶς ἢ ἀχαρῆσις ἔψαλαν παράκλησιν εἰς τὸ Ἅγιον Λαψαρον, καὶ ἐκήρυττον παρρησία ἢ καταλεπτῶς τιλὲ εἰς αὐτὸς γνωμοσίην παρὰ τῆ Ἁγίᾳ δεργείαν, ἢ λύτρωσιν ἀπὸ τὸν φοβερόν ἐκάνον κίνδυνον.

Ἄρκετὰ εἶναι τῆτα, ἀπὸ τὰ ἀναείδηματα τοῦ Ἁγίου θαύματα, ἡγαπημένοι μου ἀκροαταὶ, δια νὰ ἀχαρῆσῶν τὴν ἀλλάθειαν τῶν πιστῶν φιλογρασιμῶν, ἢ δια νὰ ἀαπληρώσῶν εἰς μέρος ἢ εἰς τὸν ὁποῖον σκοπὸν ἐλάβαμεν, τῆ νὰ ἐκδοθῶν δηλαδὴ μερικὰ τινὰ περὶ τῆ Ἁγίᾳ τῆτα, ἀνέκδοτα ἕως τοῦ νῦν, ἢ τὰ ὁποῖα ἴσως ἦθελον βυθισθῆν εἰς τὴν λίμνῃ τῆς λήθης.

Ὁ θαῶς Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος δὲν ἔχα χραίαν ἀπὸ ἐπαίους, καὶ ἐγκώμια ἀνθρώπινα· αὐτὸς εἶναι ἄρκετὰ δεδοξασμένος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ χορτασμένος ἀπὸ τιλὲ δόξαν τοῦ Θεοῦ, μοναχὴ ἢ ὁποῖα δυνάται νὰ πληρώσῃ τιλὲ ψυχλὴ ἀγαλλίασεως καὶ ἀφροσύνης ἀληθινῆς, κατὰ τὸν θαῶν Δαβὶδ.

βίδ· „ χορταθήσομαι ἐν τῷ ὄφθῆναι μοι τὴν δόξαν
 „ σε. Ὁ Θεὸς Γεράσιμος ἀπολαμβάνει τώρα, καὶ
 „ μέλλει νὰ ἀπολαμβάνῃ αἰωνίως τὰ ἀρρήτα ἐκάνα ἀ-
 „ γαστά, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν Θεὸν Παῦλον, ὄφθαλ-
 „ μὸς ἐκ ἔδου, ἢ ἐκ ἡκαστε, ἢ ἐπὶ καρδίαν αὐ-
 „ θρώπων ἐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγα-
 „ πῶσιν αὐτόν.“

Τὰ ὅσα λέγονται, ἀκροαταί, διὰ τὰς Ἀγίας,
 λέγονται διὰ τὴν ἡμετέραν ὠφέλειαν καὶ νουθεσίαν.
 Διὰ ταῦτα λοιπὸν ἀναπολόγητοι μέλλει νὰ φανῶ-
 μεν ἐνώπιον εἰς τὸν φοβερὸν Κριτὴν, τὸν ἀλά-
 θασον, καὶ ἀπροσώποληπτον, ὅσοι ἔπατα ἀπὸ τό-
 σα παραδάγματα, ἔπατα ἀπὸ τόσα θαύματα ἀ-
 ναντίρρητα τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς κατὰ καιροὺς ἐφάνερω-
 σε, φανῶμεν ἀχάριστοι εἰς τὰς τοῦ Θεοῦ ἑργε-
 σίας πρὸς ἡμᾶς. Διὰ τῆτο εἰς προσέχωμεν καὶ ἡ-
 μᾶς, καὶ ἀπὸ τῆ νῦν ἢ εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ διορθώσω-
 μεν τὴν πολιτείαν μας· εἰς μὴ συναθροίζομεθα εἰς
 τὰς πανηγύρας, ἢ νὰ ἐορτάζωμεν ὡσὰν τὰς ἐθνικὰς
 με κρότους ἢ θορύβους, με φαγοπότια ἢ καλλωπισ-
 μὸς, με τρόπους καὶ φερσίματα, διὰ τὰ ὁποῖα αὐτὴ
 ὠφέλειαν ἢ ἀλογίαν, ἀποκτῶμεν κατάραν ἢ ἀποσρο-
 φῶν ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἀπὸ τὰς Ἀγίας τε. Ἀλλὰ
 νὰ ἐορτάζωμεν με συσολῶν ἢ ἀλλάβαν, με ταπᾶ-
 νωσιν καρδίας· εἰς ἐνθυμούμεθα ἀκαταπαύστως ὅτι
 παρέρχεται τὸ χῆμα τῆ Κόσμου τῆτε· διότι ξένου
 καὶ πάροικοι ἐσμὲν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ. Ὁ παρὼν
 καιρὸς, ἀδελφοί, εἶναι καιρὸς κόπης ἢ ἐργασίας, ὁ δὲ
 μέλλων εἶναι καιρὸς ἀνταποδόσεως βραβείων ἢ τιμη-
 ρείας. μόνος τε καθεύας ἀπὸ ἡμᾶς μέλλει νὰ παρα-
 σταθῶμεν ἔμπροσθεν εἰς τὸν φοβερὸν, εἰς ἀλάθασον,
 καὶ

καὶ ἀπροσώποληπτον Κελετήν, φέροντες μεθ' αὐτῶν μόνους, καὶ μόνους τοὺς πράξεις μας ἢ καλὰς, ἢ κακὰς, καὶ εἰς αὐτὸν μέλλα νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν ἀκερβῆ, διὰ ὅσα ἀγαθὰ καὶ χαρίσματα ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ πῶς αὐταπεκερίσθημεν εἰς αὐτὰ, καὶ πῶς τὰ ἐμεταχαρίσθημεν. Ἐπαθὴ καὶ ἡ ταλαίπωρος ζωῆμας εἶναι μία ἀκατάπαυστος πάλη μετὰ τὰς τρεῖς φοβερὰς καὶ θανασίμους ἐχθρὰς μας, τὴν Σάρκα, τὸν Κόσμον, καὶ τὸν Διάβολον, ἀς προσπαθήσωμεν διὰ τῆς πίστεώς μας καὶ ἀλαβείας νὰ ἀποκτήσωμεν πρέσβυν καὶ μεσίτην πρὸς τὸν Θεὸν τῆτον τὸν νεοφανῆ καὶ λαμπρὸν φωστῆρα τῆς Ὁρθοδόξης ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ναί, Θεῖε Γεράσιμε, σὺ ὅς τις, καθὼς τὰ πράγματα μᾶς πληροφοροῦν, ἔχας μεγάλῳ τὴν παρρησίαν εἰς τὸν Θεὸν, σὺ μεσίτισσον πρὸς αὐτὸν, ὅπως διὰ τῶν ἀπροσδέκτων σου δεήσεων, καταξιώσῃ καὶ ἡμᾶς τὰς ἀνάξις τῆς θείας αὐτῆ χάριτος, διὰ τῆς ὁποίας νὰ διωθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὰς παγίδας καὶ ἐνέδρας αὐτῶν τῶν τριῶν θανασίμων ἐχθρῶν μας, καὶ νὰ ἀπεράσωμεν εἰρηνικῶς, καὶ κατὰ τὸ θεῖον τοῦ θέλημα τὴν πολυτάραχον τῆ βίαν τῆς θάλασσαν, ἐκᾶ δὲ νὰ ἀξιοθῶμεν καὶ ἡμᾶς, ἂ καὶ ἀνάξιοι, τῆς ἀπεραύτου αὐτῆ δόξης, καὶ Βασιλείας. Ἀμιώ.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἔς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, ἔχ' ἤψατο,
 ἔδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε οἱ τρεῖς ὡς
 ἔξ εἰὸς σώματος, ὕμνον ἔ' ἀλόγῳν λέγοντες· Ἀ-
 λογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρόπάριον.

Ἦν μιανθᾶσαι Ἀχραντε ψυχὴν, ἀγίασον παύτο-
 ποτε πῶν δ᾿ ἄλων σε Ἄγνη, καὶ τοῦ νοῦς θανάς
 αἰχμαλωσίας, ἔ' καρδίας πώρῳσιν, ἔ' πῶν δαιμόνων
 ὀρμάς, τάχος ἀφανίσον.

Ἐνεκρωμένον πάθει σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώω-
 στον τὸν νῆυμα, ἔ' Θεῷ τὰ ἀρεσὰ ἐπιτελεῖν ἐπί-
 σχυσόν με, ἵνα μεγαλιώωσε, ἵνα δοξάζω ἄ' τὴν
 ἀγαθότητά σε.

Ἐκρῶσόν μου Δέσποινα Ἄγνη, τὰ τῆς σαρκὸς
 πάθη, ἔ' ψυχῆς με ταπανῆς, ρύπον θάνον, ἐ-
 ναποσμήχουσα Παρθένε· ἔ' λογοθεσίς με, πῶν ἀο-
 ράτων ἐχθρῶν, ρῦσαι ἔ' σῶσόν με.

Θοὶ Παναγία Ἀχραντε Ἄγνη, οἱ δ᾿ ἄλοί σε, παύ-
 ποτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν σωτε-
 τημμική διανοία, δυσωπῶντες λύτρῳσιν, ἀμαρτη-
 μάτων ἄρᾶν ἡμᾶς, ταῖς σαῖς προσδραῖς.

Ῥῦσαι γενίης Δέσποινα τὸν δ᾿ ἄλόν σε· ρῦσαι κα-
 τὰ δίκης με φερκτῆς, τῷ σῷ Υἱῷ· ρῦσαι κολά-
 σεως ἀπάσης ἐμέ τὸν κατὰ κερτον, ἐκδυσωπῶσα Θεὸν
 τὸν ὑπεράγαθον.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἀσεβεῖα σωτραφεῖτες.

Ἠφάλιος καὶ φρόνιμος ἐγείε Θεοφόρε, πρὸς Θεὸν
 ἠπερέμενος, θείαις ἐμπρέπων καλλοναῖς, μὴ
 πτοῦμενος παγίδας, ἀεβόας, Μάκαρ τῷ ἀλάσορος,
 ὁ πῶν Πατέρων Θεὸς ἀλόγητος ἄ'.

Ἄνε-

Ανέβης εἰς ὕψος, πρριμήσας πῶν ἐνύλων ἢ γηῖ-
νων παύσοφε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, καὶ τὴν
ἄρρητον τερπνότητα, ἀεβόσας ψάλλων Ἄγιε ὁ πῶν
Πατέρων Θεὸς ἄλογητὸς ἄ.

Ετηνὴν ἢ τεθλιμμεύλω διοδύσας τρίβον Ὅσιε, τὴν
λαίαν εὖρες καὶ φαιδραὶ, τὴν ἀάγισσαν εἰς ὕψος
μετάρσιον, καὶ βοῶν ὀλοψύχως τῷ Δεσπότῃ σε ὁ
πῶν πατέρων Θεὸς ἄλογητὸς ἄ.

Καὶ γλώσση ἢ καρδία, σοὶ προσφέρω τὴν ῥῥῥῥῥ
Θεσπέσιε, τὴν ταπανήντε καὶ οἰκτραὶ, ἢ θερ-
μῶς ταύτῃ ὑπόδεξαι, ἢ Χειρὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀά δυ-
σώπησον, τῷ οἰκταρῆσαι, ἢ σῶσαι Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν ψυχλῶμα κε-
καωμκίην πάθει, σῶσον ἢ ἴαται αὐτῷ, με-
σιταίως ἀπροσδέκτοις σε, ἢ ἐκ πάσης ἀμαρτίας ἐκ-
πλωον, ἢ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβῶσα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ κτίσει.

Ροῖς κροτάφοις σου, ἀνάπαυσιν οὐκ ἔδωκας Πάτερ
Γεράσιμε, εἰδὲ τοῖς σοῖς νυσαγμῶν, βλεφάροις
Μακάριε, εἰ σαρκὸς ἀνέσιν, καταγώγιον, ἔως αὐτὸν
ἐτέλεσας, τῆς Τριάδος Θεοφόρε.

Ρὲς ἀγῶνας, εἰς περ ἔτλης, ἔτι ζῶν μετὰ σαρκὸς
Γεράσιμε, εἰς ἔξαρκᾶ, ἀθρωπίνῃ γλώσσα προσ-
φθέγγασθαι, δι' ὧν σοὶ Κύριος, εἰς ἀπτάμεψιν,
χάριε θαυμάτων δέδωκεν, ἰατρῶν πᾶσαν νόσον.

Ακεσώδιων, τὸ σῶμά σε τὸ παύσεπτον, Θεὸς ἀ-
νέδαξε, διατηρήσας αὐτὸ, ἀκέραιον ἀφθορον,
Πάτερ Γεράσιμε, τοῖς ὀρῶσιν, ἄωδιαν βλύζον ἄρρη-
τον, ἢ διῶκον πᾶσαν νόσον.

Θεοτοκίον.

Ἄπαρόγαμε, τὸν ὕμνον ἡμῶν πρόσδεξαι, ὃν σοὶ προσάγομεν, καὶ ρῦσαι πάσης ὀργῆς, λοιμοῦ τε κακώσεως, πόρρωθεν βάλλουσα τὴν δαμόνιον πληθῶν τῆς θείας ποιμήνης σου, ἀλαβῶς σε ἀνυμνήσης.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ὁ**ν φρίττουν ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς
 „ Κτίσιω καὶ Κύριον, ὑμνᾶτε Ἱεραῖς, δοξάσατε
 „ Παῖδες, ἄλογαῖται λαοί, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάν-
 „ τας τὰς αἰῶνας.

Τροπάειον.

Γαρκεῖται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἴτησαι Πανάγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζῶσαι αὐτῶν, νεκρωθῆσαι πάλαι, κακίση ἀμαρτία.

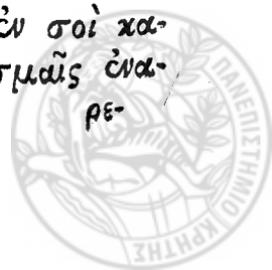
Ἰάσω τὸ σύντεμμα Ἀδάμ τῷ χοϊκῷ, Σωτῆρα κυήσασα Πανάχραντε Θεόν. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσέσης.

Ἄνάγησον κάμενον, εἰς βάθη με κακῶν, τὰς νῦν πολεμῶντάς με, πολέμησον ἐχθρὸς τρωθῆσαν ἀπόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχῶν, Ἀγνή μὴ παρείδης· ἀλλ' οἰκταρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρωσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας, κυήσασα τὸν πάντων Ἱατρὸν, καὶ τῆς τὸν Δικαίων δᾶξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος Χειρὸν ἐκδυσωπούσα.

Ὡς κείνον κοιλάσι σε, τῷ βίβει δὲ ρηκῶς, ἐν σοὶ κατεσκηνώσεν, ὁ πάντων φυτεργός, ὁ σμαῖς ἐνα-

ρε-

ρέτοις, ἢ σεμνότητος νῦν, κατὰ δωδιάζων ἡμᾶς Θεογεννήτορ.

"Αλλος. Θαύματος ὑπερυψῆς ἢ δροσοβόλος.

Η"σραφεν ἢ φανήσῃς Πάτερ μνήμη, ἀπαυγάζῃσα τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, φωτισμὸν ἢ ἔλεος πᾶσι χειριανοῖς, παρρησίᾳ σου Παμμακάαρ ἀπροσδέκτω αἰ. διὸ ἀνυμνεῖντές σε τῷ μνήμῳ Θεὸν σέβομεν, ἢ ὑπερυψῶμεν αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ράγματα ἢ σύστημα ἀζύγων, Ἱερέων ἢ Μοναζῶν ἅμα Θεόπτα, τὰς ἰδρώτας "Οσιε, ἢ καρμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ὑπέσσης καθορῶντα, σὲ τιμῶσιν αἰ. διὸ ἀνυμνεῖντές σε κραιγάζομεν, ἀλογοῦν ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Η"κα σε ἢ παύσεπτος ἢ θάα μνήμη, τῷ τιμίου σε θάα Λαψάα, συγκαλῆσα ἅπαντας εἰς ἐξίσασιν πνευματικῶν, καὶ θαυμάτων προσπηγάζῃσα ἐνέργειαν· διὸ ἀπροσῶως σὲ γεραίρομεν, ἀλογοῦντες τὰς ἀγῶνας σε θαυμάσιε, καὶ ὑπερυψῶντες αὐτὰς εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γέσῳσαι ἢ πεπτωκῆα πάλαι φύσις, τῶν ἀνθρώπων διὰ σὲ Παρθεῖε, ἢ Θεῶ διήλλακτε τῷ σεπτῷ σου Τοκετῷ, καὶ τὰ κάτω σὺν τοῖς ἀνω ἀνάμειγνυται. διὸ ἀνυμνεῖντές σε δοξάζομεν, τῷ Μητέρα τῷ Δεσπότῃ ἢ Πανύμνητον, ἢ ὑπερυψῶμεν σε πάντες εἰς αἰῶνας.

"Αλλος. Παῖδας ἀγαθῆς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ο"λον σε τὸν βίον διανύσας, ἐν κόποις ἢ κακῶν ταῖς τῷ σώματος, εὖρες τῷ αἰώνιον, ὅπως παύλαρροσμων, ἐν Οὐρανοῖς ἀπόλασιν, Ἄγγέλοις σὺ σκη.

σκέως, ἢ πάντων τῶν Ὀσίων τοῖς δήμοις, σιωδὸ-
 ξάζων τέτοις Χειρὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Γσον σε τὸν δρόμον ἐκτελέσας, Ὀσίοις, ἢ Ἱεράρ-
 χαις, καὶ δικαίοις τε, ἴσον καὶ τὸν στέφανον,
 πρὸς Χειροῦ ἀπάληφας, ἐν Οὐρανοῖς ἐπάξιον τῆς
 σῆς ἀσκήσεως, συγχαίρων, συνυμνῶν τῷ Τερά-
 दा, ἣν καδικετῶν ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ.

Ωσπερ σε τὸ σῶμα διασώσας ἀμόλυτον ἡδονῆς
 Θεῆ Γεράσιμε, ἔγω καὶ ἀφθάρτισε, σώσας τε
 ἀκέραιον, ἀωδιάσας Κύριος, ἢ ἀπαργάσατο, νοσῶ-
 σιν ἀμιδιῖ ἰατράων, πᾶσι προσῆσιν αὐτῷ μετ' Ἀ-
 λαβίας.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Παρθεύε Θεοτόκε, ἀπάντων ἀμαρτωλῶν
 τὸ καταφύγιον, καὶ τὸ ἰλασῆμον, τὰς εἰς σε
 προσρέχοντας, μετ' Ἀλαβίας ἀπαντας, ἢ σοὶ κραι-
 γάζοντας, ἀσπόρως ὡς Χειρὸν τετοκῆα, τῆτον δυσω-
 πῶσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ.

Καταβασία. Παῖδας Ἀγαῆς ἐν τῇ Καμίνῳ.

Καὶ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα.

Εἶπα, Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρήμος.

„ **Ρ**ῆν φωτοφόρον Νεφέλι, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπό-
 „ **Α**της, ὡς ὑετὸς ἔξ Οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλ-
 „ **Δ**ε· καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἀνθρώπος,
 „ ὁ ἀρχος, μεγαλιώμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ
 „ Θεοῦ ἡμῶν Ἀγνῷ.

Τροπάειον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ
 τὸ Κεῖτημον Ἀγνῆ, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ
 με τήρησον ταῖς σαῖς, Ἀγίας δεήσεσι, Θεόνυμφε,
 ἀκατάκελτον ὅπως, ὡς προσάτιω μακαρίζωσε ἀά.

Φεῖτ-

Φείτω τὸ Βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τὸ σὸ Υἱὸ πρᾶξεις αἰχρᾶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, καὶ διὰ τῶτο σοι βοῶ, πανδύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθαμοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης ὄξελῶμε, καὶ διάσῃσον Ἀγνή.

Ὦς φοβερά ἡ ἡμέρα, τῆς ὄξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φερκτῆ, ὡς δανὴ ἡ αἰχμῶν. τίς ὑποσῆσεται λοιπόν; Πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἀφεσιν Ἀγνή.

Ὦς ἡ τεκῶσα τὸ θᾶον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τῶ πονηρῶ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντά Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγῶσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία ὄσα πάντων τῶν καλῶν.

Ὦωτιστικαῖς λαμπηδόσι, τοῦ ἀνάταλαντος Λόγου, ἐκ τῆς Ἀγίας σου Γασρὸς, Θεοτόκε Παρθεύε, καὶ καταυγάσαντος τῆς γῆς τὰ πέρατα, φώτισον τὴν ψυχὴν μου ἠδονῶν ἀμαυρώσα σκοτιοθάσαν, ἵνα πίσα σέ ὑμνῶ.

Ἄλλος. Μυθήσιον ξείνον.

Μεγάλισον ψυχὴ μου τὸν νεοφανθέντα Γεράσιμον τὸν θᾶον.

Ἦεότητος αἴθος, καὶ κάλλος ἐμάραντας, τῆς σαρκὸς Πανόλβιε ταῖς ἀτάκτους ἀναπαύσας, καὶ κινήσας ὑπερδῶν, ἐν οἷς ἐλαμπρῶθη σα ὁ νῆς πρὸς Θεόν, καὶ ἡ ψυχὴ, ὃν αὐμνῶντες μεγαλιώομεν.

Μεγάλισον ψυχὴ μου τὸν ἐν τοῖς κινδύοις ῥύσω καὶ προσάτω Γεράσιμον τὸν θᾶον.

Ἐξάισον βίον, ὁρῶντες σα Πάτερ, οἱ καλῶς ἀσκαμύνοι, σὺ ἅμα κανονικαῖς, ἀπεθαύματά σε ὄξελῶμεν.

ἄξιζάμενοι, ἐν ᾧ ὡσπερ τὶς ἀδέρσιος, ἀνέπτῃς δὲ κλεῶς, Θεὸν γεραίρων τὸν παντοῦνακτα.

Μεγάλιστον ψυχῆ μου τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ καύχημα
τὸ μέγα, Γεράσιμον τὸν Θαῖον.

Ολόφωτον ἀγγλῶν, λαβὼν καὶ ἀθανάτον, ἐκ Θεοῦ
Θεόληπτε ἀπεφάνθης ζῶν, καὶ μετὰ τέλος θαυμα-
πῶν ὑπεργός, ἐν οἷς ὑπὲρ πάντων ἰκέτασον Θεὸν,
τὸν ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ σε κατασέψαντα.

Μεγάλιστον ψυχῆ μου τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ καύχημα
τὸ μέγα, Γεράσιμον τὸν Θαῖον.

Καὶ ἁγίου Θεὸς σε δέραμνος, μέγαν ἐδό-
ξασε, καὶ χαρισμάτων χάριν ἐπλήτισε, καὶ ἐ-
σεφάωσεν, ἐν ᾧ μεσιτάς τῶν ἐκτενωῶς καταπεμ-
φθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτόκιον.

Μεγάλιστον ψυχῆ μου τῷ τιμιωτέρῳ,
καὶ ἐνδοξοτέρῳ τῶν ἁγίων στρατημάτων.

Απόρητον τόκον ὄρω, καὶ παράδοξον, ἔρανον τῷ
Μήτρῳ σε, Θρόνον Χερσβικὸν τῷ Νηδιῷ σε,
Παρθεύε Μαρία, ἐν ἧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος Χερ-
σὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνεῖς μεγαλύνομεν.

"Ἄλλος. Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω.

Μεγάλιστον ψυχῆ μου τὸν λάτερον τῆς Τεταῆδος,
Ὁρθοδοξίας κλέος Γεράσιμον τὸν Θαῖον.

Κεῖσον πρὸς ἡμᾶς, πιστῶς ἀθροισθέντας πρὸς σὺ
Ναῶν, προσφαιόντας, ἐν πίστι καὶ πόθῳ, σο-
ρόν σε τὴν θαῖαν Μακάρι Γεράσιμε, καὶ εἰς αὐτῆς παν-
τὸς κακῶν ῥῶσιν λαμβάνοντας, ταῖς λιταῖς σε ταῖς
σεπταῖς πρὸς Κύριον, αἷς προσφέρων μὴ παύσῃ
δέόμεθα.

Μεγάλιων ψυχῆμα τὸν λάτεμ τῆς Τριάδος
Ὁρθοδοξίας κλέος, Γεράσιμον τὸν θᾶον .

Ἡάσσαν πηγῶ, σορόν σε Γεράσιμε, Χειρὸς ἀέ-
δαξε, ἥν περ καὶ ἀφθάρτισον, εἰς δᾶξιν ὄντως
λαμπρῶ, ὀρώντων σε, τῶν ἰαμάτων χάεμ τοῖς πά-
χσι βλυζσων, καὶ δαιμόνων φάλαγγας ἐλαύνεσσαν,
δεξ ἀνθρώπων πισῶς προσόντων σοι .

Μεγάλιων ψυχῆμα τῆς Τρισυποστάτη,
καὶ ἀδιαιρέτη Θεότητος τὸ Κράτος .

Δόξα .

Ἡὔγασαν φαιδρῶς, καθάπερ ὁ ἥλιος θᾶοι ἀ-
γῶνές σε, καὶ τὰ κατορθώματα, ἅπερ ἀργάσω
Πάτερ Γεράσιμε, δι' ὧν Χειρὸς ἀμοιβῶν σε λαμπρῶς
ἐδόξασε, σὺ Ἁγίοις, ὅν περ καὶ δυσώπησον δι' ἡ-
μῶν τῶν τελέωντων τῷ μνήμῳ σε .

Θεοτοκίον .

Μεγάλιων ψυχῆμα τῷ λυτρωσαμένην
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρης .

Καὶ νῦν .

Ἐὡς ἀληθῶς δοχᾶον τῷ πνύματος ἐδάχθης Δέ-
σποινα, ὅν γάρ Οὐρανὸς καὶ γῆ χωρῆσαι ὅλως
Θεὸν εἰ δύνανται, ἐν σῆ γαστρὶ ἐχώρησας, ὅν δεξι-
μύισον, Γερασίμα καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσι, δι' ἡμῶν,
τῶν πισῶς ἀνυμνόντων σε .

Καταβασία . Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω .

Ἐξαποσταλάεμον . Ἐν πνύματι τῷ ἱερῷ .

Ἐν ἀρετῇ διέπρεψας, καὶ ἀσκήσει Παμμακάρι, συ-
μαιοφόρος γέγονας, καὶ λαμπρὸς ὑπνρέτης, Χει-
ρὸς τῷ παμβασιλέως, καὶ Θεῷ τῶν ἀπάντων· ὧ καὶ
πρεσβάτης Θεόφρον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, τῶν
ἐκ πόθου τῷ σεπτῷ, θᾶῶ σε μνήμην τελέωντων .

Ἔτε .

"Ἐπερον. Γυναῖκες ἀκροτίθητε.

Προσάτιω σε θερμότατον, Κεφαληνία κέκτηται, φρεράντε φύλακα ρύσιω. διὸ λαμπρῶς τὴν σιῶ μνήμιω, πανηγυρίζα κράζουσα· ἀὰ σκέπε τὴν Νῆσον σου, καὶ φύλαττε ἀπήμονα, λοιμοῦ, λιμοῦ, καὶ κινδύων Γεράσιμε Θεοφόρε.

Θεοτοκίον "Ὁμοιον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσῶν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρείτου Τελάδος, δοχῶν γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησε, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, ἡ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδαξε Θεοτόκον.

Εἰς τὰς Αἴνας, Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν Στίχ. δ'.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. "Ἦχος πλ.δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν "Ἄγιοι.

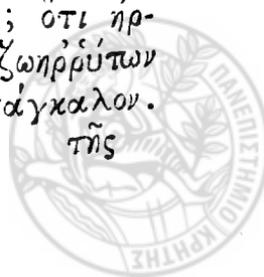
Πρί σε νῦν προσάπω Θαυμάσιε; ὁδηγὸν τῆς ἄσεβείας, ἀρετῆς ὑπογραμμόν. Ἀσκητὴν; ὅτι γενναίως παρετάξω τὰς ἐχθρας. Προφήτην; ὅτι προύλεγες τὰ μέλλοντα. Ἀλείπτω; ὅτι πᾶσιν ἐχορήγησας πολλάς τὰ κατορθώματα, ἡ μείζονα τὰ χαρίσματα· ἰκέταδε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πρί σε ὀνομάσω Γεράσιμε; χορηγὸν τοῖς ἐνδεέσι, ἡ προσάτιω ὀρφανῶν· καὶ διδάσκαλον παισίων νοσημάτων ἄσεβῶν· καὶ πέλεκυν ἐκκόπτοντα ζιζάνια, τῆς πλάνης, ἡ ἀπάτης τῶν αἰρέσεων. πολλάς τὰ προτερήματα, καὶ ἄξια τὰ χαρίσματα· ἰκέταδε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πρί σε νῦν προσφθέξομαι "Ὅσε; Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τῷ Θεῷ. ποταμόν; ὅτι ἠρδάσω πᾶσαν ἄγονον ψυχῶν. ναμάτων ζωηρότων πηγὴν ἄρθρον, ἡ κῆπον ἀωδέσατον ἡ πάγκαλον.

Η

τῆς

τῆς ἀρετῆς, ἢ τῆς χάριτος, ἣν ἐκ Θεοῦ πισῶς ἔληψας· ἰκέτετε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πίσε νῦν καλέσω Γεράσιμε, ἀφροσιύλιω Μοναστῶν, ἢ γλυκασμὸν Μοναζουσῶν, μεσιτάων Δοσεβῶν, ἢ Ἱερέων καλλονῆν; φωσῆρα; νοητὸν φῶς ἀπασράπτοντα. κρατῆρα; θᾶα νάματα προχέοντα, τῆς πολιτάας σου Ἁγίε, ὑπέρλαμπρε, καὶ θεόπνυξε. ἰκέτετε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἠχος πλ. δ'.

Πάδε λέγα ὁ Ἀββᾶς πρὸς μονασειάς· τεκνία, ἀρηνέετε ἐν ἑαυταῖς, ἢ μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῆτε. ἀλλὰ ταπεινώσατε ἑαυτὰς, διὰ τὸν ταπεινώσωτα ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς, μέχει ἢ δόλο μορφῆς Κύριον· αὐτὸς γὰρ ἔφη, ταπεινοῖς δίδοναι χάριν. μνησῆτε, ὅτι τὰ τῷ Κόσμῳ ἀποταξάμενοι, Χειρῶ σιωπετάχθητε τῷ ὠραίῳ κάλλει παρὰ πάντας βροτῆς, τῷ ἢ τῷ Βασιλείῳ αὐτῷ ἐπαγγαλαμνίῳ, τοῖς σαυρώσασιν ἑαυτὰς σὺν τοῖς παιδήμασι, καὶ ὀπίσω αὐτῷ ἐπομνίοις ἐν ἀληθείᾳ. γρηγορεῖτε γὰρ προσδχόμενοι ἐκφυγᾶν τὰς πάγας ἢ θήρατρα τῷ ψυχοφθόρῳ. ὅξ ὧν αὐτὸς φυλάξει ὑμᾶς ὡς φιλαΐδρωπος, παρέχων ἡμῖν ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, δι' ἐμᾶ τῷ ταπεινῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη ἢ τὰ λοιπά. ἢ Ἀπόλυσις.

Εἰς τῷ Λατρῆγιῳ, Τυπικᾷ καὶ ἐκ τῷ πρώτῳ Κανόνος τῷ Ἁγίῳ ὡδὴ γ. ἀς πένσαρα. ἢ ἐκ τοῦ δόπερ ὡδὴ ε. ἀς πένσαρα.

Ἀπόσολον δὲ ἢ Εὐαγγέλιον, ζήτα ἀς τῷ Λατρῆγιῳ τῷ Ἁγίῳ Σάββα.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ

ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Τῶ Συγγραφέως τῶ πρώτῃ ἐκ τῶν ἀνωθεν Κανόνων.

Τλήμων, ταπανός, ἀτελής, ῥακευδύτης
 Μητροφάνης Ναύπλιος ἔξυσ' ἀτόνως
 Πόνον τε μόχθον τῆς δε συγγραφῆς ὅλον,
 Ὅν οἱ ἄδοντες ἐν ψυχῆς κατασάσα
 Μέμνηθέμεν βέλτισοι ἀξιώ παύ,
 Ὅπως λάβοιμοι ἀμπλακιῶν τὴν λύσιν
 Ἐν ὄρα φεικτῆς τῆς δίκης τῶ Δεσπότη,
 Προσασίας ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ τῶ ἐν Μαλαῖ.
 Ἄνακτι ΧΡΙΣΤΩ δόξα, τιμὴ, ἢ κράτος.

ΥΜΝΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Φαλλόμενος ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ ἅς τὴν Ἑορτὴν τῶ
 Ὅσις ἢ Θεοφῶρος Πατρός ἡμῶν Γερασίμῃ, καὶ
 ἐν ταῖς Λιταῖς τῶ αὐτῶ Ἀγίῃ.

Μακαρίζομέν σε, Μονασῶν τὴν τερπνὴν, καλλο-
 νίῃ, ὧ Θεοφῶρε Γεράσιμῃ, κατασέφοντες τὴν μνήμην
 σε ὡδαῖς.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖς οἱ πορδόμενοι.

Μακαρίζομέν σε, Ἀσκητῶν τὴν λαμπρὰν, καὶ
 ὁλόφωτον σοφίῃ χρηματίσασα, σε δοξάζον-
 τες ταῖς θείαις ἀρεταῖς.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τιμὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς .

Μακαρίζομένί σε, Ἱερέων παιδρὸν, καὶ Θεόσδοτον
τοῖς πέρασι καύχημα, τὸς ἀγῶνας σε γεραί-
ροντες πισῶς .

Σὺ ἐνετάλω τὸς ἐντολάς σε τῷ φυλάξασθαι σφόδρα .

Μακαρίζομένί σε Ἐκκλησίας Χειροῦ, τὸν φωστῆ-
ρα τὸν νεόλεκτον Ὅσιε, καὶ νεόσδοτον Θεσαύ-
ρισμα πισῶν .

Ὁφελον κατὰ θυμὸν εὐθέησαν αἱ ὁδοί μου τῷ φυλάξασθαι .

Παιδιόθεν Μάκαρ ἀετέρης Θεῶ, καὶ τὸ πάλαντον
αὐξήσας τῆς χάριτος, ἐδοξάσθη παρ' αὐτοῦ
πανόκληῶς .

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω μὴ μὲ ἐγκαταλείψης .

Πάτερ σε πᾶσι Πάτερ, καὶ λαμπρὰ ὡσπερ φῶς, κα-
τορθώματα πιστοῖς ἐπισώθησαν, ἐν σπηλαίοις,
καὶ ἐρήμοις ἀληθῶς .

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τιμὴν ὁδὸν αὐτῷ; ἐν τῷ
φυλάξασθαι .

Παρθήσιαν ἔχων, πρὸς Θεὸν ἀληθῶς, μὴ ἐλλάττης
ἱκετὸν Γεράσιμε, λυτρωθῆναι συμφορῶν τῶν
μου ἡμᾶς .

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ᾄξομαι σε μὲ ἀπόσθη με ἀπό .

Πολιτίαν ὡφθης, ἰσαγγέλου φωστῆρ, ἀπαθείας
τιμὴν σοφῶν ἐνδυσάμενος, ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐ-
βίβησας ἐν τῇ γῆ .

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου ὅπως μὴ
αἰμάρτω σοι .

Καὶ νηστίας Μάκαρ, καὶ παννύχους ἄρχαῖς, καὶ
ἀγνεία καὶ καρδίας ἀδύτητι, ἀληρέσθησας παι-
σόφως τῷ Θεῷ .

Ἐν τοῖς χάλεσί μου ἔξηγγαλα πάντα τὰ κείμενα τῆς
Ρῆς ψυχῆς κοσμήσας τὴν λαμπάδα φαιδρῶς, ταῖς
 ἐν θεοῖς ἀρεταῖς κατηξίωται, τῷ Νυμφίῳ τῆς χα-
 ρᾶς ἀπολαβᾶν.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σε ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντί.
Εἰ καὶ τάφῳ Μάκαρ, κατεπέθη τὸ σὸν, ἀκραιφνέστα-
 τον καὶ Ἁγιον Σῶμα, ἀλλὰ ζῆ, καὶ ταῖς ἰά-
 σιας χορηγᾶ.

Ἐν τοῖς δικαιομασί σου μελετήσω, ἐκ ἐπιλήσομαι.
Ρῶν Ἀγγέλων ὄντως, μιμητῆς γεγονώς, σὺ αὖ-
Ρ τοῖς νυῦ ἐπαγάλλη γηθόμενος, θάαν δόξαν ἐ-
 ποπτῶν τιλαυγῶς.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω
 τὰ θαυμάσια ἐκ τῶ νόμου σου.

Εὐφροσύνης πάσης, ἔμπλησον τῆς πισῶς, προσιόν-
 ταις τῇ σοφῷ σου Γεράσιμε, καὶ τιμῶνταις σε τιμῇ
 εὐδοξὸν ταφῆν.

Κλῖνον τιμὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς.
Ως ἐρρύσω Μάκαρ, τὴν σὺν Νῆσον αἶ, συμ-
 φορῶν, καὶ παρασμῶν, καὶ ἐκ θλίψεων, ἔπω
 πρόφθασον ἐν τάχα καὶ τὰ νυῦ.

Ἀπόσρεψον τῆς ὀφθαλμῶς μου τῷ μὴ ἰδᾶν ματαιότη.
Ολοτρόπως Πάτερ ἀπέπεθης Χειρῶ, καὶ Ἀγγέλων
 πολιτείαν ἐν σώματι, σὺ μετῆλθες ὡ Γεράσι-
 με σοφέ.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου Κύριε, τὸ σωτή-
 ριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Εὺ Ἀγγέλοις Μάκαρ, νυῦ ἀνλίξῃ σαφῶς, καὶ Ὁ-
 σίων, καὶ δικαίων τοῖς τάγμασιν, ὡς ἐκάνοι γὰρ
 ἐβίωσας ἐν γῆ.

Καὶ ἐλάλησεν ἐν τοῖς μαρτυρείοις σου ἐναντίον Βασιλέων.
Επεῦσον νῦν παμμακάρι μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, σὸς
 ἱκέτας, ἀλλὰ τάχος Γεράσιμε, σὺ ἄξάρπασον ἡ-
 μᾶς τῆς νῦν φθορᾶς.

Ἄδυμία κατέχευε ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλει-
Ησὴ νῆσος Πάτερ, σοὶ προσρέχα τὰ νῦν θεο-
 μείη, καὶ θερμῶς ἱκετάσασε, λυτρωθῆναι διὰ
 σὸ τῶν συμφορῶν.

Μεσονύκτιον ἄξιμαρῶν, τῷ ἄξιμαρῶν σοι.
Δέησιν Κυρίῳ ἐπικαμψθητι νῦν, τῷ προσάξει δι-
 ἡμᾶς ὡς Γεράσιμε, ὅπως ρύσῃται ἡμᾶς τῶν νῦν
 κακῶν.

Τῷ ἐλέεσσεν Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δι-
Πρόφθασον καὶ σῶσον, καταγιγῆσθαι ἡμᾶς, τῆς νῦν
Πῆπαπαλάσῃς Γεράσιμε, τὸς προσφύγοντας τῇ
 σκέπῃ σου θερμῶς.

Ἄγαθόν μοι ὅτι ἐπαπάνωσάς με, ὅπως ἀνὸς μάθω.
Γεράσιμε δέχου, τὸς λιταῖς ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον
Τὸν Κόσμον σου ἅπαντα, τὸν ἀρήνην παρεχό-
 μενος τοῖς πιστοῖς.

Ἄγαθός μοι ὁ Νόμος τῷ σώματός σου ὑπὲρ χιλιάδας.
Οὐ κεφαληναῖοι, σὲ προσάτιον θερμῶν, προβαλλο-
 μεθα πρὸς Κύριον Ὅσιε, ρῦσαι ἅπαντας ἐκ κιν-
 δυνῶν σαῖς λιταῖς.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Δόξα σοι Θεέ μου, Παναγία Τετῆς ὁ Πατήρ, καὶ ὁ
Υἱός, σὺ τῷ Πνεύματι, σῶζε πάντας τὸς ἐλ-
 πίζοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν, καὶ ἀὰ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
Μεγαλιώμεν σε, τὸν Μητέρα Θεῶν, σὺ ἡμᾶς Παρ-
Θεῖε ἀξίωσον, Βασιλέας Οὐρανῶν ἐπιτυχᾶν.

Καὶ

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε, Μοναζῶν τιῶν περπνῆν, καλλο-
νιῶν, ὦ Θεοφόρε Γεράσιμε, κατασέφοντες τιῶν
μνήμην σε ῥῥαῖς.

Εἶτα σιωμαπτή μικρά, ἕ ἡ Ἐκφώνησις.

"Οτι "Αγιος ἔ ὁ Θεός ἡμῶν, ἕ ἐν Ἄγίοις ἔπαυαπαῦα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἄ"ξιον ἔσι, τὸν φωσῆρα σε τῆς Ἐκκλησίας, τὸν νεοφά-
γκάτα τοῖς ἄσμασι, κατασέφαν, ὦ Γεράσιμε σεπτῶς.

Αἱ χᾶρες σε ἐποίησά με ἕ ἔπλασαῦ με.

Ἄ"ξιόν ἔσι, μακαρίζαν σε τὸν Θεοφόρον, τῶν πισῶν
τὸ νέον θησαῦρισμα, ἕ πανάρισον ποιμνία Μο-
νασῶν.

Οἱ φοβᾶμενοί σε ὄψονται με, ἕ ἀφρανθήσονται.

Ἄ"ξιόν ἔσι, σέ Γεράσιμε ὕμνοις γεραίραν, πάσης
τῆς Ἐλλάδος τὸ καύχημα, ἕ τὸ σκεῦος ἐκλο-
γῆς τὸ θαυμαζόν.

Γενηθήτω δῆ τὸ ἔλεός σε τῆ παρακαλέσαιρε.

Ἄ"ξιον ἔσι, ὦ Θεόληπτε ὕμνολογᾶν σε, τῆς Κεφα-
ληνίας τὸ καύχημα, φιλανθρώπως ἐκ Θεῶ αὔ-
τῆ δοθεί.

Αἰχυνθήπωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως.

Δέχο τὰς λιπαῖς, ὦ Γεράσιμε τῶν σέ τιμώντων,
ἕ Θεὸν παμμάκαρικότατον, ὑπὲρ πάντων τῶν
τιμώντων σε πισῶν.

Πόσαι ἄσιν αἱ ἡμέραι τῆ δόξος σε; πότε.

Ὠ"σπερ Ἄβραάμ, Ἰωσήφ, ἕ Ἐλισαῖος Μάκαρ,
Ἄλογίας πρόξενος γέγονας, ἕ ἐπλάτισας ἡ-
μαῖς σαῖς δωρεαῖς.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. ἀδίκως καπεδιώξ.

Εφησε ποτὲ, θάψ Πνδύματι ὁ Προφηταίναξ, Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσεται, ἐν τῷ οἴκῳ φυτῶν θεῶν τῷ Θεῷ.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσον με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύ. **Σ**ύλον φυτῶν σου, τῶν ὑδάτων ἐν ταῖς διεξόδοις σου **Σ**εδαίχθης Μάκαρ Γεράσιμε, καὶ ἐβλάσθησας καρπὸς ἀειθαλεῖς.

Τῇ διατάξῃ σου διαμεῖναι ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπ. **Ζ**ῶσι τῷ Χειρῶν, ὄντως δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα, ζῆς καὶ σὺ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀνιζόμενος δικαίων τοῖς χοροῖς.

Εἰς τὸν αἰῶνα ἔμὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου. **Υ**πνωσας ἐν γῆ, ἀλλ' ἀθάνατον εὐκλειαν Μάκαρ, **Ἰ**ἄληφας Γεράσιμε πάντιμε, πρὸς Θεῷ τῷ ζῶντος ἐν Οὐρανοῖς.

Σὸς εἰμὶ ἐγώ, σῶσον με, ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἔξεξή. **Ἠ**μακάριος ἀνὴρ, ὁ Γεράσιμος ὃς ἐκ ἀπῆλθεν ἐν βελῆ ἀνόμων ὡς γέγραπται· ὃθεν ἔληφε τὰ γέρα πρὸς Θεῷ.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τῷ ἀπολέσει με· τὰ μαρ. **Ἰ**έρα πρὸς Θεῷ, ὄντως ἔληφας Ὅσιε Πάτερ, πάντων θεραπεύειν νοσήματα, τῶν τιμώντων σου τῷ εὐδοξον ταφῆν.

Ἐκ πάσης ὁδῶν πονηρᾶς ἐκώλυσας τοὺς πόδας μου, ὅπως ἀνὴρ φυλάξω τὰς λόγους σου.

Ἠμέρας καὶ νυκτός, μελετήσας ἐντολαὶς Κυρίου, ἐπορεύθης Μάκαρ Γεράσιμε, θείας τείβεος τῷ Κυρίῳ ἀκλινωῶς.

Ἀπὸ τῶν κεμαίων σε ἐκ ἔξελίνα, ὅτι Σὺ ἔνομοθ.

Δεῦτε νῦν πισῶς, ἢ προσπέσωμεν τῷ Γερασίμῳ ὅπως ἢ τὰ νῦν προφθάσῃ ἢ ρύσῃται, ἀπαλᾶσις ἡμᾶς βλάβης τῆς ἐχθρῆς.

Ὡς γλυκέα τῷ λαίρῳ γίμε τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι.

Ἄλλον ἐκτὸς σε, εἰ διωάμεθα δέραν προσάτιω, ἢ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτιω θερμότερον, ἵνα φύγωμεν ἐνέδρας τῆς πονηρῆς.

Λύχνος τοῖς ποσίμου ὁ Νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ζάλη παρασμῶν, ἀπαλᾶ ἡμᾶς τῆς σε οἰκέτας, ἐλάθρωτῶ δὲ ἄλλον ἐκ οἴδαμεν, ἀμὴ τιῶ δεξιά σου τιῶ κραταιά.

Ὡμοσα, ἢ ἔρησα τῆς φυλάξασθαι τὰ κέματα τῆς.

Ἦέτασον ἡμῖν, σκέπτω κραταιά τῶν σῶν περὺγων, ὅπως διωθῶμεν βέλη ἐκφυγᾶν τῆς ἐχθρῆς, ἢ γεραίραν σε Γεράσιμε θερμῶς.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν με τῆς ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου.

Ἠέος ἀληθῶς, σὺ ἀέταλας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ λαμπρὸς ἀσηρ τῆς πάντα Γεράσιμε, καταυγάζων ἢ φωτίζων ἀσεβᾶς.

Παρανόμως ἐμίσησα, τὸν δὲ Νόμον σε ἠγάπησα.

Ἄδα σὺ ἡμῖν, ἢ γεραίρα σε τιῶ μνήμῳ Μάκαρ, σίφη νοερῶν γρατιῶν ἀφημῶντα σε, ἢ δοξάζοντα τὸν Κύριον φαιδρῶς.

Καθήλωσον ἐκ τῆς φόβου σε ταῖς σάρκας με ἀπὸ γὰρ.

Ὀλον σεαυτὸν, ὡς ἀέθηκας τῷ Ποιητῆς σου, οὕτω καὶ αὐτὸς μεγάλως σε ἐδόξασε, ἢ ἐτίμησε Γεράσιμε λαμπρῶς.

Θαιμασὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τὸ ὄξηρδύνησαι.

Αἰνον Μωϋσῆν, καὶ Ἡλίαν σε ἔδαξε Μάκαρ, πεσ-
 σαρακονθήμερον νησίας σάδιον, καὶ μεγάλως
 ἐδοξάσθης παρά Θεῶ.

Τὸ σῶμα μου ἠνοιξα, καὶ ἄλκυσα Πνεῦμα ὅτι τοῖς
 ἐντολάς σου ἐπεπόθην.

Δεῦτε οἱ πισοὶ, ἀφημήσωμεν ἄσματι θαύοις μνή-
 μιν Γερασίμου τῷ Μάκαρος, ἵνα χῶμεν ἀφε-
 σιν πρὸς Θεῶ.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αναρχε Τελείας, ὁμοῦσε Μοναῖς Ἁγία, Οὐρανίου
 πάντας ἀξίωσον, Βασιλείας Γερασίμου ταῖς
 λιταῖς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀὰ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰών.

Πάντες οἱ πισοὶ, μακαρίσωμεν τῷ Θεοτόκον,
 τῷ τὸν πάντων Κτίσειν κηύσασαν, καὶ λυτρώ-
 σασαν τῆς πλάνης τὰς βροτῆς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αξίον ἔστιν τὸν φωσῆρα σε τῆς Ἐκκλησίας, τὸν νεο-
 φανεύτα τοῖς ἄσμασι, κατασέφαν ὡ Γεράσιμε
 σεπτῶς.

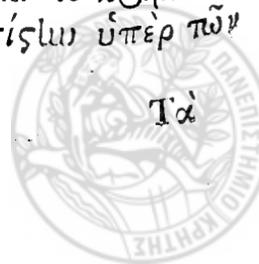
Εἶτα σιναπτὴ μικρὰ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου ἀλογημένον, καὶ.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Αἰ γενεαὶ πάσαι, μακαρίζομεν σε Γεράσιμε Θεό-
 φρον.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κῆμα.
Γεράσιμε Θεόφρον, ἰλέωται τὸν Κτίσειν ὑπὲρ τῶν
 σὲ τιμώντων.

Τὰ διαβήματά μου κατὰ θυμὸν κατὰ τὸ λόγ.

Υπὲρ πῶν σὲ ὑμνούντων, Γεράσιμε μὴ παύσῃ,
 πρὸς Κύριον πρεσβύαν.

Προσώξω σε ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δόλον σου, ἕ.
 Περὶ σὺν τὸν πίσα, ἕ πόθω σὲ ὑμνούντας Γεράσιμε
 τεισμάκαρ.

Δίκαιος ἂ Κύριε, ἕ ἀδῆς αἱ κρίσεις σου.

Γεράσιμε τεισμάκαρ, προσδέχεσθε ἰκεσίας, πῶν σὲ
 ἀδελφούντων.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο πῶν λόγων σου.

Γερίωλῶ δωρηθῆναι, τοῖς σὲ ἀδελφούντοις, Γεράσιμε
 δυσώπτα.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ
 νόμος σου ἀλήθεια.

Πλὴν γενῆν Τεισμάκαρ, ὁδὸν καὶ τεθλιμμένην,
 διώδασας Κυρίε.

Θλίψας ἕ ἀνάγκαι εὐροσά με, αἱ ἐντολαί σου μελ.

Γεροντες σε πρέσβιν, πρὸς τὸν Θεὸν παμμακάκαρ,
 λυτρώμεθα κινδύνων.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου κτ.

Πυτρούμεθα κινδύνων, σαῖς πανδύπροσδέκτοις,
 πρὸς Κύριον πρεσβύαις.

Ἴδε τὴν ταπάνωσίν μου ἕ ἔξελεθε, ὅτι τὸ Νόμος σου.

Πρὶς ἔξάπτα Μάκαρ, σὸς σεπτὸς ἀγῶνας, ὅς ἐτλης
 ἐν τῷ βίῳ.

Μακραὺν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαίωμ.

Πγγέλων ἐμιμήσω, τὴν πολιτείαν Μάκαρ, ἀσκήσας
 ὑπὲρ φύσιν.

Εἶδον ἀσωτεθῆντας, ἕ ἔξετηκόμεν, ὅτι τὰ λόγια σου.

Πσκητῶν οἱ δῆμοι, ἐθαύμασαν Θεόφρον, σὴν
 θαύσαν πολιτείαν.

Ἴδε

Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα,
Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου.

Γεράσιμε λιταῖς σου, δώρησαι σοῖς δέλοις, πλημ-
μελημάτων λύσιν.

Ἄρχοντες κατεδίωξάυ με δωρεαῦ, καὶ ἀπὸ πῶν λόγων.

Οἴλη προθυμία, σωτρέχα ἡ σὴ Νῆσος, ὑμνήσαι
τιῷ ταφῆν σου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ δούσκων.

Σωτρέχα καὶ τὰ πλήθη, Ἀγγέλων δόφημῆσαι, Γε-
ράσιμε σὺ μνήμην.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ Νόμον.

Ημᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, σωτήρησον ἀτρώτες,
βελῶν πῶν τῶ βελίαιρ.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα.

Σπεύσον ἡμᾶς σῶσαι, Γεράσιμε σὺς δέλος ἀνάγ-
κης ἐνεσῶσης.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν.

Οἴλη προθυμία, προσρέχομεν σορῶ σου, κακῶν ἀ-
τῶντες λύσιν.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ.

Οὐδὰς ἰχθὺα σῶσαι, τῆς νυκτὸς ἡμᾶς ἀνάγκης, ἐάν
σὺ μὴ προφθάσης.

Γενέσθω ἡ χάρις σου τῶ σῶσαι με ὅτι τὰς ἐντολ.

Πρόφθασον ἐν τάχος, καὶ λύτρωσαι σὺν ποιμνῆν,
κινδυνῶς ἐνεσῶτος.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου
μελέτη μου.

Σὺ πῶν ἐνεδρδόντων, Γεράσιμε τεισμακάαρ, τιῷ
δε σὺν ποιμνῆν τῆρα.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ ἀνέσασε, καὶ τὰ κλήματα σου.
Βώτεψον τὰς μύλας, ζητούντων ἀφανίσαι, Γερά-
σιμε σὺς πόνους.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός. Ζήτησον τόν.
Δέχσ' ὦ Θεέ μου, Γεράσιμον σὸν δούλον, ὑπὲρ
λαῶν σου πρέσβιν.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ρεῖαὺς ὑπεραγία, εἰρήνέσον τὸν Κόσμον, λιταῖς
τῶ Γερασίμου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀρῆ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Εἰρήνῃ Ἐκκλησίαις, τῷ Κόσμῳ σωτηρίαν, δώρη-
σαι Θεοτόκε.

Καὶ ἄξις τὰ Εὐλογητέα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, τὸν Ὁσιόν σου μέλψαι.
Ρῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ἀνθρώπων τὰ γένη,
ἐκπλαγέτα βοῶσι· τοῦ θανάτου, τὴν φθορὰν
 ὁ Γεράσιμος βάλει, καὶ μετὰ νεκρῶν ὁράται πῶς θά-
 πτεται· ἀλλὰ μεία καὶ ζῆ ἐνεργῶν ἰάματα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, Γεράσιμον ὑμνήσαι.
Ρίδακρύων, ὀχετοὺς προχέετε, ὦ Μονάζουσαι
πρὸς Θεόφορον; τί θαμβᾷσθε τῶν ἀνθρώπων ἢ
 πληθύς, τὸν Γεράσιμον βλέποντες ζῶντα; ἔγω γὰρ
 Θεός, δοξάζω τὴν δούλῃ σου αὐτῆ, καὶ εἰς γῆν, καὶ ὄρα-
 νόν, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, τὸν
 Ὁσιόν σου μέλψαι.

Πίαν θερμὸς, ὁ Θεόφρων δάκνυται, πρὸς τὰς πά-
 χοντας ἐν ἀσθενείαις, καὶ δαιμόνων ἀφανίζω τὴν
 πληθύν, εἰς τὴν ἀβυσσὸν αὐτῶν ἐκπέμπων. δεῦτε
 καὶ ἡμᾶς συμφώνως βοήσωμεν· βοηθὸς ἡμῶν γυνεὺ,
 Ἄγιε Γεράσιμε,

Εὐ-

Εὐλογητὸς ἃ Κύριε, δίδαξόν με Γεράσιμον ὑμνήσαι.
Μυροθήκη Λαψάης, ὑπὲρ νάρκον καὶ σμύρναν,
 σὲ Γεράσιμε δωδιάζα. Πρὸς αὐτὸ γὰρ ἐνεργῶσιν ἄγγελοι, ἐκπληττόμενοι ἀναβοῶντες· τί δαί
 ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα λογίζεσθαι, ἔτος ζῆ καὶ θανάτων,
 αὐτὸ καὶ ἀπνεύς φαίνεται.

Εὐλογητὸς ἃ Κύριε δίδαξόν με τὸν
 "Οσιόν σε μέλψαι.

Ωσὰ σκύμοι λεόντων, ἐνεδράξισι Πάτερ, τιῶ
 Μοιῶ σε σπαραξίαι, τὲς καμάτας δὲ τὲς σὲς
 ἀπώλεσαι εἰς τέλος· Σὺ δὲ νοεῶς, αὐτῶν βουλαῖς
 ἀφάισον, καὶ τιῶ ποιμνην σε διατήρησον.

Εὐλογητὸς ἃ Κύριε δίδαξόν με
 Γεράσιμον ὑμνήσαι.

Ρῶν Ἁγίων χορᾶι, ὡς ἐδέχθησαν Μάκαρ Οὐρα-
 νῶ σε προθήκω, ἰλαρῶς τὰ νῦν, καὶ σὺ, τὴν
 προθήκω τοῖς ὕμνοις, καὶ τὸν ἰλασμόν πρὸς Θεῶ
 Γεράσιμε, ὑμνηταῖς σε πᾶσι κατάπεμψον.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυῶμεν Πατέρα, καὶ τὸν Ἄναρχον Λόγον,
 ἄξ αὐτῶ γεννηθεῖτα, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῶν
 ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύθαι· τὴν Ζωοποιὸν Τριάδα ὑμνή-
 σωμεν, καὶ δοξάζοντες αὐτὴν πίστιν προσκυήσωμεν.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμὲν.

Θεοτόκε Παρθεῖε, τὸν Υἱόν, καὶ Θεόν σε, ἐν γαστρὶ
 συλλαβῆσα, καὶ τεκῆσα ἀφράτως, ἄξ ἀγνῶν σου
 λαγόνων· τοῦτον ταῖς λιταῖς Γερασίμου Ἀχραυτε,
 πρέσβυτε, ὅπως ἡμῖν, ἰλεως γενήσῃται.

Ἀλληλῆῖα, Ἀλληλῆῖα, Ἀλληλῆῖα δόξα σοι
 ὁ Θεός· ἐκ τρίτου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ὅσιον, καὶ Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν

Γ Ε Ρ Α Σ Ι Μ Ο Ν .

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον .
τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα .

Τροπάεια Ἦχος δ'.

Ψ ὦ Θεοφόρῳ Γερασίμῳ προσπέσωμεν, οἱ ταῖς τῶν βίαις τελευτήσας ποντήμενοι, ἀπὸ βαθέων κράζοντες ψυχῆς πρὸς αὐτόν· Ἄγιε Γεράσιμε τῆς θερμῆς σου πρεσβείας, σπεῦσον ἔξελεῖς ἡμᾶς παρασμῶν καὶ κινδυνῶν, καὶ Βασιλείας πάντας Οὐρανῶν, ἀξιώσῃσαι ἡμέτερον Ὅσιον .

Δόξα . Ὁμοιον .

Οἱ ὑπὸ ὀδυῶν χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφοραῖς, καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμωμεν δακρύνοντες Γερασίμω Τεμεΐα, κράζοντες ἐκ πίστεως, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ρῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων κακώσεων .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Οὐ σιωπήσωμεν ἀλλὰ Θεοτόκε, τὰς διωσάσας σε λαλῶν οἱ ἀνάξιοι . ἀλλὰ μὴ γὰρ σὺ προΐσατο πρεσβύσσεια, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τῶν κινδυνῶν; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλδιδέρας; ἐκ ἀποσώσωμεν Δέσποινα ἐκ σῶσός σου γὰρ ὁ δόλος σῶζας αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν .

Εἶτα

Εἶπα ὁ Πεντηκοσός. Καὶ ἄδύς ὁ Κανὼν τῷ Ἁγίῳ

Ἦχος πλ.δ'. Ὑγραὺν διοδύσας ὡσαύτα.

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μερισμάκαρ Γεράσιμε ἐκτενωῶς, δέησιν προσάγων,
μὴ ἐλλάπῃς τῷ Λυτρωτῇ, κινδυνῶν παντοίων
διασῶσαι, τῆς ἀδισάκτω τῇ πίσει τιμῶντας σε.

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ηθάα σορός σε Πάτερ πισοῖς, βρῦα τῆς ἰάσεως,
προσιῶσι τῷ σῶ Ναφ' καὶ πάθη ψυχῶντε ἢ
σωμάτων, ὡς ἰατρὸς Θεραπείας πανάριστος.

Δόξα.

Νοσῶσαν με ἴασαι τὴν ψυχὴν, Γεράσιμε μά-
καρ, πῶν νοσούντων ὁ Ἰατρὸς, καὶ βαίναν τῆς
τείβους τοῦ Κυρίου, σῆ μεσιτέα παμμακάκαρ ἐνί-
χυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λυσώπα Παρθένε τὸν σὸν Υἱὸν, σὺ τῷ Γερασί-
μῳ νεκρωθῆσαν με τὴν ψυχὴν, ζῶσαι ὁ πά-
λαι τὸν τῆς χήρας, ὕψον ζωῶσας τῷ θαύματι προσάγ-
ματι.

Ἐδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰχοντές σε προσάτω, πρὸς τὸν Θεὸν εὐδοξε, οἱ
Κεφαληναῖοι, τιμῶμεν ἢ ἰκετεύομεν, Πάτερ Γε-
ράσιμε, τῆς σε πιστῶς ἀφημῶντας, παρασμῶν ἀπάλ-
λαξον τῇ μεσιτέα σε.

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰκετεύομεν Πάτερ, τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι πάθη,
καὶ τὰ τραύματα ταύτης τάχος Θεράπευσον, τὸν
ἀφημῶντων σε ἢ γεραιρόντων ἐκ πόδα, μοναζόντων
καύχημα μάκαρ Γεράσιμε.

Δόξα .

Ον ἐπόθησας Ὅσιε, σάρκα δι' ὃν ἔτηξας καθικέ-
τλε, τοῖς ὑμνοῦσι σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμε-
λημάτων τὴν συγχώρησιν .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Μαῖς Μητρός σε δέησει, καὶ τῷ σὲ Ὅσιε Κύριε
δώρησαι, τοῖς ἰκέταις σε τὴν ἀφεσιν, τῶν πλημ-
μελημάτων ὑπεράγαθε .

ᾠδὴ ἐ. Ἰνα τί με ἀπώσω . Ἄγιε τῷ Θεῷ .

Γερασίμω τῷ Θεῷ, ταῖς πανάπροσδέκτοις ὁ Θεὸς
δέησει, σκότους ἄζωτέρω, καὶ γένεσιν τῆς θάλασ-
σας λύτρωσαι, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἀξιω-
θῆναι, καταξίωσον μόνε Μακρόθυμε .

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβυτε ὑπὲρ ἡμῶν .

Παρεσῶς τῇ Τριάδι, Πάτερ παμμακάρισε Θεῷ
Γεράσιμε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτλε
ταύτῃ μακάριε, τῷ ῥυθῆναι πάντας, βιωτικῶν πα-
ρατηρίων, τῆς προσρέχοντος πίστεως τῇ σκέπῃ σου .

Δόξα .

Τριμακάτους Ουσίας, λατουργῶν προσέφερας Θεῷ
Τρισόλβιε, ἱερῶν ὑπάρχων, τῷ Ὑψίστῳ Γερά-
σιμω πάντιμω ἄλλὰ τῷτον Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μὴ
διαλάπης, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστεως τιμώντων σε .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Θεοτόκε Παρθένε, καύχημα καὶ στήριγμα πιστῶν πα-
νάμωμε, ἡ Θεογεννήτωρ, καὶ τῆς Κτίσεως πάσης
Βασίλισσα, τῆς ὑμνολογῶντας τὸν σὸν Υἱόν, λύτρω-
σαι πάσης, ἐπιηρείας δεινῆς πολεμήτορος .

Ὡδὴ 5. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ησὴ παμμακάρ ψυχῇ, τῆς Οὐρανῶς ἐγκατόκη-
σε, τὸ σῶμα σε δὲ τῇ γῇ ὑπάρχον ἕξαισία,
τελῆ τὰ περάσια, ψυχῶν ἕ σωμάτων, θεραπεύον τὰ
νοσήματα.

Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβλε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῖς ἀπροσδέκτοις ἀχάϊς, σωτήρα Μάκαρ Γερά-
σιμε, τῆς πόθῳ εἰλικρινῇ, ψυχῆς τε ἀγνότητι,
τιμῶντας σε εἶδοξε, ἕ προσκαλεμένους, σε τὴν ἀ-
μαχον ἀτίληψιν.

Δόξα.

Ηεσίτιω πρὸς τὸν Θεὸν, σὲ ἀμειβῆ προβαλλόμε-
θα, Γεράσιμε ἱερέ, ὑπάρχης γὰρ σήμεμα,
ἕ καύχημα Ὅσιε τῶν πιστῶν ἕ κλέος, ἡμῶν Πάτερ
πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηβάτος τῷ Μωϋσῇ, σὲ προετύπε Πανάμωμε
ἐκ σε γὰρ ὁ Λυτρωτῆς, τεχθεὶς ὡς ἠυδόκησε,
διέσωσεν Ἀχραντε τῆς προσκαλεμένους, σε τὴν ἀ-
μαχον βοήθειαν.

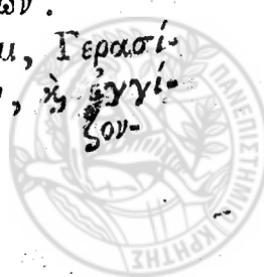
Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, Γεράσιμε τὴν σὴν Νῆ-
σον, καὶ τὴν ποιμνίαν, ἧς ἐκ Θεοῦ προσάτης,
γεγενῆσαι, ἕ ἀγρυπνος φύλαξ τέτων ἕ ρύσης.

Αχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀερμηνείως,
ἐπ' ἐχάτων τῶν ἡμερῶν τεκῆσα, δυσώπησον ὡς
ἐχῆσα μητερικῶ παρρησίαν.

Καὶ ἡ Αἴτησις. Εἶτα τὸ παρὸν Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προσασία τῶν χειριστῶν.

Οἱ πορθῆντες τῶν ἀδυνατῶν ἀαρρώσασθαι, Γερασί-
με τῷ σεπτῷ Τεμνία προσδράμωμεν, ἕ ἐγγί-
σον-

ζοντες ἀλαβῶς αὐτοῦ θάλα Σορῶ, μετὰ πόθου κρά-
ξομεν αὐτῷ ὡς ἐκ Θεῶ χάρι λαβὼν τὸς νοσῶντας
ιάσασθαι, τήχιων ὄξελέσθαι, παντοίων παρατηρίων,
καὶ τῶν ἐχθρίων δυσμενῶν, τὸς ἐν πίστι ἀνυμνοῦν-
τας σε .

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί . τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῷ δ. ἤχος .

Εκ νεότητός μας πολλὰ πολεμάμε πάσθι, ἀλλ' αὐτὸς
ἀντιλαβῶ, καὶ σῶσον Σωτήρ μας . Δίς .

Οἱ μισῶντες Σιών, ἀγκυλώθητε ἀπὸ τῷ Κυρίῳ, ὡς
χόρτος γὰρ πυεὶ ἔσειθε ἀπεξηραμένοι . Δίς .

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι .

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζῶσθαι, καὶ καθάρ-
σα ὑψῶσθαι λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονά-
δι ἱεροκρυφίως .

Καὶ νῦν, καὶ ἀρ, καὶ ἀς τὸς αἰῶνας τὸν αἰῶνων . Ἀμήν .

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζα τὰ τῆς χάριτος ῥα-
θρα, ἀρδύοντα, ἀπασαν τιὴν Κτίσιν, πρὸς
ζωογονίαν .

Καὶ ἄρως τὸ Προκάμενον .

Τίμιος ἐναντίον Κυρίῳ ὁ θάνατος τῷ Ὅσις .

Στίχ . Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ .

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν . Ὅτι ἅγιος ἔστι ὁ Θεός .

Τὸ, Πᾶσα προή . Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον .

Ἐκ τῷ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ .

Ἰπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτῷ Μαθηταῖς ἅπαντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τῷ Πατρὸς μας, καὶ ἔδωκεν ἐπιγι-
νώσκει τὸν Υἱὸν ἀμὴ ὁ Πατήρ, ἔδωκε τὸν Πατέρα τίς
ἐπιγνώσκει ἀμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὅ ἐάν βέληται ὁ Υἱός
ἀποκαλύψαι . Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ἡμᾶς . Ἄρατε τὸν ζυ-
γὸν μας ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος ἔ-
μι,

μι,

μι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ ἀρήσεται ἀνάπαι-
σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς με χρησὸς,
καὶ τὸ φορτίον με ἐλαφρὸν ἐστί.

Δόξα. Ταῖς τῆ σὲ Ὅσις πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ἐλεήμων, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β΄.

Μάκαρ Θεοφόρε Γεράσιμε, σὲ καὶ ζῶντα περιχα-
ρῶς ἐπλατήσαμεν, καὶ μετὰ θάνατον ἔχανσε,
ἠξιώθημεν παιδαίμασε. διὸ τὸ θάνατον, καὶ σε-
βάσμιον Σκῆνος ἀλαβῶς ἀσπαζόμενοι, δυσωπῶμεν
σε, τὸν Θεὸν ἰκετεύον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. καὶ τὰ λοιπὰ.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰσδαίας.

Ἄγιε τῆ Θεῶ πρέσβυε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐὼν Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοςάσιος ὄντως Πάτερ
τεσσάρων, Γεράσιμε Θεόφρον, ἐκλύτρωσαι κιν-
δυνῶν τῆς ἐν πίστι κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς ἀλόγητος ἄ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβυε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐαυτὸν τῷ Κυρίῳ, προσκνήνοχα Πάτερ θυμὰ δι-
πρόσδεκτον, Γεράσιμε Θεόφρον· καὶ νῦν μὴ δια-
λείπης, ἐποπτεύων τῆς μέλποντα· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητος ἄ.

Δόξα.

Ἄμυθήτους ἀγῶνας, ἐπὶ γῆς ἠγωνίσω Πάτερ
Γεράσιμε· καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις, σωτῶν χρο-
ρασίαις, περιφρόρα τῆς μέλποντα· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητος ἄ.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Παυμίμητε Παρθεύε, ἡ Θεὸν σαρκωθεῖσα Κόσμου
κῆσασα, παντοίων ἀλγηδόνων, ἀπάλλαξον τὰς
πίσαι, τῷ Υἱῷ σε κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς ἀλόγητος ἄ .

Ῥδὴ ἡ . Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν .

"Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβυτε ὑπὲρ ἡμῶν .

Ῥῆ σῆ πρεσβεία, τοῖς τῶν ψυχῶν ἀρρώστιας τῶν
σέ τιμώντων θεραπεύεις τεσμάκαρ· ὅθεν σε
τιμῶμεν Γεράσιμε Θεόφρον .

"Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβυτε ὑπὲρ ἡμῶν .

Πρὸς τὸν Δεσπότην, σέ προβάλλοντες πρέσβιν,
ἀπὸ κινδύων ἐκλυτρούμεθα Μάκαρ, σαῖς
πανδπροσδέκτοις, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβείαις .

Δόξα .

Ῥὰ τῆς ψυχῆς με ἀποκάθαρσον πάθη, σῆ μεσι-
τείᾳ Θεοφόρε τεσμάκαρ, ὅπως σε γεραίρω Γε-
ράσιμε Θεόφρον .

Καὶ νῦν .

Ῥὺ ἐκτακῆσαν ἀμαρτίαις ψυχῷ μου, σῆ μεσι-
τείᾳ καταδρόσισον Κόρη, ὅπως σε δοξάζω εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας .

Ῥδὴ δ' . Κυρίως Θεοτόκον .

"Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβυτε ὑπὲρ ἡμῶν .

Εἰρήνην οὐρανόθεν, Ὅσι τεσμάκαρ, καταπεμφ-
θῆναι δυσώπει πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανοίᾳ
σέ μακαρίζουσιν .

"Ἄγιε τῷ Θεῷ πρέσβυτε ὑπὲρ ἡμῶν .

Χαρᾶς καὶ ἀφροσύνης, ἐμπλησον Θεόφρον, τὰς
προσιόντας τῷ θάῳ Τεμνάει, ἢ τὸν Δεσπό-
την ἀν μεγαλιύσει .

Δόξ·

Δόξα .

Καταύγασον τὰς κόρας, Μάκαρ τῆς ψυχῆς μου,
 πεπωρωμένας, ἢ τρέχαν ἐνίχυσον, πρὸς τει-
 βος θάλας τὸν σὲ μακαρίζοντα.

Καὶ νῦν .

Πλὴ ὄντως Θεοτόκον, πᾶντες σὲ τιμῶμεν, ἢ ἀσι-
 γήτως τὸ χαῖρε σοὶ κράζομεν· σὺ γὰρ ἐκύη-
 σας Κόσμῳ τὴν ἀγαλλίασιν.

Καὶ ἄθυσ τὰ Μεγαλιωάεμα .

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζαν σε τὴν Θεο-
 τόκον, τὴν ἀμακαρίσον, ἢ παναμώμητον, ἢ
 Μητέρα τῶ Θεῷ ἡμῶν, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ,
 καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀ-
 διαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκῆσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον
 σὲ μεγαλιώμεν .

Πλὴ ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν
 λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς
 ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τῶ Κόσμῳ, ὕμνοις
 τιμήσωμεν .

Καὶ τὰ ἀκόλαθα τῶ Ἁγίῳ .

Πῆς Πελοποννήσου θάλας βλασὸς, ἢ Κεφαλληνίας ὁ ἀ-
 σύλητος θησαυρὸς, ἢ πάσης Ἑλλάδος τὸ καύχη-
 μα τὸ μέγα, Γεράσιμε Θεόφρον σκέπε τὴν Νῆσον σε .

Πίς μὴ ἐκπλαγῆ τῆς σῆς πολλὰς, ἀγῶνας παμ-
 μάκαρ, ἢ τὰ θαύματα τὰ σεπτὰ, ἅπερ διετέ-
 λας Γεράσιμε Θεόφρον· διὸ λιταῖς σου θάλας ἡμᾶς
 περὶσφζε .

Μέγιστος ὑπάρχης ἡμῶν φερρὸς, φύλαξ καὶ προ-
 σάτης, ἀντιλήπτωρ ἢ πρεσβυτής, ἐν κινδύ-
 νοις ῥύσης, λοιμῶτε καθαιρέτης, Γεράσιμε Τεισμα-
 κερ, διὸ τιμῶμεν σε .

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος ἀσὴρ, Ἱερέων δόξα, Μοναζόντων ὑπογραμμὸς, Ἀσκητῶν λαμπρότης, τῆς Χάριτος δοχᾶιον, προσάτης δὲ, ἢ σκέπη ἡμῶν Γεράσιμε.

Πηγλὴ θαυματόβρυτον τὸ σεπτὸν, Σκῆνος σε Παμμακάαρ, κεκτημένοι παρά Θεῶ, ἐν σοὶ χαρμοσυνῶς ἢ Νῆσος σε καυχᾶται, Γεράσιμε ἦν φρέρα, σαῖς ἀγαῖς πάντοτε.

Μῆς ὁμολογίας Χερσιανῶν, ἔθετόσε σύλον ἀδιάσασον ὁ Θεὸς, τὸ σεπτὸν σου Σκῆνος Γεράσιμε δούς πᾶσι, τῆς ἐναντίοις λίθον, δανου̅ προσκόμματος.

Ποίμνης σε Παμμακάαρ ἦς ἐκ Θεῶ, φύλαξ ἐπιθάλασσης τῆ ἡγάθαι σ. τῆς θερμῶς, σκέπε φρέρα ταύτιν, ἐχθίσων ἀοράτων, παντοίων ὀρατῶντε Θεῶ Γεράσιμε.

Κόπος τε ἢ πόνος εἰς δι' αὐτῶ, ἠνυσας Παμμακάαρ περλόντος σε ἐν τῇ γῆ, πρέσβωλε τηρῆσαι, τὸς θήρας ἐκδιώκων, συληῆσαι τὸς ζητῶντας, ἢ ἀφανίσαι σπᾶδόντας.

Λέχος τὰς πρεσβείας Παμβασιλεῦ, τῶ θεράποντός σε, Γερασίμω νυῦ τῶ σεπτῶ, ἢ τῶ Ποίμνι ταύτιν, ἀπήμονα σωτήρα, ἐχθίσων πάσης βλάβης, ὅπως δοξάζῃ σε.

Πᾶσαι πῶν Ἀγγέλων αἰ σρατιαί, Πρόδρομε Κυεῖς Ἀποσόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τεσσαγίον, Πάτερ ἡμῶν, ὅτι σὺ εἰς ἡ. ἢ τὰ παρόντα προσόμοια εἰς τὴν προσκυύησιν τῆς πανσέπτω Σορῶ, ἢ τῆς Εἰκόνοσ τῶ Ἁγίω.

* Ηχος β'. Πάντων προστάτας Ἀγαθή.

Πάντες οἱ ἐκ νόσων χαλεπῶν, ἢ κινδιῶν ἄλλων
παντοίων, δανῶς θλιβόμενοι νῦν, εἴθε τὰ ἰά-
ματα, θαυματοβρῦτα Σορῶ, Γερασίμου ἐκβλύζουσιν,
ὡς ῥᾷθρα Ναλωᾶ, σπᾶύδοντες προσπέσωμεν, γονυ-
κλιπῶς ἐν κλαυθμῶ, ῥῦσαι ἐκβοῶντες σὸς δόλους,
ἐκ παρατηρίων, καὶ νόσων, καὶ παντοίων θλίψεων
Γεράσιμε.

"Ἐτερον "Ὁμοιον.

Οὕτως ἀεδείχθης ἐκ Θεῶ, ἄκρος ἀκεσῆρ ἀτίλη-
πτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σέ, πόσθε τε καὶ
πίσεως, προσπεφάλογτον θερμῶς, ἀναργύρως ἰώμε-
νος Γεράσιμε Θεᾶ· ὅθεν σε δεόμεθα, περιπτυσσό-
μενοι νῦν, θείαν σε Σορὸν, ἢ βοῶντες, οἴκταρον ἡ-
μᾶς ταῖς λιταῖς σε, ἢ δανῶν παντοίων ἐλάθερωσον.

"Ἐτερον. "Ὁμοιον Θεοτοκίον.

Πάντας ἡμᾶς οἴκταρον Ἀγνή, Μῆτερ τῷ Θεῷ καὶ
παρθεύε, προσπεφάλογτας ἐν σοὶ, ἢ σὲ τιῶ
ἀτίληψιν ἐπιζητῶντας θερμῶς, σὸν οἰκέτιον προ-
βάλλοντες, Γεράσιμον Θεῶν, πρέσβιν νῦν πανάρι-
στον, εἴ ταῖς ἀχαῖς πῶν δανῶν, ῥῦσαι ἢ φθορᾶς ἢ
κινδιῶν, ἢ ἐπιτυχαῖν Βασιλείας, σὲ Υἱῶ ἀξίωσον
δεόμεθα.

Καὶ τὰ λοιπὰ καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΣΚΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ

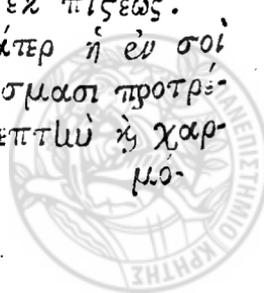
Ψαλλομένη τῇ ις'. Αὐγῆςς, προσεθάσατε τῇ τοῦ Ὁκτωβείου Ἀκολουθία τῶ αὐτῷ Ἀγίῳ, πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ὀφθαλομένης τῷ Ἀγίῳ ὑμνωδίας, καὶ τῆς πῶν πιστῶν φιλογερασίμων ὠφελείας.

Τῇ ις'. τῶ Αὐγῆςς Μηνὸς Μνήμῳ ἐπιτελῶμεν τῶ Ὅσιῳ καὶ Θεοφόρῳ Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμῳ τῶ Νέῳ Ἀσκητῶ τῶ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας. Ἐσπέρας ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύμα ἐκέκραξα ἰσῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τῶ ξύλου σὲ νεκρόν.

Δεῦτε Κεφαλήνων οἱ πιστοὶ, δράμωμεν προθύμως, καὶ πόθῳ, τῷ Γερασίμῳ Ναῶ, ὑμνος ἀναπέμψωμεν τῷ ἀεργέτῃ Θεῷ, τῷ μεγάλῳ δοξάζοντι, ὑσέροις ἐν χρόνοις, χάρισι, καὶ τέρασι, καὶ θαυμασίοις πολλοῖς, τῶτον τὸν αὐτῷ ὑπὲρέτιν, ὃν περ καὶ προσάτην παρέχε, πᾶσι τοῖς αὐτῷ προσρέχουσιν ἐκ πίστεως.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἡμᾶς, Πάτερ ἡ ἐν σοὶ ἐνοικῆσα, φαιδρῶς συνηγάγει, ἄσμασι προτρέψα, τιὸ θάω μνήμῳ σε, τιὸ σεπτίῳ καὶ χαρμῶ.

μόσων, αἰσίως τιμῆσαι, χάριτος ὡς πρόξενον Μάκαρ Γεράσιμε· ὅθεν προσφωνῶμι σοι σκέπε, τοὺς προσκαλημένους σε πόθῳ, ἀπὸ τῶν δανῶν, καὶ πειρᾶσεων.

Παῖτες ὡς μεγίστῳ ἀληθῶς, καθομολογῶμι ἐν πίσει, τὴν προσοσίαν τὴν σὴν, ἐν ταῖς περιφθάραις τῶν συμφορῶν καὶ δανῶν, τάχος Μάκαρ προφθάνας, ἀχαιῖς ἀπροσδέκτοις, Ὅσιε Γεράσιμε πρὸς τὸν Σωτῆρα Χειρὸν· ὅθεν σε προσάτιω πλουτῆντες, μνήμῳ τὴν σὴν ὕμνοις τελεῶμεν, ἀχαιῖσις ἀγαλλόμενοι.

Σκῆνος σου Θεόφρον τὸ σεπτὸν, σκεῦος ἀπαργάσω χάριτων καὶ οὐρανίων ἡθῶν, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, καὶ θαῖον ὄργανον, δωρεῶν τῶν τῷ Πνεύματος, ἀάμνησε Πάτερ, ὅθεν θαυματόβρυτον ὁ σφοδότης Χειρὸς, δῶρον αὐτὸ δέδωκε πᾶσι, τοῖς πανδύλαβῶς κεκτημένοις, πρέσβιν σε θερμὸν Θᾶε Γεράσιμε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Πὸν ἄξιασον καὶ πανθαύμασον βίον σε, ἄξεπλάγησαν δαίμονες, καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, ὁρῶντες σε ἐπὶ γῆς, ἐν σαρκὶ ὡς ἄσαρκον δι' ἀρετῆς διαπρέποντα. Διὸ ἡ μνήμη σε σήμερον, Θεοφόρε Γεράσιμε, ἀφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέση, καὶ χαρμόσιμον ἑορτικῶς ἐπιτελῶντες, σέβομεν πόθῳ τὸ Ἱερόν καὶ Ἅγιον Σκῆνος σου, ἀξιοχρέως δοξάζοντες, τὸν σε δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Πρὸ πάνσεπτόν σου Κοίμησιν Παναγία Παρθένε Ἄγνη, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τῷ Ποιητῷ τῶν ἀπάντων Χειρῷ
του

τοῦ Θεοῦ . Αὐτὸν ἱκετεύσσα , ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ
δεόμεθα , πῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν , τὰς ἐλπίδας θε-
μελίων , Θεοτόκε πανύμνητε ἢ ἀπείρογαμε .

Τὸ , Φῶς ἰλαρὸν , καὶ τὰ λοιπά .

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά . Ἦχος β' .

Οἶκος τῷ Εὐφραδᾷ .

Ετίφη πῶν ἄσεβων , δοξάσωμεν συμφώνως Θεὸν
τὸν κηδεμόνα , τὸν δόντα φιλανθρωπίως , ἡμῖν
Θεῖον Γεράσιμον .

Στίχ . Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος .

Οὗτος γὰρ ἀληθῶς , τῆς πίσεως ὑπάρχα , τὸ σῆ-
μα , καὶ κλέος , Ὁρθοδοξίας ὄντως , καὶ πῶν
πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα .

Στίχ . Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος .

Εκῆνος γὰρ τὸ σεπτὸν , ἀείζων δακνύων , αἰσχύνει
τὰς ἀπίστους , τὰς δὲ πιστὰς προτρέπει , δοξάζων
τὸν Παντανάκτα .

Δόξα . Ὁμοιον .

Δόξα σοὶ Βασιλεῦ , Παντανάξ πλατοδότα πανδέ-
σπλαγγνε τῷ δόντι , Γεράσιμον σοῖς δέλοις ,
ὡς πλᾶτον ἀναφέρετον .

Καὶ νῦν . Ὁμοιον .

Δέσποινα Ἁγαθὴ , τὰς ἀγίας σε χάριτας , πρὸς τὸν
Υἱόν σε ἄρον , τὸν φιλόψυχον Πλάσιω , οἴκτα-
ρῆσαι τὰς δέλους σε .

Τὸ , Νῦν ἀπολύεις , καὶ τὰ λοιπά .

Ἀπολυτίκιον . Ἦχος . α' . Τῆς ἐρήμης πολίτης .

Πῶν πιστῶν σε προσάτιω , ἢ ταχὺ ἀντιλήπτορα ,
ὁσιώτατε Πάτερ , Θεοφόρε Γεράσιμε , ἀνέδαξε Θεὸς
ἐπὶ τῆς γῆς , ὁ πάντων πῶν ὄντων κηδεμὼν ἑραπίδας
γὰρ σωμάτων , καὶ ψυχῶν τὴν πάθη τῇ σῇ χά-
ριτι .

επι. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι λαμπρῶς, δόξα τῷ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργῶντι διὰ σοῦ πᾶ-
σιν ἰάματα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἐν τῇ γεννήσῃ.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμια-
κόν, εἰς τὸ Κύμα ἐκέκραξα ἰσῶμεν Στίχ. ὀκ-
τῷ, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς τῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἅπερ ἄπομεν ὀψὲ εἰς
τὸν μέγαλον Ἑσπερινόν. Ὡ τῷ παραδόξῳ θαύ-
ματος, ποιῶντες αὐτὰ δ'.

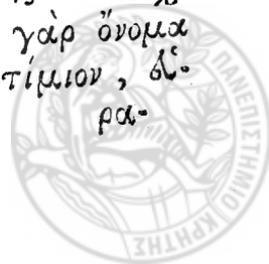
Καὶ τῷ Ἁγίῳ προσόμοια δ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω ῥ τιμίῳ Λάφανῳ σου, ἡ σὴ Νῆσος ἀγάλεται,
καὶ τοῖς θαίοις ἄσμασι κατασέφρασε, πληττισαμένη σε
ἄσυλον, θησαύρισμα Ὅσιε, καὶ ὑπέρμαχον θερ-
μὸν, πρεσβύτιν προθυμότατον, ταύτιν σώζοντα,
ἐκ παντοίων κινδύνων, ὡς μεγίστην παρρήσιαν κεκτη-
μένος, ὦ Θεοφόρε Γεράσιμε.

Καὶ εἰς Τεϊκκίῳ πανόλβιε, καὶ εἰς Ὄρος τῷ Ἀθω-
νος, καὶ Ἐώαν ἅπασαν, καὶ εἰς Σίναιον, καὶ εἰς
Σιών ἁγιώνυμον, ἐρήμης καὶ σπήλαια Ἰορδάνην τε
λαμπρῶς, ὃ περιδόξος βίος σε, ἐναπήσραψε, καὶ
πληθυσί, τῶν ἐνθῶν χαρισμάτων, θησαυρὸς ἐνα-
πετέθης, ἐν τῇ Μονῇ σε θαυμασίος.

Φυγαδδύονται δαίμονες, ἀσθενῆς θεραπεύονται,
τῷ λοιμῷ ἡ κάκωσις ἀφανίζεται, γῆς δὲ ἀνι-
μὸς διαλύεται, ψυχὰ διασώζονται, τὸ γὰρ ὄνομα
τὸ σὸν, τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον, δῶρον τίμιον, δέ-
ρα-

ραμεῖν Θεόδωρον δεδωρμένον, ἢ σὴ Νῆσος τὰς αἰτή-
σας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις κομίζεται.

Βυσηίων γεγενησai, Ἰερδὺς καθαρώτατος, μο-
ναζόντων καύχημα, καὶ ἐδραῖωμα, καὶ ἀσκητῶν
τύπος ἀεισος, πισθμενος ἀπασι, τὰ σεπτά σκ, καὶ
λαμπρά, κατορθώματα Ἄγιε, δι' ὧν κέκτησαι, τὴν
τῷ Πνεύματος χάριν, παραδόξως, ἐν σοὶ Μάκαρ
ἐνοικῆσαι, καὶ τηλαγωγῶς ἀπασράπτεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, σέψωμεν ὧ φιλεόρτων ὁμήγου-
εις, Νεοφανῆ ἀντιλήπτορα μέγισον. Πλ. α'. Ἐπι-
τελῶντες τὴν χαρμώσιμον, καὶ πανίερον μνήμιον, αὐ-
τὸν μεγαλιώμεν. β'. Τὴν δὲ πανεύτιμον περικυ-
κλῶντες Σήκλιον, μετ' ἄφροσυνῆς τῆ χάριτι δωχῶ-
μενοι. πλ. β'. Τὸ χαριτόβρυτον, καὶ πανσέβασον Σκῆ-
νος Θεώμενοι, ὡδαῖς ἀναμέλψωμεν, ἀσεβοφρόνως τε
γεραίροντες τὸν τῷ Χριστῷ ὑπηρετῶν, τὸν ἕμνον σπῆ-
σωμεν ἐκβοῆσαι. ἰδοὺ ὁ ἀοίδιμος Γεράσιμος προτί-
θεται. γ'. Δῶρον τοίνυν Θεόδωρον δεδωρημένον, ἐδε-
ξάμεθα δωρεαῖς παγχυρῶσις κεκοσμημένον. Βαρύς.
Εὐλογίαν γὰρ πᾶσιν ἡμῖν ἐκ Θεοῦ παραχᾶν ἐλή-
λυθας. ὧ ἀτενίζαν ἔπαισόμεθα, κἂν σοὶ ἐπάξιον
γέρας ἀπονέμειν ἀδωάτον. δ'. Ζῶντα γὰρ καὶ μετὰ
πότμον Σησαυρόν σε ἐπλουτήσαμεν. πλ. δ'. Διὸ
Ὅσπε Θεοφόρε, Χριστῷ σὺ τῇ Θεοτόκῳ Μαριὰμ,
Ἀχραύτῳ Κόρη, πρέσβειε διηνεκῶς, περιφραρῆσαι καὶ
σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεο-
λαΐαν σκ· τὴν γὰρ σὺν προσασίαν κεκτῆμεθα. α'.
Εἰς τὸς αἰῶνας ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρὸν τὸ προκαίμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτα εἰς τὴν Ἑορτὴν τῶν Ὀκτωβείων. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Ρὸν νέον Ἀσκητῶν, καὶ νεοφανῆ ἐκ τῆς Ἑώας ἀνάσταλτα ἀστέρα, θάρον Γεράσιμον, ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων ἀφρηθήσωμεν· ἐγκρατεῖα γὰρ τὸ σῶμα νεκρώσας, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ ἀγνίσας τὴν ψυχὴν, θάρον ἑαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἔτι ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ ἀπετέλεσε. Διὸ καὶ μετὰ θάνατον, ἐν γῆ μὲν αὐτῷ τὸ σῶμα, ἐν Οὐρανοῖς δὲ τὸ πνεῦμα δοξάζεται, καὶ πρεσβεία ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β΄.

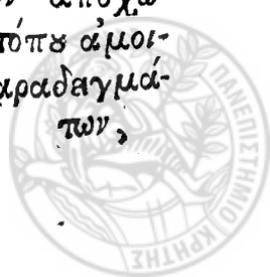
Χαίρε σήμερον ἡ σὴ Νῆσος, ἐν τῇ παυσέπτω σου μνήμῃ, Μάκαρ Θεοφόρε Γεράσιμε, καὶ σὺ αὐτῇ ἅπαντες πιστοὶ ἀφραίνονται ἀγαλλόμενοι· ἀνέταλας γὰρ τῷ Κόσμῳ, Ἄσῃρ νεοφανῆς τῇ φαιδρότητι. τῆς χάριτος ἀσραπτόμενος, καὶ πρεσβείας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μάκαρ Θεοφόρε Γεράσιμε, σὲ καὶ ζῶντα περιχαρῶς ἐπλετήσαμεν, καὶ μετὰ θάνατον ἔχαν σε ἡξιώθημεν πανθαύμασε. Διὸ τὸ θάρον σε, καὶ σεβασμιον Σκῆνος, ἀλαβῶς ἀσπαζόμενοι, δυσωπῶμεν σε, τὸν Θεὸν ἱκετεύον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πόθω θάψω καὶ ἔρωτι, τρωθᾶς τὴν ψυχὴν ἱερῶς, Γεράσιμε πανθαύμασε, τὸν τῶν γεννητόρων πόθον ἀπόσω, καὶ συγγενῶν καὶ φίλων σαυτὸν ἀποχωρήσας, ἐμάκρυνας φυγαδῶν, τόπον ἐκ τόπου ἀμοιβόμενος· καὶ δὴ ἐκ πολλῶν ἐνδέξ βίβ παραδειγμάτων,

των, τὸ τῆς ἀρετῆς μέλι ὡς ὄξ ἀνθέων, οἷά τις σοφὴ συλλεξάμενος μέλισσα, ἐν τῇ σαυτῆ ψυχῇ, ὡς ἐν σίμβλῳ νοητῷ ἐναπέδηκας. διό σε ὁ Χριστὸς θαυμαμάτων ἐνεργαίαις ἐδόξασεν ἐν γῆ, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐν Οὐρανῷ κατήξιώσεν· ἧς καὶ ἡμᾶς μιμηταὶ τοῦ σου βίου γυνομίσας, ἀξιοθῆναι πρέσβλε, τὰς ἐτησίως τελῶντας τῷ μνήμην σε.

Ἦχος β΄.

Εν τοῖς ἐπερανοῖσι σκηνώμασιν, Ὅσιε, σὺ ταῖς τῶν Ἁγίων χοραίαις, τὸ πνεῦμα σου αἰωνίως ἀγάλλεται, λαμπρῶς δέ σε καὶ τὸ σῶμα τὸ θαυματόβρυτον, φθορᾶς ἀνώτερον, ἐν τῇ Κεφαλῆνίᾳ διασωζόμενον τιμᾶται, καὶ πανταχῶς τὸ σεπτόν σε ὄνομα ὑμνᾶται, καὶ δοξάζεται Χριστὸς, ὁ δοξάζων τὰς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, Γεράσιμε Δεσπέσιε, Μωσέως τῆ Θεόπτου, καὶ Ἡλίου τῆ ζηλωτῆ, τὰς τρόπους ἐκμιμέμενος, καὶ τῷ Βαπτιστῇ ἀδελφαίαις ταῖς τριβόις ἐπόμενος, ἐξω Κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγείας, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα. διό καὶ ὁ Χριστὸς σε ἀξίως ἐδόξασεν, ἐν γῆ μὲν τὸ θεῖον σου Σκῆνος, κραττον διαφθορᾶς σωτηρῶν, ὡς τὸ κατ' ἀκόνα ἀδιαλώβητον τηρήσαντα· ἐν Οὐρανῷ δὲ τὸ Πνεῦμα σε, εὐδα πάντων ἐστὶ τῶν ἀφρανομίσων ἢ κατοικία κατέταξεν. ὦ πρεσβύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύσημα, δεῦτε καὶ χοραίαν σὺ σώμεθα· δεῦτε κατασέψωμεν ἄσμασι τῷ Ἐκκλησίᾳ, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτῆ τῆ Θεοῦ· σήμερον γὰρ Οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τὰς κόλπους δεχόμενος, τῷ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ 145

τιῷ πεξαμένῳ τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρέμενον, ἢ ἢ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἀποδιδῶσα τῷ ἀλογίᾳ, σολίζε-
ται τὴν ἀπρέπαιαν. "Ἄγγελοι χοροσατῶσι σὺν Ἀπο-
σόλοις, περὶ δεῶς ἐνατταίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν με-
δισαμένῳ, τῷ τεκῶσαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς.
παῦτες προσκωήσωμεν αὐτῷ δεόμενοι, συγγενῆς
οἰκαίτητος, μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πισῶς ἐορ-
ταζόντων τῷ παναγίᾳ σε Κοίμησιν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λιτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια. "Ηχος β΄.

"Ὅτε ἐκ τῆς ξύλης σὲ νεκρόν.

Ὅτε σε ἐκ τῶν δε τῶν φθαρτῶν, Μάκαρ, ὁ διάπυ-
ρος ἔρωσ Θεῶ ζήρηπασε, τότε σε τῷ ἐφεισιν πᾶ-
σιν ἀντέθηκας, ἢ αὐτῷ ἠκολέθησας, μακρῶν φυγα-
δάων, εἰς ἔρημον ἄβατον ἐν ἡ ὠμίλας Χελσῶ ὄν
νῦν δυσωπῶν μὴ ἐκλαίπης, ὑπὲρ τῶν αἰά σὲ τιμών-
των, ἢ μακαρίζόντων Ἱερῶτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυεῖς ὁ θάνατος τῆς.

Νέος ἀνεδάχθης Ἀσκητῆς, ἢ θυματρυγὸς Θεο-
φόρε, ἐχθρόν σφαζάμενος, τὸν μισανθρωπό-
τατον, ἢ δολιῶτατον, τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, ἢ
γεῖος ἀνθρώπων, παμπήδῳ γελάσαντα, ἢ ἀπατή-
σαντα. Ὅθεν τῷ ἀγίᾳ σε μνήμῳ, πόθῳ ἐκτελῶν-
τες Θεόφρον, ὕμνοις ἐορταίζομεν Γεράσιμε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβόμενος.

Πᾶσαν τεκρυμῖαν τῶν παθῶν, Πάτερ κατεμάρα-
νας σφόδρα, τῇ ἐγκρατεῖα σαρκὸς, ἄλλως ὡς-
περ ἄσαρκος ἐν γῆ ἀγώνισαι, τὰς ὀρέξας νεκρώσας σε,
τοῖς πόνοις ἢ μόχθοις, θᾶρον καταγώγιον γέγονας πνύ-
ματος. Ὅθεν σε τὴν πάνσεπτον μνήμην, ἡμῶν ἐκτελῶν-
των προσφόρως, μέμνησο πολὺτλα παμμακάρισε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Οὐρανίε πολιτείας φωστῆρ διωγέσατος, ἔλαμψας τῷ Κόσμῳ τῷ κάλλα τοῦ πνύματος, φαιδρῶς καθωραϊσμοσίος, ἕ τῇ αἴγλη τὸν νῦν καταστραπτόμενος. Διὸ προσάτιω πλετῆντες σε Γεράσιμε Ὅσιε, ἕ τὸ σεβάσμιον Σκῆνος σε ἀλαβῶς ἀσπαζόμενοι, δεόμεθα σε ἐκτενῶς, πρέσβλε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. ὁ αὐτός.

Οὔτε ἄξεδήμησας Θεοτόκε Παρθεύει, πρὸς τὸν ἐκ σῶ τεχθεύτα ἀφράσως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφός-Θεος καὶ πρῶτος Ἱεράρχης. Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, ἕ σύμπας ὁ θᾶος, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογῶντες, τὸ θᾶον καὶ ἄξιασιον τῆς Χειροῦ τοῦ Θεῶ, Οἰκονομίας Μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σε Σῶμα κηδύσαντες, ἔχαιρον Πανύμνητε. ὕπερθε δὲ, αἱ πανάγια, ἕ πρεσβύτατοι τῶν Ἀγγέλων Διωάμεις, τὸ θᾶσμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῆναι ἀλλήλαις ἔλεγον ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε, τὴν τεκῶσαν τὸν Οὐρανὸν ἕ γῆς Ποιητὴν ὁξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτόν, καὶ ἅγιον Σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ ἕ ἡμᾶς τὴν μνήμην σε ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοι Πανύμνητε Χειριασῶν τὸ κέραν ὕψωσον, ἕ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, ἕ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Μὸν Ὁρθοδόξων προσάτιω, ἕ ἐν σαρκὶ Ἀγγελον, ἕ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανείτα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θᾶον Γεράσιμον, ὅτι ἀξίως παρὰ Θεῶ ἀπάληφεν ἱαμάτων τὴν χάριν ῥώννυσι τὸς νοσῶν-

ἀείνασον

σῶν-

σάντας, δαιμονιώντας ἰάται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐ-
τὸν βρῦα ἰάματα.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Πρὸς τὸ,
Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Πῶν πισῶν σε προσάτιω, καὶ ταχὺ ἀντιλήπτορα,
ὁσιώτατε Πάτερ, Θεοφόρε Γεράσιμε, ἀνέδαξε
Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ πάντων τῶν ὄντων Κηδεμών·
θεραπείας γὰρ σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν τὰ πάθη
τῆ σῆ χειρὶ. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι λαμπρῶς·
δόξα τῷ θαυμασώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργῶντι διὰ
σὲ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν. Ἐν τῇ γεννήσει τῷ παρθενίῳ.

Καὶ τὰ λοιπά.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Μετὰ τῷ α'. Στιχολογίῳ. *Ἔκιν ἄρα*

Μεοφανεύτος σε τῇ οἰκουμένη Σοφῆ, καὶ πλεστιθεύ- *ἔκιν*
τος σε ταῖς θείκαις ἀρεταῖς, λελαμπρυσμένος
φωστῆρ ἐναπεφάνθη· ὅθεν σερωμάτι Ἐκκλησίας τε-
θεύτα σε, ἄσμασι γεραίρομεν, ὡς ἀσράπτοντα χεί-
ρισι, διὸ καὶ σέ προσάτιω πλετῶντες, ὕμνοις, τῷ
σῷ τιμῶμεν μνήμῳ.

Δόξα. Ὁμοιον.

Πρὸ καθαρότητα τῆς διανοίας σε, καὶ τὸ ἐπίμονον,
τὸ τῶν καμάτων σου, τήντε ἰσάγγελον ζωῷ,
ιδὼν σε ὁ Στεφοδότης, χείρισιν ἐλάμπρυνε, καὶ λαμ-
πρῶς σε ἐδόξασε, φύλακα παρέχων σε, καὶ ἡμῶν ἀν-
τιλήπτορα· διὸ καὶ ἀχαρίζως ἡ Νῆσος σε, δόξαν
Θεῷ προσαναπέμπα.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς Ὁμοιον.

Ἐν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ
κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαῦ-
ματι διπλῶν σιμιέδραμε Θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ ἀπέ-
ραν

ρανδρος βρεφοτρόφος ἀγνύσσα; πῶς δὴ Μητρόθεος,
νεκροφόρος μυρίζσσα; διὸ σὺ τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν
σοι, Χαῖρε ἡ Κεκαρτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐν ἀρετῇ διαπρέψας, πολι-
τείας γέγονας ἐπικρατὶς ἐργάτης. Πνύματος δέ
τῷ Ἁγίῳ φανῆς δοχᾶον, χάριτι θαυμάτων Μάκαρ
ἀποδοξάσθης. Διὸ πάντες σε τὸ Σκῆνος σέβομεν πό-
δῳ, Θᾶε Γεράσιμε.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τρετῶν φαιδρότητι κεκοσμημένος, τὴν σολὴν τῆς
χάριτος, Μάκαρ ἐδέξω ἐκ Θεῶ, καὶ τὸ σε-
βάσιμον Σκῆνος σου πιστοῖς ἐδόθη πηγὴ χαριτό-
βρυτος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς Ὁμοιον.

Πῆ σεπτῇ Κοιμήσασου ἡ οἰκισμένη, τῷ αὐτῷ
πνύματι πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν ἀφροσιῶν
κρωγάσσοι. Χαῖρε Παρθένε Χελσιανῶν τὸ καύ-
χημα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ.

Πῆς ἀγάπης τῷ ἔρωτι περωθᾶς, καὶ φωτὶ τῷ τῆς
χάριτος ἐλαμφθᾶς, τὸν Κόσμον κατέλιπες, καὶ
Χελσῶ ἠκολούθησας, ἀγγελικῶς τὸν βίον τελέσας
ὡς ἄσαρκος, κεκαθαρμένος ὅλος ψυχῆ τε καὶ σώμα-
τι. Ὁθεν καὶ δοχᾶον, τῷ Θεῷ χρηματίσας, τὴν χά-
ριν ἀπάληφας, ὡς μισθὸν τῶν καμάτων σε, τῷ πε-
λᾶν τὰ θαυμάσια, Θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβυτε
Χελσῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεστὶν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορταῖσσι πόδῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Η Θεὸν συλλαβῆσα ἀνὰ σποράς, σαρκωθεῖται
 πεῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιένυσαι,
 ἀφθαρσίαν τῆ πνύματος· ὡς γὰρ Ζωῆς σὺ Μήτηρ,
 ἡ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης Παρ-
 θεύε τὴν αἴθρον. Ὁδοῖν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδάχ-
 θης, Νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νόματα,
 Θεομητορ Πανάμωμε· πρεσβῆε τῷ σῶ Τίῳ ἡ Θεῷ,
 πῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἄσεβῶς
 προσκυνῶσι τὴν σεπτὴν σε Μετάστασιν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆ δ'. Ἦχος.

Τὸ προκάμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στίχ. Τί ἀπαποδώσωμιν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή, τὸ εὐαγγέλιον. ὁ Ν'.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Λέδοται πιστοῖς παρὰ Θεῶ Ἰησαυρὸς ἀσύλητος,
 Γεράσιμε Ὅσιε, τὸ πάνσεπτον Σκῆνος σε. διὸ
 πνύματικὴν ἀφροσύνην, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν,
 βρύεις ἀεννάως Μακάριε, τοῖς προσρέχουσιν ἐν πίστι
 τῇ Σοφῇ σε τῇ Δία. Πρεσβῆε Χειρῶ τῷ Θεῷ, Ἀγιώ-
 τατε Πάτερ, ἀτρώτως ἡμᾶς κινδύνων διασώζεσθαι.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε, ἡ τὰ λοιπά.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς.

Πεποικιλμένη τῇ Δία δόξη. εἰς ς. ἡ τῆ Ἁγίς

οἱ δύο εἰς κ'. Κανὼν τῆ Ἁγίς. Ἦχος δ'.

Ῥοδὴ ἀ. Ἀνοιξω τὸ σῶμα με.

Ρὸν ὕμνον προσάγα σοι, Μάκαρ Θεόφρον Γεράσι-
 με, ἡ Νῆσος σου σήμερον, ἀγαλλομένη φαι-
 δρῶς, ἣν περὶ σῶζε, φρερόν σε κεκτημένῳ, προσά-
 τῶν θερμότητον, ἡ ἀτίληπτορα.

Θεράπων πανάρισος, Θεῶ παμμάκαρ καὶ γνήσιος, ἐδάχθης Γεράσιμε, βίον ἀσκήσας ἐν γῆ, τὸν ἰσάγγελον, διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῷ Νῆσον σε φύλαττε προσκαλομένην σε.

Μονώ σε ἐργάσατο, Πατὴρ, Υἱὸς τε, ἢ Πνύματος, ὁ αὐθεὸς πόθος σε πρὸς τὰ Οὐράνια, ὅς σπείζων σε, τῇ χέριτι τῇ θείᾳ, τηρᾶν σε κατέπα σε Νόμῳ προσάγματα.

Πρὸς σέ κατασέφοντας, νῦν ἐγκωμίων τοῖς ἄσμασι, ἐν θρόνῳ τῆς χάριτος, παρεσηκῶς ἐφ' ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σε, ἐπίβλεψον, καὶ ρύσαι, πωτοίων ἐκ θλίψεων, Μάκαρ Γεράσιμε.

"Ἐτερος Κανὼν τῶ Ἁγίῳ." Ἦχος πλ. δ'.

Οὐ ἡ ἀκροσυχίς. "Ἄδω σοι τὸν ὕμνον ὁ δῆλος σε.
αὐτὸ πῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α'. Ἀρμαπτηλάτῳ Φαραῶ.

Τσματοκῶς μετ' ἀφροσύνης "Ὅσιε, σέ κατασέφοντα μιν νῦν, ὕμνοις ἀχαρίστοις, τῆς χαρᾶς ὡς πρόξενον, σέ γὰρ φερρὸν θερμότητα, ἢ προσάτην, καὶ ρύσιω, ὁ σφοδρότης ὁ πάνσοφος, κέμασιν ἀρήτοις κατέστησε.

Δῶρον σεπτὸν ἢ προφανῶς ὑπέρτιμον, παρὰ Θεῶ θησαυρὸν, ἐπληστήσαμεν σε, ἢ ἀὰ πλετῶμεν σε, περὶ χαρῶς Γεράσιμε, καλλονὴ Μοναζόντων, πῶν Ἀσκητῶν ἢ ἀπρέπεια, ἢ πῶν ἱερέων τὸ καύχημα.

Δόξα.

Ἔς ὄντως ῥόδον θαυμασὸν ἢ εὖωσμον Μάκαρ ἐξήνηθης, καὶ λιπὼν τὰ πάντα, τῷ ψυχῶ ποῖς αὐθεσι πῶν ἀρετῶν ἐσόλισας, τῇ τῶ πνύματι τὸς ἀγλή, ἀωδιάζων πληρέστατα, ἀπαντα τὰ σα αἰοθητήρια.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ με ταπανὴ καὶ βόησον τῇ Θεομήτορι,
 Χειρῶν σκέπη, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀντίλα-
 βῶ, καὶ σῶσον με, καὶ τῆς αἰωνιζέσεως, κολάσεως ἐ-
 λλάττερωσον, ἢ τῶν ἀελπίσων ἀντίληψις.

Καταβασία τὸς δύο Εἰρμὸς τῆς Ἑορτῆς.

Πεποικιλμένη. καὶ Ἀνοίξω τὸ σῶμα με.

ᾠδὴ Γ'. Τὸς σὸς ὑμνολόγος Θεοτόκε.

Ἦν σὺ ἔξελέξω παιδιόθεν, ὁδὸν μετανοίας τῶν
 περπνῶν, γενναίως ἐπετέλεσας, μηδεὶ προκείμενας
 Ὅσιε, τὸ πρὸς τὸν Κτίστικὸν ἔρωτος, ἀγγελικῆς τε
 βιώσεως.

Ῥοτίμιον Σκῆνος σε Θεόφρον, Γεράσιμε βρύον τοῖς
 πιστοῖς, τὰ ῥᾶθρα τῶν ἰάσεων, τῆς χάριτος τεκ-
 μήμιον, ὑπάρχα δι' ἧς γέγονας, σεπτὸν δοχαῖον τῷ
 Πνύματος.

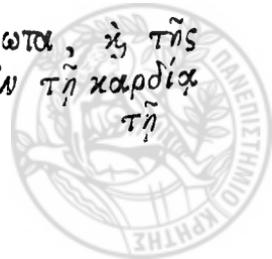
Ἐπίκρος μέγιστος ἐφάνης, δανῶν περιελάσεων λοι-
 μῶ τῶν Νῆσον σε ρυόμενος, ὡς φύλαξ συμπα-
 θέστατος, ἦν περιφρόρα παύποτε, παντὸς κινδύου
 ἀπήμινα.

Ποικίλων ἡμᾶς παρατηρίων, κινδύων καὶ θλίψεων
 δανῶν, τῇ σκέπῃ σε προσφάγοντας, Γεράσι-
 με θεόληπτε, ταῖς σαῖς θερμαῖς δεήσεσι, ὡς συμ-
 παθῆς ἐλλάττερωσον.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε.

Ἐθέσασμα θεῶν, οἱ ἄσεβᾶς Πνύματος, καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα ἐπιγινώσκουσι, νεοφανύ-
 τα ἡμῖν, ὅθεν σε ὑμνοῖς τιμῶμεν, καὶ πιστῶς δοξάζο-
 μεν Μάκαρ Γεράσιμε.

Ὀλοψύχως ποθήσας τὸν πρὸς Θεὸν ἔρωτα, καὶ τῆς
 Οὐρανίας πατερίδος τῶν ὠραιότητα, ἐν τῇ καρδίᾳ
 τῇ

τῆ σῆ, ἀελαπῶς ζωγραφίσας, κατὰ Παῦλον ἔχει-
νας σκύβαλα ἅπαντα .

Δόξα .

Εκτέλειον ὕμνον χαρμονικῶς ἄδοντες, καὶ τῷ σῷ
τιμίῳ Λαφαίῳ δόξαν προσνέμοντες, θερμῶς αἰ-
τῶμεν σε, οἷσε πλατῆντες προσάτιω, πῶν θανάτων τὴν
Νῆσον σε ρῦσαι Γεράσιμε .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Ανεξάλαπτον πείθος, διηνεκὲς δάκρυον, θαῖον ἐν-
διάθετον φόβον, θερμὴν καταύξιν, ἀγνὴν τα-
πάνωσιν, καὶ σωτηριῶν τῆς καρδίας, Θεοτόκε Δέ-
σποινα, δός μοι καὶ σῶσον με .

Καταβασία . Τῆς Εἰρήμης τῆς Ἑορτῆς .

Κάθισμα . Ἦχος γ΄ . Τῷ ὠραιότητι .

Εν τὸν ἰσάγγελον τῆ πολιτάχ σε, Χειρὸν δὲ γνή-
σιον δῆλον Γεράσιμε, ὑμνολογίαις ἱεραῖς ἐν πί-
σαι ἀδελφημέρι, πόθῳ ἀσπαζόμενοι τὸ σεβάσμιον
Σκῆνος σε . Ὁθεν δῶρον τίμιον, καὶ πηγὴν πῶν ἰά-
σεων, ἀρόντες αὐτὸ Μάκαρ βοῶμεν· δόξα Θεῷ τῷ
σεφοδότη .

Δόξα . Τὸν Τάφον σε Σωτήρ .

Ηεπαίσεπτος ἡμῖν, τῆς τιμίας σε μνήμης, ἐπέ-
ση Ἑορτῆ, ἣν τιμῶμεν προθύμως . Τὸ Σκῆνος
σε τὸ Ἀχραιτον ὡ Γεράσιμε σέβοντες, ὃ δόξάζουσι,
καὶ πῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, ἀφρανόμενα, τῆ σω-
τηρία ἀνθρώπων, Θεὸν μεγαλιώουσι .

Καὶ νῦν . Τῆς Ἑορτῆς . Ὅμοιον .

Οπᾶντιμος χορὸς, πῶν σοφῶν Ἀποσόλων, ἡθροί-
θη θαυμασῶς, τῶ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ Σῶμα
σε τὸ Ἀχραιτον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς σωύ-
μνησαν, καὶ πῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τῷ Μετά-
στα-

στα-

ζασιν, τῷ σὺν σεπτῶς ἀφρημῶντες, ἦν πίσα ἐορ-
τάζομεν.

Ὡδὴ δ'. Τῷ ἀέξιχνιάσον θάαν.

Οἶκος σὺ γεγένησαι πῶν δωρεῶν, πῶν ὑπερφυῶν,
πῶν τῷ Πνύματος, ὑψηγῆτης τε ἐναρέτε ἀγω-
γῆς, καὶ πρακτικὸς διδάσκαλος ὑπερκοσμίας ἀσκήσεως.

Θεῶ τῷ πανδρόσωον νυῦ ἐορτῷ, καὶ φαιδρῶν
τελισμάκαρ πανήγυριν, ἐπιτελεῖσα ἡ σὴ Νῆσος,
ὡς φερρὸν, σὲ προσκαλεῖται κράζουσα, σκέπη γυνεῶ
μοι Γεράσιμε.

Τίγλη θάας χάλτος σὲ τὸ σεπτὸν, Σκῆνος λαμ-
πρυνθῶν ὧ Γεράσιμε, ὁ Στεφοδότης θαυματό-
βρυτον ἡμῖν, ὡς θησαυρὸν παρέθετο, θάας ἀωδίας
ἀνάπλεων.

Πίσατε καὶ πόθω, σὲ ἅπαντες νυῦ, Θεοφόρε Πά-
τερ δεόμεθα, πρόφθασον ρῦσαι τῷ σὺν Νῆ-
σον πῶν θανῶν, σὲ γὰρ προσάτιω κέκτηται, πρὸς
τὸν οἰκτίρμονα Κύριον.

"Αλλος. Σύ με ἰχὺς Κύριε, σύ με καὶ διώμας.

Ρὸ τῷ Χειρῶ ὄντως σεπτὸν Εὐαγγέλιον, περιφέ-
ρων ἐν τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τῇ τῷ Πνύματος
ὀπλιθῆς, χάλτι μετέβης, ἐπὶ τὸ "Ὀρος τῷ "Αθω-
νος, ἰσάγγελον τὸν βίον, καθαρῶς ἐκτελέσας, καὶ
πανσόφως Θεῷ ἀνέρεσηςας.

Οντως Θεῷ, ἀχαιῶ στυτόνοις ἐνέμενος, καὶ ἀγρύ-
πνοις ζάσεσι, δακρῶν τε, τοῖς ὀχετοῖς ὅλως ἀ-
γνιθῆς, καὶ λελαμπρυσμῆος, τοῖς θάοις σε κατορ-
θώμασιν, ὡς ἔλαφος διψῶσα, ἠρετίσω τὰς τόπας,
τὰς ἀγίως, δοξάσαι τὸν "Αγιον. Δόξα.

Νεῶς τῷ νοῖ, ἐνατνίζων γινόμενος, ἐλαμπρῶ-
θης φωτισμῷ τῷ Πνύματος, Ἱερωσιῆς τῇ

δωρεᾶ, τῆ φρεντῆ ὡς σκευῶς, τῆς ἀρετῆς ὑπερδω-
μασον, θυσίας ἀναφέρων, ἀναιμάκτως τῷ Κτίστη,
παραδόξως τῷ σὲ κατασέψαντι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιὰ παντὸς, μὴ διαλίπῃς με σκέπασσα, σὲ γὰρ
ἔχω μόνην, καταφύγιον, ἐν παρασμοῖς ὑπερα-
σπιστῶ, ρύσιν ἐν κινδύοις, ἐν συμφοραῖς παραμύ-
θιον, προσάτιω ἐν ἀνάγκαις, ἄδυμίαν ἐν λύπαις,
ἔχῃ χαρᾶν ἐν ταῖς θλίψεσι Δέσποινα.

Καταβασία τὰς δύο Εἰρμῆς τῆς Ἑορτῆς.

Ῥοδὴ ἐ. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ῥάσιτῶ ἔ, ἀμάραντον, ἠγήσω Πάτερ τερπνότητα
πᾶσαν τῶ τῷ Κόσμῳ, ἀπειρίας, πρὸς τῶ
ἀγάπῳ τῷ Βασιλέω Χριστῷ, νῦν δὲ τῆς ἀλήθε-
χαρμονῆς, θαῖοις ἐν σκηνώμασιν ἐντροφᾶς ἀγαλ-
λόμειος.

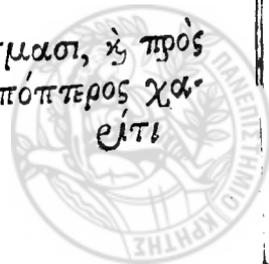
Ῥωσίας πρὸς εὐθεον, ὀλοχερῶς Θεσπέστε, ἔρωτα
τὸ πνεῦμα σε νησάις, σωτονοτάτοις, ἔπιμό-
νοις ἀχᾶις, τῷ τῆς ἀπαθείας ἀκλινώς, κάλλος ἐ-
φιέμενος, ἔ τῆς θαῖας ἐλλάμψεως.

Ῥεμνὸς ἔ ἠσύχιος πιστὸς ἀγνὸς τε ἔ κόσμιος, ὅσιος
ἔ πρᾶος ἔ ἀνδρᾶος, μέτερος, σῶφρων καὶ ἀνε-
πίληπτος, ὠφθῆς, τῶ Τεταῖδος γεγονῶς, θαῖον οἰ-
κητήριον, ἔ τῆς χάριτος ὄργανον.

Ῥεράσιμε Ὅσει, ἠμῶν πῶν δεομεῖων σε, δέξαι τὰς
αἰτήσεσις ἐν ἡμέρα, πῶν παρασμῶν τε, ἔ περι-
στάσεων, θλίψεων παντοίων τε δανῶν, ἔ θερμῶς προ-
σάγαγε, τῷ πῶν ὅλων Δεσπύζοντι.

Ἄλλος. Ἰνα τίμε ἀπόσω.

Ῥμνητῆς χρηματίσας, θαῖοις ἀπαύγασμασι, ἔ πρὸς
τὸ Σίναιον, χαίρων ἀνυψώθῆς, ὡς ὑπόπτερος χα-
εῖτι

εἶτι αἰδοξε, ἵνα σὲ τὸν πόσον, πόσω προδῆς τὴν
πρὸς τὰ θεῖα, ἐπιχύσης Γεράσιμε ἔφειν.

Μηθαῖς ἀπορρήτως, τὴν πρὸς τὰ Οὐραῖα εὐ-
θεον ὑψωσιν τὴν Μωσέως χάριν, Ἡλιὸς τε
πλευσίως ἀπάληφας, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, θαυμασθεῖς
τῇ τῷ Δεσπότη, παραδόξω νησαῖα πανόλβιε.

Δόξα.

Νῆς ὁρῶν ὠφθης Μάκαρ, τὸν ταῖς ἐπιλάμψεσι
ψυχὰς αὐγάζοντα, καὶ σπηλαίοις μόνος, ἀπα-
θεῖα ἠυλιότης γενόμενος, ὁπαδὸς Προδρόμου, Θεο-
δοσίω τε νησαῖα φοιτητῆς, μιμητῆς τε Γεράσιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένω μεγίστω, πρὸς τὸν ἐκ λαγόνων σε τεχ-
θεῖα Κύριον, κεκτημένη Κόρη, ὅσα θεῖα
αὐτῆς ἐκάσπε, καὶ ἰσχύας πάντα, Παντοδύναμη Θεῶ
Μήτηρ, διὸ θελήσον μόνον καὶ σώσασ με.

Καταβασία. Οἱ δύο Εἴρημοὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ γ'. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ρὴν χάριν ὅπως θαυμάζομεν, τὴν ἄλλον Μωϋ-
σῆν ἀπαδάξασαν, καὶ σὲ Γεράσιμε, καὶ γὰρ καὶ
σὺ πεσάρακοντα νυχθημερῶν νησαῖα σαφῶς διήνυσας.

Σύχμῳ τῆς γῆς ἔτι ζῶντος σε, ταχέως σαῖς ἀ-
φρατῆς λύσας αἰδοξε, καὶ μετὰ θανάτου, ἕξάγεις
φρέατος γυμνῶν, καταπεσὼν ὠθήσα τῇ τῷ ἀλά-
τορος.

Τῆς φάρτου δόξης Γεράσιμε, καρποὺς θεοτερπῆς,
ζῶν ἕξήνθησας, θανάτου δὲ ἀφθαρτος ψυχῆ τε
ζῆς καὶ τῷ σώματι, ἐν Οὐρανῷ καὶ γῆ τε στεφαι
κοσμημένος.

Υποκιλμῶς τῇ χάριτι, ποικίλων συμφορῶν
ἐλάθέρωσον, θεῖε Γεράσιμε, τὴν Νῆσον
ταύ-

ταύτῳ, ἢ κέκτηται, τὸ ὄνομά σου Πάτερ μέγιστον
καύχημα .

"Αλλος . Ἰλαόθητί μοι Σωτήρ .

Ο τῷ σολλῷ τῷ φωτὸς, καὶ τὴν δι' ἔργων ἀπρέ-
πταν, περιβολῷ σεαυτῷ, λαμπρῶν περιθήμε-
νος, τῷ Κόσμῳ φῶς γέγονας, καὶ τῆς γῆς τὸ ἅλας,
ὡς Χειρὶ θανάτων γνήσιος .

Ἡ σοήμων σύ γεγονῶς, σαυτὸν Χειρὶ καθιέρωσας,
καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς, γενναίως κατόρθωσας,
διὸ σὲ ἐδόξασεν ὁ Δεσπότης πάντων, ὡς πιστῶς αὐ-
τὸν δοξάσαντα .

Δόξα .

Ο λολαμπῆ δωρεαῖς, παγχρύσοις ὄντα Γεράσιμε,
ὡς θησαυρὸν ὁ Θεὸς, δι' ἀφατον ἔλεος, ἡμῖν σὲ
ἀπέσταλε, διὸ γεγηθότες, ὕμνοις τοῦτον μεγαλύ-
νομεν .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Ἡ ενεκρωμένον πολλαῖς, Παρθένε μὲ παράβασε-
σιν, ἢ τῷ ζωῷ τοῖς βροτοῖς, ἀρρήτως κηύσα-
σα, Θεοτόκε ζώσον, καὶ ποιᾶν Κυρία, τὰ θελήμα-
τα ἐνίχυσον .

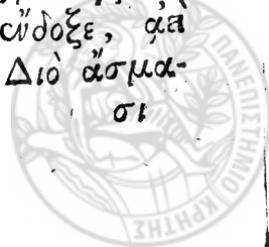
Καταβασία . Οἱ δύο Εἴρμοι τῆς Ἑορτῆς .

Κοντάκιον . Ἦχος γ' . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Ε κέπε φρέρα φύλαττε, ἀπὸ παντοίων κινδυνῶν, τὴν
σωτὴρ Νῆσον Ὅσιε, σαῖς ἀπροσδέκτοις πρεσβύταις .
Ἄσυλον γὰρ θησαυρὸν σε πλατυσάμεν, πρόμαχον,
θερμὸν σὲ ἔχα ἀγαλλομενῆ· διὰ τῷτο καὶ βοᾶ σοι,
καύχημα χαίροις ἐμὸν Γεράσιμε .

"Ἐπερον . Ἦχος πλ. δ' . Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ .

Ἦ ὡς ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς προσάτης εὐδόξε, ἀὰ
προφθάνης βοηθὸς ἐν περυσίσει . Διὸ ἄσμα-
σι

σι Γεράσιμε Θεοφόρε, ἀφημῶμεν σε πισῶς καὶ ἐπιγράφομεν, τῆς σῆς Νήσου, τὸν προσάτιω συμπαθέσατον, ἀνακράζοντες· Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε.

Ὁ οἶκος.

Εὐφρανθῶμεν ἐνθέως ἐν τῇ παυσέπτῳ, καὶ χαρμῶσι σῶν ἑορτῶν τῶν Νεοφανείων Ὅσις, καὶ ποδῶν πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Θεοδόξασε Πάτερ, καὶ Θεοφόρε Γεράσιμε, ὁ τῷ ἀγγελικῷ πολιτείᾳ πανσόφως ἐν τῇ γῇ μετελθὼν, καὶ τὸ σέφος ἐν Οὐρανῷ δεξιόμενος παρὰ Θεῶν, καὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ τῶν σώματος δάα χάριτι λαμπρωθεὶς, ῥῦσαι πρεσβείαις σε τὴν Μονῶν, καὶ τῷ Νήσῳ σε πάσης ἐπιηράσας τε καὶ κακώσεως, καὶ τῆς ἐνεσώσεως ἀνάγκης ἐλθέθέρωσον. Ἐκάτερα γὰρ σε θερμότατον κεκτημένη προσάτιω, καὶ πάντα τῶν βοᾶν σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοίδιμε.

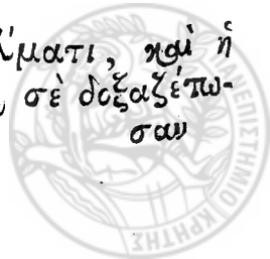
Μηνὶ Αὐγῶν 15'. Μνήμη τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατρῶν ἡμῶν Γερασίμου τῶν Νέων Ἀσκητῶν, καὶ Προσάτου Κεφαλληνίας.

Στίχ. Γέρα πρόπασσι Γερασίμῳ τῷ Νέῳ.
Τῶν τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν σεφθεύτι.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ κτίσει.

Εωπνείας αἰώνις, τῷ ἀπόλαυσιν θαυμάτων Ὅσις, φωτολαμπέσιν ἀγαῖς, ἐνθέων σε πράξεων, καὶ ἰσαγγέλου ζωῆς, χαίρων ἔψαλες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς αἰ.

Κροτησάπτωσαν, Μονάζοντες τῷ Πνεύματι, καὶ ἡ ὁμήγουσι τῶν Ἱερέων τερπνῶς, καὶ σὲ δεξαζέπτωσαν

σαν Θεῆ Γεράσιμε, ὡς πλετῶντες σε, καύχημά τε
ἢ κλέος ἢ κανόνα Εὐσεβείας.

Η γραψά σου Θεοφόρε τὰ παλαίσματα, δι' ὧν
ἐπέλαμψας, Θεοῦ δοχᾶον σεπτὸν, ἐπίγειος
Ἄγγελος, βροτὸς Οὐράνιος, ἢ γὰρ ἄσαρκον, σοῦ
τιῷ ζωῷ διήνυσας ἐν ἐρήμοις ἢ σπηλαίοις.

Ρωὶ σωτήριον, βοήθειαν Θεόληπτε τιῷ σῶν αὐτῶ-
μεθα, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, ἐν ὥρᾳ τῶν θλί-
ψεων ἡνίκα ταύτης πισῶς, σὲ δεόμεθα, Θαυμαστρ-
γέ Γεράσιμε, δεομένων ὁ προσάτης.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Δῶρον δοθῆναι μοι Οὐρανόθεν, Πάτερ ἔγνωσέ με, ἢ
Νῆσος σε βοᾶ σοι, χαρμοσυῶς διὸ Θεόπεμπτον
κηρύττω, τὴν ἑλπίσιν σε Ὅσιε, ἢ δοξάζω τὸν δοτῆρα.

Ο λη σοργῆ καὶ διαθέσα, μεγαλιῶ σε Γεράσιμε
τελισμάκαρ, ἔλογίαν μοι γὰρ, κομίζαν ἀπεσά-
λας, ὡς Ἀβραάμ ὁ δίκαιος, Ἰωσήφ, ἢ Ἐλιοσαῖος.

Δόξα.

Υμνον παννύχιον προσφέρω, κεκτημένη σε θερμό-
τατον προσάτι, ἢ δοξάζω θερμῶς τὸν Κύριον
τῆς δόξης, τὸν σὲ θαυμάτων χάριτι, κατασέψαντα
Θεόφρον.

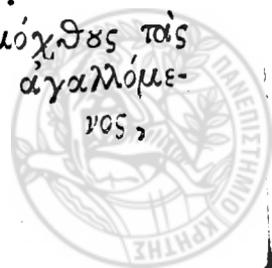
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η νοίξας πύλας Παραδάσ, ἃς ἀπέκλασεν ἀν-
θρώποις ἢ προμήτωρ, Θεομητορ, διὸ καί μοι
τῆς μετανοίας, ἀνοίξον πύλας, πύλην μοι, ἀνοιγέ-
σας Παραδάσ.

Καταβασία. Οἱ δύο Εἴρμοι τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ ἢ. Παῖδας ἀγαθῶς ἐν τῇ.

Ρίς μὴ ἐκπλαγῆ τὲς ἀγῶνας, τὲς μόχθους τοῖς
κακοχίας τὲ σὲ σώματος, οἷς περ ἀγαλλόμε-

νος, μόνης ἐπεπόθησας, τῆς φεγγοβόλας λάμπειως
τῆς Θεᾶς Πνύματος, τὸν Κύριον δοξάζων ἀπαύτως,
τὸν δοξάσαντά σε τῷ ζέφει ἀφθαρσίας.

Ἦως ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφαιθήσῃ, ἐν σοὶ σκηνω-
θείσῃς Θεᾶς χάριτος, ὅθεν θεραπεύονται πά-
θη τὰ δυσίατα, δαιμόνων τε ἐπήρεια ἀποδιώκεται,
Γεράσιμε, διὸ σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν τῷ
παύσεπτόν σε μνήμῃ.

Γκεῦος ἐκλογῆς σεπτὸν ἐδάχθης, τῷ αἴω φαιδρῶς
λαμπρότητα δεξάμενος, καὶ πρὸς τὰ σκηνώματα,
θεᾶς, καὶ οὐράνια, περιχαρῶς ἀνέδραμες, κατασρα-
πτόμενος, τῇ χάριτι τῆς Θεᾶς Τριάδος, ὑμνοῖς ἢ
δοξάζεις εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἦρῦττομεν πάντες χαρμοσυῶς, Θεόπεμπτον ἀ-
ληθῶς σὺ Μάκαρ ἔλαδιν, ὥφθης γὰρ σω-
τήριος, ἐν ταῖς περιστάσεσι, πῶν συμφορῶν καὶ
θλίψεων, ταῖς σαῖς ἐντάξεσι πρὸς Κύριον, ὃν
νωῶ μὴ ἐκλείπης, δυσωπᾶν ἀπαύτως ἡμᾶς ἐλεη-
θῆναι.

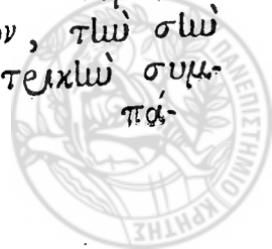
Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρα ἀγίῳ δοξασιόντα.

Ἦαῦ λύπῃ ἠφανίσας ἀχθῆ σε ἀνομβρίαν λύσας
σῆ Μάκαρ παρρησία, πρὸς τὸν Θεὸν Γεράσιμε
Θεόληπτε, Κύριον δοξάζων, καὶ δεδοξασμένος φανῆς
παρὰ Κυεῖς.

Ὁτῇ αἴγλῃ τοῦ πνύματος ἀστράψας, τὸ εἰς
φρέαρ πεσὸν τῆς δαίμονος ὠθήσα, ὡς ἀντιλή-
πτωρ, γυῖαιον ἄξήγαγες, Κύριον δοξάζων, καὶ δεδο-
ξασμένος φανῆς παρὰ Κυεῖς.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Θωτῆς ὥφθης, δανῶν λοιμῶν κινδυνῶν, τῷ σὺ
Νῆσον ὄντως ἐκλυτρώμενος, καὶ πατερικῶς συμ-
πά-

πάθειαν πισόμενος, Κύριον δοξάζων, ἡ δεδοξασμέ-
νος φωνῆς παρὰ Κυρίῃς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνον δέχῃς ἀγάνων ἐκ χαλέων, Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ
ρύσαι με κινδύων, καὶ μολυσμῶ τῷ σώματος
Ἀμόλυτε, καὶ καθάρσον με τὸν μεμολυσμένον,
παντοίαις ἀμαρτίαις.

Αἰνῶμι ἀλογῶμεν ἡ προσκωῶμι τὸν Κύριον.

ἡ Καταβασία, οἱ δύο Εἴρμοι τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἄθυσ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα. Εἶτα.

Ὡδὴ δ' Ἄπας γηγενῆς.

Στέψωμεν τοῖς ἄσμασιν ἐγκωμίων, τὸν ρύσῃν ἐν
ταῖς θλίψεσι ἡ ἐν κινδύοις προσάτῳ, πό-
θῳ αὐτὸν ἀφημῶντες.

Ἡεὗς Ἀσκητῶ, τὸ Σκῆνος φιλέορτοι κατασπαζόμε-
νοι, δεῦτε ἀγαλλίασιν, ἐνθέρῳ πόθῳ ἀπαρ-
σώμεθα, ὡς θησαυρὸν πλατήσαντες τῷτο, ἡ κράζω-
μεν, ὀλοψύχως, σκέπε ἡμᾶς παῖποτε, ταῖς πρεσ-
βάαις σου, θεῶ Γεράσιμε.

Στέψωμεν τοῖς ἐγκωμίων ἄσμασι, τὸν ρύσῃν ἐν
ταῖς θλίψεσι, ἡ ἐν κινδύοις προσάτῳ, πό-
θῳ αὐτὸν ἀφημῶντες.

Ἐθεο Θεός, σὲ ὄντως τῆς πίσεως, ὡς ἀδιάσασον,
σύλον ἡ ἐδραῖωμα, καιροῖς ἐχάτοις κατ' ἐχθρῶν
Ὅσιε, Σκῆνος σεπτὸν ἡ θεῶν σου, λίθον προσκόμ-
ματος, ἐναντίοις δὲς, ὁμολογίαν τε ἐνιχύων ἀὰ τὴν
Ὁρθόδοξον.

Στέψωμεν τοῖς ἄσμασιν ἐγκωμίων τὸν ρύσην ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ ἐν κινδύοις προσάτιω, πόθω αὐτὸν ἀφημῶντες.

Ο ἅλη νυῖ θερμῶς, ἡ Νῆσος σε κράζα σοι, φύλαξ σωτήριε, φρέραμε ἀπήμονα, λοιμῶ κινδύων σασμῶ κακώσεως, σαῖς προσλαχαῖς Γεράσιμε, ταῖς ἀπροσδέκτοις Θεῶ, καὶ προσάτης φανήθι θερμότητος, τοῖς πισῶς αὐμνῶσι σε Ὅσιε.

Στέψωμεν τοῖς ἄσμασιν ἐγκωμίων τὸν ρύσην ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ ἐν κινδύοις προσάτην, πόθω αὐτὸν ἀφημῶντες.

Παύτας τὰς τὴν σὺν, πελῶντας Γεράσιμε μνήμιω πανίερον, λύτρωσαι πρεσβείαις σε, κινδύων νόσων πάσης κακώσεως, ὡς ρύσης τῶν ἐν θλίψεσι λιτανῶδόντων σε, καὶ τὴν Νῆσον ταύτῃ σου τῇ ποιμνησε, βλάβης ἀλώβητον τήρησον.

Ἄλλος. Ἐξέση ἐπὶ τῷ ὄ Οὐρανός.

Γεράσιμον ἐν ὕμνοις τὸν νεοφανέντα
δοξάσωμεν ἐνθέως.

Εὐ πάντες μεγαλιώμεν ἀσεβῶς, τὰ σεπτὰ σε δοξάζοντες θαύματα, ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τὰ κατορθώματα τὰ λαμπρὰ, καὶ τὰς ἀγῶνας, Ἄγιε ὥσπερ ἔξελέξω διὰ Χειρῶν διὸ νυῖ Θεοφόρε, Γεράσιμε παρὰ χε, σοῖς ὑμνηταῖς τὴν προσοσίαν σε.

Γεράσιμον ἐν ὕμνοις τὸν νεοφανέντα
δοξάσωμεν ἐνθέως.

Ο σμῆς καὶ ἀφροσύνης πνευματικῆς, τῷ σεπτῷ σου λαφάω ἰσάμενοι πανδλαβῶς, θείαν προσλαμβάομεν δωρεὰν, καὶ σὸ τὴν πανδφρόσυτον μνήμιω ἐκτελῶμεν περὶ χαρῶς διὸ σε Θεοφόρε Γεράσιμε αἰτῶμεν, σκέπε καὶ φρέρα τὰς ὑμνῶντάς σε.

Ἐν πίση ποσοκωῶμεν τῆς Τελοσποσάτε
Θεότητος τὸ Κράτος .

Δόξα .

Υπέρμαχον προσάτιω , ἢ βοηθὸν , ἢ φρερὸν , ἀν-
τιλήπτορα ἢ ἰατρὸν , σὲ πλατισαμικήν χαρμο-
νικῶς , ὡς θησαυρὸν ὑπέρτιμον , κόλποις περιφέρω
ἐν τοῖς ἐμοῖς , Γεράσιμε παμμάρκα , ἡ Νῆσος σου
βοᾷ σοι , ἣν περιφρέρα ταῖς πρεσβάαις σα .

Ἐν πίση αὐμνῶμεν τὴν Ἁγνὴν Παρθεῖον ,
καὶ μόνῳ Θεοτόκον .

Καὶ νῦν .

Παράδοξον ἀργάσω πρᾶγμα Σεμνή , τὸν σὸν
Πλάσιω τεκῶσα ἢ Κύριον , πρᾶξον καὶ νῦν ,
ἕτερον τεράσιον ἐν ἐμοῖ , ἀμαρτωλὸν κατὰχερτον ,
οἴκτερον ἐλέησον δμικῶς , ἢ σῶσον φιλανθρώπως ,
ὡς Μήτηρ φιλανθρώπε , φιλανθρωπίας τὸν ἀνάξιον .

Καταβασία . Οἱ δύο Εἴρμοι τῆς Ἑορτῆς .

Ἐξαποσεαλάειον . Ἀπόστολοι ἐκ περάτων .

Ο σύλλογος Μοναζόντων , πῶν Ἱερέων ὁ χορὸς , καὶ
ἡ πληθὺς φιλεόρτων , Θεῶν Γεράσιμον φαιδρῶς ,
τὸ νεοσήρικτον κλέος , ὡδῶς ὑμνήσωμεν πάντες .

Ὅμοιον .

Φὸ Σκῆνος σα Θεοφόρε , τὸ δοξασιεὺν παρὰ Θεῶν ,
ἢ ἀρετῶν Θεῶν σκευὸς , ἢ θαυματόβρυτον δο-
σεῖ , σέβομεν πόθῳ τελῶντες , τὴν σεβασμίαν σου
μνήμιω .

Ὅμοιον .

Υπέρμαχον ἐν κινδύνοις , ἢ ἀντιλήπτορα θερμὸν ,
ἐν θλίψεσι Θεοφόρε , Γεράσιμε καὶ προσάτιω ,
πρὸς τὸν Θεὸν σὲ πλατῶντες , τὸν Σπεφοδότιω ὑμνῶμεν .

Καὶ

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τ' πόσολοι ἐκ περάτων, σιναθροιστεύτες ἐνθάδε,
 Γεθσιμανῇ τῷ χωρίῳ, κηδέσατέ με τὸ Σῶμα,
 ἢ σὺ Υἱέ, ἢ Θεέ με, παράλαβέ με τὸ πνεῦμα.
 Εἰς τῆς Αἴνης ἰσῶμεν Στίχους δ'. ἢ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, τῆς Ἰσαγγέλα ζωῆς·
 τὸ νεόσδοτον δῶρημα, καὶ τὸ νεοκόσμητον, μο-
 ναζόντων θησαυρῆσμα, τῶν Ἀσκητῶν τε, τὸ νεοσή-
 ρικτον, καύχημα πέλων, πάντας πρὸς αἴνεσιν, τοῦ
 σέ δοξάσαντος, προσκαλαῖς Θεσπέσιε, διὸ τὴν σὴν,
 μνήμην εὐορτάζοντας, ἡμᾶς περισφύζε.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, τῆς ἀρετῆς ἐραστῆς, γε-
 γονῶς ὠφθης ἀπάσι, δωρεῶν Πνύματος ἱερὸν
 οἰκητήριον· κατορθωμάτων, θαῦμα ἕξαισιον· προτε-
 ρημάτων, θησαυρὸς μέγιστος. ὅθεν τελεθμενος, ἐν
 ὠδαῖς νῦν χαίροντες, πανάλαβῶς, τὴν ἡμᾶς ἀφραΐ-
 νισαν, θείαν πανήγυριν.

Οσε Πάτερ Γεράσιμε, σέ καὶ προσάτιω θερμὸν,
 καὶ ὑπέρμαχον ἔχομεν, ἐν κινδύοις πάντοτε,
 πρὸς Θεὸν τὸν φιλανθρώπον. διό σε Σκῆνος, τὸ θαυ-
 ματόβρυτον, περικυκλῶντες, καθικετόμεν· πρό-
 φθασον Ἄγιε, τῶν δανῶν ἢ θλίψεων, ρῦσαι ἡμᾶς,
 τῆς προσκαλέμενός σε, θερμῶς ἐκάσοτε.

Οσε Πάτερ Γεράσιμε, ἀναπεφάνθης φωστῆρ, Ἐκκλη-
 σίας νεόδημος, ἀρετῶν φαιδρότητι, ἢ θαυμάτων
 λαμπρότητι, ὡς τῷ Ἄγιῳ Πνύματος ὄργανον, ὡς
 τῷ Δεσπότῃ θεράπων γνήσιος, σκευὸς ὡς τίμιον,
 χάλκτος Θεσπέσιε τῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς χρυσίον δόκι-
 μον, τῆς Ἀγιότητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Βαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορδίζωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ παυσέπτῳ, πανηγύρα τῷ Θεοφόρῳ Πατρός. Ἰεραῖς, Μονάζοντες καὶ φιλέορτοι, τὸν Νεοφανῶτα κροτήσωμεν ἐν ὕμνοις, ὡς χαρίτων ἔμπλεον, θαυμασῶς γεγενημένον, καὶ οὐρανίων δωρεῶν πῶν τῷ Πνύματός· ἐπαίνων τοῖς αὐθεσι, τὸν τῆς σεπτῆς Τεμάδος, πιστὸν Ἱερομύσιον, σιμελθόντες κατασέψωμεν. Τὸν ἀσκήσεως ὁδηγόν, πρὸς ἀρετῇ ἐπισπῶντα, τὸν Εὐαγγελίῳ ἐργάτιον, τελεότητι τῆς ζωῆς, τῷ τῆς χάριτος σολῷ κεκοσμημένον· τὸν τῷ Δεσπότη γνήσιον δῶλον· τὸν θησαυρὸν τὸν ἀπὸ πλῆτίζοντα· τὸν πάντας ἐκ πῶν θανάτων ἀπὸ λυτρώμενον, θεόσδοτον προσάτιον, ἐγκωμιάζοντες ἕως ἄπομον, Θεόληπτε Γεράσιμε, πρόφθασον ἕξελε ἡμᾶς τῆς ἐνεσώσεως ἀνάγκης, καὶ ρῦσαι τῷ Νῆσον σε πάσης κακώσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ἄσατε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσατε· σήμερον γὰρ τῷ ὀλόφωτον ψυχῇ αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχραντὲς παλάμας, τοῦ ἕξε αὐτῆς σαρκωθέντος, ἀπὸ σποράς ἀνατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβυτέρα ἀδίαλάππως, δωρηθῆναι τῇ Οἰκισμῇ, ἀρήνῳ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τλ.

Εἰς τῷ Λατρυγίῳ Τυπικῷ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς ὡδὴ γ΄. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου ἡ σ΄. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον. Ζήτα εἰς τῷ ἑορτῇ τῷ Ὀκτωβείῳ. Ὁμοίως, καὶ Μεγαλυτάεια, καὶ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΔΟΞΑ.

